

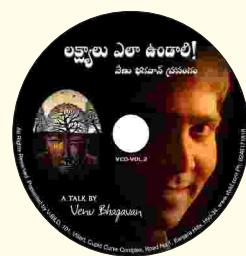
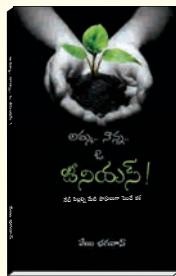
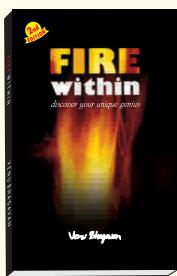
5వ
ముద్రణ

చైత్ర

అభిండ విజయం సాధించాలనుకుంటే...

వేణు భగవాన్

FOR SEMINARS, BOOKS & CDS CONTACT US

V-BILD™

TOGETHER WE CAN BUILD A GREAT NATION

101, 6-3-344/A, Cupid Curve Complex, Rd #1, Banjara Hills
Hyderabad -500 034. E-mail: vb@vbild.com Web: vbild.com

ది ష్టైర్

అఖండ విజయం సాధించాలనుకుంటే!

(ష్టైర్ వితిన్ కు తెలుగు అనువాదం)

వేణు భగవాన్

మెరుపుజ్యల

జీవిత దశలను కాదు నీ జీవిత దిశని మార్చుకుని ఆపై ఇతరుల జీవితాలను మార్చే దిశగా మారటానికి తోడ్పదేది. ఈ “ది షైర్”. నీ నిరద్దక ఆలోచనలకు మంటను పెడుతుందీ షైర్.

అంధకారమనే అజ్ఞానాన్ని తొలగించి జ్ఞానమనే వెలుతురు వైపు దారి చూపే కాగడా ఈ పుస్తకం. మనిషి బ్రతుకు బాటలో చీకటిని రూపుమాపుతూ దారి చూపాలని ఈ రచయిత చేసిన ప్రయత్నం ఎంతో వెలుగు ప్రదాయకం.

ప్రకృతిలో రాత్రి అనే చీకటి, పగలు అనే వెలుగు ఉంటాయి. రెండిచిని మనిషి అస్వాదిస్తాడు. కానీ అదే జీవితంలో చీకటి (బాధ) కన్నా వెలుగు (ఆనందం) వైపే పయనించాలని ఈ రచయిత చెప్పిన తీరు అమోఫుం.

కష్టాలతో యాతన కన్నా విజయాన్ని సాధించాలన్న తపన మిన్న. అది ఉంటే ఆనందం జీవితాంతం సాంతం అవుతుంది. జీవితానికి ఆశ ప్రాణం లాంటిది. ఆ ఆశే మనిషిని తాను ఆశించిన ఆకాశపు అంచులకు చేరుస్తుంది. ఆ ఆశ లాంటిదే ఈ పుస్తకం.

జీవితాన్ని మీరు మీకు కావలసిన రితిలో రూపు దిద్దుకోండి, అస్వాదించండి, ఆనందించండి అని చెప్పటం కాదు. మనతో చేయస్తుందీ పుస్తకము. అంతగా రగల్గుగలిగే శక్తి ఉంది కనుకనే ఈ పుస్తకం పేరు “ది షైర్”.

మనిషి అంతర్భుద్ధనుం చెందటం కాదు. అంతర్భ్యాషిని వినటం కూడా అలవాటు చేసుకోవాలి. అప్పుడు జీవితం వీణానాదంగా ఉంటుంది. అప్పుడు మీ నాదాన్ని అందరూ వినగలుగుతారు. అదే విజయం.

జీవితం ఆపై మరణం. తరువాత శరీరం మంటలో కాలిపోవటం కాదు. బ్రతుకున్నంత కాలం మనం కోరికతో జ్యులించాలి. సాధనలో రాటు దేలాలి. గమ్యంలో సేదతీరాలి.

నిరంతర వెలుగండీ అదే! అదే “ది షైర్”.

- యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

ది పైర్

అభండ విజయం సాధించాలనుకుంటే!

- వేఱు భగవాన్

© రచయితలి

ప్రథమ ముద్రణ: August 2009

ఐదవ ముద్రణ: November 2012 (రివైస్)

మూల్యం: 225/-

తెలుగు అనువాదం: వాకాడ శ్రీనివాస్

పేజీలే అవుట్: పయనీర్ గ్రాఫిక్స్

కవర్ డిజైన్: ఆలేటి రత్న కుమార్

ఫోటో కడ్సేస్: విల్హాల్ ఫోటోగ్రఫీ

ప్రింటింగ్: ఇండిగొ ప్రెస్, హైదరాబాద్.

స్పౌల్ లేమినేషన్: కిర్తి ప్రింట్స్, హైదరాబాద్.

డిస్ట్రిబ్యూషన్:

విశాలాంధ్ర బుక్ డిపో,

కోరీ, త్రూప్ బజార్ వద్ద, హైదరాబాద్.

పట్టిషర్: వి-బిల్డ్, హైదరాబాద్.

విల్హాల్, కూయిపిడ్ కర్పు కాంప్లెక్స్,

రోడ్ నం. 1, బంజారా హిల్స్,

జలగం వెంగళరావు పార్కు ముందు,

హైదరాబాద్-500 034.

e-mail: venubhagavan@gmail.com

website: www.vbild.com

9246171818.

THE FIRE

By V. Venu Bhagavan

All rights reserved

1st Edition: August 2009

5th Edition: November 2012

Price: Rs. 225/-

Translation: Vakada Srinivas

Fonts & Page Layout: Pioneer Graphics

Cover Design: Aleti Ratan Kumar

Photo Courtesy: Villart Photography

Printing: Indigo Press, Hyd.

Spot Lamination: Kirtii Prints, Hyd.

Distribution:

VISHALANDHRA BOOK DEPOT
Koti, Hyderabad

Published by

V-BILD, Hyderabad, India.

VILLART, Cupid Curve Complex,
Road. No. 1, Banjara Hills,
Opp. J.Vengala Rao Park,
Hyderabad - 500 034, A.P., India.

e-mail : venubhagavan@gmail.com

website : www.vbild.com

9246171818

వేఱు భగవాన్ రాసిన ఇతర పుస్తకాలు / వీడియో సిడిలు

గౌరవనీయులైన వేఱుభగవాన్గారికి,

మీ షైర్ బుక్సు కనీసం 20-30 సార్లు చదివి ఉంటాను. ఈ పుస్తకం చదివిన తరువాత నాలో ఎన్నో ఏళ్లగా ఉన్న ఆసంతృష్టి పోయింది. ఈ బుక్ చదవడంవలన వచ్చిన స్ఫూర్తితో 'కౌన్సిల్ ఫర్ గ్రీన్ రివల్యూషన్' అనే ఒక ఆర్గానిజేషన్ ప్రారంభించి ఈ సంచార (2010) కాలంలో 1 లక్ష 60 వేల మొక్కలను నాటి వాటి సంరక్షణను చేపట్టడం జరిగింది. మొక్కపంగినిది మానై వంగునా అన్నట్లుగా ప్రస్తుత పరిస్థితులలో పెద్దలను మార్చడం చాలా కష్టం. కాబట్టి మొక్కల్లాంటి చిన్నారులనే మా కార్బూక్యూమానికి ఎన్నుకున్నాము. 30 వేల మంది విద్యార్థిని, విద్యార్థులు, 1500 మంది పారశాల సిబ్బంది, 150 గ్రామాలలో ఈ కార్బూక్యూమం దిగ్గిజయంగా చేసాము.

ఇందులో విచిత్రమైన విషయమేమిటంటే మా ఈ కార్బూక్యూమానికి రూపకల్పన చేసింది 'వందేమాతరం శాండేష్వర్' వ్యవస్థాపకుడు శ్రీ రవీంధ్రగారు. ఈ మధ్య రవీంధ్రగారు మా ఇంటికి వచ్చినప్పుడు మీ బుక్ చూపించడం జరిగింది. అప్పుడు వారు చెప్పారు ఒక సందర్భంలో వారు చేస్తున్న కార్బూక్యూమాలను ఇక ముందుకు తీసుకువెళ్లలేను అనుకున్నప్పుడు మీ పుస్తకమే (సీల్రెట్) వారికి ఆత్మబలాన్ని చేకూర్చిందని.

నేను ఎన్నో ఏళ్లగా ఏదో చేయాలి కానీ ఏమి చేయాలి అనే సందిగ్గానికి ఒక మార్చడర్చకం అయింది ఈ పుస్తకం. నిజంగా ఇంతటి చక్కబి రచనలు చేసి సమాజాన్ని చైతన్య పరుస్తున్న మీకు చాలా కృతజ్ఞతలు తెలియజేస్తున్నాను. మీరు మాత్రం ఎన్ని అవాంతరాలు ఎదురయినా సమాజానికి ఉపయోగపడే రచనలు చేసుకొనే ఉండాలి. దానికి తగిన శక్తిని, ఆరోగ్యాన్ని భగుంతుడు మీకు ప్రసాదించాలని కోరుకుంటూ.

ఇట్లు

పుస్తమంతా పచ్చని చెట్లతో విలసిల్లాలని కోరుతూ,

లీలా లక్ష్మీ రెడ్డి

నా ప్పండన: నేను ప్పయంగా మొక్కలు నాటకపోయినా లక్షలాది మొక్కలు నాటడానికి కారణమయిన ఈ పుస్తకాన్ని రాసే భాగ్యం దొరికినందుకు కృతజ్ఞుడను. పుస్తక ప్రదర్శనలో ఎన్నో పుస్తకాలున్నా 'ది షైర్ పుస్తకాన్ని కొని మీకు బహుకరించిన మీ భద్ర లక్ష్మీరెడ్డి గారికి ప్రత్యేకకృతజ్ఞతలు. మీ కోటి మొక్కల సంకల్యం నెరవేరడుచే కాక కోట్లాదిమందికి స్ఫూర్తి కలగాలని ఆశిస్తూ... వేఱు భగవాన్

విషయసూచిక

నేటి భారతం	10
అపరిచితుడి ప్రశ్న	13
మానవ అవసరాలు	16
దారి చూపే వెలుగు	21
లైఫ్ కోచింగ్	23
పరివర్తన	26
ఆనందమా నీవెక్కడ!	31
మీలోని వజ్జం	34
బ్రతకడమా - జీవించడమా?	37
మైండ్ ఒక గొప్ప సేవకుడు	41
ముసుగులేని ఆసలైన జీవితం	43
గతాన్ని వదిలేయండి	46
జీవితంలో అతి ముఖ్యమైన ప్రశ్నలు	47
అసాధ్యం అంటే - అది సాధ్యం	48
ఈ జీవితం మన ఎన్నిక!	50
మీకు నిజంగా కావల్సిందేమిటి?	54
ఏది మీ గమ్యం!	56
మీదైన పాటనే పాడండి	59
హృదయం సుంచి జీవించండి	64
జీవితమే ఒక ధ్యానము	67
భవిష్యత్తును సృష్టించండి	69
అసలు పని	74
స్వయం వ్యక్తికరణ	78
అంతర్మాణి	80
అంతరంగ పిలుపు!	83
మీరు మీరుగా ఉండండి	84
సరైన వృత్తి	86
మీలోని అగ్నిని రాజేయండి	87
విజయం సంభవిస్తుంది	90
సహజ సామర్థ్యం	91
పలురకాల మేధస్సులు	95

మీలో మేధావిని మేలుకొలపండి	97
జ్ఞాన ప్రవాహం	99
విశ్వజ్ఞానం	101
అడగండి - ఇవ్వబడుతుంది	103
మీ అసలు పనిని కనుగొనడి	105
ఎక్స్‌ప్రెస్ యువర్ సెల్ఫ్	109
మానసిక శృంఖలాలను చేధించండి	110
అందమైనవి ఆక్రమించండి	111
కలలను నిజం చేసే కళ	113
విశ్వ రహస్యం	114
చుక్కలన్నీ కలుస్తాయి	118
అందమైన జీవితం పిలుస్తోంది!	119
జీవితం, ఇప్పుడే, ఇక్కడే..	120
జీవిత భాష	121
మనను ఆపేది ఎవరు?	125
మిమ్మల్ని మీరుగా అంగీకరించండి	127
లోపలి భాష మార్చండి	128
అపరాధ భావం నుండి విముక్తి పొందండి	130
కరడుగట్టిన అభిప్రాయాలను కరిగించండి	131
కథలు వద్దు - నిజం ముద్దు	136
సరైన వైభారి	138
ప్రేమగా జీవించండి	143
ఆగ్రహాన్ని అంగీకరించండి	149
సత్యవంతంగా జీవించడం	151
ఈ క్షణంలో జీవించండి	152
ఈ రోజు మీ తత్త్వాన్ని ధరించండి	155
భిన్నత్వాన్ని ఆస్పాదించండి	158
మీ డి.ఎన్.ఎను మాటల్లాడనివ్వండి	160
నేను ఎవరు?	161
అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్	165
వెలుగై జీవించండి	169
ప్రేమమైపు మరలండి	170
మీ జీవితం మీ చేతుల్లో	172

మీ జీవితంలో ఎప్పుడైనా ఒక ప్రయాణం ప్రారంభించవచ్చు).
అది ఇంతకు ముందెన్నడూ చేయని ఒక సుదీర్ఘ ప్రయాణమే అయినట్లయితే,
అది ఖచ్చితంగా మిమ్మల్ని మీరు తెలుసుకోవడానికి చేసే ప్రయాణమే!

- *Katherine Sharp*

తోలి పలుకులు

జీవితాన్ని అర్థవంతంగా, ప్రయోజనకరంగా రూపొందించుకోవడానికి అవసరమైన, విజ్ఞానాన్ని నింపుకున్న ఈ పుస్తకాన్ని అందుకున్న మీకు నా శుభాభినందనలు. ఈ పుస్తకాన్ని చదవడానికి సిద్ధం కావడమే, మీ నిజమైన ఆగమనం పట్ల మీకున్న సంసిద్ధతను తెలియజేస్తుంది. మీలో ఉన్న షైతన్య జ్యౌలను కనుక్కోవడానికి ఈ పుస్తకంలోని విషయాలు మీకు ఖచ్చితంగా ఉపకరిస్తాయి.

పెద్దలు చెప్పినట్లు శిఘ్యాదు సిద్ధంగా ఉంటే, గురువు తన దరికే వస్తాడు. ఆ గురువు ఏ రూపంలోనే రావచ్చు ఒక పుస్తకంగా గాని, ఒక సంఘటనగా గాని, ఒక వ్యక్తిగా గాని రావచ్చు. మనం నిజంగా దేనినైనా కోరుకుంటే జీవితం దానివైపు మనల్ని నడిపిస్తుంది కాని అది మనం ఉపహాంచని మార్గాల్లో కావచ్చు.

సెలఫోన్‌లోని యంత్రాంగం నెట్‌వర్కు కోసం శోధించి నట్లు, మనం కోరుకున్న దానిని పొందటం కోసం మన మనస్సు మైండ్ నెట్ (విశ్వ జ్ఞానం)లో అన్వేషించి అది మీకు చేరేలా చేస్తుంది. ఆ విధంగా ఈ పుస్తకాన్ని అందుకున్న ఫునత సంపూర్ణంగా మీకే చెందుతుంది.

ఇది ఒక పర్యానాలిటీ డెవలప్‌మెంట్ లేదా ఒక మోటివేషనల్ పుస్తకం కాదు. ఇది ఒక సెల్ప్ అవేర్‌నెన్ అంటే మన నిజమైన ఉనికి పట్ల సృష్టా కల్గించే పుస్తకం, నిన్ను నీవు తెలుసుకోవడానికి, మీలోని సహాజ వనరులని గుర్తించడానికి సహాకరించే పుస్తకం. ఇది ఒక ఆధ్యాత్మిక కెరీర్ గైడెన్స్ పుస్తకం. ఈ పుస్తకం చదవడం అన్నది ఒక నిధి కై మీరు చేసే అన్వేషణ లాంటిది. ఇందులోని ఆధ్యాయాలు చదువుతుండగా ఇన్నాళ్ళూ మీలో నిద్రాణమై ఉన్న కలలు, కళలు, ఆశయాలు అన్నీ వెల్లువై బయటికి రావొచ్చు. ఆ కలల సాఫల్యానికి అవసరమైన కొత్త దారులు కూడా మీలో రూపు దిద్దుకోవచ్చు. ఒక నూతన శక్తి, ఉత్సాహం మీలో ప్రవేశించవచ్చు.

ఈ పుస్తకం లక్ష్మాది మందిని చేరవచ్చు, చేరకపోవచ్చు. అధి ప్రధాన విషయం కాదు. లక్ష్మల్లో ఒకరినైనా రగిలించిదా లేదా అన్నదే ప్రధానం. ఎందుకంటే, అలాంటి ‘బక్కడు’ లక్ష్మల మందిని నిద్రలేవచ్చు. అది మీరే కావొచ్చు. అలా జరిగినా ఈ పుస్తకం ప్రాసిన ప్రయోజనం హర్షితాగా సిద్ధించినట్లే! వ్యక్తి తన గురించి, తన అసలు పని గురించీ ఎంత త్వరగా తెలుసుకుంటే, అంత ఎక్కువకాలం ఆనందంగా జీవించవచ్చు.

ఈ పుస్తకం లోని అంశాలు, మీ జీవితంలో చేయాల్సిన అసలు పని పట్ల స్ఫుర్తతను ఇవ్వగలుగుతాయి. మీ అంతరాత్మ పిలుపును, మీ నిజతత్వాన్ని తెలుసుకోవడానికి చేసే మీ ప్రయాణం విజయవంతమగుగాక. జయశ్శో... మీ హృదయ స్పందనకు.

నేటి భారతం

ఈ రోజు భారత దేశం ప్రపంచంలో అత్యంత వేగంగా ఎదుగుతున్న ఆర్థిక శక్తిగా ఆవిర్భవించింది. మేధస్సులో, సాంకేతిక పరిజ్ఞానంలో మనం ఎవరికి తీసిపోని విధంగా ఉన్నాము. అయినా యునైటెడ్ నేషన్స్ వారి 2009 నివేదిక ప్రకారం, మాసవ అభివృద్ధిలో మాత్రం ప్రపంచంలో 134వ స్థానంలో ఉండడం బాధాకరం. నేటికి మన భారత దేశాన్ని పట్టి పీడియున్సు సమస్యలలో ప్రధానమైనది పేదరికం. అత్యంత ఎక్కువ జనాభా కళ్లిన మైనా రెండవ అతి పెద్ద ఆర్థిక శక్తిగా ఉన్న జపాన్‌ను దాటి “ప్రపంచ రెండవ అతి పెద్ద ఆర్థిక శక్తిగా” ఆవిర్భవించడానికి కారణం ఏమిటి? వ్యాపారమైనా, యుద్ధాన్నికైనా దూకుడే మా స్వభావం అని మైనా కయ్యానికి కాలు దుప్పుతుంటే మనమేమా అవినీతి కుంబకోణాల్లో మునిగిపోయి ఉన్నాము.

కొద్దిమంది భారతీయులకు కలిసి కోటి కోట్ల సల్ల ధనం స్వీన్ బ్యాంకులో నిద్రాణంగా పడి ఉండని వార్తలు వస్తున్నాయి. ప్రపంచంలో అన్ని దేశాలవారు దాచకున్న డబ్బులన్నీ కలిపిన దానికంటే ఇండియన్స్ దాచకున్న డబ్బు ఎక్కువట. ఇండియా పేద దేశమా? ఎవరస్సుది అని స్వీన్ బ్యాంక్ వారు భాతా దార్ల పేర్లు ఇవ్వడానికి సిద్ధపడ్డా, అడిగేదేవరు? ఈ ప్రపంచంలో కావలసినంత సంపద ఉన్న అది సరైన వ్యక్తుల చేతుల్లో లేకపోవడం వల్లే ఇంకా ఈ ఆకలి కేకలు. కొంత మంది ఆకలితో బాధ పదుతుంటే మరి కొంతమంది అజీర్తో బాధపదుతున్నారు. నేడు అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో రెండే వర్గాలు ఉంటున్నాయి. ఉన్నవారు మరియు లేనివారు. మధ్యతరగతిలో కొద్ది మంది ఉన్నవర్గంలోనూ, చాలా మంది లేని వర్గంలోనూ కలిసిపోతున్నారు. కానీ మనం నిరాశ చెందనపసరం లేదు. సమాజంలో ఏ మార్పు రావాలన్నా, మెజారిటీ ప్రజలు కోరుకుంటేనే అవుతుంది. స్వాతంత్యం గాంధీ గారి ఒకకూరి వల్లే రాలేదు. ఆయన కొన్ని కోట్ల మంది భారతీయుల్ని ఒక్క లక్ష్యం మైపు నడిపించడం వల్లే అది సొధ్యమయింది. నేడు భారతదేశాన్ని ‘అన్ని రంగాలలో’ మరో విష్వవాత్కు యుగం మైపు నడిపించే నాయకుల కోసం దేశం ఎదురుచూస్తోంది. ఎవరో వస్తారని, ఎదో చేస్తారని మనం ఎదురు చూడనపసరం లేదు. ఎవరి బాధ్యత వారు తీసుకుంటే ముందుగా ఎవరికి వారు నాయకులొతారు. మనలోని ఆస్తిలైన ప్రతిభను కనుగొనడం, ఆ ప్రతిభకు అంకితమవ్యాపం ఎవరినైనా గొప్పవారిని చేస్తుంది. గొప్ప విజయాలను అందిస్తుంది.

భారతదేశం మారాలంటే, విద్యావిధానం మారాలి. విద్యావిధానం మారాలంటే రాజకీయ వ్యవస్థ మారాలి. మరి రాజకీయ వ్యవస్థ మారాలంటే, ప్రజలే మారాలి. సాంప్రదాయ పద్ధతిలో కాకుండా, సామర్థ్యం, శీలం ఆధారంగా అభ్యర్థులను ఎన్నుకునే పరిజీతి, సంస్కృతి మరింత పెరగాలి. మనలోనూ సామర్థ్యం, మంచితనం ఉన్న రాజకీయానాయకులు ఉన్నప్పటికీ, నిజాయితీగా గెలవలేని లేదా గెలిచినా పూర్తి సామర్థ్యంతో పనిచేయలేని పరిస్థితి నేడు నెలకొని ఉంది. కానీ భిషయాల్లో డబ్బు, రాయితీల ప్రభావంతో ఓటు వేసే వారి శాతం తగ్గి, సత్తా సామర్థ్యం, నిబధ్యత ఉన్న వారిని ఎన్నుకునే కొత్తతరాన్ని మనం చూడాల్సితున్నాం. హౌరసమాజంలో

సిటిజన్స్ తో పాటు నెబెజన్స్ అనే సోపర్ మీడియాలో (ఫెస్టిబుక్, ట్విట్టర్ వంటివి) కనెక్ట్ అయిన ఒక కొత్త శైతస్యవంతమైన సమాజం బలంగా రూపుదిద్దుకుంటుంది. సమాచార విఫ్లవం, సోపల్ నెట్ వర్క్ వలన ఇటువంటి నాల్స్ట్ స్టాప్ట్ రోజు రోజుకీ పెరుగుతుంది.

రకరకాల స్నీములతో ఓటు బ్యాంకు స్టోంచుకునే బదులు భవిష్యత్ తరాలకు మేలు చేసే సంస్కరణలతో, నిబధ్తతో, అభివృద్ధితో, ప్రజల మనసులను దోచుకునే వారే తలెత్తుకుని తిరిగే రోజులు ముందు ఉన్నాయి. ఎందుకంటే నేడు భారత జనాభాలో 25 సంాలల వయసు కంటే తక్కువ ఉన్నవారు 55% ఉంటే, అది 2020 నాటికి సగటు వయసు 29 సంవత్సరాలతో 75శాతం అప్పతుందట. ఇదేదో మనం ప్రణాళిక వేసుకుని సాధించినది కాదు, కుటుంబ నియంత్రణలో ఫెయిల్ అవడం వల్ల జరిగిన అద్భుతం ఇది. మరో విషయమేమంటే అప్పటికి, అమెరికా, యూరప్ దేశాలలో జనాభా సగటు వయస్సు 60 సంాలల పై మాటే ఉండుందట. చైనాలో కూడా 45 పై బిడిన వారే ఎక్కువ ఉంటారట. ఏ దేశాన్నికైనా అసలైన ఆస్థి ఆ దేశ పోరులే. వ్యక్తి అభివృద్ధీ దేశ అభివర్ది. మొట్టమొదటటి సారి అమెరికా అద్యక్కడు తన ప్రమాణ స్వీకార ఉపన్యాసంలో ఇందియా పేరు తలిచాడు. మనలని నిర్దక్క్యం చేయని పరిస్థితిలో ఉండడానికి మన మేధస్సు కల యువతే కారణం. యువతే కర్దా ఎక్కువ ఉత్పత్తికారకులు. 2015 నాటికి ప్రపంచ వర్క్ ఫోర్స్‌లో 18%, 2020 నాటికి 25% భారతీయులు అవసరమవుతారట. ప్రపంచ జనాభాలో సగం మూడు దేశాలన్న చైనా, ఇందియా, రప్యోలో ఉన్నారు. యువత ఎక్కువ ఉన్న దేశంగా, మేధావులు అనే బ్రాండింగ్ ఉండటం వలన భారతదేశానికి ఒక నువ్వువకాశం ఎదురు చూస్తోంది.

ప్రస్తుతం, మన దేశంలో సంవత్సరానికి 10 లక్షల కంటే ఎక్కువ సంపాదించే వారు కేవలం 1 శాతం కంటే తక్కువ. నేడు మారిన పరిస్థితులలో నాణ్యమైన జీవితం ఖరీదై పోయి, ఒకప్పటి అన్ధారణ జీతం, నేడు సాధారణ జీతంగా మారిపోయినప్పుడు, మనలో ఉన్న అసలు సత్కార వెలికి తీయకుండా, ఏదో ఒక సాదా సీదా పని చేసుకుంటూ కూడా అందమైన జీవితం జీవించాలన్నకోవడం అత్యాక్షర అవశులు అప్పతుంది. ఇటువంటి పరిస్థితులలో మనిషిలో నిగ్రంధంగా ఉండే ఒక అంతర్గత ప్రతిభను వెలికితీసి, దానికి అనుగుణంగా జీవిత లక్ష్యాలు నిర్దేశించుకోగలిగితే ఒకరికి ఒకరు పోటీ కాకుండా, ప్రపంచమే అన్ని రంగాలలో భారతదేశ మేధో వనరులక్కె ఎదురుచూసే పరిస్థితి రావోచ్చు.

అరబ్ దేశాలలో అదుగున ఉన్న అయిల్ బావుల వల్లే కదా అంత సంపద, అదే మన భారతీయులలో అణగారి ఉన్న సహజ మేధస్సును సరైన లక్ష్యాలతో రగిలించగలిగితే భారతదేశం మరొక్కాసారి అన్ని విధాలుగా అత్యంత సంవన్మమైన, శక్తివంతమైన దేశంగా ఆవిర్భవించి ప్రపంచానికి మార్గదర్శకం కావోచ్చు.

నేడు 40 కోట్ల మంది యువత (ఓటు ఉన్న) ఉన్న దేశం మనది. కానీ వారిలో చాలా మంది మనస్సులు మాత్రం పొత తరం ఆలోచనలతో, మానసిక నియంత్రణతో అచేతనంగా

పడి ఉన్నాయి. లోపభరూయుష్టమైన మన విద్యావిధానం వల్ల, డిగ్రీలూ పాసయినా, ఇంజనీరింగ్ పట్టా పుచ్చుకున్నా, కేవలం 5 శాతం మంది మాత్రమే ఉద్యోగానికి లేదా వ్యాపారానికి కావల్సిన అర్థతలు కలిగి ఉంటున్నారు. ఉద్యోగాల కోసం చదువులు గానీ, ఉద్యోగాలు స్ఫోంచే విధంగా వారికి శిక్షణ లేదు. జీతాలను ఆశించే స్థాయినుండి జీతాలను శాశించే స్థాయికి మన యువత చేరాలంటే వారిలోని ఇన్సర్ట్ ప్రైర్సు రగిలించాల్సిందే. ముందుగా మనమందరం మస్తిష్కాలలో మారకపోతే, మన దేశంలోనే, ఒక వెసుకబడిన వర్ధంగా బ్రతకాల్సిన పరిస్థితి రావొచ్చు.

మనిషి ఇంద్రియాలనుండి - మనస్సుకి, మనస్సు నుండి -బుధికి, బుధి నుండి ఆత్మ కు ప్రయాణించాల్సిన సమయం ఆసన్నమైంది. మన ఆసలైన కేంద్రం (ఆంతరాత్మ) నుండి ఆపరేట్ చేసినప్పుడే, ఆత్మ విశ్వాసంతో పనిచేయగలుగుతాం. ఆత్మ చైతన్యవంతులదే 21వ శతాబ్దం.

నేను మొదటగా ఈ పుస్తకం ఇంగ్లీషులో “ప్రైర్ వితిన్” పేరు మీద విడుదల చేయడం జరిగింది. కానీ తెలుగు పారకులతో నాకు ఉన్న అనుబంధంరీత్యా ఉన్నది ఉన్నట్లు తర్వాతూ చేయకుండా, కొన్ని మార్పులు, చేర్పులతో, వీలైనంత సరళమైన భాషలో మీకు అందించడం జరిగింది. నేను ప్రాసిన ‘ది సీక్రెట్, విజయానికి అంతిమ సూత్రం’ పుస్తకాన్ని మీరు ఎంతగానో అదరించారు. అది ఈనాటికి 12 వ ముద్రణతో విజయవంతంగా నడుస్తుంది. ఈ రెండు పుస్తకాలకీ కొంత పోలిక కనపడినా, ఆ పుస్తకంలో మనస్సు (మైండ్సు) ఎలా పని చేస్తుంది అన్న విషయం గురించి వివరించగా, ఈ పుస్తకం మనస్సును దాటి హృదయాన్ని, అంతరాత్మను అనుసరించి జీవించడం ఎలా అన్నది ఎక్కువగా వివరించడం జరిగింది. ఈ పుస్తకం ఒక భావం. తర్వాతికి అందనిది. ఈ పుస్తకంలో కొన్ని ఇంగ్లీషు పదాలు వాడాను. ప్రతి అక్షరాన్ని పూర్తిగా తెలుగులోకి అనువదిస్తే అర్థం చేసుకోలేని కాలంలో మనం ఉన్నాం కనుక భాష కన్నా భావం పై మనస్సు లగ్గం చేయవలసిందిగా కోరుచున్నాను.

ఒక్కరోజులో మన దశను మార్చుకోలేము
కానీ మన దిశను మార్చుకోవచ్చు.
ఆ దిశ మన దశను మార్చువచ్చు!

అపరిచితుడి ప్రశ్న

“1950లో సింగపూర్ ఇండియా కంటే పేదదేశంగా ఉండేది. సింగపూర్ మొత్తం జనాబా సంఖ్య 42 లక్షలు. కేవలం 644 కీలోమీటర్ల వైశాల్యం కల చిన్న దీవి. బెంగళారు కంటే చిన్న నగరం. ఒక సింగపూర్ పౌరుని సగటు సంపాదన మనకంటే 25% ఎక్కువ. 80శాతం మంది స్వగృహం కలిగినాన్నరు. ఇది కేవలం 25 ఏళ్లలో జరిగిన అభివృద్ధి. ఇక జపాన్, అధిక ఖనిజాలు, పెట్రోలు ఏవీలేని భూకంపాల దేశం. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో ధ్వంసమైన దేశం. రెండు అణబాంబులను గుండెలపై వేయించుకున్న దేశం. గడ్డిపోచ కూడా మొలవదని చెప్పబడిన దేశం నేడు ఓడలలో వ్యవసాయం చేస్తుంది. నేడు ప్రపంచ ఆర్థిక స్థితిలో జపాన్ రెండవ స్థానంలో ఉంది. కొరియా, ఛైవాన్, మలేషియా మనచుట్టూ మనకంటే పేదవిగా ఉన్న తూర్పు ఆశియా దేశాలన్నీ ఈ రోజు మనకంటే ఎంతో అభివృద్ధి చెందాయి.

ఆరు దశాబ్దాల స్వతంత్రం. వంద కోట్లకు పైగా జనం. 33లక్షల చదరపు కీలోమీటర్ల వైశాల్యం. అందులో సగంపైగా సాగుభూమి. 10 జీవనదులు. ఒకటిన్నర లక్షల కర్మగారాలు, ఇప్పన్నీ ఉండి ఇండియా ప్రపంచ దేశాల వరుసలో ఆర్థిక స్థితిలో 49వ స్థానం. రూపాయి విలువలో 44వ స్థానం. శుభ్రతా ఆరోగ్య విషయాల్లో 20వ స్థానం. ఇక ఎయిష్ట్ లో మాత్రం రెండవ స్థానం. కుంభకోణాల్లో 3వ స్థానం. ఏ, మీలో ఎవరైనా చెప్పగలరా?”

ఈ ప్రశ్నకు మంచి నాయకులు లేరని, మంచి అధికారులు లేరని రకరకాలుగా చెప్పారు. అప్పుడు ఆ అపరిచితుడు సూటిగా అడిగిన ప్రశ్న : “ మీరందరూ కలసి మంచి మంచి అంటున్నారే, మనలో ఎంతమంది మంచి పౌరులుగా ఉంటున్నారు ? ఎంతమంది మనలో బాధ్యతను సరిగ్గా నిర్వహిస్తున్నాం ? క్రికెట్ టీమ్లో మంచి కెప్పెన్ ఉన్నంత మాత్రాన ఇండియా గెలవదు. 11మందీ సరిగ్గా ఆడితేనే గెలుస్తుంది. అందులో ఒకడ్డు సరిగ్గా ఆడకపోయినా మీకంత కోపం వస్తుంది? వండకోట్ల మంది నెత్తురు కలిస్తేనే ఇండియా. ప్రధాన మంత్రి, ముఖ్యమంత్రి, మీరు, నేను అందరం ఒంటరి వాళ్ళమే. ఎవరి బాధ్యతను వాళ్ళ నిర్వహిస్తేనే ఈ దేశం బాగుపడుతుంది. కానీ మనమందరం ఏం చేస్తున్నారు ? ” - అపరిచితుడి సినిమాలో అపరిచితుని ప్రశ్న.

ఈ పుస్తకం చదివే పాతకులు చాలా మంది మంచివారు అయి ఉండవచ్చు. కానీ నేను మీరు మంచివారుగా ఉండకూడదనే ఈ పుస్తకం వ్రాస్తున్నాను. మనలో చాలామంది మంచి వాళ్ళగా ఎందుకు ఉండిపోయారంటే...గొప్పవాళ్ళ అయ్యే ధైర్యం లేక. ఇప్పటికే దేశంలో మంచి నాయకులు చాలా మంది ఉన్నారు. గొప్పవారికే కొరత. మంచివారు బ్రతకగలరు కానీ చరిత్ర సృష్టించలేరు. మంచివారుగా ఉండడమన్నది గొప్పవారు కావడానికి తత్త్వము. Good is the Enemy for Great అన్నారు. మనందరిలో ఏదో ఒకరంగంలో గొప్ప వారు అయ్యే సామర్థ్యం

ఉంది. అది మీ విద్యార్థుతలకు సంబంధం ఉన్నది లేదా లేనిది అయి ఉండవచ్చు. ప్రస్తుతం చేస్తున్న పనికి సంబంధం ఉన్నది లేదా లేనిది అయి ఉండవచ్చు. ఇప్పటికే తెలిసినది లేదా ఇంకా తెలియనిది అయి ఉండవచ్చు. కానీ ప్రతి ఒక్కరిలో ఏదో ఒక రంగంలో “వావ్” అనిపించుకునే సామర్థ్యం, ప్రజలంతా శభావ్ అని సలామ్ కొట్టే ఒక “అంతర్గత ప్రతిభ” వారి గుర్తింపు కోసం, ఆదరణ కోసం, ప్రోత్సహం కోసం ఎదురుచూస్తా ఉంటుంది. అది గుర్తించనంత సేపూ బ్రతుకు బండి లాగడమే. అది గుర్తించి ఆ రంగంలోకి అడుగిడిన క్షణం నుండే జీవితం ఆరంభం.

జీవితం మళ్ళీ దైమధ్యనల్. మనకి తెలియని ఎన్నో కోణాలు మన రాక్కె ఎదురు చూస్తా ఉండవచ్చు. అయితే జీవితాన్ని ఏదో వైపు నుండి కాక చివరనుండి దర్శించాలి. మనకు అంతిమంగా ఏం కావాలి అన్నది అప్పుడే అర్థమవుతుంది. ఒక నగరం పూర్తిగా అర్థమవ్వాలంటే ఏ కోణం నుండి సంపూర్ణంగా కనపడదు. అదే ఒక హాలికాప్టర్ నుండి చూసినప్పుడు నగరం మొత్తం కనపడుతుంది. కానీ శాటిలైట్ నుండి వచ్చే దృశ్యాన్ని చూసినప్పుడు, మీ నగరమే కాక, దేశంలో ఉన్న నగరాలు ఇంకా ప్రపంచంలో ఉన్న ఎన్నో ప్రదేశాలు మీకు కనపడతాయి. ఎప్పుడైతే మీ మనసు తనకు ‘తెలిసినది’ అనే పరిధి దాటుతుందో సాధ్యా సాధ్యాల విషయంలో అంతకుముందు ఉన్న హార్టులు చెరిగిపోతాయి. కొత్త దారులు తెరుచుకుంటాయి. కొత్త సంభవాలు సాధ్యం అనిపిస్తాయి. అలాంటి ఒక కొత్త సంభవం నుండి స్ఫైరించిన లక్ష్మీలు మీ జీవన గమనాన్ని, గమ్యాన్ని మారుస్తాయి.

నేను ‘జిది’ అనుకుంటే ‘జిది’ తప్ప మరేమీ కాలేరు. ఏదీ కానప్పుడు ఏదంటే అది కాగలరు. భవిష్యత్ ఖాళీ మరియు అర్థం పర్థం లేనిది. మీరు దేనితో అయినా నింపవచ్చు. ఎటువంటి అర్థాన్ని ఆపాదించుకోవచ్చు. ఎంత అర్థవంతంగానైనా జీవితాన్ని మలచుకోవచ్చు.

మనలో చాలా మంది హీరోలను అభిమానిస్తుంటాం. వారు పోషించిన పాత్రలకే ఆ అభిమానం. మనలోనూ అలా అభిమానులను సంపాదించే ఓ హీరో ఉంటాడు. మనదైన ‘గమ్యం’ ఎంచుకున్నప్పుడే ఆ హీరో బయటపడతాడు.

నేను ఈ రంగంలో విజయం సాధించానా లేదా అన్నది అప్రస్తుతం. నేను నాచైన రంగంలో ఉండడమే విజయం. జీవితంలో ఆతిపెద్ద టైమ్ వేస్ట్ ఏమిటంటే, మీరు చేయక్కరలేని పనిని అత్యంత సమర్థవంతంగా నిర్వహించడానికి ఒక జీవితాన్ని వెచ్చించడమే. మీ ఆసలైన జీవితాన్ని అందుకోవడానికి ఈ పుస్తకంలో ప్రతి పేజీలోనూ ఒక చరణం తగలవచ్చు. చెప్పిందే చెప్పినట్లు అనిపించవచ్చు. అందుకే ఈ పుస్తకాన్ని చదచుట్టు. చూడండి. ఒక అద్దంలా... పనికిరాని వార్తలనే పదే పదే చూసే మనం, పనికి వచ్చే మాటలను కూడా ‘పదే పదే’ బుర్కి వినిపిస్తుండాలి. ఇవాళ

మనకు మందు దుకాణాలు, మందుల దుకాణాలు ప్రతి వీధిలో ఉంటున్నాయి. పుస్తక దుకాణాలే అన్నిచోట్లా ఉండవు. అందునా నా పుస్తకాలు అన్ని చోట్లా దొరకవు. అట్ట పణ్ణమో, మీ కర్మ ఫలమో, నా జేబు అదృష్టమో మీకు ఈ పుస్తకం దొరికింది.

ప్రశాంతంగా లోపలి వాణిని విందాం. ఆసలైన పిలుపుని అందుకుందాం. ఒక గౌప్య జీవితం జీవిద్దాం. ఈ ప్రపంచం గుర్తుంచుకునేది లోపలి పిలుపునందుకన్న నాయకులదే కానీ బయటి పిలుపును బట్టి వృత్తి నెంచుకున్నవారిది కాదు. అఖండ విజయం సాధించడానికి కావల్సిన ప్రధాన అర్థత చైతన్యవంతమైన లోపలి “పైర్”.

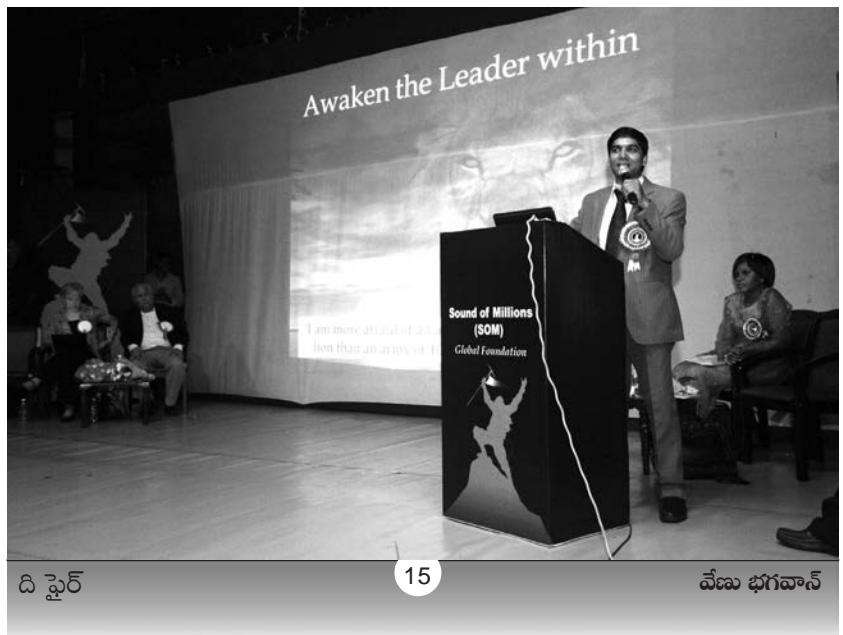
శిఘ్యాదు సిద్ధంగా ఉంటే గురువు లభిస్తాడు. నేల సిద్ధంగా ఉంటే విత్తనం మొలకెత్తుతుంది. బంతి బంతికి ఆట మారినట్టుగానే, ఏ క్షణమైనా ఒక కొత్త ఆలోచన ఉద్ఘావించవచ్చు, నూతన సృష్టికి నాంది పలుకపచ్చు.

ఎవడిక్కావాలోయ్, ఓడిన వాడి సంజ్ఞాయిశీ.

వాలుకు కొట్టుకు పోయినవాడికి లోకం జల నమాధి కథుతుంది.

జాడ్సుకు చేరిన వాడికి లోకం “జంగి” సలాహ్ కొడుతుంది.

- డా. సి.నారాయణ రెడ్డి

మానవ అవసరాలు

అబ్జహం మాస్టో అనే ఆమెరికన్ శాస్త్రవేత్త 1943లో మానవుల యొక్క అవసరాలను 7 దశలలో ఉంటాయని గుర్తించాడు. ఈ మధ్యనే 8వది కలపబడింది. మరి మనం ఎక్కడ ఉన్నాము, ఎక్కడకు చేరాలని ఉంది తెలుసుకోవడానికి ఈ పట్టిక దీహదుపడుతుండని ఆశిధ్యాము.

1. భౌతిక అవసరాలు	Biological and Physiological Needs
2. భద్రతా అవసరాలు	Safety Needs
3. సామాజిక మరియు ఆప్యోయతా అవసరాలు	Social & Affectionate Needs
4. గౌరవం మరియు గుర్తింపు అవసరాలు	Dignity & Self Esteem Needs
5. స్వియ వ్యక్తికరణ	Self-Actualization / Expression
6. జీవిత పరమార్థం / ప్రయోజనం	Cognitive Needs
7. అందమైన పరిసరాల అవసరాలు:	Aesthetic Needs
8. భావాతీత అవసరం (వీమి ఆశించకుండా సహాయం చేయడం)	Transcendence

1. భౌతిక అవసరాలు: ఇవి మానవులకు కనీస అవసరాలు. ఇవి తీరకుండా వేరే అవసరాల గురించి మనిషి ఆలోచించడం కష్టం. ఆహారం, ఇల్లు, వస్తుం, ఆరోగ్యం, కొంచెం వినోదం వంటివి దొరికాకా రెండవ అవసరం లోకి ప్రవేశిస్తాడు.

2. భద్రతా అవసరాలు: ఎప్పుడైతే కనీస అవసరాలు తీరిపోతాయో మనిషి భద్రతా అవసరాలు తీర్చుకోవడం కోసం ప్రయత్నిస్తాడు. తన కనీస అవసరాలయినటువంటి రోటీ, కపడా, మఖాన్ భవిష్యత్తులో కూడా గ్యారంటీగా రావాలని కోరుకుంటాడు. అందుకే చాలా మంది పర్మనెంటు జాబు కోసం చూసేది. ఒక వేళ తను చేసే పని ప్రస్తుతం భౌతిక అవసరాలను తీర్చినా, తన ఆరోగ్యానికి, శరీరానికి రక్షణ లేదనుకున్నప్పుడు మనిషి భద్రతా అవసరాలు తీర్చుకోవడం కోసం అనేప్పిస్తాడు.

3. సామాజిక మరియు ఆప్యోయతా అవసరాలు: ఒక దీవిలో సర్వో దొరికినా, ప్రమాదం లేకపోయినా కూడా మనిషి ఒక దీవిలా బ్రతకలేదు. మొదటి రెండు అవసరాలు తీరినతరువాత మనిషి సమాజం, బంధు వర్గం, సహాద్యోగులు తనను గుర్తించాలనీ, వారిలో ఒకరిగా ఉండాలనీ కోరుకుంటాడు. అందుకే రక రకాల క్లబ్సులలో, అటలలో, సామాజిక/ఆధ్యాత్మిక సేవా సంఘాలలో పది మందితో కలసి మొలసి ఉండడాన్ని ఆస్వాదిస్తాడు. స్నేహం, ఆప్యోయతతో కూడిన బంధాలు ఈ దశలో ప్రాధాన్యం సంతరించుకుంటాయి.

4. గౌరవం మరియు గుర్తింపు అవసరాలు: ఔ మూడు అవసరాలు తీరిన తరువాత, తను ఒక ప్రత్యేక వ్యక్తిగా గుర్తించబడాలని మనిషి అశపడతాడు. దీనినే ఆంగ్లంలో "Stand out of the Crowd" అంటారు. ఈ అవసరాల కోసం ప్రయత్నించే మొదటి దశలో మనిషి తన సామర్థ్యాన్ని పెంపాందించుకోవడం, సైపుణ్యం కోసం నిరంతర సాధన చేయడం, ఎవరిపైనా ఆధారపడకుండా తన కాళ్ళపై తను నిలబడడం, ఆత్మవిశ్వాసం పెంచుకోవడం పై దృష్టిసారిస్తాడు.

రెండవ దశలో తను ఇతరులు గౌరవించాలని, పలుకుబడి/పరపతి పెరగాలని, తను ఒక ప్రత్యేక వ్యక్తిగా గుర్తించాలని, అభినందించబడాలని కోరుకుంటారు. స్వాధికారత, హాండా, పదవి, బాధ్యత, తను చెప్పినట్లు ఇతరులు వినడం వంటి అవసరాల కోసం తాపత్రయపడతారు. ఈ దశలో ఆత్మ గౌరవం, తను తానుగా అంగీకరించాలని, తన మాట చెల్లాలనే ఆహం కూడా పెరుగుతుంది. ఈ అవసరాలు తీరకనే ఎంతోమంది విదాకులకు కూడా సిద్ధపడేదీ.

ఈ గౌరవా అవసరాల కోసం కుటుంబం, బంధువర్గం, సహార్దేశీగులను దాటి సహాజంలో కూడా గొప్పవారిగా కీర్తించబడాలని ప్రయత్నిస్తారు. ఈ అవసరమే ఎంతో మందిని దాతలుగా చేసి పలు మంచి కార్యక్రమాలకు తోడ్పడి కీర్తిని సంపాదించి పెడుతుంది. ఈ అవసరాలకోసమే కొంతమంది తమకు సామర్థ్యంలేని రంగాలలోకి (రాజకీయాలు, సినిమా వంటి) ప్రవేశించి మిగతా అవసరాలను కూడా పోగొట్టుకుంటూ ఉంటారు.

ఈ దశలో చాలామంది ఆత్మవిశ్వాసం పెంపాందించుకుంటారు. ప్రాపంచిక విజయం సాధించగలుగుతారు, అధికారం చేలాయినంగలుగుతారు. పరిస్థితులను, వ్యక్తులను తమ నియంత్రణలో ఉంచుకోగలుగుతారు. కానీ ఏదో తెలియని వెలితి వారిని ఎప్పుడూ వేధిస్తుంటుంది, ఒత్తిడికి గురిచేస్తుంది. ఎన్ని ఉన్నా ఐదవ అవసరమైన స్వీయ వ్యక్తికరణ లేనప్పుడు ఏ వ్యక్తి ఆత్మనందం పొందలేదు.

5. స్వీయ వ్యక్తికరణ: ఎప్పుడైతే గౌరవ అవసరాలు ఒక స్థాయిలో తీరతాయో మనిషి తన సహాజ సామర్థ్యాలను వ్యక్తికరించాలనే తపన మొదలవుతుంది. స్వీయ వ్యక్తికరణ (Self Expression, Self Actualisation) అంటే ఒక వ్యక్తిలో అంతర్గతంగా ఉండే ఒక సామర్థ్యాన్ని అత్యున్నత స్థాయిలో వ్యక్తికరించగలగడం. స్పృజనాత్మకతతో అత్యున్నత అభివృద్ధికి తోడ్పడడం. అయితే ఈ సహాజ సామర్థ్యాన్ని గుర్తించినా, తనపై తనకు విశ్వాసం కలగడానికి చాలా సమయం పడుతుంది. కానీ ఈ సెల్వీ ఎక్స్ప్రెషన్ మనమ్ములను బుములుగా మార్చేది. ఆ నిధిని కనుగొని మీలో ఉన్న ఒక దివ్యాగ్నిని ప్రజ్వలింపచేయడమే ఈ పుస్తక పరమార్థం. ఆత్మవిశ్వాసం, ఆత్మజీనుత్వ స్థాయి నుండి మనిషి స్వీయ వ్యక్తికరణతో శిఖరాగ్రాన్ని చేరుకోవాలనుకోవడమే మాస్టో చెప్పినట్లుగా మానవ (వనరుల) అభివృద్ధికి అంకురార్పణం.

6. జీవిత పరమార్థం / ప్రయోజనం అవసరాలు: తన యొక్క టీలెంటును వ్యక్తికరించాకా, అందులో విజయం సాధించాకా, వ్యక్తి తన జన్మ ఏమిటో, ఈ జీవితం యొక్క పరమార్థం ఏమిటో, తన జీవితం యొక్క ప్రయోజనం ఏమిటో తెలుసుకోవాలని, తన అసలైన కాలింగ్ అంటే అంతరంగ పిలుపుకు ప్రతిస్పందించడాన్ని కోరుకుంటాడు. ప్రపంచాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి, తన వంతు సాయం చేయడానికి, ప్రపంచంలో ఉన్న సమస్యలను పరిష్కరించడానికి తన వంతు పొత్రగా బాధ్యత తీసుకోవడం, తనకు ఉన్న పలుకుబడిని, సంపదము, సౌమర్యాన్ని ఆ దిశగా వినియోగించడం, ఆత్మ సంతృప్తికి పనిచేయడం ఈ దశలో కోరుకుంటారు.

7. అందమైన పరిసరాల అవసరాలు: ప్రతి వ్యక్తి సాధారణంగా ఒక కళాపోషణ ఉంటుందని మాస్టో గుర్తించాడు. ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని, అపూర్వ కట్టడాలనూ, అద్భుతమైన చిత్రాలనూ చూసి అనందించాలని అందరికీ ఉంటుంది. కానీ బయట అందాలను అస్వాదించాలంటే లోపల సౌందర్యం ఉన్నప్పుడే ఆ రసాన్ని మనిషి అస్వాదించగలగుతాడు. ఒక 5 నష్టక్రూల హోటల్ అందం దానికి ఉంటుంది, ఒక పచ్చని పొలాల్లో ఉండే పెంకుటిల్లు అందం దానికి ఉంటుంది. కానీ ఆ పెంకుటిల్లు అందం, పచ్చని పొలాల స్వప్తత 5 నష్టక్రూల అనుభవం ఉన్నవారికి ఇంకా బాగా తెలుస్తుంది. బహుశా మాస్టో అందుకే దీనిని 7వ అవసరంగా చెప్పి ఉంటాడు.

8. భావాతీతమైన అవసరం: భౌతిక ప్రపంచ మాయ నుండి బయటపడి ఆత్మ సంతృప్తి కోసం పనిచేయటం. ఈ దశలో ఇతరుల అవసరాలు తీర్చాలి, వారికి సహాయం చేయాలి అనే కోరిక ఉంటుందట. ఇది ఒక ఆధ్యాత్మిక పిలుపు లేదా తన జన్మ కార్యం అని అనిపించవచ్చు. మిగతా అవసరాలు తీరడానికి సమయం పట్టవచ్చేమో కానీ మనిషి ఒత్తిడి నుండి అతి సులభంగా తప్పించుకునే అందమైన మార్థం, పదిమందికి ఇప్పుడే సేవచేయడమే. “సొంత లాభం కొంత మానుకుని తోటివాడికి సాయపడవోయ్” అని గురజడ గారు చెప్పినా, “మాగనేలకు నీరు ఇప్పుని వాగు పరుగు దేనికి? పరుల సేవకు పాటు పడని నరుల బ్రతుకు దేనికి” అని సి. నారాయణ రెడ్డి గారు చెప్పినా, “ప్రార్థించే పెదవులకన్న - సేవించే చేతులు మిన్న” అని మదర్ థెరిసా చెప్పినా, “ఉపదేశాలెందుకులే ఆకలితో ఉన్న కడుపుకు, చేతనయిన సాయమిపుడె అందించు - మరలా ఈ దారిని వస్తువో రావో” అని మిత్రుడు గజల్ శ్రీనివాసు పొడినా, “పదిమందిని కొట్టడం కాదు, పదిమందికి పెట్టడం” అర్థవంతమైన జీవితం అని బ్రూస్ లీ చెప్పినా సారం ఒక్కటే. మానవ జన్మ పరిపూర్ణమయే మార్థం ఇక్కడే!

ప్రధగా వినడం ఒక కళ

మీకో 10 లక్షలు ఇస్తానంటే ప్రాస్టిడ్ జెట్ విమానం నుండి పారాచూట్ లేకుండా దూకుతారా!? ఈ ప్రశ్న నేను నా సెమినార్లో అడిగినపుడు ఇంచుమించు అందరూ “నో” అని చెప్పేవారే! ఎందుకంటే వారి ఉద్దేశ్యం ప్రాస్టిడ్ జెట్ విమానం అంటే “గాలిలో ఉంటుందనే”! కానీ అది ఎగురుతున్న విమానం అని నేను చెప్పేదు. అంటే వారు నావాటను వినిటేదన్న మాట. వారి మదిలో అప్పటికే ఉన్న ఒక అభిఫ్రాయానే వారు విన్నారు.

మనం జ్ఞానానికి ప్రతీకగా వినాయకుడిని ఘ్జాస్తాం! ఆయనకు పెద్ద తల, పెద్ద చెవులు ఉంటాయి. అవి దేనికి ప్రతీక అంటే - పెద్దగా ఆలోచించమని, ప్రధగా వినమనిను. మనం ఏ విధమైన ఫీల్డ్స్ లేకుండా వినగలగాలి. సాధారణంగా మనకు తెలిసినదే మనం మాట్లాడతాము, కానీ వినేదాంటో తెలియనిది కూడా ఉండవచ్చు. మంచి నాయకులవ్వాలంటే, మంచి పక్కలవగలగాలి, మరి మంచి పక్కలవాలంటే వినడం నేర్చుకోవాలి.

ఒక యానివర్షిటీ ప్రాఫెసర్ ఒక జెన్ మాస్టర్ దగ్గరికి వెళ్లాడు. నాకు అత్య జ్ఞానం కావాలి, ఎంతో మంది మాస్టర్స్ దగ్గరికి వెళ్లినా నాకు సత్యం దొరకలేదు అని తెలుసుకున్నదంతా ఏకరువు పెట్టాసాగాడు. మాస్టర్ గారు, ముందు మీరు టీ ట్రాగండి అని టీ కప్పులో పోస్టుండగా, ప్రాఫెసర్ జెన్ గురించి మాట్లాడసాగాడు. మాస్టర్ కప్పు నిండిపోయినా ఇంకా టీ పోస్తూనే ఉన్నారు. టీ బయటకు పొరిలిపోసాగింది. అప్పుడు ఆ ప్రాఫెసర్ కంగారుగా... కప్పు నిండిపోయింది!, ఇక పోయకండి సార్ అని అరిచాడు. దానికి ఆ మాస్టర్, నువ్వుకూడా ఈ కప్పులాంటి వాడివే. ముందుగా నీ బురలో ఉన్న అనవసరమైన విషయాలను భాశీ చేయకపోతే నేను నీకు ‘జెన్’ గురించి ఎలా చెప్పగలను, అని సమాధానం చెప్పాడు.

మనం కొత్తది నేర్చుకోవడం సమయ కాదు, పాతది వదలలేకపోవడమే ప్రధాన అడ్డంకి. ఒక కొత్త ఐదియా జీవితానే మార్చేస్తుంది. కానీ పాత, కాలం చెల్లిపోయిన ఐదియాలతో మన బుర్ర నిండి పోయి ఉంది. వాటిని ఎత్తి బుట్టలో పదేయకపోతే కొత్త ఐదియాకు భాశీ ఏది? మన సెల్ ఫోనులో మేసేజ్ బాక్స్ భాశీ చేయకపోతే కొత్త మేసేజీ ఎలా వస్తుంది?

కొత్తది నేర్చుకోవాలంటే, పాతది వదిలేయాలి. బావిలో నీరు తోడుతుంటే కదా స్వాప్ణంగా ఉంటుంది. అలా ఎప్పటికపుడు మన వద్ద ఉన్న విజ్ఞానాన్ని ఇతరులకి అందచేస్తున్నప్పుడే కొత్తది వస్తుంది. 20వ శతాబ్దించాటి సౌంకేతిక పరిజ్ఞానం, 21వ శతాబ్దిలో పనిచేయదు. ఎంత గొప్ప ఫిల్స్ కెమెరా అయినా ఎవరికి కావాలి ఈ డిజిటల్ యుగంలో? మన తల్లి తండ్రులు మనల్ని పెంచినట్టుగా మనం మన పిల్లల్ని పెంచగలమా? ఆ బెదిరించే ధోరణితో వారిలోని ప్రతిభాసు వెలికి తీయగలమా? ఇంత చిన్న లాజిచ్ మిస్టుయ్యన్ ‘పెరిగిన హిల్లలకి’ ఏం చెప్పగలం!

మనం చదవడం ద్వారా 10 శాతం, వినడం ద్వారా 20 శాతం, చూడడం ద్వారా 30 శాతం, మళ్ళీ మీడియా అంటే చూడడం, వినడం రెండూ కలిపి చూస్తే 50 శాతం, చర్చించడం వల్ల 70 శాతం, మనం ప్రాక్షికలగా చేయడం వల్ల 80 శాతం, మనకు తెలిసినది ఇతరులకు చెప్పడం వలన 95 శాతం నేర్చుకుంటామని ఒక పరిశోధనలో తేలింది. ఇక వంద శాతం నేర్చుకోవాలంటే మనం చెప్పింది ఆచరించడమే. మీరందరూ, ఈ పుస్తకంలో విషయాలు, మరొకరికి చెప్పాలి అనే దృక్కోణంతో చదివినప్పుడు మీరు ఎక్కువ అర్థం చేసుకోగలుగుతారు.

ఈ పుస్తకంలోని అసలైన సారం మీకు దొరకాలంటే, ఈ పుస్తకం నాలోని జీనియస్సను నిద్రలేపుతుంది అనుకోవడం వల్ల, మీకు అవసరమైన ఆ “ఇగ్నిషన్” జరుగుతుంది. ఒక కేజి బంగారాన్ని వెలికితీయాలంటే, సుమారు 250 టిన్సుల భనిజాన్ని పుద్ధి చేయాలి. అలాగే ఎవరికి తెలుసు! ఈ పుస్తకం చదవడం ద్వారా మీ మనస్సులో ఉద్ఘావించే షైర్ మీ జీవితాన్నే...కాదు, కాదు...జీవితాలనే మార్చేయవచ్చు.

బ్రితికున్వారందరిలో కెల్లా నేను తెలిపైనవాడిని,
ఎందుకంటే నాకు ఒక విషయం తెలుసు,
అదేమిటంటే - నాకు ఏమీ తెలియదని. - సోక్రటీసు

దారి చూపే వెలుగు

ఒక అర్థరాత్రి ఒక ఇల్లు అంటుకుంది. ఇంట్లో ఉన్న అందరూ తప్పించుకోగలిగారు. త్రాగుబోతు అయిన ఆ ఇంటి యజమాని తప్ప, అతను గాఢంగా నిద్రపోతున్నాడు. ఇంతలో ఇల్లంతా మంటలు వ్యాపిస్తున్నాయి. యజమాని త్రాగుడు విషయం తెలిసిన కొంతమంది చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళ దైర్యం చేసి లోపలికెళ్ళి, ఆయనను బయటకు లాగడానికి ప్రయత్నించారు. ఇంటి గుమ్మం మంటల్లో చిక్కుకుపోవడం వలన కిటికీ ద్వారా బయటకు లాగడానికి ప్రయత్నించారు కానీ చాలా బరువుతో త్రాగుడు మత్తులో నిద్రలోఉన్న అతనిని రక్కించడం ఎవరివల్లా కావడం లేదు. ఒక కిటికీ ద్వారా సాధ్యం కాక, మరొక కిటికీ ద్వారా బయటకు లాగాలని శ్రమపడుతున్నారు... ఇంతలో బయటిసుండి ఒక పెద్దాయన “ముందు వాడినెట్టిమీద గట్టిగా కొట్టండి. నిద్రలేస్తాడు. వాడే బయటకు వస్తాడు.” అని అరవగానే వారిలో ఒకడు ఆ యజమాని నెత్తిమీద ఒకటి కొట్టాడు. అంతే “ఆ యజమాని కట్ట తెరిచాడు, నిద్రలేచాడు, కిటికీసుండి బయటకు దూకాడు. ఈ కథలో లాగే ఈ పుస్తకంలోని మాటలు గట్టిగా కొట్టివచ్చు. నిద్రలేపవచ్చు. మనలోని అసలైన అస్తిత్వం మేలొస్తుప్పుడు సాధ్యా-సాధ్యాల పట్ల మనకున్న పరిమితులు చెరిగిపోతాయి. ఎంతటి గమ్యమైనా చేరుకోగలిగే విశ్వాసం ఇనుమడిస్తుంది.

ఒక రోజు అర్థరాత్రి పైవేమీద ప్రయాణిస్తున్నాను. వీధి దీపాలు లేవు, వెన్నెల కూడా లేదు. అయినా సరే ఆ చీకటిలో చాలా సులభంగా వేగంగా ప్రయాణించ గలుతున్నాను. ఎందుకంటే నా కారుకు హెడ్ లైట్స్ ఉన్నాయి కనుక! ఈ కాంతి కేవలం కొన్ని మీటర్ల వరకే పడుతుంది మరి గమ్యమేలా చేరడం! కాంతి కూడా నాతో పాటు పయనిస్తుంది. ఆ కాంతిలో నాకు రోడ్స్టూకు ఇరువైపులా ఉండే సైన్ బోర్డులూ నా గమ్యానికి చేరడానికి సహకరిస్తాయి... ఈ విధంగా ఎన్నడూ చూడని గమ్యమైనా అవలీలగా చేరుకోగలను. అదే విధంగా మన గమ్యం తెలిసినప్పుడు మనలోని బుద్ధి, జ్ఞానమనే కాంతిని కురిపించి దారి చూపిస్తుంది.

శతాబ్దాల చీకటిని కూడా ఒక చిన్న దీపం తరిమేస్తుంది. ఈ పుస్తకంలో ఉన్న జ్ఞానం మీ జీవితంలో ఆత్మంత విలువైన, ముఖ్యమైన అంశాలపై వెలుగు ప్రసరించడం ద్వారా మీ దృష్టిని సరైన విషయాలపై కేంద్రీక్యతపరచడానికి సహకరిస్తుంది.

ఈ పుస్తకం ద్వారా సంపూర్ణ ప్రయోజనం పొందాలంటే.. చదువుతూ, మధ్యలో కొద్ది సేపు అగి అందులోని నిగుఢ భావాన్ని గ్రహించి, మీలో ప్రతిఫలించే ఆలోచనలను, కలులను, అవకాశాలను ఒక వ్యక్తిగతమైన నోట్సులో రాసుకోండి. ఈ పుస్తకం ఎంతోమంది గొప్ప వారి జ్ఞాన సంపదను కలిగింది. ఈ పుస్తకంలో ఉపయోగించిన సూక్తులు అన్నీ మహానుభావులు అందించినవి. ఈ పుస్తకమంతా వాటి నుండి వెల్లువెత్తే జ్ఞానాన్ని ముందుకు తీసుకురావడం కొరకు నేను చేసిన వ్యాఖ్యానం మాత్రమే. జీవితంలో విజయం సాధించడం గురించిన ఎన్నో

పుస్తకాలు మీరు చదివిశండవచ్చు. అయితే ఈ పుస్తకం మనిషి జీవితాన్ని విజయవంతం చేయడంకోసం. జీవితమే విజయవంత మయితే, జీవితంలో విజయాలకు కొదవా!

కేవలం సమాచారం వల్ల మాత్రమే జ్ఞానం వస్తుందనుకోవడం భ్రమ. అలా అయితే పేపరు మొదటిసుండి చివరి వరకూ చదివే వారు, టివి వార్తలను చూసిందే పది సార్లు చూసేవారూ గొప్పవారయిపోవాలి కదా! మనకు ఈ రోజు సమాచారం ఎక్కువయిపోవడం వల్ల చిన్న చిన్న నిర్ణయాలు తీసుకోవడం కూడా కష్టమయిపోతుంది. కొత్తది నేర్చుకోవడం, అలవరచుకోవడం పెద్ద కష్టం కాదు, అవసరం లేని వాటిని వదిలించుకోవడమే నూతన సృష్టికి నాంది పలుకుతుంది.

ఈ పుస్తకంలోని సమాచారం చదవడం వల్ల మీ హృదయం, మెదడు లోని భారమంతా తొలగింపబడి, అంతరంగం అనందంతో నిండి ఒక ప్రశాంతమైన, శక్తిమంతమైన, దైర్ఘ్యమంతమైన రాజ దర్శంతో తలెత్తుకుని తిరిగే జీవితాన్ని సృష్టించి, జీవించాలని కోరుకుంటూ, మీ జీవితంలో ఎన్నో మార్పులకు నాంది కావాలనే ఉధ్యోగంతో ఈ పుస్తకం మీకు అందిస్తున్నాము. జీవితాన్ని కొత్త కోణంలో దర్శించడానికి సంసిద్ధులై ఉండండి.

మన కలలు నిజం కావాలంటే మనం ముందుగా చేయాల్సిన
అత్యుత్తమ పని, మేలుకోవడమే -పొల్ వాలెరీ, ప్రించి కవి

లైఫ్ కోచింగ్

మనకు అవసరమైన ప్రతీ విషయాన్ని మనమే ప్రారంభం నుంచీ నేర్చుకోవాలని ప్రయత్నిస్తే, దానికి మన జీవితం సరిపోదు. మన లక్ష్య సాధనలో విజయవంతం కావాలంటే, మనకు కావలసిన సామర్థ్యాలను అప్పటికే ఎంతో శ్రమించి నేర్చుకుని ఉన్న వ్యక్తుల యొక్క సహాయ సహకారాలు తీసుకోవడం అనేది చాలా ముఖ్యమైన విషయం. - బ్రియాన్ ట్రేసీ, మోటివేషన్ స్పీకర్, రచయిత

ఏ ఆటలో అయినా చాంపియన్ అవ్వాలంటే ఒక కోచ్ అవసరం. జీవితంలో ఏ పని చేసినా, ఒక ఆటలూ సాగాలనుకుంటే మనకూ ఒక లైఫ్ కోచ్ అవసరం. ఈ రోజు మన తప్పులనుంచి, చేదు అనుభవాలనుంచి నేర్చుకునేంత సమయం లేదు. ఇతరుల తప్పుల నుంచి నేర్చుకోవడం అనేది తెలివైన పని. ఆటగాడు సిద్ధంగా ఉన్నప్పుడే కోచ్ ఏమైనా చేయగలడు. మార్పుకు సంసిద్ధంగా ఉండడం, చేస్తున్నది సరైనది కాదు అని తెలిసినప్పుడు సరిదిద్దుకోవడం, మార్పుకు నాంది పటుకుతాయి.

ఒక రైతు విత్తనాలను వెదజల్లాడు. ఆ విత్తనాలు కొన్ని రహదారి ప్రక్కన బడ్డాయి. వాటిని పట్టులు తెసేసాయి. కొన్ని విత్తూలు బండలపై పడ్డాయి. అవిఎండకు వాడిపోయి ఎండిపోయాయి. కొన్ని ముళ్ళ పొదల్లో పడ్డాయి. ఆ ముళ్ళ మొక్కలు ఆ విత్తనాలను ఎదగకుండా చేసాయి. కొన్ని విత్తనాలు సారవంతమైన నేలపై పడ్డాయి. అవి మాత్రం చక్కగా పుష్టించి, ఘలించి వందల వేల రెట్లుగా మళ్ళీ విత్తనాల నిచ్చాయి. - జీసన్

విత్తనం ఎంత గొప్పదైనా, సారవంతమైన నేలకూడా ఉన్నప్పుడే ఆ విత్తనం మొలకెత్తుటంది, మహా వృక్షమధురుతుంది. సందేహం, అపునముకూలిని సంపూర్ణగా అధిగమించి విశ్వాసం రాజ్యమేలే చోటు అద్భుతాలు ఆవిష్కరింపబడతాయి. మనలో చాలా మంది మన అంతరంగం వైపు ఎప్పుడూ దృష్టి మరల్చం. జీవితం అన్నది బయట నుండి లోపలికి కాదు, లోపలి నుండి బయటకు వికసించేది. విత్తనం వేరుగా మారి, లోతుకు ప్రయాణం చేసి, ఎత్తుగా పెరుగుతుంది. వేర్లు లోతుగా ఉన్న వ్యక్తం పెను గాలులకు సైతం ఊగుతూ నృత్యం చేస్తుంది. లోతుగా లేని చెట్లు పిల్ల గాలులకే నేలకొరుగుతాయి.

ఒక రోజు ఒక వ్యక్తి నడుస్తూ వెళుతుండగా, ఇంతలో ఒక భిక్షగాడు ధర్మం బాబూ! అని అడిగాడు దానికాయన, నాదగ్గర నీకివ్యాధానికి ఏమీ లేదు నాయనా! అంటూ, నువ్వు కూర్చున్నావు చూడు.. అది ఏమిటి? అని అడిగాడు, ఏం లేదండి, పొత పెట్టే! అని సమాధాన మిచ్చాడు! ఎప్పట్టించో ఆ పెట్టమేదకూర్చొనే ఇలా అడుక్కుటమున్నానని కూడా చెప్పాడు. దాని లోపలేముందో చూసావా?చూడలేదు గాని దాంట్లో ఏమీ ఉండదు సార్! అన్నాడు భిక్షగాడు. ఒకసారి లోపలేముందో సరిగ్గా చూడు! అన్నాడు. ఆ వ్యక్తి ఇష్టం లేకపోయినా, ఆ పెట్టే తెరిచాడు.

నమ్మలేనంత ఆశ్చర్యంతో అతను ఉచ్చితభ్యాబ్యాబోయేంతగా, ఆ పెట్టిలోపల అరల్లో బంగారం నింపి ఉంది! నేను కూడా మిమ్మల్ని లోపలికి తొంగిచూడండి! అని చేప్పే ఆ వ్యక్తిలాంటి వాడినే! అయితే ఆ కథలోలా పెట్టిలోకి చూడమనను అంతకంటే సమీపంలోని మీ అంతరంగంలోకి చూడమంటాను.

మనలో జ్ఞానానికి సంబంధించి మూడు విభాగాలుంటాయి. అవి

1. మీకు తెలుసని మీకు తెలిసిన విషయాలు
2. మీకు తెలియదని మీకు తెలిసిన విషయాలు.
3. మీకు తెలియదని కూడా మీకు తెలియని విషయాలు.

ఈ తెల విభాగపు జ్ఞానమే మనదరిలో నిగుఢంగా ఉన్న ప్రత్యేక జ్ఞానము. ఇదే వెలికితీయని బంగారు గని. ప్రతి ఒక్కరినీ ఒక ప్రత్యేక వ్యక్తిని చేసే బ్రహ్మప్రాప్తం. సహజవనరుల కోసం జరిగే తప్పకాలలో ఒక భాండాగారం బయటపడినప్పుడు వచ్చే ఆనందం, మనిషికి తనలోని నిధి దొరికినప్పుడు కలుగుతుంది.

సహజ వనరుల కోసం జరిపే తప్పకాలలో చాలా చేట్లు ఆయల్, గ్యాస్ పడవచ్చు. కానీ అక్కడ ఉన్న నిక్షేపాన్ని వెలికి తీయడానికి పెట్టే నిర్వహణ ఖర్చుల కన్నా ఎన్నో రెట్లు లాభాదాయకమైనప్పుడే అక్కడ రిపైనరీ కడతారు లేదా ఆ బావిని మూసేస్తారు. అలాగే మీకు కూడా రిలయ్స్ కు కె.జి. బేసిన్లో పడినట్టుగా ఒక పుష్టులఫైన మేధోగని దొరకాలని చేసే ప్రయత్నానికి ఈ పుస్తకం దోహదపడుతుందని ఆశిస్తున్నాను.

ఎదీ నమ్మకండి, ఎక్కడ చదివినా సరే, ఎవరు చెప్పినా సరే,

ఆఖరుకు నేను చెప్పినా సరే,

అది మీ తర్వానికి, మీ లోక జ్ఞానానికి అంగీకారమైతే తప్ప),

- గౌతమ బుద్ధా

పొచ్చరిక :

మనస్సు ఒక్కసారి ఉన్నత ఆలోచనలకు విషరింపాకా,

శిరిగి మళ్ళీ ఎప్పటికే పాత స్థాయికి రాచు.

- అలివర్ వెండెల్ హామ్సు

పరివర్తన

21వ శతాబ్దంలో నిరక్కరాస్యాలు అంటే చదపడం, రాయచం రానివారు కాదు,
ఎవరైతే నేర్చుకోరో, అవసరం లేనివాటిని వదిలించుకోరో,
అవసరమైనవాటిని తిరిగి నేర్చుకోరో వారే! - ఆల్ఫిన్ టాప్టర్.

ఈ ప్రపంచీకరణ యుగంలో ప్రపంచం ఎప్పటికపుడు ఎంతగా మారిపోతుందో మనం చూస్తున్నే ఉన్నాం. ఈ మార్పు ఎంత వేగంగా ఉండంటే, నేడు అసాధ్యం అనుకునే ఎన్నో విషయాలు రేపటికి సుసాధ్యమే అంటూ ఆవిష్కరింప బడుతున్నాయి. ఇటువంటి వేగపంతమయిన ఆధునిక ప్రపంచంలో వ్యక్తులు గాని, సంస్థలు గాని మార్పుతో పాటు మారకపోతే, అప్పటికే మార్పును అందిపుచ్చుకున్నవారిచే నిర్ధాక్షిణ్యంగా మార్పుబడతారు. ఏదైనా రంగంలో వచ్చిన ఒక చిన్న మార్పు మనల్ని ఎన్నో రకాలుగా ప్రభావితం చేస్తుంది. నేడు మార్పు యొక్క వేగం ఎంత విస్తారంగా ఉండంటే గతంతో ఏ మాత్రం సంబంధం లేనంతగా మన జీవన విధానం మారిపోయింది!

ఒకటి రెండు దశాబ్దాల క్రితం మనం జీవించిన బాల్యాన్ని వివరించడానికి, ఒక్క ఆధారమూ లేనంతగా నేటి జీవన విధానం మారిపోయి, మన పిల్లలకు చెప్పడానికి, కొన్ని వందల సంపత్తురాల క్రితం జిరిగిన చరిత్రవలె చెప్పవలసి వస్తుంది. కొన్ని శతాబ్దాలుగా రాని మార్పు, భారత దేశంలో 1990 నుండి సరళీకృత విధానాల తరువాత వచ్చింది. ఈ మార్పు వల్ల కొత్త సంపద స్వస్థించబడి, జీవన కైలై వారినా భారత దేశంలో ఆర్థిక అనుమతాలు విపరీతంగా పెరిగి పోయి, అవకాశాలు కొండరికే సొంతమయి, మిగిలిన వారిలో, ప్రత్యేకించి తల్లి తండ్రులకు ఖరీదేషోయిన జీవితం పట్ల, తమ పిల్లల భవిష్యత్త పట్ల అభిద్రాతా భావం పెరిగి పోయింది. దీనికి పర్యవ్శానంగానే కార్బోరెట్ విద్య బయలుదేరి, పోటీ పరిక్షలతో చిన్న వయసునుండే ఒత్తిడిని రుచి చూపించేస్తున్నారు. కేవలం ర్యాంకుల కోసమే చదువుకుంటే, వారిలో ఆలోచనా శక్తి పెరిగేదెప్పుడు? అసలైన జీవిత విద్య దొరికేదెప్పుడు?. ఇక కానెప్పు స్కూల్సలో ఒత్తిడి లేని విద్య దొరకాలంటే వాటికి కట్టే ఫీజు చూస్తే ఎవరిక్కొనా ఒత్తిడి తప్పుడు. మరి ప్రభుత్వ విద్యాలయాలలో నాణ్యమైన విద్య దొరుకుతుందా అంటే, రకరకాల స్కూల్సులతో రాజ్యాధికారం చెలాయించగలిగినప్పుడు విద్యావ్యవస్థను యుద్ధాధ్యాతిపదికపై ప్రక్కాలన చేయాల్సిన అవశ్యకత ఏముంది కనుక!

మరి ఇలాంటి వాతావరణంలో ఈ క్షణమే హాయి అని, భవిష్యత్తీని గాలికి వదిలేయాలా లేదా భవిష్యత్తీని సం వర్తమానంలో వల్లిడికి గురవ్వాలా? రెండూ అవసరం లేదు. సదైన గమ్యంవైపు సాగుతున్నప్పుడు గమనం ఉత్తేజిభరితమపుతుంది. సునామీ వచ్చినప్పుడు వేలాది మంది చనిపోయింది అలల వల్ల కాదు. సునామీ వస్తుండన్న సమాచారం లేకపోవడం వల్ల. ఈ 21వ శతాబ్దంలో మార్పుతో వచ్చే అలలకు సంసిద్ధులై ఉండనివారందరూ ఆర్థిక, భావోద్యేగ

సునామీలను ఎదురోక్క తప్పదు. రేవులో లంగరు వేసిన ఓడ ఎప్పడూ భద్రంగానే ఉంటుంది. కాని ఓడనునిర్మించింది అందుకోసం కాదు కదా! కాని సునామీలు వచ్చినపుడు సముద్రం మధ్యలో ఉన్న ఓడలే భద్రంగా ఉంటాయి. ఒడ్డున ఉన్న వాటికే ప్రమాదమంతా. గతంలో మీరు తీసుకున్న నిర్ణయాల ఫలితమే నేటి మీరు, నేటి మీ నిర్ణయాల ఫలితమే “రేపటి మీరు”గా రూపొందుతారు. మనందరమా కావాలనుకుంటే ఈ క్షణమే మారవచ్చు, కానీ మనం నిజంగా కావాలనుకుంటున్నామా అన్నదే ప్రశ్న.

ప్రజలు మార్పును ఇష్టపడతారు. కాని తాము మాత్రం మారదానికి ఇష్టపడరు. మనం మారకపోతే, మారిన వాళ్ళచే మార్పుబడతాం అని ఒకప్పుడు చేపోవాడిని. కానీ నేడు మారకపోతే కొత్త తరం చేత తరమబడతారు! ఎందుకంటే ప్రపంచ చరిత్రలో మొట్ట మొదటిసారిగా, పిల్లలు, పెద్దల కంటే తెలివైన వారు. వారికి ఉన్న జ్ఞానం, వేగం, సామర్థ్యం, కమ్యూనికేషన్, అవకాశాలు పొత్త తరానికి లేవు. ఇంతకు ముందెన్నదూ లేని విధంగా నేటి యువతరం అనుభవం లేకపోయినా అపారమైన తెలివితేటలతో, దైర్య సాహసాలతో, అపరిమితోత్సాహంతో అనుభవజ్ఞులను అత్యంత వేగంగా గతంలో కలిపేస్తున్నారు. ఇది 20-20 ఆట. ఈ ఫౌరాటర్లో టెస్టు మ్యాచ్ అనుభవం పనిచేయదు. ప్రతిభ ఉన్నవారికి అసలైన ఆట ఇప్పుడే మొదలయింది. ఎప్పుడు వచ్చామన్నది కాదు, పైర్ ఉండా లేదా అన్నదే ప్రధానం.

మాజీ ప్రధానమంత్రి శ్రీ రాజీవ్ గాంధీ “ఆధునిక భారతదేశం ఆవిష్కరింప బడాలంటే, అధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ఒక్కటే సరిపోదు, ఆధునిక మేధస్సులు కావాలి” అన్నారు. మీరు అత్యవిశ్వాసంతో సగర్వంగా తలెత్తుకుని నడవాలనుకుంటే, ఎప్పటికప్పుడు దుమ్ము దులుపుకుంటా మనస్సును సరికొత్తదానికి సిద్ధం చేస్తూ ఉండాలి. మారదం అనేది గతంతో పోల్చుడం వల్ల జరిగేది. రూపొంతరం/పరివర్తన/ ఒక కొత్త అవతారం అనేది భవిష్యత్ ప్రాతిపదికగా జరిగేది. మార్పు అనేది గొంగళి పురుగు యొక్క వివిధ దశలు అయితే పరివర్తన అనేది సీతాకోక చిలక లాంటిది. 21వ శతాబ్దిలో అతి పెద్ద రిస్యు ఏమిటంటే రిస్యు లేకుండా జీవించడమే. రిస్యు అంటే ధనంతో సంబధించిన రిస్యు కాదు. కంఫర్ట్ జోన్ నుండి బయటకు వచ్చే రిస్యు. ఒక అఖండ విజయం కోసం ఒక సాధారణ విజయాన్ని ఘణంగా పెట్టడం. హృదయ, ఆత్మ సంబంధమైన పనికోసం, తాత్కాలిక అవసరాలు తీరే పనిని రిస్యుగా పెట్టడం. సాధారణంగా, ధనమే పెట్టుబడిగా మొదలుపెట్టిన పనిలో అనుభవం మిగులుతుంది. అనుభవంతో మొదలుపెట్టిన వ్యాపారంలో ధనం వస్తుంది. కానీ అంతరంగంలో రగులతున్న దివ్యాగ్నినే (ప్రతిభ) మూలధనంగా పెట్టి, సానబట్టిన వృత్తిలో అనందం, ఐశ్వర్యం అన్నీ సమకూరుతాయి. ఏమానం సమాంతరంగా లేస్తుంది. రాకెట్ నిటారుగా లేస్తుంది. పైర్ ఉన్నదానికి లేనిదానికి తేడా అదే.

మనం భగవంతుడు దశావతారాల గురించి విన్నాము. అదే విధంగా మనిషి కూడా తన ప్రస్తుత జీవన విధానం భారమైనపుడూ, వ్యాపారంలో/చేస్తున్న పనిలో జీవం కోల్పోయినపుడూ,

తన ఆలోచనలే తనకు పాతచిగా అనిపిస్తున్నప్పుడూ, భవిష్యత్ ఆశాజనకంగా లేసప్పుడూ ఒక సరికొత్త అవతారం ఎత్తాలి. అది ఒక బోయవానికి-వాల్మీకి కి ఉన్నంత వ్యత్యాసం ఉండాలి. అది ఒక అంతరంగ పిలుపై ఉండాలి. మీ చుట్టూపుక్కలవారికి నచ్చకపోయినా సరే జీవితాన్ని ముసుగు లేకుండా జీవించే ద్రేర్ఘముండాలి. అలాంటి జీవితానికి మీరు సంసిద్ధులుగా ఉంటే, మీ జీవితంలో ఇప్పటివరకూ జరగనన్ని మార్పులు, రాబోవు కొద్ది నెలలలో జరుగవచ్చు.

ప్రతిభా చక్రం తుప్పుపడుతుంది. కాస్త పరివర్తన లేకుంటే.

ఎప్పటి పౌత్రులనే బ్రాతుకంతా నటీస్తూనే ఉన్నారా!

చేతిలోనీ పిసరంత విత్తనం మహా వృష్టమవుతుందే!

ఎదగని బెత్తెడు తోకల్లా జీవిస్తూనే ఉన్నారా!

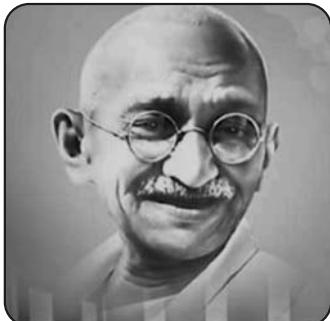
చుట్టూ వంచన పెరుగుతూ ఉంటే చాస్తూనే ఉన్నారా!

తీరం ముసుగుతూ ఉంటే రాగం తీస్తూనే ఉన్నారా!

- డా. సి. నారాయణ రెడ్డి

వేష్టమినిస్తర్ అప్పే అనే ప్రాంతంలో ఒక అంగ బిష్టు సమాధిపై (1100) ఇలా వ్రాసి ఉంది.

“నేను యవ్వసంలో పూర్తి స్వేచ్ఛగా ఉన్నప్పుడు, నా ఊహాలకు పరిమితులు లేసప్పుడు, ప్రపంచాన్ని మార్చాలని కలుగున్నాను. కొంచెం వయసు, తెలివి కూడా పెరిగాకా, ప్రపంచం మారదని తెలుసుకుని నా యొక్క కలలను దేశాన్ని మార్చడానికి తగ్గించుకున్నాను. కానీ అది కూడా క్షప్పమని అనిపించింది. ఇక మరికొంత వయసు పెరిగాకా, ఆఖరి ప్రయత్నంగా కనీసం నా కుటుంబాన్ని మార్చడామనుకున్నాను. ఆదీ నా వల్ల కాలేదు. ఇప్పుడు, నేను నా మరణశయ్యపై ఉన్నాను. అకస్మాత్తుగా నాలో జ్ఞానిద్దయమైంది. అసలు ముందుగా నన్ను నేనే మార్చుకుని ఉంటే, నా కుటుంబానికి ఒక రోల్ మోడల్ అయి అప్పుడు వారిచ్చే స్థాట్, సహకారాలతో దేశాభివృద్ధికి కారణమయ్యేవాడినేమో-ఇంకా ఎవరికి తెలుసు ప్రపంచాన్ని కూడా మార్చగలిగేవాడినేమో.”

ప్రపంచంలో

ఏ మార్పును

సువ్వు కోరుకుంటున్నావో

ఆ మార్పు

ముందు నీలో జరగాలి

- మహాత్మాగాంధీ

ఎలా ఉన్నారు?

ప్రస్తుతం మీ జీవితంతో సంతోషంగా ఉన్నారా? లేకపోతే ఎప్పుడు సంతోషంగా ఉండగలరనుకుంటున్నారు? మీరు సంతోషంగా ఉండాలంటే ఏంకావాలి? మీ సమయాలు అన్నీ తీరాకా ప్రశాంతంగా ఉంటారా లేక లక్ష్మీలు పూర్తి అయ్యాకా ఆనందంగా ఉంటారా!

నేడు చాలామంది జీవితంలో విజయం సాధిస్తున్నారు. కానీ వారి జీవితం మాత్రం ఆనందంగా మలచుకోలేకపోతున్నారు. చాలా తక్కువమంది మాత్రమే బాహ్య జీవితంలోనూ అంతరంగ జీవితంలోనూ రెండించిలోనూ విజయం సాధిస్తున్నారు.

చరిత్రలో అత్యంత సుఖవంత్మైనటువంటి జీవనం సాగిస్తున్న సమాజం ఇదే నట. కానీ అత్యంత దుఃఖపూరితమైన సమాజం కూడా ఇదే అయి ఉంటుంది! నేటి సమాజం ఈ భూమిని పొడుచేసినంత ఇంకెవరూ చేసి ఉండరు. ఇంత ప్లాస్టిక్ కూడా ఎవరూ వాడి ఉండరు. ఇంత వేడి ఇంకెవరూ ఎక్కించి ఉండరు. ఒకప్పటి విద్య వివేకంతోకూడిన జ్ఞానులను తయారుచేసే నేటి విద్య మేధావులను మాత్రమే అందించగలుగుతుంది. హృదయం, ఆత్మను వదిలేసినప్పుడు బుల్రా వేడెక్కుతుంది. భూమీ వేడెక్కుతుంది. ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ సర్వే ప్రకారం 2020 నాటికి ప్రపంచంలో 60 శాతం మంది డిప్రైవ్స్‌కు గుర్తారట. 2020 నాటికి రెండవ అతి పెద్ద ఆరోగ్య సమయ ఇదే అవుతుందట. డిప్రైవ్స్ అంటే ఏ పని చేయడంలోనూ ఆసక్తి లేక మూడీగా ఉండి పోవడం.

వ్యక్తిగతి అంటే శరీరం, మనస్సు, హృదయం, ఆత్మ అన్నీ కారుకు నాలుగు చక్కాలు లాంటివి. ఏ చక్కం సరిగా లేకపోయినా ఆ బండి అదుపు తప్పుతుంది. ఇక ధనం అన్నది ఇంధనం. ఇంధనం లేకపోతే బెంజికారు కాదు కదా జెట్ విమానం కూడా కడలదు. కానీ ఇంధనం మన వాహనం మన గమ్యం చేరుకోవడం కోసం అవసరం కానీ మన గమ్యమే ఇంధనం కోసం కాదు కదా! ఇంత చిన్న లాజిక్ మిస్సప్రవ్యాధం వల్లే సుఖాలు, సౌభాగ్యాలు, మౌలిక సదుపాయాలలో ఈ రోజు చాలామంది ఒకప్పటి రాజుల కంటే కూడా ఎక్కువ సుఖంగా ఉన్నా ప్రశాంతత అన్నది అందని ద్రాక్షే అయింది. సుఖసాకర్యాలు పెరుగుతున్నాయి కానీ ఆనందం మాత్రం తరిగిపోతుంది. మన దేశంలో ఒకటి రెండు దశాబ్దాల క్రితం వరకూ ఆదాయం తక్కువ ఉన్నా మనమ్ములు సంతృప్తిగా జీవించేవారు. ఇప్పుడు ఆదాయం అనేక రెట్లు పెరిగినా చాలామంది ముఖాల్లో సంతోషం లేదు. ఇంటా బయటా అనేక సమయాలు నేడు మనిషిని నైరాశ్యానికి, గురిచేస్తున్నాయి. ఈ కారణంగా క్రమేపి మనషి తన అంతరాత్మకో సంబంధం కోల్పోయాడు.

ఈ రోజుల్లో ఎవరినైనా, “నువ్వు నిండు నూరేళ్ళు జీవించు!” అని దీవిస్తే వెంటనే “ఎందుకండీ, అంతకాలం బాధలు పడుతూ జీవించడం”! అనే వారే ఎక్కువయ్యారు. కీళ్ళ వాతంతో బాధపడుతూ కాళ్ళకు బంగారం బూట్లు చేసుకోవడం వల్ల ఎంత సొఖ్యముంటుందో,

మనస్సులో ప్రశాంతత లేనపుడు బయటి సుఖాలూ అంతే. కొంతమంది “మా జీవితం అయిపోయింది” అంటూ ఉంటారు. అంటే వారు బ్రతికి ఉండగానే పోయాడు, 60 సంవత్సరాలప్పుడు పోయాడు, 60 సంవత్సరాలప్పుడు ఖననం చేసారు” అని. అంటే గతంలో ఏదో ఒక సంఘటన జరిగినప్పుడు, ఒక నిర్దయం తీసేసుకుని, నా లైఫ్ ఇంతే అని ఉత్సాహం కోల్పోతే ఇక శరీరం మాత్రమే పనిచేస్తుంది.

ఒక రైలు తన గమ్యాలైపు వెళ్లండగా, ప్రయాణీకులందరూ హాయిగా నిద్రిస్తున్నారు. అకస్మాత్తుగా ఆ రైలు పొలాల్సోకి దూసుకుపోయింది. ప్రయాణీకులందరూ మేలుకొని హాహాకారాలు చేసారు. కానీపటటికి మళ్ళీ ఆ రైలు పట్టాలమైకి వచ్చేసింది. తదుపరి సైఫ్ములో రైలుని ఆపి అధికారులు ఆ ట్రైవరుని ప్రశ్నించారు. రైలును పొలాలైపు మళ్ళీంచడానికి కారణాలేమిటి అని. దానికి అయిన “సార్, పట్టాలమై ఒక వ్యక్తి అడ్డగానిలిచి ఉన్నాడండి, ఎంత హర్నెక్టోఫ్సీనా కడల్లేదండి” అన్నాడు. దానికి అధికారులు, ‘బక్ష వ్యక్తి కోసం వేల మంది ప్రాణాలు ఘణంగా పెడ్దావా, ఎక్కించేయాల్సింది’ అన్నారు. దానికా టైమ్స్ రు, “నేమా అదే నిర్దయం తీసుకున్నాను సార్ కానీ ఆ ఇడియట్ పొలాలైపు పరిగెట్టాడండి” అన్నాడు.

మనం కూడా ఒక సమస్య వచ్చినప్పుడు, కొన్ని నిర్దయాలు తీసుకుంటాం. ఆ సమస్య వెళ్లిపోయినా కూడా ఆ నిర్దయాలనే పట్టుకుని వేళ్ళాడుతుంటాం. కీలకమైన విషయాలలో బ్రేక్ ట్రూ రావాలంటే గతంతో తెగెంపులు చేసుకోవాలి. అనలైన గమ్యం పట్ల అవగాహన ఉన్నప్పుడు, ఆ గమ్యం చేరాలన్న తపస ఉన్నప్పుడు, అప్పుడప్పుడూ దారి త్పినా కూడా తిరిగి దారినపడ్డాం.

చాలా మంది జీవితంలో పలు సమస్యలకు తన పరిస్థితులే కారణం అని అనుకుంటారు! కాని ఆ పరిస్థితులు, సంఘటనలు అన్నింటికి మనమే బాధ్యలం అన్న విషయాన్ని పరిగణించరు. సాధించే సత్తా లేకుండా ఏ వ్యక్తికి ఓ కల ఎలా ఇవ్వబడదో, పరిష్కరించే సత్తా లేకుండా ఏ వ్యక్తికి ఏ సమస్యా రాదు. అయితే మనం సమస్యను స్పష్టించిన దానికంటే ఉన్నత స్థాయినుండి ఆలోచించిననాడే ఆ సమస్యకు ఓ సరైన పరిష్కారం లభిస్తుంది. సమస్యలు జీవితంలో అంతర్మాగం. మనకంటే సమస్య పెర్పరయినప్పుడు అది సమస్య, సమస్యకంటే మనం పెరిగినప్పుడు అది అవకాశం. నా సమస్యలన్నీ తీరిపోతే నేను చాలా సంతోషంగా ఉంటాను అన్నవారెవరూ సంతోషంగా ఉండలేరు? ఎందుకంటే సమస్యలనేవి లేకపోతే అది జీవితమే కాదు! ఇ.సి.జి తీసినప్పుడు ఆ గ్రాఫ్లో గేతలు పైకి క్రిందకి ఉంటాయి. ఒకవేళ అలా కాకుండా సమాంతరంగా ఉంటే జీవం లేనట్లే కాదా! అదేవిధంగా జీవితంలో సమస్యలు, సంతోషాలు కూడా అలాగే ఉంటాయి. మీకు ఎదురయ్యే ప్రతి సమస్య, మీరు ఆ సమస్యను మించి ఎదగడానికి తోడ్పడేదే! ఒక వ్యాయామశాలలో, ఎప్పటికీ ఒకే బరువు ఎత్తే వ్యక్తికి కండలు పెరగవు. ఒకసారి పెద్ద బరువులు మోయడం అలవాటునప్పుడు, చిన్నమన్నీ చాలా సునాయసంగా ఎత్తేస్తారు. అలాగే చిన్న వయసులోనే పెద్ద ఘుషులు ఎదుర్కొన్న వారిలో మానసిక పరిణతి ఎక్కువగా ఉండడం మనం గమనించవచ్చు.)

ఆనందమా నీవెక్కడ!

ఇంగ్రండ్లోని ఒక పరిశోధనలో తెలిసిందేమిటంటే ఒక శిశువు రోజుకు 300 నుండి 400 సార్లు నవ్వుతుందట. టీనేజర్లు రోజుకు 17 సార్లు నవ్వుతారట. పెద్దవారికి మాత్రం ఫోటోగ్రాఫర్ పైల్ లీఫ్ అని గుర్తు చేయాల్సివస్తుందట. నవ్వడం అన్నది మరచిపోయిన బాపు అయిపోయింది. ఈ రోజు నవ్వు కూడా ఒక ధేరపే లాగా ప్రాక్షీన్ చేయాల్సివస్తుంది.

నీకు ప్రశాంతత కావాలంటే ప్రపంచంలో అత్యంత సుందరమైన ప్రదేశానికి వెళ్ళు. ఇక్కాసి ఇక్కడకు చేరావంటే ఇక ఈ ప్రపంచం అంతా సొందర్యమయం అయిపోతుంది. ఆ ప్రదేశం కోసం బయట వెతుకుతుంటే మిస్యుయి పోయినట్టే, ఈ విశ్వంలో అత్యంత అందమయిన ప్రదేశం మీలోపలే ఉంది అంటారు ఆధ్యాత్మిక గురువు శ్రీ రవిశంకర్.

గాంభీర్యంతో ఉండటం విజేతల లక్షణమూ కాదు. బాధ్యతగా ఉండటం అంటే అందోళన పడటమూ కాదు. రెఫ్గా ఉండడమే నాయకత్వమూ కాదు. ఏదిచే మగవారిని, నవ్వే ఆడవారిని నమ్ముద్దు అన్నవి పనికిమాలిన అవుట్ డేట్ సామెతలు. చిన్నపిల్లలలాగా ఉండటమంటే కేవలం నవ్వుతూ ఉండమని కాదు. చిన్నపిల్లలేం అలా ఉండరు. చిన్నపిల్లలు ఆడినప్పుడు ఆడతారు, నవ్వినప్పుడు నవ్వుతారు, ఏడ్చినప్పుడు ఏడుస్తారు. ఏది చేసినా పూర్తిగా లీనమై చేస్తారు. అందుకే వారు ఏడ్చినప్పుడు కూడా ముద్దొస్తారు. ఎప్పుడూ నవ్వేవారు మొంటల్ హస్టటల్లో ఉంటారు.

అందుకే అన్నారు, శిశువులు, జ్ఞానులు ఇద్దరు తప్ప ఇక్కడ సుఖముగ ఉన్నదెవరు చెప్పు అని. జ్ఞాని అంటే తన ఏం చేయగలడు, ఏం చేయలేదు అన్న విషయంలో స్పృష్ట కలిగి, తను చేయగల పనిని ఒక చిన్న పిల్లవాడు పెయింటింగ్ వేసినంత శ్రద్ధగా, ఏకాగ్రతతో లీనమయి చేసివాడు. థక్కి అంటే లీనమవడం అని అర్దం. అందుకే గీతాపారాయణం కంటే పుట్బాల్ ఆట ఆడడం ద్వారా మీరు దేవడ్చి త్వరగా చేరుకోవచ్చ అన్నారు స్పామీ వివేకానంద. మన ఆట కూడా మనకి దొరికితే, ఆటను అటకోసం ఆడితే.. దేవని రాజ్యం లోపలే ఉంది.

ఒక గంట సంతోషంగా ఉండాలనుకుంటే సినిమా చూడండి, ఒక రోజు సంతోషంగా ఉండాలనుకుంటే పిక్నెటిక్కు వెళ్లండి. వారం రోజుల సంతోషం కోసమైతే మంచి హాల్డ్ స్పాట్కు వెళ్లండి. ఒక నెల రోజులు సంతోషంగా ఉండాలనుకుంటే ఒక కౌత్ ఉద్యోగం చూసుకోండి! ఒక సంవత్సరం సంతోషంగా ఉండాలనుకుంటే - పెళ్ళి చేసుకోండి. కాని జీవితాంతం సంతోషంగా ఉండాలనుకుంటే నీవు ప్రేమించే పని చేయి లేదా చేస్తున్న పనిని మనసా, వాచా, కర్మణా ప్రేమించు, అలా ఏదో ఒక రోజు నీ అస్త్రైన పని చేసే అవకాశం రావొచ్చు.

చిన్న పిల్లల లాగా ఉండడం వేరు, చిన్న పిల్లల లాగా ఆలోచించడం వేరు. అంతా నాకే కావాలి, నేను, నాకు, నన్ను, నాది, నాకేంటి పదాలు తరచుగా అనుకోవడం చిన్నపిల్లల తత్వం. అనందంగా ఉండడం, ముసుగు లేకుండా జీవించడం, ఈ క్షణంలో ఉండడం చిన్న పిల్లల స్వభావం. శిశువుకి నాలుగు లక్ష్మణాలుంటాయి:

1. కారణం లేకుండానే ఎప్పుడూ సంతోషంగా ఉంటాడు.
2. ఎప్పుడూ ఉత్సాహంగా, చైతన్యపంతంగా ఉంటాడు.
3. తనకు కావలసింది లభించేదాకా నిద్రపోడు.
4. తన కోరిక తీరిన “పెంటనే” ఏదుపు ఆపేస్తాడు. క్షణంలో నవ్వేస్తాడు.

ఒక తల్లి తన పాపతో బీచ్ కెళ్లింది. ఆ పాప నీటిలో ఆడుతుండగా అకస్మాత్తుగా ఒక పెద్ద అల ఆ చిన్న పాపను సముద్రంలోకి లాక్కాన్ని పోయింది. షాక్కి గురయిన ఆ తల్లి తన బిడ్డకోసం బిగ్గరగా ఏడుస్తూ ప్రార్థించింది, తన బిడ్డను తనకివ్వమని. ఇంతలో మరో పెద్ద అల వచ్చి ఆ బిడ్డను ఒడ్డున పడేసింది. పాప బ్రతికే ఉంది. ఆ తల్లి సంతోషం పట్టలేక బిడ్డను తడిమితడిమి ముద్దుపెట్టుకని... మళ్ళీ ఏడవసాగింది. ఎందుకంటే తన బిడ్డ బాటా చెప్పుల్లో ఒకటి రాలేదట.

చాలామందికి ఉన్న సమస్యమిటంటే పెద్ద సమస్యలు లేకపోవడం. ఈ ప్రపంచంలో నాదే పెద్ద సమస్య అనుకోవడం. ఈ రోజు మనిషికి విజయం పట్ల అభిప్రాయం మారిపోయింది. ఒకపుడు వ్యక్తికి అతని వ్యక్తిత్వానికి, కేరక్కరుని చూసి, విలువ ఇచ్చేవారు. ఈ రోజు ఎంత సంపాదించాడన్నదే ప్రధానం-ఎలా సంపాదించాడన్నది కాదు. సమాజంలో అజ్ఞానులు ఎక్కువైనప్పుడు, అజ్ఞానులకి మరొక అజ్ఞానే జ్ఞాని.

డా. మార్కిన్ లూఫర్కింగ్ చెప్పినట్లు ‘మానవాళి పట్ల మనకుండపలసిన సహృదయ సంబంధాలు నిర్విర్తించపలసిన సేవలను బట్టికాక, జీతభత్యాలు, కార్ట్రూ, బంగళాలు కొలబద్దగా మనం విజయాన్ని బేరీజ వేయడానికి బాగా అలవాటు పడిపోయాం!’

మనకంటే, అవకాశాలు లేనివారి సమస్యలతో పోలిస్తే మనకును కొద్దిపోటి బాధలు పెద్దగా పరిగణించదగ్గపి కాదు. నిజానికి మనిషికూడా పెద్ద సమస్యల గూర్చి ఎప్పుడూ ఫిర్యాదు చెయ్యుదు. ఏదో ఒకటిచేసి పరిష్కరించుకుంటాడు. చిన్న చిన్న సమస్యలే, ఏమి చెయ్యాలో తెలియనంత చిన్నపై మనల్ని చిరాకు పరుస్తాయి. చిన్న చిన్న సమస్యలతో మనసంతా నిండిపోతే, ఇక అనందమెక్కడ. మీరనుకోవచ్చు, నాది చాలా పెద్ద సమస్య అని. ఈ విశ్వంలో అది ఏ పాటి సమస్య?

“ఈ విశ్వంలోని కోటానుకోట్ల గెలాక్కీల్లో మన పాలపుంత ఒక చివర చిన్న చుక్కంత. దానిలోని కోట్లాది నక్కతాలు, గ్రహాల్లో భూమి ఆ భూమిపై మీరు, నేను! మన పరిణామం, ఎంత చిన్నవి?!, ఆ విశాలత్వం యొక్క వెలుగులో చూస్తే మనకును సమస్యలు ఎంత అప్రధానమైనవి? మనం ఈ భూమిపై కొంతకాలమే జీవిస్తాం, ఆ జీవితాన్ని వైభవపేతమైన

అనుభూతిగా ఎందుకు మరచుకోకూడదు? మీదైన ఒక బహుమతిని ఈ ప్రపంచానికి వ్యవానికి మీ జీవితాన్ని ఎందుకు అర్పించుకోకూడదో ఆలోచించండి. కూర్చుని పెన్ను తీసుకొని మీ జీవితంలో మీరు కలిగిన్న మంచి వాటిని అన్ని పరుసగా వ్రాయండి!” - స్నేహిన్ హాకింగ్, గొప్ప శాస్త్రవేత్త, ‘కాలం కథ’ (ఆంగ్లంలో బ్లాక్ హోల్స్) రచయిత.

జీవితం ఇప్పుడే, ఇక్కడే ఉంది. ఈ క్షణమే మీది. ఇవి మళ్ళీ రానే రావు. జీవితం అంతా కొంటడేన్కదా! ఈ క్షణం శాస్త్రస్తు ఉన్నామంటే అర్థం జీవిస్తున్నామని. మనం ఎదుర్కొంటున్న సహజ్ఞతో పాటే జీవితాన్ని పండగ చేసుకావాలి. శీతాకాలం అనేదే లేకపోతే వసంతంలోని ఆనందం మనకు తెలియనే తెలియడు. ఏ అవాంతరాలు, ప్రతికూలతలను ఎదుర్కొకుండా వచ్చిన సంవదను నిలుపుకోవడమూ కష్టమే. బయటి వాతావరణం ఎలా ఉన్నా ఎయిర్ కండిషన్ తో లోపలి వాతావరణం మార్చినట్టుగానే, సరైన జ్ఞానం ఉంటే బురదలో ఉండి కూడా కలువ పువ్వులా వికసించవచ్చు.

ముందుగా మీతో మీరు ఆనందాన్ని, ప్రశాంతతని పొందలేకపోతే, మీకున్న వాటితో కూడా సంతృప్తిని పొందలేరు! జీసన్ చెప్పినట్టుగా “ముందుగా దేవుని రాజ్యాన్ని కోరుకో, మిగతావన్నీ నీతోనే వస్తాయి. చిన్న పిల్లల్లాంటి వారు మాత్రమే దేవుని రాజ్యంలో ప్రవేశించగలరు. దేవుని రాజ్యం నీలోనే ఉంది”. దేవుని రాజ్యమంటే అనందమే కఢా! అందుకే పిల్లలు ఆనందంగా ఉంటారు. మరియు జ్ఞానులు ఆనందంగా ఉంటారు. పిల్లలను మాస్టర్ అంటారు. జ్ఞానం ఉన్నవారినే మాస్టర్ అంటారు. మధ్యలో ఉన్నవారినే మిస్టర్ అంటారు. ఎందుకంటే బ్రిటిష్ వారు ప్రవేశట్టిమీ, కాలంచెల్లిన విద్యావిధానంలో 20 సంవత్సరాలు చదివినా జీవితం మిస్టర్గానే మిగిలిపోతే ఇక మిస్టర్ గాక మరేమనాలి! ఇక ఆడపిల్లలనైతే ‘మిస్’ అంటారు. ఎందుకంటే మన సమాజంలో ఆడపిల్లల పట్ల వివక్ష వలన వాళ్ళ జీవితాన్ని మిస్సే అయ్యారు.

ఈ రోజు స్ట్రీ పురుష భేదం లేకుండా ప్రతిభను బట్టి ఆవకాశాలు ఎదురుచూస్తున్నాయి. నిజానికి మనలోనే స్త్రీ-పురుషులు ఇద్దరూ ఉంటారు. ప్రతి ఒక్కరిలో “అధ్య నారీశ్వర”లా స్త్రీ తత్త్వం మరియు పురుష తత్త్వం రెండూ సమంగా ఉండాలి. ప్రేమించే తత్త్వం స్త్రీదైతే సాధించే తత్త్వం పురుషుడి. ఈ రోజు చాలా మంది స్త్రీలు తత్త్వంలో పురుషులు. చాలా మంది పురుషులు తత్త్వంలో స్త్రీలు. రూస్సీ లక్ష్మీభాయివంటి వారిలో రెండూ సమంగా చూడవచ్చు.

సముద్రం వద్ద ఒక సురక్షితమైన బీచ్లో ఒకతను వేచి చూస్తున్నాడు, అలలు ఎప్పుడు అగిపోతాయా, స్నానం చేధామని. అలా ఉంది, మనందరి జీవితం. అలలు(సమస్యలు) ఉన్నప్పుడే స్నానం చేసేయాలి. జీవితం ఉండగానే అనందించేయాలి. ఉగాది పచ్చడిలో రకరకాల రుచులు ఉన్నట్టుగానే, జీవితంలో ఆనందం, బాధలు అన్నిటిని అంగీకరించగలగాలి.

నువ్వు ఎవడు? నీకే ఉన్నాయి? ఎక్కడున్నావు? ఏంచేస్తున్నావు?

జీవేవీ కావు, నువ్వు ఎలా ఆలోచిస్తున్నావు?

అనే విషయం ఒక్కటే నీ ఆనందానికైనా, దుఃఖానికైనా కారణం. - దేల్ కార్బేగ్

మీలోని వజ్రం

మనలోపల ఉన్న దానితో పోలిస్తే, మన ముందు ఉన్నది, మన వెనుక ఉన్నది,
చాలా చిన్న విషయాలు - ఎమర్గున్

ఎన్నో విజయాలు సాధించిన తర్వాత కూడా అసంతృప్తికి కారణం ఏమిటి? ఏ కారణమూ
లేకపోయినా ఏదో కోల్చేయిన భావన ఎందుకు? అంతా సత్కమంగా జరిగిపోతున్న ఏదో
మిస్ట్యూయిన లోటు? ఇంత సంపాదించినా ఏమీలేనట్టుగా ఎందుకు ఉంది? వారెప్పుడూ వారి
మనస్సు మాట వినలేదన్నమాట.

ఒక వ్యక్తి ఏధి దీపం క్రింద దేనికోసమో వెతుకుతున్నాడు. అటుగా పోతున్న ఇంకొక
వ్యక్తి దేనికోసం వెతుకుతున్నారు అని అడిగాడు. ‘తాళాల కోసం’! ఆ వ్యక్తి చెప్పాడు.

ఎక్కడ పోగొట్టుకున్నారు? ఆ వ్యక్తి అడిగాడు.

ఇంటి దగ్గర...సమాధానం చెప్పాడు...

మరి ఇక్కడెందుకు వెదుకుతున్నారు?...

ఎందుకంటే మా ఇంట్లో లైట్‌లేదు కాబట్టి... అన్నాడు.

మనం కూడా అంతే! లోపల పోగొట్టుకున్నదానికోసం, బయట వెతుకుతున్నాం!
మనమంతా జీవితంలోని మాధుర్యాన్ని అనుభవించలేనంత యాంత్రికంగా జీవితాన్ని
గడిపుస్తున్నాలు! మీ బ్యాంక్ ఫ్హాతాలో కోట్లాడి రూపాయలు ఉన్నాయి, కానీ మీకా విషయం
తెలియకపోతే ఏం ప్రయోజనం! తవ్వకాలు జరపండే నిధులు ఎలా దొరుకతాయి? మనలోపల
నిక్కిప్పమైఉన్న భాండాగారం యొక్క తాళం తెరువ వలసింది మనమే.

నాకే ఎందుకు అని మథన పడే బదులు, ఎందుకు కాదు? ఏ రకంగా చేస్తే పరిష్కారం
లేదా ఒక గొప్ప అవకాశంగా మారుతుంది? అనుకోవడం వల్ల సరైన ఆలోచనలు వస్తాయి.
అడగండి-ఇవ్వబడుతుంది అన్నారు. సరైన ప్రశ్నలు, సరైన సమాధానాలను ఇస్తాయి.

జీవితం వేడివేడి కాఫీలాంటిది. దానిని చేతితో పట్టుకుని, కిటికీ ప్రక్కన కూర్చొని కొంచెం
తాగాకా... ప్పు... చప్పగా ఉంది! ...లేచి లోపలికిట్టి పంచదార వేసుకోవడానికి బడ్డకం...
జిష్టంలేకపోయినా అలాగే నెమ్మిదిగా త్రాగేస్తారు!అంతా త్రాగాకా చూస్తే కప్పులో అడుగున
కరగని పంచదార గుళికలు ఉంటాయి.

ఆల్ హాఫీద్ అనే సంపన్న రైతు తనకున్న పొలం సాగు చేసుకుంటూ చాలా సంతోషంగా
జీవించేవాడు. ఒకరోజు ఒక జ్యోతిషుడు అతనికి వజ్రాలగని దొరికి యోగం ఉందని దానికోసం
ప్రయత్నించమని, వక్రాలు లభ్యమయితే ఒక దేశాన్నే కొనపచ్చనీ, తన సంతానాన్నందరినీ
మహోరాజుల్లా బ్రతికేలా చేయపచ్చని బోధించాడు. ఆల్ హాఫీద్కి ఇది బాగా తలకెక్కింది.

ఆ రోజు రాత్రి ఆల్హాఫీద్ తన పడగ్గదికి ఒక నిరుపేదలా ప్రవేశించాడు. అతను ఏదో కోల్పోయాడని బీదవాడు కాలేదు. అతను ఎందుకు బీదవాడు అయ్యాడంటే ‘నాకేదో తక్కువ ఉంది’ అనే ఆసంత్యమై వల్ల. అసంత్యమై ఎందుకు వచ్చింది అంటే ‘నా దగ్గర ఏమీలేదు’ అనుకోవడం వల్ల. ఆ రాత్రి నిద్రపట్లలేదు. మర్మాదు ఉదయమే ఆ జ్యోతిష్మృదిని కలిసి తాను ఎలాగైనా అపరిమితమైన ధనవంతుడినవ్వాలని తన కోరికను వెల్లడించాడు. ఇద్దరి మధ్య సుదీర్ఘ సంభాషణ తర్వాత ఎత్తైన శిఫరాల మధ్య, తెల్లని ఇసుక మీదుగా ప్రపణించే నదుల్లో వజ్రాలు దొరుకుతాయని జ్యోతిష్మృదు చెప్పాడు. అల్హాఫీద్ తన పొలం అమ్మేస్తి, ఆ ధనాన్ని తీసుకొని, కుటుంబాన్ని వేరొకరికి అప్పగించి వజ్రాలవేటకై బయలు దేరాడు.

సంవత్సరాల తరబడి శ్రవంతో పొలస్తీనా, యూరఫ్ అంతటా తిరిగి తిరిగి వజ్రాలు లభించక చివరికి బికారిగా మారిపోయాడు. ఇక ఏమాత్రం ఆశలేని అతను స్పెయిన్ సముద్రతీరంలో ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు.

ఇదే సమయంలో ఒకరోజు అల్హాఫీద్ నుంచి పొలం కొన్న వ్యక్తి, తన ఒంటికు పొలం దగ్గరలో ప్రపణిస్తున్న నీటి వాగులో నీరు త్రాగిస్తుండగా, అక్కడ తెల్లని ఇసుకలో నల్లని రాయిపై సూర్యార్థి పడి ఇంధ్రధనుస్సు రంగులతో మెరసిపోవడం గమనించి బయటకు తీసి చూస్తే అది వజ్రం. ఆ పొలం అంతా వజ్రాలగని. అతడే దానికి యజమాని అయ్యు కోటీశ్వరుడయ్యాడు.

అదే అల్హాఫీద్ “తన పొలం” సాగుచేసుకుంటూ తృప్తిగా ఉండి ఉంటే, ఒంటరితనం, బీదరికం, బికారి జీవితం, దిక్కులేని చావుకి బదులుగా ‘వజ్రాలగనుల’కు యజమాని అయి ఉండేవాడు. ఈ కథలోని ఆశ్వర్యకరమైన దురదృష్టకరమమైన నిజం ఏమిటంబే మనలో ఎంతో మంది అల్హాఫీద్లున్నారు. తనదెనటువంటి వజ్రాలగనుల కోసం తనలో తప్ప, అన్నిచోట్లూ తిరుగుతూ వెతుకుతున్నారు. వజ్రాలు మనలోపలే వేచి చూస్తూ ఉన్నాయి ఒక అరుదైన ప్రతిభ రూపంలో. వాటిని పట్టి, సానబట్టి, పాల్వి చేయాల్సింది ఎవరికి వారే. రోడ్డుమీద రాయిని తీసి ఎవరూ జేబులో వేసుకోరు. వజ్రం అయితే అందరికీ కావాలి.

మానవుడిక విచిత్రమైన జీవి.

అతడు హింమాలయాల ఎత్తును అధిరోహిస్తాడు.

ఘసిఫిక్ లోటుల్లోకి ప్రచేషిస్తాడు,

చంద్రుడిపైకి, అంగారకుడి పైకి యాత్రలు చేస్తాడు...

కాని ఒక్క విషయం...

ఎప్పుడూ తన అంతరంగలోకి మాత్రం తొంగి చూడడు.

- ఓపో

జీవితాన్ని సార్థకం చేసేది ఏమిటి?

మానవజన్మ పొందిన వారు భస్యులు. స్వగ్రహంలోని దేవతలు కూడా ఈ జస్తనే కోఱకుంటారు. ఎందుకంటే నిజమెన్న జ్ఞానాన్ని, పరమ ప్రేమను పొందడం మానవులకే సాధ్యం.

- భగవద్గీత

మనలో చాలామంది కలకాలం జీవిస్తామనే భ్రమలో మునిగి జీవించడాన్ని వాయిదా వేస్తుంటారు. సత్యం ఏమిటంటే ఈ రోజు మాత్రమే మనది. మన సమయాన్ని ఎలా గడుపుతామో ఒకసారి చూద్దాం, మన జీవితంలో మూడో వంతు నిద్రపోతాం! అంటే సంపూర్ణాయుస్సుతో మనం జీవిస్తే నిద్రపోయేది 30 సంాలు. సుమారు 4సంాలు టాయిలెట్లలో, 7 సంాలు తినడంలో, 8 సంాలు ప్రయాణాల్లో, 4 సంాలు టీ.వి. చూడటంలో, 4 సంాలు చదపడంలో, 4 సంాలు సెల్ఫోన్లలో మాట్లాడటంలో, కనీసం ఒక సంవత్సరం మరచిపోయినవి వెతుకోప్రదడంలో గడిపేస్తాం! ఇక జీవించే సమయం ఎంత?

ఇక మిగిలిన వేకువ ఘడియలే మన జీవితం, అందులో ఎక్కువ శాతం మనం ఎంచుకున్న పనిలో గడిపేస్తాం. ఒక సాధారణ వ్యక్తి వారానికి 40 గంాలు పనిచేస్తాడు. అలా తన జీవితంలో 40 సంాలు పనిచేస్తే సుమారు **80,000** గంటలు మనిషి తన పనిలో గడుపుతాడు. అంత సమయాన్ని మీరు కోరుకున్న రీతిలో, మీ కిష్టముయిన పనిలోనే గడపాలన్న కోరిక మీకెన్నడూ రాలేదా? మనం చేసే పనిని ప్రేమించలేని స్థితిలో మనం ఉంటే, మనం జీవిస్తున్నట్లా?!

ఇంకే ఇతర మార్గం కంటే మనం చేసే పని ద్వారానే మనక్కి మనం ఆచిష్టించుకోగలం. మనం చేసే పనిలోని అనుభవం, అనుభూతి యొక్క ప్రభావం జీవితంలోని ఇతర విషయాలపై కూడా పడుతుంది. ఆ పని ద్వారానే మనకు కావలసిన ఆర్థిక అవసరాలు తీరి బ్రతకగలగడమేకాక జీవితంలోని సంపూర్ణమైన ఆనందాన్ని ఆస్వాదించగలం.

లారెన్స్ బోల్ట్ మాటల్లో “మీరు ప్రేమించే పని పట్ల తప్పన - దెండు సామాన్య ప్రశ్నలు అడగడం ద్వారా మొదలవుతుంది. నేను ఎవరిని? నేను ఇక్కడేం చేస్తున్నాను? ఈ ప్రశ్నలు మానవ జాతి వయసుతో సమానంగా, ఈ భూమి మీద నడిచే అర్ధష్టం కలిగిన ప్రతిష్టీ, పురుషుల మదిలో కొత్తగా జన్మిస్తానే ఉన్నాయి.”

ప్రపంచానికి ఏది అవరహో అడగవద్దు. నీకు జీవశక్తినిస్తూ నిన్ను జీవింప చేసే పని ఏమిటో తెలుసుకో! ఆ కర్తృవ్యాఖ్యాని నిర్వహించు! ఎందుకంటే ప్రపంచానికి అలా జీవించే మనములు మాత్రమే అవసరం.

- హరోల్డ్ వైట్‌మేన్

బ్రతకడమా - జీవించడమా ?

నేడు చాల మందికి జీవితం భారమయిపోయింది. హార్ఫ్స్ బిజినెస్ రిప్యూ ప్రకారం మనలో 3% మాత్రమే తమకు కావలిసినట్టు జీవిస్తున్నారు. 30% కొంతపరం విజయవంతంగా జీవించగలుగుతున్నారు. మిగతా 67% మంది కేవలం బ్రతకడుతున్నారంతే!

‘దక్కాబ్ కాలంలో’ జీవనశైలిలో వచ్చిన మార్పులు వ్యక్తుల మానసిక ఆరోగ్యంపై తీవ్ర ప్రభావాన్ని చూపుతున్నాయి. నేడు ఎంతో మంది ఏదో ఒకరకమైన ఒత్తిడికి లోసపుతున్నారు. రాష్ట్రంలో దాదాపు 12శాతం మందికి మానసిక సమస్యలు ఉన్నాయి. భవిష్యత్తులో మిగిలిన జయ్యలతో పోలిస్తే మానసిక రుగ్సులు ప్రథమ స్థానం ఆక్రమిస్తాయని నిప్పణిలు అందోళన వ్యక్తంచేసారు’. (మూలం: ఈనాడు 7-4-2011 మొదటి పేజి).

యాంత్రికంగా, ఏ మాత్రం ఇష్టం లేకపోయినా హృదయగీతమైన సంతోషం లేకుండా కేవలం డబ్బుకోసమే పనిచేయవలసి పనుంటే క్రమేపీ వ్యక్తి యొక్క శక్తి పూరించుకు పోతుంది. మనిషి బ్రతకటం కోసం, డబ్బు కోసం పనిచేస్తాడు. ఇక్కడ ప్రశ్న ఏమిటంటే అనలు మనం బ్రతకటం దేనికోసం? కోయిలకు పాడడం ఇష్టం. పాడాలంటే తినాలి, తినాలంటే పనిచేయాలి. ఒక వేళ కోయిల తినడం కోసమే పనిచేస్తూ గడిపేస్తుందనుకోండి? అప్పుడు, దాని పాటెక్కడ?

మనకు అవసరం లేని విషయాల్లో పోలీపిడిపోతూ క్షయిచేయడం వ్యధా ప్రయాస. మరియు అది ఒక ఎలుకల పందిం లాంటిది. ఇటువంటి వ్యక్తులు నిరంతరం ఒత్తిడికి గురవుతూ, ఇతరుల మెప్పు కోసమో, మెప్పించడం కోసమో పని చేస్తారు. వీరు భౌతికమైన సంపదము కూడబెట్టగలరేమో కాని అంతరంగంలో పేదవారిగానే ఉండిపోతారు. సంపద పెరిగే కొద్దీ వీరి అశాంతి కూడా పెరుగుతుంటుంది. సంపదకూ ఆనందానికి సంబంధం లేదు. డబ్బు ఆనందం ఇవ్వడు, దుఃఖాన్ని ఇవ్వడు. లోపల ఉన్నదాన్నే పెంచుతుంది. ఆనందంగా ఉన్న వ్యక్తి సంపన్ముడైతే ఆనందం పెరుగుతుంది. అశాంతిగా ఉన్న వ్యక్తి సంపన్ముడైతే ఆశాంతి పెరుగుతుంది.

బ్రతకటం ఎప్పుడూ సమస్య కాదు. మనం పుట్టకముందే మన కోసం తల్లి పాలు సిద్ధం గా ఉంటాయి. జీవించడానికి జీవితం అంతా! “పుట్టులను చూడండి, అవి విత్తవు, పంటను పండించవు. అయినా భగవంతుడు వాటికి రోజుా ఆహోరం అందిస్తూనే ఉంటాడు. మీరు ఆ పుట్టుల కంటే శ్రేష్ఠము కాదా!” అంటారు జీస్సు. ఒక్కమనిషికి తప్ప మిగతా అన్ని జీవులకీ తమ స్వాధర్మమేమిలో తెలుసు. మనిషి మాత్రం తన స్వాధర్మాన్ని తానే కనుగొనవలసి ఉంది.

“ప్రతిరోజు లేదికి తను బతకాలంటే పులి కంటే వేగంగా పరిగెత్తాలని తెలుసు. పులికి తను బతకా లంటే లేదికంటే వేగంగా పరిగెత్తాలని తెలుసు. ఈ రెండిటిలో పులి చాలా బలమైనది. అయినా సుమారు 13 సార్లు ప్రయత్నిస్తేనే కానీ దానికి ఆహోరం దొరకడట. ఎందుకంటే పులి, లేచ్చి గుంపులో ఒక్కదానిని టార్డెట్ చేసి తరుముతూ, తరుముతూ కొంతసేపటికి వదిలేస్తుందట.

ఎందుకంటే దానికి ఆ ఛాయిస్ ఉంది. కాని లేడికి అలా కాదు బ్రతకాలంటే పరిగెట్టాల్సిందే! ఒకటి తిండి కోసం పరిగెడితే మరొకటి జీవితం కోసం పరిగెడుతుంది. ఈ కథలో తెలుసుకోపలసిన నీతి ఏమిటంటే... బ్రతకడం కోసమే పరిగెట్టారా అలసి పోతారు, జీవితం కోసం పరిగెట్టారా...పెరిగి పోతారు.

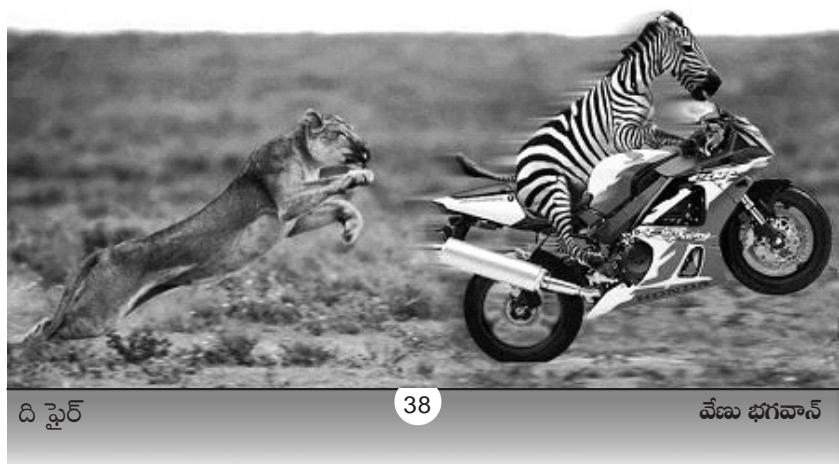
90% మన సమస్యలన్నీ ఆర్థిక పరమైనవే అని నేను చెప్పగలను అందుకే కదా ప్రపంచం అంతా ఉబ్బు కోసం పరిగెడుతుంది. కాని మనం తెలుసుకోలేక పోతున్న విషయం ఏమిటంటే... సహజ సామర్థ్యాలను వృత్తిగా లేదా చేస్తున్న వృత్తికి అనుగుణంగా మలచుకుని సహజమైన ఆట ఆడితే, సకల సంపదాలూ మనవేం పడతాయని.

దారిద్ర్యమంతా మనుష్యుల మస్తిష్కాల్లో ఉంది. ఈ ప్రపంచంలో అన్నీ సమృద్ధిగానే ఉన్నాయి. అందుకే జీసన్ అంటాడు “మురికి వాడలో ఉన్న వారిని బయటకు లాగాలని ప్రయత్నించకు. వారి మనసుల్లో ఉన్న మురికి వాడలను తొలగించు. ఆపుడు వారికి వారే ఆ మురికి వాడలనుంచి బయట పడతారు” అని. స్టార్ డాగ్ మిలియనీర్ అనే చిత్రంలో ఇద్దరు అన్నదమ్ములు ఉంటారు. ఒకడు ధనం వెంబడి పడతాడు. మరొకడు ప్రేమ వెంబడి పడతాడు. ప్రేమ ఉన్న వ్యక్తి వెంట ధనం పడుతుంది. ధనం వెంబడి పడిన వ్యక్తికి చాపు వచ్చింది.

‘ప్రేమతో ధనాన్ని సంపాదించు, లోభంతో కాదు’ అంటాడు కౌటిల్యాడు తన అర్థశాస్త్రంలో. సక్రమమైన పద్ధతిలో ధర్యబద్ధంగా సంపాదించిన ధనం శాంతి నిస్తుంది. నిజానికి మనసుల్లో ఉద్ఘావించే, సృజనాత్మకమైన పడియాలు, సాహసంతో కూడిన నిర్ణయాలు ఎక్కడ ఉరకలు వేస్తుంటాయా, అక్కడకి ఉబ్బు తనకి తానుగా వచ్చేస్తుంటుంది.

మనిషి యెక్క మొదటి ప్రోధమిక బాధ్యత సహజంగా ఆనందకర్మాను మానవుడిగా తయారచడం. ఆన్ని ప్రోజెక్టులకన్నా ముంద ఈ ప్రోజెక్టు తీసుకోకపోతే, తనకు తెలియకుండానే, ఉద్ఘేశం మంచిదే అయినా, తన చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచానికంతా హాని జరగడానికి కారణమవుతాడు.

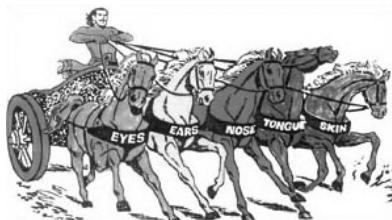
- సద్గురు జగ్గి వాసుదేవ్

మీ జీవితాన్ని నడిపేదవరు?

మీ జీవితాన్ని ఎవరు నడుపుతున్నారు అంటే మీ దగ్గర స్పష్టమైన సమాధానం ఉండా? ఎవరు నడిపితే మన జీవితం సరైన గమ్యం వైపు పయనిస్తుంది. మనలోని బుద్ధి మేలుకోవాలంటే మనమేం చేయాలి? ఈ క్రింది చిత్రాలు ఆధ్యాత్మికతకు చెందినవి, మతానికి కాదు. మతంతో సంబంధం లేకుండా, ఆధ్యాత్మిక సత్యాలన్నిటినీ పార్శ్వంశాలుగా చేరిస్తే, మనుషుల మనసులలో మానవత్వం వికసిస్తుంది. ఈ క్రింద ఫోటో చూడండి! ప్రస్తుత ప్రపంచంలోని ప్రజల యొక్క స్థితిని అది సూచిస్తుంది. అక్కడ లోపించింది ఏమిటో గుర్తించగలరా? ఔను, సెల్వ్ అనేది లేదు! సంపూర్ణ జీవితానికి ప్రతీక అయిన ఫోటో 2 (పేజ్ నెం 97) చూడండి. దాంట్లోని సరళమైన జ్ఞానాన్ని అర్థం చేసుకొంటే జీవితాన్ని అర్థం చేసుకున్నట్టే!

చిత్రంలో ఐదుగుర్మాలు, పగ్గాలు, రథం, నడిపేవాడు ఉన్నారు. ఐదు గుర్మాలే మన పంచేంద్రియాలు, మన శరీరమే రథం, పగ్గాలు అనేవి మన ఆలోచనలు, నడిపే వాడు మన బుద్ధి. ఈ రథానికి యజమాని మనమే. (సెల్వ్).

మనలో చాలామంది లక్ష్యరహితులై ఉండటం వల్ల మన జీవితాలు ఇంద్రియాల చేతుల్లోకి వెళ్లిపోతాయి. వాటిపై మనకు నియంత్రణ కాదు, మనపైనే అవి పట్టు సాధిస్తాయి. తన గమ్యమేదో తెలియని వ్యక్తి యొక్క బుద్ధి (నడిపేవాడు) నిద్రావస్తులో ఉండుంది. నడిపేవాడు నిద్రపోతే కళ్యాలకు నియంత్రణ (మన ఆలోచనలు) ఉండదు. తద్వారా గుర్మాలు (ఇంద్రియాలు) తమ ఇంద్రియ సుఖాలకోసం వెంపర్లాడి, రథమనే శరీరాన్ని బ్రష్ట పట్టిస్తాయి.

ఇంద్రియ సుఖాలు తప్పుకాదు. గుర్మాలకు కూడా మధ్యలో విశ్రాంతి, గడ్డి అవసరం కదా! అయితే కళ్యాకు డిప్పలు లేని గుర్మాలు దృష్టి కర్తవ్యంపై నుండి ఇంద్రియ సుఖాలపై మారుతుంది. రథసారథి నిద్రలో ఉన్నప్పుడు, గుర్మాలే యాజమాన్యపోయి, ఒక్కక్రటి ఒక్కక్రటి దిశలో పయనిస్తే, రథం పడి పోతే, అందులో పయనించే మాస్టరు ప్రయాణం ఏమవుతుంది?

మానవాళి యొక్క సగటు (మానసిక) వయసు 14 దగ్గర ఆగిపోయిందట. 0 నుండి 6 వరకు మనసు పూర్తిగా పెరగదు కనుక పిల్లలు ఎంతో ఆనందంగా ఉంటారు. 7 నుండి 14 వరకూ మేధస్సు వికసించే సమయం. 14 తరువాత బుద్ధి నిద్రలేచే సమయం. ఆ ఇంటిలిజన్స్ నిద్రలేవాలంటే వ్యక్తికి తన ఆసక్తి ఉన్న పనిపై దృష్టి మరల్చగలగాలి. 28 సంాల వరకూ ఈ జ్ఞానం మనిషిని ఒక రంగంలో నిలదొక్కుకునేలా చేస్తుంది. అయితే 28 సంాల తరువాత జీవితంలో జరిగే పలు సంఘటనలు అర్థమవ్వాలంటే మనిషికి ఆత్మ జ్ఞానం కావాలి.

ನೇನು ಎವರು? ನಾ ಹನಿ ಏಮಿಲಿ? ನೇನು ಇಕ್ಕಡ ಎಂದುಕು ಉನ್ನಾನು? ಲಾಂಟಿ ಪ್ರಶ್ನೆಲಕ್ಕಿ ಸಮಾಧಾನಾಲು ವೇಸುಕೋವಡಮೇ ಸಮಯಂ ವ್ಯಧಾ ಅನುಕುನೇವಾರು ಇದ್ದರು ಉಂಟಾರು. ಒಕರು ತಮಕು ತೆಲಿಯಕುಂಡಾನೇ ವಾರಿ ಅಸಲು ಹನಿ ನಿರ್ವಹಿಂಚೇವಾರು, ಮರೊಕರು ಮಾನಸಿಕಂಗಾ ಎದಗಕುಂಡಾ ಅಗಿಪೋಯಿನವಾರು. ಕೊಂತಮಂದಿನಿ ಚೂಡಂಡಿ, ‘ಕಳಿಯನ್ನು ವಯಸು ವಚ್ಚಿಂದಿ ಕಾನೀ ಬುದ್ಧಿ ರಾಲೇದು’ ಅಟ್ಟಾ ಉಂಟಾರು. ಅಂಟೇ ಬುದ್ಧಿ ಚಿನ್ನಪ್ಪುದೇ ಅಗಿಪೋಯಿಂದಿ.

14 ಸಂ|| ವಚ್ಚೇತಪ್ಪಟಿಕಿ ಶರೀರಂಲೋ ಶೃಂಗಾರ ಶಕ್ತಿ ಉಧೃತಂಗಾ ಉಂಟುಂದಿ. ಆ ಶಕ್ತಿ ಸೃಷ್ಟಿಂಚೆ ಶಕ್ತಿ, ಮನುಷ್ಯಾಲ್ಕಿ ಲೇದಾ ಮರೆದ್ದಾ ಸೃಷ್ಟಿಂಚಾಲನ್ನಾ ಈ ಶಕ್ತಿ ಕಾರಣಂ. ಅರ್ಥವಂತಮೈನ, ಸ್ವಾತ್ಮಿ ವಂತಮೈನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಯಲ್ಲಾ ಸಾಧನಲೋ ನಿಮಗ್ಗಂ ಕಾವಡಂ ದ್ವಾರಾ, ಆ ಶಕ್ತಿನಿ ನಿರ್ಘಣಾತ್ಮಕಂಗಾ ದಾರಿ ಮಳ್ಳಿಂಚಗಲಿಗಿತ್ತೇ, ವ್ಯಕ್ತಿಲೋನಿ ಸ್ವಜನಾತ್ಮಕತ ತಾರಾ ಸ್ಥಾಯಿಕಿ ಚೇರುಕುಂಟುಂದಿ. ಬಾಲ್ಯಂಲೋನೇ ಪಿಲ್ಲಲು ತಮ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಟೆಲಂಟ್ಸು, ನೈವೃಣ್ಯಲನು ಗುರ್ತಿಂಚೇಲಾ ಚೇಸಿ ವಾರಿಕೊಕ ಲಕ್ಷ್ಯನ್ನಿಂದಿನ ನಿರ್ದಿಂಚಿಂ ಗಲಿಗಿತ್ತೇ ಇಂದಿಯಾಲು ಲಕ್ಷ್ಯಸೋಧನಲೋ ಗೊಪ್ಪ ಸಹಾಯಕಲ್ಲಾ ಹನಿಚೇಸ್ತಾಯಿ. 7 ನುಂದಿ 14 ಸಂ||ಲ ವಯಸು ಪೀಲ್ಲಲ್ಲೋ ಸ್ವಜನಸು, ವಾರಿ ಸಹಾಜ ಮೇಧಸ್ಪುಲನು ಗುರ್ತಿಂಚೇಲಾ ಸಹಾಯಪಡಂ, ಪ್ರೋತ್ಸಹಿಂಚಂ ದ್ವಾರಾ ಅಪೋಧ್ಯಾಯುಲು, ತಲ್ಲಿದಂಡ್ರುಲು ತಮ ಅಸಲೈನ ವಿದ್ಯುತ್ ಧರ್ಮಂ ನಿರ್ಫೋಂಚಿನವಾರೋತಾರು.

ಭಾರತದೇಶಂ ಪ್ರಪಂಚಂಲೋ ಎಯಿಂಟ್ಲೋ ರೆಂಡವಸ್ಥಾನಂಲೋ ಉಂದಿ, ಕೇವಲಂ ಕಂಡೊಮ್ಮೆಲು ಹಾಡಕಾನ್ನಿ ಪ್ರೋತ್ಸಹಿಂಚಂ ದ್ವಾರಾನೇ ಈ ಮಹಾಮ್ಯಾರಿನಿ ನಿಯಂತ್ರಿಂಚಂ, ಪ್ರಬಲದಂ ಆಗದು. ಪ್ರಜಲಲೋ ವಿಕೆಂ ವಿರಗಾಲಿ. ಮನ ವಿದ್ಯಾ ವ್ಯವಸ್ಥಾಲೋ (NCERT) ಕೆಂದ್ರ ವಿದ್ಯಾ ಪರಿಕೊಂಡನ ಸಂಸ್ಥಾನಿಷಾರ್ಪು ಚೇಸಿನ ವಿಧಂಗಾ ಮಾರ್ಪುಲನು ಯುದ್ಧಪ್ರಾತಿಪದಿಕನ ಅಮಲುಪರಬಿ, ನಾಣ್ಯಮೈನ ವಿದ್ಯಾ ಸೊಮಾನ್ಯುಲಕು ಕೂಡಾ ಅಂದುಭಾಟುಲೋಕಿ ತೀಸುಕುವಚ್ಚಿನಂತಹಿಯತೇ, ಮನ ದೇಶಂಲೋ ಅಜ್ಞಾನುಲು, ಅನಮರ್ಥಲ ಕಂಟೇ ವಿಜ್ಞಾನುಲು, ಸಮರ್ಥಲೇ ಎಕ್ಕುತ್ತ ಉಂಟಾರು. ಪರಿಪಾಲಿಂಚೆ ವಾರಿಲೋ, ವಿಜ್ಞಾನಂ ಗುರಿಂಚಿ ಅಲೋಚಿಂಚೆ ವಾರು ಕೊಂದರು ವಚ್ಚಿನಾ ಈ ದೇಶಂ ದ್ವಿರ್ಯಂತಮೈನ ಮೇಧಾವುಲತ್ತೇ ನಿಂಡಿಪೋವದಾನಿಕಿ ಪದೇಕ್ಕು ಕೂಡಾ ಪಟ್ಟದು. ಅಲಸ್ಯಂಗಾ ಅಯಿನಾ ಮನ ಕೆಂದ್ರ ಪ್ರಭುತ್ವಂ ಆ ದಿಶಗಾ ಅಡಗುಲವೇಸ್ತುಂಡಂ ಹೂಳನೀಯಂ. ಅಯಿತೇ ನಿರ್ಧಾರ್ಯಾಲು ವೇರು ಅರಣ ವೇರು. ರಾಷ್ಟ್ರಾಲಕು ನಿಖಿಲದಾ, ಪೆರಂಟ್ಸ್ಕು ನಿಖಿಲದಾ ಅನಿ ಎದುರು ಚೂನೇಕನ್ನಾ, ಎಟುವಂಟಿ ವಿದ್ಯಾ ವ್ಯಕ್ತಿಲೋನಿ ಪ್ರತಿಭನು ಬಯಲುಕು ತೀಸಿ ತನ ಕಾಳ್ಜ್ಯಾಪೈ ತಾನು ನಿಲಬಂಡಿ ತಲೆತ್ತುಕುನಿ ತಿರಿಗೇಲಾ ಚೇಸ್ತುಂದೋ ಅಂತುವಂಟಿ ವಿಧಾನಾನ್ನಿ ಪ್ರೇಮತ್ತೇ, ರಾಜಕೀಯ ಲೌಕ್ಯಂತೋ ಯುದ್ಧಪ್ರಾತಿಪದಿಕಪೈ ಅಮಲವೇಯದಮೇ ದೇಶಾನಿಕಿ ನಿಜಮೈನ ಸೇವ ಚೆಯ್ಯಿಡುತ್ತಂತೆ. ಮಾರ್ಪು ಶಾಶ್ವತಂ, ತಂದ್ರ್ಯಂ ಕನುಕ ಪೊತ್ತುಲ ರಾಜಕೀಯಾಲ್ಲೋ ಪಾಲಕುಲು ಪ್ರಜಾ ಶ್ರೇಯನ್ನೇ ಪರಮಾವಧಿಗಾ ಹನಿಚೇಸ್ತಾರನಿ ಆಶಿಂಚಕುಂದಾ ಎವರಿಕಿ ವಾರು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಕು ಮೇಲುಕೋವಡಂ ಮೇಲು.

**ಭಾರತದೇಶಂಲೋ ಎಡ್ಯುಕೇಷನ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಲೇದು
ಎಗ್ಜಾಮಿನೇಷನ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಮಾತ್ರಮೇ ಉಂದಿ.**

- ಸಿ.ಎನ್.ಆರ್ ರಾವು,

Head, scientific advisory council to PM, on exam culture

మొండ్ ఒక గౌప్య సేవకుడు

నీ మనస్సును నుప్పు ఆజ్ఞాపించాలి. - మనస్సుకు ఆ అధికారం ఇవ్వకూడదు.

భావోద్వేగాలను మీరు వాడుకోవాలి. - వాటి చేతిలోకి మీరు వెళ్ళకూడదు.

ఇంద్రియాలను మీరు వినియోగించుకోవాలి, - అచి మిమ్మట్లు కాదు”.

మనస్సునేది సక్రమంగా వినియోగించుకుంటే అది ఒక అధ్యాత్మమైన పరికరం. సరైన పనివ్యక్తితో అదే ఒక విధ్యంసక శక్తిగా మారిపోతుంది. చాలా మంది మనస్సును వాడుకోవల్సేదు. మనస్సు వారిని వాడుకుంటుంది.

ఒక టెలివిజన్ కానీ, ఇంటర్ నెట్ కానీ, సెల్ ఫోన్ కానీ, వార్తా పత్రికలు గానీ చెడ్డవి కావు. వాటిని మనం ఉపయోగించుకుంటామా, లేదా అవి నడిపేవారికి మాత్రమే మనం ఉపయోగపడతామా అనేది, మనకో స్వప్నం ఉండా లేదా అన్నదాన్ని బట్టి ఆధారపడి ఉంటుంది.

మనకొక సముద్రత స్వప్నం, లక్ష్యం ఉంటే మన మనసు ఈ విశ్వంలో ఉండే విశ్వ జ్ఞానంతో మమేకమౌతుంది. అదే మనకు ఎలాంటి ఉత్సేజకరమైన లక్ష్యాలు లేవునుకోండి - మన మనస్సు, ఇంద్రియాలు తాత్కాలిక సుఖాలకు వెంపర్లాడుతూ మనల్ని నాశనం చేస్తాయి. మన గమ్యం చేరే రహదారిలో ఆక్రించే మజిలీన్నో ఉంటాయి. ఆగిపోకుండా పయనించడం లోనే ఉంది చైతన్యమంతా!

మనం ఏ విత్తనాలు చల్తితే ఆ పంటనే కోసుకుంటాం. కారట్ విత్తనాలు నాటితే కొబ్బరికాయలు రావు. మనం చదివేది, వినేది, చూసేది, తినేది ఇన్పుట్ అయితే మనం అలోచించేది, మాటల్డాడేది, ఆరోగ్యం వంటివన్నీ అవుట్టపుట్. చెడుకన్నా, మంచి ఎక్కువ గ్రహంచినప్పుడు మనం అన్ని విధాలా ఆరోగ్యంగా ఉంటాము. ఎప్పుడైతే మంచి అలవాట్ల వల్ల వచ్చే ఆనందాన్ని అనుభవంలోకి తెచ్చుకుంటావో, ఈ ప్రపంచంలో మనకు అవసరంలేనివాటికి సమయమే ఉండదు.

అల్ల కల్లోల ఇంద్రియాలను, అస్థిరంగా చరించే మనస్సును కంట్రోల్సోచేసి వాటిపై అధికారం సంపూర్ణంగా ఉండటానికి వాటికెపడుడూ అవకాశం ఇవ్వకండి. మీ చిత్తానికి అనుగుణంగా అవి పనిచేసేలా దారికి తెచ్చుకోండి! అప్పుడు చూడండి మీరు ఆజ్ఞాపించింది, అవశ్యం జిరిగి తీరుతుంది - శ్రీ చిన్మయానంద.

ఒక నేటివ్ అమెరికన్ పెద్దాయన తన అంతర్గత పోరాటాన్ని ఇలా వివరించాడు. - ‘నా లోపల రెండు కుక్కలున్నాయి. ఒకటిచాలా మంచిది, ఒకటిచాలా చెడ్డది. చెడ్డది ఎప్పుడూ మంచిదాన్నిపై పడి పోరాటుతుంది.’’ మరి ఆ రెండింటిలో ఏది గెలుస్తుంది అని నేనడిగితే అతను ఒక క్షణం ఆగి ఇలా చెప్పాడు - దేనికి తీండి ఎక్కువ పెడితే అదే నెగ్గుతుంది అని. - జూర్జి బెర్నాద్ షా

సహజ ప్రతిభను అణచివేయకండి

మనలోని సహజమైన ప్రతిభను, మన స్మాజనాత్మకతను ఎంత ఎక్కువ తొక్కిపుట్టినట్లుయైతే, మనలోని విధ్వంసక శక్తి అంత విజృంఖిస్తుంది. మనకే తెలిసిన ఎన్నో చెదు అలవాట్లు మానలేకపోవడానికి కారణం, మనిషిలో ఉన్న ఆగ్రహమే. తను ఏం కావాలనుకుంటున్నాడో తెలిసి కూడా, ఆ పని చేయలేకపోయినప్పుడు మనిషికి అకారణంగా కోపం వస్తుంది. తనమైనా, పరిస్థితులమైనా, ఇతరులమైనా విసుగు వస్తుంది. దీనివల్ల పుట్టేది దేవ్యం. ఇతరులని హింసించలేదు కాబట్టి తననీ తనే హింసించుకోవడం. ఎవరైనా ల్రేయోభిలాఘలు నచ్చచెప్పకపోతే, వారిని దామినేట్ చేయడం లేదా వారిని తప్పించుకోవడం చేస్తారు, ఎందుకంటే తనని తనే తప్పించుకు తిరుగు వారికి, ఇక వేరే వారి మాటలు ఎక్కుడ తలకెక్కుతాయి.

దేవదాసు సినిమాలో పార్వతితో ప్రేమలో పడతాడు. తండ్రికి ఇష్టంలేనందున, పెళ్ళి చేసుకోలేదు. ఆవిడకు పెళ్ళయిపోయింది. మరి దేవదాసుకి కోపం ఉంటుందా లేదా? ఎవరి మీద - తన మీద మరియు తండ్రి మీద. తండ్రినేనే చేయలేదు కనుక, త్రాగి తనని తానే నాశనం చేసుకుంటాడు. చేతకాని దేవదాసు లాంటి పాత్రలు ఈ నాటికి మన సమాజంలో కోకొల్లలు.

అలాగే వ్యక్తి తన అసలైన ప్రతిభను కనుగొన్నప్పుడు, ఆ టేలింటును నిర్ణయింగా ఎక్కుప్రెస్ చేయగలగాలి. ఎవరేమనుకుంటారనో, నవ్వుతారనో, ఆర్థ్రత లేదనో, అపసరం లేదా అవకాశాలు లేవని భావించి, ఆ టేలింటును నిర్ణయించేన్నే, ఆ వ్యక్తి జీవం కోల్పోతాడు. మందిలో ఒకడుగా కలసిపోతాడు.

జీవితానికి తనదైనఅంతర్గత లైఫ్ ఫోర్మ్ (ప్రబోధక శక్తి) ఉంటుంది. నిరంతరం వ్యధి చెందుతూ, వ్యక్తికరింపబడుతూ జీవించడం దాని స్వభావం దానిని మనం అధ్యగించినప్పుడు మన శక్తియుక్కలన్నీ విచ్చిన్నమైపోయి, ఆ శక్కులు విధ్వంసకరంగా మారిపోతాయి. జీవితాన్ని ఎంత మేరకు నిరోధిస్తే, అంత బలంగా అది విధ్వంసకత వైపు పయనిస్తుంది. జీవితాన్ని ఎంత చక్కగా అవగాహనచేసుకుని, మన అంతర్గత శక్తిని ఎక్కుప్రెస్ చేస్తే అది అంతగా స్ఫురితాత్మకతకు దారితీస్తుంది. విధ్వంసక జీవితం అనేది నిర్ధక జీవితం యొక్కఫలితం.

మనం మన జీవితాన్ని గొప్ప తపనతో, ప్రేమతో, ఉల్లాసంగా, ఉత్సాహంగా, పరిపూర్వంగా గడపడానికి ఇక్కడకు వచ్చాం! అలా జీవించగలిగినపుడే భువిష్టై మన యాత్ర విజయ వంతమయినట్లు. జీవితంలో ఒత్తిడి రావడానికి వేల కారణాలున్నాయి. ఒత్తిడికి ఒక గొప్ప విరుగుడు ఏమిటంటే వ్యక్తి తన ప్రతిభను వ్యక్తికరించడమే.

ముసుగులేని అసలైన జీవితం

ఒక 'జూ'లో చింపాంజీ సందర్భకులను తన చేష్టలతో చాలా బాగా రంజింపచేసేది... ఒక రోజు అనారోగ్యంతో అది చచ్చిపోయాంది. ఈ చింపాంజీ చేసే ఎంటర్టెన్మెంట్ ప్రజలకి ఎక్కువ ఆక్రమణీయంగా ఉండడం వల్ల, జూ అధికారులు చింపాంజీ చేసి పోయాన్ని గోప్యంగా ఉంచి, సర్కార్ నుండి ఒక శిక్షణ పొందిన మనిషికి చింపాంజీ మాన్సు తోడిగి యథావిధిగా సందర్భకులకు ఎంటర్టెన్మెంట్ అందేలా చేశారు. చింపాంజీ మాన్సులో ఉన్న వృక్షి, ఎరిజినల్ చింపాంజీ కంటే బాగా చేయడం ప్రారంభించాడు. కొద్ది రోజులు బాగానే సాగింది. ఒక రోజు అతను సందర్భకులను మరింత మౌఖించడానికి ఒక చెట్టు ఎక్కి ఉసుతుండగా, ఆ కొప్పు విరిగి అవశ్యితిపైపున్న పులి ప్రొంగంలో పడ్డాడు. ఆ పులి ఇతనిని చూడనే చూసింది. నెమ్ముదిగా ఇతని వైపు రాసాగింది. అంతే! ఇతని గుండె జారిపోయాంది, భయంతో వటికి పోతూ అరవ సాగాడు. ఈ ఉద్యోగంలో చేరినందుకు తనను తానే తిట్టుకోసాగాడు. ఇంతలో ఆ పులి ఇతని సమీపంలోకి వచ్చి. “మిత్రమా, నువ్వు ఏ కాలేజీ నుంచి వచ్చావు?” అని అడిగింది. అప్పుడు అర్థం అయ్యాంది పులికూడా తనలాగే హేహం చేసిందని!

మన చదువుంటా ఉద్యోగం చేయడానికి, ల్రాతకడానికి తప్ప జీవించడానికి ఉధీంచినట్టు లేదు. అందరూ తాము ఏం చేయడానికి పుట్టామా అది తెలుసుకోకుండానే, జీవితాంతం తమ అంతర్గత సామర్థ్యానికి సంబంధంలేని పనులు చేస్తూ, జీవితం కేవలం ధనసంపాదనకే అయినట్టు జీవిస్తూ, భవిష్యత్తు తరాలవారికి అదే సూరిపోస్తున్నారు. లక్ష్మి అంటే ధనలక్ష్మి ఒక్కటే కాదనే సత్యాన్ని మరచిపోతున్నారు. ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్ష అనే సూత్రాన్ని మరిచారు. భగవద్గీతలాంటి జీవిత సత్యాలను మరణించినపుడు మాత్రమే వినిపించే స్థాయికి తీసుకువచ్చారు.

నేడు ఏదైనా రంగంలో ఒక గొప్ప నిపుణుడిని పట్టుకోవాలంటే చాలా కష్టం అవుతుంది. ఒరిజినల్ టీలెంట్ ఉన్నవారు అతి తక్కువ శాతం కనపడుతున్నారు. ఏ రంగంలో అయినా నాయకత్వ లక్ష్మణాలు కలిగిన నిపుణుల (ప్రతిభ, సైపుణ్యం, విజ్ఞానం, తపన కలిగిన) కొరత ఎప్పుడూ ఉంటుంది. ఏ సంస్కరణ అయినా కష్టసమయాల్లో టీలెంట్ లేని వారినే ముందుగా తీసేసేది.

మీకు సంబంధించని రంగాలలో కృషిచేయడం అనేది జీవితాన్ని వృథా చేసుకోవడానికి దగ్గర దారి. జీవితానికి ఏదీప్రత్యామ్నాయం కాదు! ఇతరులను అనుకరించకండి, మీరు మీరుగా ఉండడండి. మీ శరీరం, మనస్సు, అత్య కోరే పనిని ఎంచుకోండి, అవిరామ కృషి ఆ రంగంలో చేయండి. అత్యున్నతశిఖరాలు చేరుకోడానికి సులభమైన దారి ఇదే.

మీరు మీరుగా ఉండిండి

దమ్ముండా - ఆ మధ్యన ఒక కూల్ డ్రింక్ కు సంబంధించిన ప్రకటనలో ఈ పదం తరచు వాడేవారు. ఆ కూల్ డ్రింక్ త్రాగడానికి దమ్ము - ధైర్యం అవసరం లేదు, త్రాగ కుండా ఉండడానికి కావాలి. మీరు మీలా బ్రతకడానికి ధైర్యం కావాలి. ఒక గొప్ప కార్యం కోసం, ఒక సుఖవంతమైన జీవితాన్ని వదులుకోవడానికి ధైర్యం కావాలి. మనం మని మోసం చేసుకోకుండా నిబధ్దత కలిగిఉండటం అనేది జీవితంలో అత్యంత ప్రధానమైన ధర్మం. ప్రపంచంలో ఎవరినైనా మోసం చేయగలరు కాని, తనని తాను ఎవరూ మోసం చేసుకోలేరు కదా!

“నేను ఒక సారి, ఒక పిచ్చివాళ్ళ ఆత్మమ గార్డెన్లో పచార్లు చేస్తుండగా, అక్కడ ఒక ఫిలాసథీ పుస్తకం చదువుతున్న యువకుడిని కలవడం జరిగింది. అతని ప్రవర్తన, ఆరోగ్యపరిత్యామైన అతని తీరు మిగతావారికంటే భిన్నంగా ఉంది. నేను అతని ప్రక్కనే కూర్చోని - ఇక్కడ ఏం చేస్తున్నావు? అని అడిగాను. అతడు నావంక ఆశ్చర్యంతో తీరిపార చూసి, నేను ఆ ఆత్మమంలోని షైఫ్టుడిని కాదని నిర్ధారించుకుని - “ఏం చెయ్యాను సార్! మా నాశ్చ గొప్ప లాయర్, నన్ను తనలాగే లాయరును కష్టంటాడు. మా మామయ్య పెద్ద బిజినెస్ మాన్, నన్ను బిజినెస్ మాన్ చెయ్యాలనుకుంటాడు. ఇక మా అష్ట్, వాళ్ళ నాశ్చలా నేనూ రాజకీయ నాయకుడవ్వాలనీ, మా చెల్లి తన భర్తలా నేనూ సౌభ్యవేర్ ఇంజినీరు అవ్వాలని, మా అశ్చయ్య తనలా ఒక అలైట్ అవడం మంచిదిని చెప్పాడు. ఇక స్కూల్లో నయితే మా పియానో, ఇంగ్రీష్, లెక్కల టీచర్లు వాళ్ళనే ఎగ్గాంపులోగా తీసుకొని నేను ఘాలో అవ్వాలని నిర్ధారించేసారు! ఎవరూ నన్ను నన్నులా, ఒక మనిషిలా చూడటంలేదు. అందరూ తమ అద్దంలో నన్ను చూస్తున్నారు. అందుకే ఇక్కడికి వచ్చాను. కనీసం ఇక్కడైనా నేను నాలా ఉండామని... అన్నాడు”. - ఖలీల్ జిబ్రాన్ రాసిన ఒక కథ.

మీరు కోరుకున్న వ్యక్తిగా అవడానికి, మీ వాళ్ళనుండి, పరిస్థితుల నుండి పారిపోనక్కరలేదు. మనస్సులో ‘నో’ అని చెప్పాలనిపించినప్పుడు, నో అని చెప్పండంలోనే మనిషి అంతర్ముఖంగా ఉన్నతంగా జీవించగల్లుతాడు. అవతలి వారు బాధపడతారో లేదా ఉన్న సౌభ్యాలు పోతాయనో ‘యన్’ అని చెప్పి బాధపడే కంటే, తాత్కాలికంగా బాధ కల్గినా, మనస్సులో ఉన్నది మనస్సులను తాకేలా వివరించి ఒప్పించువాడే ధన్యుడు.

మీరు కోరుకునే విధంగా రూపొందడం అనేది మీ జన్మహక్కు, మీరు జిన్వించింది అలా రూపొందడం కోసమే. మీరు కోరుకునే ఆ వ్యక్తి కావడం మీ చేతుల్లోనే ఉంది. మీరు ఏదైతే అవ్వాలనుకుంటున్నారో అలా అవ్వాడానికి కావలసిన ధైర్యం, సంకల్పం, పట్టుదల కలిగి ఉండడమే విజయం అంటే.

అసలు మీరేమి కావాలనుకుంటున్నారో అప్పుడప్పుడు మనోనేత్రంలో మాడడం అవసరం. మీరే ఒక ఒక అడ్డార్యాజీమెంట్ కంపెనీ యజమాని అయితే, ఒక సంస్థ యొక్క ఉత్పత్తులను

మార్కెట్ చేయడానికి, ఆ సంస్థను ఒక మంచి బ్రాండ్గా తయారుచేయడానికి ఆ సంస్థ గురించి, ఉత్పత్తిని గురించిన అనేక విషయాలు తెలుసుకుంటారు. ఆ సంస్థ వసరులేమిటి, శక్తి ఏమిటి? మూల ఉత్పత్తి ఏమిటి? అది ఎవరికి ఉపయోగపదుతుంది? ఆ ఉత్పత్తికున్న ప్రత్యేకతలేమిటి? ఏ రకంగా ప్రచారం చేస్తే అది వినియోగదారునికి అందుతుంది అని ఎలా ఆలోచిస్తారో, అలాగే... మిమ్మల్ని మీరు ఒక సంస్థగా, మీ ప్రతిభను ముడి సరుకుగా, సేవలను ఉత్పత్తిగా భావించి,

మీ ప్రత్యేకతలేమిటి? మీ టేలెంట్ ఏమిటి? మీ ప్రతిభ ఎక్కడ/ఎవరికి ఉపయోగ పదుతుంది? ఎక్కడ అదిక ధర లభిస్తుంది? ఎక్కడ అత్యంత సంతృప్తి లభిస్తుంది? ఎక్కడ నేర్చుకొనే ఆవకాశం ఉంది? ఎక్కడ మీ ప్రతిభ మరింత మెరుగుపుతుంది? ఏది మిమ్మల్ని ప్రగతి పథంవైపు నడిపిస్తుంది? ఏ రంగంలో అత్యంత తక్కువ సమయంలో అత్యంత ఉన్నత స్థానాన్ని అందుకోగలరు? ఏ ప్రత్యేకతలు మిమ్మల్ని వేరేవారితో పోల్చలేని విశిష్ట వ్యక్తిగా నిలబడతాయి? ఏ విధంగా మార్కెట్ చేసుకుంటే ప్రపంచం ‘సువ్యే కావాలి’ అని మీ సేవలను కోరుకుంటూ మీ ఎంట పడుతుంది? మీరు ఎంచుకొన్న రంగంలో మొదటగా మీ పేరు గుర్తు రావాలంటే ఏం చేయాలి? అని ఆలోచించి ఆ విధంగా మీ పర్సనల్ బ్రాండ్ను సృష్టించుకోవాలి. ప్రపంచం మిమ్మల్ని ఏ విధంగా చూడాలనుకుంటున్నారో స్ఫ్రెష్చమైతే, మీ బ్రాండ్ని సృష్టించుకోవచ్చు. మీకే స్ఫ్రెష్చత లేని విషయాన్ని మీరు ఇతరులకు అమ్మలేరు. మనిషికి టేలెంట్ ఉండడమే కాదు, టేలెంటును అమ్ముకునే టేలెంట్కాదా ఉండాలి.

మనలో ప్రతి ఒక్కరికి జీవితం “ఇలా” ఉంటే బావుంటుందనే ఒక కల ఉంటుంది. నేను ఈ పని చేస్తే అనందిస్తాను అన్న విషయం కూడా తెలిసే ఉంటుంది. ప్రపంచం తనను ఏ విధంగా గుర్తిస్తే అత్యంత ఆత్మానందం కలుగుతుందో అప్పుడప్పుడు అనుభవంలోకి వస్తూ ఉంటుంది. మీలో మీరు కోరుకొనే ఆ అత్యుత్తమ “మీరు” మీ రాకకై ఎదురు చూస్తుంది. మీరు ఎలా ఉండాలో అలా ఉండడానికి మీరు ఏది అవసరమైతే అది చేయమని కోరుతుంటుంది.

“మీకు ఏచి పూర్తి సింట్యుప్పిసి ఇస్తుండంటే, మీరు చేసే ఏసిసి పూర్తిగా మీరు ఎంజాయ్ చేయిగలగుతుండ్న ప్పుడ్చు, మీ శక్తియింక్కులస్తి ఆ ఏసిలో పెట్టగలిగిన ప్పుడ్చు, ఇక మీరు అచ్చ ఇంకెవేరూ కాకొదారసి అసుకుంటున్న ప్పుడ్చు, ఇదే మీకు కావలసించి అంఱన్న ప్పుడ్చు, మీరు ప్రక్కుతితో అంగీకరస్తారు; ఈ త్రాపోలో మీకు ఇచ్చినే పాత్రి, స్కర్టసే పాత్రి అసి, మీరు ఈ పాత్రిసి ఏమార్ఫాసికి సంసిద్ధులుగా లేరసి, అలి అధ్యాత్మికి పెదవైనా, చేత్తవర్తునా సరే!”

- ఛిఫ్చెర్

గుంపు నుండి బయటకు రావడానికి, అంతర్జాతీయంగా వాడబడే గుర్తు.

గతాన్ని వదిలేయండి

అంటే మన గత చరిత్రను వదిలేయమని కాదు. ఈ రోజు మనకు ఉన్న విలువ మన గత ప్రవర్తన, పనుల బట్టి లభించిందే. అయితే జరిగిపోయిన గతాన్ని మనం మార్చలేము. కానీ రేపటి గతాన్ని మార్చగలము. ఈ రోజు ఘనంగా జీవిస్తే, రేపటికి ఈ రోజు గతమే కదా!

కారుకి రియర్ హ్యామిట్రెర్ ఎలాంటిదో జీవితానికి గతం అలాంటిది. గత అనుభవాలనుండి నేర్చుకుని ఆ సంఘటనను వదిలేయాలి. మనం పారాలు నేర్చుకోని సంఘటనలు, నేర్చుకునేరకూ మనల్ని వెంటాడుతూనే ఉంటాయి. నేర్చుకున్నక్షణం, మనల్ని మోసం చేసిన వ్యక్తి ఒక గురువై కూర్చుంటాడు. జీవితంలో మిత్రుల నుండి కన్నా, శత్రువుల నుంచే ఎక్కువ నేర్చుకుంటాం.

మనలో చాలా మంది ఏ పని చేయాలన్నా, నిర్ణయం తీసుకోవాలన్నా, గతాన్ని ధృష్టిలో ఉంచుకుని ఆలోచిస్తారు. కొన్ని విషయాలలో అది సరైనదే అయినా, కొన్ని విషయాలలో అనుభవంతో సంబంధం లేకుండా ముందుకి సాగిపోవచ్చు. 2011 క్రికెట్ ప్రపంచకప్పును గలిచిన జట్టుకు కోచింగ్ చేసిన గాయిరీ కిర్స్టన్స్కు గతంలో కోచింగ్ అనుభవం లేదు. కానీ ఆట గురించి తెలుసు. ఆటగాళ్ళ మనస్తుత్వం తెలుసు. ప్రతిభ ఉన్నచోట అనుభవం అవసరం లేదు. ప్రతిభలేని అనుభవం “30 ఇయర్స్ ఇండస్ట్రీ” అని చెప్పుకోవడానికి సరిపోతుంది.

గతాన్ని గతంలో వదిలేసి స్వేచ్ఛాయుతంగా మీదైన భవిష్యత్తుని సృష్టించుకోండి. గతంలోని మంచి అనుభాతులను, విజయాలను మాత్రం “గుర్తుకొస్తున్నాయి”...అని రాసుకోండి, పాడుకోండి. మంచి, విజయానుభవాలను గుర్తుంచుకోవడం వల్ల, కొత్త సహాయాను ఎదుర్కొని. విజయాలను సాధించడానికి కావలసిన స్వార్థి ఆత్మ విశ్వాసం మరింతగా అభివృద్ధి చెందుతాయి.

ఒక మత్స్యకారుడు తెల్ల వారకముందే లేచి, సముద్రం ఒడ్డుకి వెళ్ళాడు అక్కడో గోనే సంచి కనిపించింది. ఆ చీకట్లో లోపలేముందో పరిశీలించి చూస్తే నిండా రాళ్ళ కనిపించాయి. వాటితో సరదాగా ఆడుకోవాలనిపిలచి, ఒక్కొక్క రాయి తీస్తూ సముద్రపు ఆలలుపైకి విసరసాగాడు. అలా అన్నే విసిరేసాడు. సంచిలో ఒక్కరాయి మిగిలిఉంది. ఇంతలో తెల్లవారింది. చూస్తే అది “వజ్రం లాంటి రాయి”. అప్పటి వరకూ తను సముద్రంలోకి విసిరేసినవన్నీ విలువైన రాళ్ళ అని తెలుసుకుని లబోదిబోమన్నాడు. తనని తానే తీట్టుకున్నాడు. సముద్రంలో విసిరేసిన రాళ్ళ దౌరుకూతాయోమానసి ప్రయత్నించాడు...ఫలితం లేక విషాదంలో మునిగిపోయాడు కాని చేతిలో ఇంకా ఉన్న డైమెండ్సు (అవకాశం) ఉపయోగించుకోవాలన్న స్వాహాలకుండా, గతంలో కోల్పోయిన అవకాశాలను గురించి చింతిస్తూ కూర్చున్నాడు. నువ్వుక పొరపాటు చేస్తే దాని గురించే ఆలోచిస్తూ కూర్చోకు! తప్పులు అనేవి తప్పనివి. అవి జ్ఞానాన్నందించే పారాలు. గతాన్ని ఎలాగూ మార్చలేం! భవిష్యత్తు అనేది ఇంకా వ్యక్తం కానిది. కాని వర్తమానం మాత్రం నీ అందుబాటులో ఉన్నది. అటూ ఇటూ చూస్తూ దానిని జారిపోనివ్వకు.

జీవితంలో అతి ముఖ్యమైన ప్రశ్నలు

మీలో ఎంత మంది మీ అంతరంగ వాణిని కనుగొన్నారు? మీరు జీవించి ఉన్న కారణాన్ని, మీ జీవిత లక్ష్యాన్ని తెలుసుకున్నారా? మీరు చేసే పని - మీలో ఉన్న టాలెంటును ఎక్స్‌ప్రెస్ చేయడానికి, మీ విలువలను, ప్రత్యేకతలను, నైపుణ్యాలను వ్యక్తపరిచే అవకాశం ఇస్తుందా? మీరు చేసే పని వల్ల మీకు ఆత్మసంతృప్తి కలుగుతుందా?

మీరు చేసే పని - నిద్రలేచిన ప్రతిరోజు ఉత్సాహంగా గడిపే విధంగా ఉన్నదా? జీవితం పట్ట సమతుల్యత (బ్యాలెన్స్) ఉండేలా, కుటుంబానికి, స్నేహితులతో తగినంత సమయం కేటాయించడానికి, వ్యాయామానికి, మంచి హాబీలు పెంచుకోవడానికి అవకాశం కల్పిస్తుందా?

సెలవునించి వచ్చినతరువాత, నూతనోత్సాహంతో, కొత్త ఆలోచనలతో మరింత ఉత్సేజికరంగా మీ పనిని నిర్వహించగలుగుతున్నారా? ఆహో “ఈ రోజు సోమవారం” అనే అనందం ఉందా!

పై ప్రశ్నలన్నింటికి ‘అవును’ అని మీరు చెప్పగలిగితే మీకు అభినందనలు. బుద్ధుడు తన అష్టంగ మార్గంలో చెప్పిన సరియైన జీవన విధానం మీరు జీవిస్తున్నట్టే!

జీవితంలో మనకు మనం వేసుకోవాల్సిన అత్యవసరమైన ప్రశ్నలు:

- ✓ నేంద్రుకు ఇక్కడ ఉన్నామని?
- ✓ నేను ఏమి చేస్తున్నామని?
- ✓ నాకు నిజంగా కావలిసిందేమిటి?
- ✓ నేనేం చెయ్యాలను కుంటున్నామని?
- ✓ నేను అత్యంత శ్రద్ధతో, అంకితమై నిర్వార్తించవలసిన కార్యమేది?
- ✓ ఏ పనిని చేస్తుంటే నేను ఎక్కువ ఆనందానికి లోనొతాను?
- ✓ ప్రపంచానికి నేను చేయగలిగే గొప్ప సహాయము (కంటిబ్యాషన్) ఏది?
- ✓ నేను ఇతరులతో పంచుకోవలసిన, ప్రత్యేక టాలెంట్ ఏమిటి?
- ✓ ఏ పనికి నేను జీవితాన్ని అంకితం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నామని?

కేవలం బ్రతకటం కాకుండా మిమ్మల్ని జీవించేలా చేసేది ఏమిటి? మీలో చైతన్యాన్ని రగిల్చేది ఏమిటి? మీ ఆశయం ఏమిటి? మీరందుకోవలసిన పిలుపు ఏమిటి? దానిపై దృష్టి పెట్టండి? అక్కడే ఉంది మీ సంపూర్ణ సౌమర్యపు కార్యమంతా! నీ స్వాధ్యమే నీ జీవితాన్ని నడిపించేలా చేసుకుంటే ఆ జీవితం ఆరోగ్యకరం, ఘలవంతం, సంతోషభరితమవుతుంది.

అనొధ్యం అంటే - అది సాధ్యం

తామన్న ప్రపంచంలో సంతృప్తిగా జీవించేస్తూ, ప్రపంచాన్ని మార్చగలిగే శక్తి సాహార్యాలు తమలో ఉన్నాయనే విషయం మరిచిపోయిన సాహస్యాలు ప్రపంచంలోకి విసిరిన పెద్ద పదం “అనొధ్యం”. అనొధ్యం అనేది నిజం కాదు... అది ఒక అభిప్రాయం మాత్రమే! అనొధ్యం అన్నది ప్రపచనం కాదు, అది ఒక సాహసం. అనొధ్యం అన్నది అంతర్గత సామద్ధ్యం. అనొధ్యం అన్నది తాత్కాలికం. అనొధ్యం అన్నది ఏదీ లేదు. - ఆదిదాన్ ఘా కంపెనీ ప్రకటన

మీరు ఏది అసాధ్యం అనుకుంటారో అది కూడా సాధ్యం. ఎందుకంతే మీ ఆలోచనలన్నీ గతం ఆధారంగా నిర్మించే భవిష్యత్తు తాలూకూ ఆలోచనలు. కానీ భవిష్యత్తుకు గతంతో సంబంధం లేదు. భవిష్యత్తులో ఏదైనా సాధ్యమే! 100 సం॥ల క్రితం గాలిలో ఎగరటమనేది అసాధ్యం కాని రైట్ బ్రదర్స్ అలా అనుకోలేదు. చుట్టూ ప్రపంచం అంతా అసాధ్యమని చాటినా ‘సాధ్యమే’ అని చేసి చూపారు.

ఇతరులు చేసినదానిని తిరిగి చేయడం, ఇతరుల సృష్టించిన ప్రమాణాలను చేరుకోవడం, మరివరో స్థాయిని చేరుకోవడం అనేవి అన్ని, గతానికి సంబంధించిన ఆలోచనలు. దీనినే అంగ్గంలో బెంచ మార్పిల్గి అంటారు. కానీ పూర్వార్థ మార్పిల్గి అని మరొకటి ఉండి, అది భవిష్యత్తు ప్రాతి పదికగా నిర్మించేది. తన అంతర్గత శక్తి, సామర్థ్యాల ఆధారంగా సృష్టించేది. ఇతరులు కాపీ కొడదామన్నా కొట్టులేనిది. ఇతరులకు ఎంతో కష్టమైనది, మీకు ఎంతో సులభమైనది. ఒక వేళ ఎవరైనా కాపీ కొట్టగలిగినా, అప్పటికి మరొకటి సృష్టించే సామర్థ్యం కలది. ఏ రంగంలో అయినా, ఇలాంటి వారే ఈ తరం నాయకులు.

అందమాన్ నికోబార్ దీప్వలలో సునామీ వచ్చినప్పుడు, మేఘునా రాజశేఖర్ అనే 13సం॥ల అమ్మాయి, 3 రోజులు ఈతకొడుతూ, సముద్రంలో తేలియాడుతూ సునామీ ప్రమాదంనుండి బ్రతికి బయటపడింది. అందరూ “ఇది ఊహింటేని అధ్యతం” అన్నారు. ఆ అమ్మాయికి సాధ్యం అయింది మీకూ, నాకూ కాకపోవచ్చు కాని ఈ ప్రపంచంలో ఇంకపరికీ లేని ఏదో ఒక ప్రత్యేకత, పొట్టెన్నియల్ మనలో ఉండవచ్చు. దానిని మనం తెలుసుకోగలిగితే, ఆ అంతరంగ ఆకాంక్షను తెలుసుకోగలిగితే, ఆ అంతరాత్మ పిలుపును వినగలిగితే మనం ఈ ప్రపంచంలోని అధ్యతాల్లో ఒకటిగా రూపొందుతాం!

అసాధ్యం అంటే అర్థం ఏదైనా సాధ్యమే అనికాదు. మీకు సాధ్యమైనది. ఇతరులకు సాధ్యం కాకపోవచ్చు. అదే విధంగా ఇతరులకు సాధ్యమైనది మీకు సాధ్యం కాకపోవచ్చు. మీకు అది సాధ్యం అని అనిపిస్తుంటే, ఆ భావన మనస్సునుండి కాకుండా, హృదయం మండి, ఆత్మ మండి ఉధృవించినట్టయితే అది మీకు సాధ్యమే. మీ లోపలి స్నేహితుడు ‘ఇది చెయ్యి’ అని చెప్పినప్పుడు, ఇక బయట స్నేహితుల మాట వినకండి అన్నారు గాంధీజి. ‘నువ్వు చెయ్యలేవు’ అని అందరూ అస్వానిని చెయ్యడంలోనే గొప్ప ఆనందం దాగి ఉంది.

నీ శక్తికి మించిన, నువ్వు సాధించలేని
ఏ ఆకాంక్ష, కోరికా నీలో ఉత్సవుం కాదు.
చేయవల్మిందల్లా...
నువ్వు దాని కోసం కృషి చేయడమే.

- రిచర్డ్ బాక్

ఈ జీవితం మన ఎన్నిక!

మనం చేసే పనులను ఎంచుకునే స్వేచ్ఛ మనకుండి కాని ఆ పనుల ఫలితాలను, పర్యవసనాలను ఎంచుకునే స్వేచ్ఛ మనకి లేదు. ఈ రోజు మీ జీవితంలో ఉన్న మంచి, చెడు అన్ని విషయాలూ మీరు గతంలో ఎంచుకున్న వాటి ఫలితాలే కనుక ఇవన్నీ మీరు ఎంచుకున్నావే. చాలాసార్లు మన వ్యక్తిగత, వృత్తి జీవితంలోని వ్యక్తులను, పరిస్థితులను, ఒక్కిడులను నిందిస్తుంటాం! గమనించి చూస్తే అవన్నీ మనం ఎంచుకున్నావే.

ఒక సమినార్థో ఒకావిడ అడిగింది ‘నసపెట్టే మా అత్తగారిని నేనెలా ఎంచుకున్నట్లు?’ అని. ‘మీ భద్రుని మీరు ఎంచుకున్నారా?’ అనడిగాను. ‘అపును, నేనే ఎంచుకున్నాను’ అందావిడ. ‘అయితే మీ అత్తగారిని కూడా మీరే ఎంచుకున్నట్లు’. అన్నాను. ఎందుకంటే జీవితం ఒక ప్రాకేజీ డీల్ లాంటిది. ఒకబీ కొంటే మరొకబీ ఉచితం లాగా ఒకబీ ఎంచుకోగానే దానికి సంబంధించిన అన్నిటినీ మనం ఎంచుకున్నట్లే. హైదరాబాదును ఎంచుకుంటే హలస్సేన్ సాగర్సు, త్రాఫిక్సు, పొల్యూప్స్ వంటి వన్నీ ఎంచుకున్నట్లే? కదా! అలగే భద్రును ఎంచుకుంటే అత్తగారిని కూడా ఎంచుకున్నట్లే! ఒకటి ఎంచుకోగానే ఆ నిర్ణయంతో వచ్చే ఫలితాలన్నిటినీ మనమే ఎంచుకున్నట్లు.

సిగరెట్ త్రాగటం ఎంచుకుంటే దానివల్ల వచ్చే అనారోగ్యాన్ని కూడా ఎంచుకున్నట్లే. అతిగా తినడం ఎంచుకుంటే ఊబకాయాన్ని ఎంచుకున్నట్లే. యోగా చేయడాన్ని ఎంచుకుంటే, ఉత్సాహాన్ని, ఆరోగ్యాన్ని ఎంచుకున్నట్లే. పిల్లలు కనాలని ఎంచుకుంటే వారు ఎలా ఉన్నా అదీ మీ ఎంపికే అవుతుంది. మన జన్మ కూడా మనం ఎంచుకున్నదే అని ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రవేత్తలు చెబుతున్నారు. పుట్టకముందు మనకి ఛాయాస్ ఉంటుందట, ‘ఏ గర్భాన్ని ఎంచుకోవాలి’ అని. ఈ జన్మ అపసరాన్ని బట్టి మనం ఆ కుటుంబ పరిస్థితులను మనమే ఎంచుకుంటామట. అది నిజమే అనుకుంటే తల్లి, తండ్రి, అన్నదమ్ములు, అక్కాప్రేల్చు, బంధువులు, కులం ఇవన్నీ మనం ఎంచుకున్నావే అవుతాయి.

మార్గులేని వాటిని అంగీకరించడం - అంగీకరించలేనివాటిని మార్గడం ఒకక్రటే మనం చేయగల వివేకవంతమైన కర్తవ్యం. మన పరిస్థితులను మనం ఎంచుకోలేక పోవచ్చ కాని వాటికి ఎలా ప్రతి స్పుందించాలనేది మనం ఎంచుకోవచ్చు. జీవితంలో ఎప్పుడు, ఏ పరిస్థితి ఎడురైనా ఎంపిక చేసుకునేదుకు మూడు అవకాశాలుంటాయి. అవి 1. మార్గటం 2. అంగీకరించడం. 3. వదిలివేయడం.

ఈ మూడింటిలో ఏదో ఒకటి చేయకపోతే నాలుగవదైన మానసిక బాధ తనకు తానే వచ్చేస్తుంది. ఆమోదించలేనివాటిని మార్చేయాలి. మార్గులేనివాటిని ఆమోదించాలి. రెండూ చేయలేక పోతే వదిలేయాలి. ఈ మూడింటిలో ఏదో ఒకటి చేయలేకపోతే సఫరవ్వాలి.

మనం పుట్టకముందు తాతలు సంపాదించిన ఆస్తికి హక్కుదారున్ని అని కోర్టు వరకూ వెళ్తాము. మనం పుట్టకముందు జరిగిన దానికే మనం హక్కుదారులమని అనుకుంటున్నప్పుడు, గతంలో జరిగిన వాటికి మరియు భవిష్యత్తులో జరిగే వాటికి కూడా బాధ్యత తీసుకోగలగాలి. బాధ్యత తీసుకోవడమంచే మిమ్మల్ని మీరు నాయకులుగా నియమించుకున్నట్ట.

ఒక కోర్టులో ఒక కేసు విచారణ జరుగుతుందట. ఒక జమిందారు ఇంటిలో చిన్న దొంగతరం చేసి వ్యక్తి దొరికి పోయాడు, అతను కోర్టులో తన తప్పు ఒప్పుకున్నాడు. కేసు చాలా సులభమయిపోయింది. న్యాయమూర్తి ఆయనకు రె నెలలు శిక్ష విధించారు. ఆయనతో పాటు, కేసు పెట్టిన ఆ ఇంటి యజమానికి కూడా రె నెలలు శిక్ష విధించారు. ఆ యజమాని ఆశ్చర్యపోయాడు. జష్టి గారూ, మీరు తప్పు చదివారేమో. నేను ఫిర్యాదు ఇచ్చినవాడిని. దానికి ఆ న్యాయమూర్తి, తప్పు చదవలేదు, నీ తప్పుకి కూడా శిక్ష విధించానంతే. నీవు ఆ డారిలో ధనవంతుడవు. ఆ డారిలో పంటలు పండించుకుని, ఇతరులు పండించే పంట కొని ధనవంతుడవు అయ్యావు. గత కొడ్ది కాలంగా కరువు రాజ్యమేలుతుంది. దొంగతనం చేసిన వ్యక్తికి తినడానికి తిండి లేదు. నీవు ఎవరికి ఒక రూపాయి కూడా (థర్చ వ్యక్తికి కూడా) ఇష్టిలేదు. అతనికి వ్యవసాయం తప్ప మరొకటి రాదు. అతని భార్య పిల్లలు పస్తులుంటున్నారు. అందువల్ల అతను దొంగతనానికి ప్రయత్నించాడు. కారణ మేఘైనా అతను చేసింది తప్పే. అందుకే అతనికి శిక్ష. కానీ అతను దొంగ అవడానికి కారణం నీవు. అందుకు నీకు శిక్ష అన్నారు.

ఏం కంగారుపడకండి. మనకు కోర్టులు ఇలాంటి శిక్షలు వేయవు. కానీ జీవితం వేస్తుంది. పూర్వం మనిషి చేసిన కర్మలకు ఫలితం మరో జన్మలో ఉంటుందనే వారు. కానీ ఒప్పుడు అంత సమయం లేకనో ఏమో, ఎక్కడి అక్కొంట్ అక్కడే సెటిల్ అయిపోతుంది. చాణక్యుడు చెప్పినట్లుగా అధర్మంగా చేసిన అక్రమార్జన పది సంవత్సరాలు మించి ఉండడట.

మీ జీవితంలో ఎవరిమీదైనా ఫిర్యాదులు ఉంటే ఆవన్నీ బుట్ట దాఖలు చేయండి. మన మీదకానీ, ఇతరులపై కానీ, సమాజంపై కానీ, రాజకీయనాయకులపై కానీ ఫిర్యాదులు చేయడం అనహసరం. మన శక్తి దండగ. రాజకీయనాయకులని నిందించే హక్కు మనకు లేదు. ఎందుకంటే ఎవరూ తీసుకోకపోతే రాజకీయాలు, పొరుగు దేశం వారు వచ్చి తీసుకోవాలా? కనీసం ఎవరో ఒకరు తీసుకోబట్టే, దేశం ఈ మాత్రం అభివృద్ధి సౌధించింది.

ఇస్లాం ప్రకారం, ఎవరైనా ఆపదలో ఉంటే, వెళ్చి సహాయం చేయాలి. చేయలేని పక్కంలో, సహాయం దొరికే చోటు చూపించాలి లేదా ఆ సమాచారం ఇప్పాలి. అదీ చేయలేకపోతే, వారి కొరకు ప్రార్థించాలి, కొన్నాళ్కు మీరే శక్తిమంతులై, సహాయం చేసే శక్తి రావోచ్చు.

**మానవ జీవితం ఎలా ఉండాలో అలా అవడానికి
జప్పుడున్న మానవ జీవితం ఒక ముడి పదార్థం మాత్రమే.**

- సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణ.

“మనం ఏమిటన్నది అవతలి వ్యక్తిని బట్టి ఉంటుంది.

ఆ వ్యక్తి ఎలాంటి వాడన్నది మనల్ని బట్టి ఉంటుంది.

మన మాట తెలివిగా ఉండాలి.

మన మౌనం తెలివిగా ఉండాలి.

హరాత్తుగా ఎవరో, ఎక్కడి నుండో ఊడిపడి

మనల్ని రెచ్చగొడతారు.

అయినా సరే... మనం కూల్గా ఉండాలి.

పోయిందేమీ లేదు. తర్వాత చూసుకోవచ్చు).

కానీ ఎన్నాళ్ళు ?!

జీవితాంతం ఎవరితో ఒకరితో, ఏదో ఒక సమస్యతో

పోరాచుతూనే ఉండాలా?

నేర్చుకోవలసిందీ, మనలోకి మనం

చూసుకోవలసిందీ చాలా ఉంది.

టైమ్ సరిపోతుందా ?

జీవితాన్ని పేమించేవాడు టైమ్ వేస్తే చేసుకోడు. ”

- బ్రూస్ లీ, మార్బుల్ ఆర్ట్ నిపుణుడు, నటుడు, తాత్మికుడు.

ఎంచుకోగలిగే వరం

జీవితంలో ఆనందం, సంతృప్తి, విజయం అనేవి మనం ఎంపిక చేసుకొనే
నిర్ణయాల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది.- అబ్బల్ కలామ్.

ఈ మధ్య సర్వేలో తేలిందేమంటే 60% మంది తాము చేస్తున్న వృత్తిని, అవకాశం వ్యోమాల్లో వాడానికి, వేరే కేరీని ఎంచుకోవడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారట. 40% మంది అయితే తాము ఏదో తెలియకుండా ఉద్యోగాల్లో ఇరుక్కుపోయాం అన్నహారే!

ఒక్కక్షణం ఆలోచించండి, మీకు డబ్బా, సమయమూ రెండూ ఉంటే ఏం పని చేస్తారు? మీరు ఓడే అవకాశమేలేదు అని తెలిసినప్పుడు ఏ పని చేస్తారు?

ప్రపంచంలోని గొప్పవారంతా పుట్టుకతోనో, ఎవరో తయారు చేస్తోనో అలా కాలేదు. వారు వారి జీవితంలో తీసుకున్న శ్రేష్ఠమైన ఎంపికల వల్లే అలా రూపొందారు! జంతువులు ప్రతిచర్య మాత్రమే చేయగలవు. మనములమైన మనం ప్రతిస్పందించగలం, ఎందుకంటే ఎంచుకోగల న్యాతంత్యం మనకు మాత్రమే ఉంది.

ఒక్కసారి మీరు చనిపోయినట్లు ఊహించుకోండి, అక్కడినుంచి వెనక్కి మీ జీవిత అనుభవాల్లోకి ప్రవేశించండి. మీరు ఏం సాధించారు, ఏం సాధించలేక పోయారు? సంతోషాలువి? బాధాకరమైన సందర్భాలు ఏవి? మరల అవకాశమిస్తే మీరు ఏం చేస్తారు, ఏంచెయ్యారు? ...ఆలోచించుకోండి!

జీవితాన్ని ప్రారంభించడానికి ఎప్పుడూ సమయం మించిపోలేదు. ఏ వయసైనా ఓకె. మా కాలంలో అయితే ఇలా చేసేవాళ్ళం, అలా చేసే వాళ్ళం అనుకోకండి! ఇంకా బ్రతికి ఉన్నామనట్టే ఇది మీ కాలమనే సంగతి మరచిపోకండి. మన జీవితంలో మనం చేయవల్సిన అత్యుత్తమ పని ఎప్పుడూ మన ముందు ఉంటుందని గుర్తుంచుకోండి!

యుద్ధమా-శాంతా, బ్రతకడమా-జీవించడమా, ఆటచూసేవాడిగానా- ఆడేవాడిగానా, చరిత్రచదువుకునే వాడిగానా-చరిత్ర స్ఫుర్తించేవాడిగానా పీటిలో ఏది కావాలో, ఎలా ఉండాలో స్ఫుర్తింగా ఎంచుకోగలిగే వరం మనకు మాత్రమే ఉంది. అది ఎప్పుడూ మరువ వద్ద, అందరివీ వినండి, కాని ఆఖరి నిర్ణయం మీరే తీసుకోండి, సంపూర్ణమైన బాధ్యత వహించి తీసుకోండి.

జీవిత ఆఖరున ఎప్పుడూ చెప్పకండి:

“నా రోజులన్నీ నా వాయిద్యం తీగ కట్టడం, వదలడం తోనే అయిపోయాయి.
నేను పాడుడామని వచ్చిన పాట మాత్రం పాడకుండానే ఉండిపోయిందని”.

-రహింద్రనాథ్ లాగూర్

మీకు నిజంగా కావల్సిందేమిటి?

నేడు మనిషి గతంలో ఎప్పుడూ లేనంత అయోమయంలో ఉన్నాడు ఒక పెద్ద పొపింగ్మాల్లోకి ప్రవేశించి, ప్రతి వస్తువు వైపు ఆకర్షింపబడే చిన్న పిల్లవాడిలా ఉంది అతని పరిస్థితి. అవకాశాలు పెరుగుతున్న కొద్దీ అలజడి, అయోమయం పెరుగుతున్నాయి.

చాలా మందికి తమకి కావాల్సిందేమిటో, తమ లక్ష్యం ఏమిటో? తమ ప్రయాణం ఎటుసొగుతుందో తెలియదు! కొంతమంది ఏదో లక్ష్మీనిధీశించుకుని, అది సౌధించి, తరువాత అది నిజంగా తాము ఆశించినదేనా! అని సంశయ పడతారు. అయినా లక్ష్మలాది మంది ఏదో అయిపోవాలని ఎండుమావి లాంటి లక్ష్మీలతో, ముండుకు పరిగెడుతునే ఉన్నారు. దీనికంతచీకి కారణం మనం చిన్నప్పటి నుంచి తల్లితండ్రులు, టీచర్స్, స్నేహితులు, మీడియా మొయి. వాటితో ప్రభావితమై ఫలానా ఉద్యోగం, ఫలానా కేరీర అయితేనే మంచిదనే నమ్మకాన్ని ఏర్పరచుకోవడం, మరొకబి మనం అసలైన ప్రతిభ, ఆశలూ, ఆశయాలు తెలుసుకోవడానికి ఎప్పుడూ సమయం కేటాయించకుండా ‘నలుగురితో పాటు నారాయణ’ అంటూ సాగిపోవడం.

“మీ కోరికలు ఏమిటో రాయండి” అని అడిగితే, మొదట మీరు మీకు కావలసిన అవసరాలు, డబ్బు, సాకర్యాలు, ప్రపంచ యాత్ర, విలాస వస్తువులు మొయి. వాటి గురించే రాస్తారు! ఇంకా, ఆ తరువాత ఇంకా, ఏంకావాలి అనడిగితే... అప్పుడు... మీ హృదయం నిజంగా ఏం కోరుకుంటుంది, అంతరంగంలో ఉన్న మీ ఆకాంక్షలు పైకి వస్తాయి.

ముందు మీరు జీవితం నుండి ఏం పొందాలనుకుంటున్నారో? తెలుసుకోగలిగితే, తర్వాత జీవితంతో ఏంచెయ్యాలో తెలుసుకోగలుగుతారు! ప్రశాంతత, సంతోషం, ఆరోగ్యం, ప్రేమ వంటివి దొరికితే ఆర్థిక స్వాతంత్యం, ఆత్మ సంతృప్తి వంటి లక్ష్మీలు జీవితానికి అర్థాన్ని, పరిపూర్ణతను తెచ్చిపెడతాయి.

కానీ ప్రస్తుతం మనలో ఎంతమంది నిజంగా సంతోషంగా ఉన్నారు? తాము చేస్తున్న పని పట్ల తపన కలిగి ఉన్నారు? ప్రేమతో కూడిన సంబంధ బాంధవాయిలు కలిగి ఉన్నారు? ధర్మబద్ధమైన ఆదాయాన్ని కలిగిఉన్నారు? పరిపూర్ణతతో జీవిస్తున్నారు? వేగంగా మారిపోతున్న ఈ మెటీరియలిస్టిక్ ప్రపంచంలో హృదయ పూర్వకంగా జీవించడం అనేది సాధ్యమా!

ఖచ్చితంగా సాధ్యమే. నిజానికి మన హృదయస్పందనకు, అంతర్వ్యాపికి అణుగుణంగా జీవించడానికి ఇదే అసలైన సమయం. భవిష్యత్ అంతా సహజ మేధస్సుతో కూడిన నిపుణులకే దిమాండ్. ఈ పుస్తక ప్రధాన ఉద్దేశ్యం మీ అత్మత్వమ అవతారం మీరు జీవించడం వలన మీరు అష్ట ఐశ్వర్యాలనూ పొందడమే కాక ఈ ప్రపంచంలో మీ జీవన యానం విజయపంతం కావాలని చేసిన ప్రయత్నమే ఇది.

లక్ష్మీ మన అంతర్గత విలువలకు విరుద్ధమైనదయితే అది క్రోధానికి, అసహానానికి, అపరాధభావానికి దారి తీస్తుంది. మనకి నిజంగా కావల్సిందేమిటో తెలుసుకోవడమంటే, వెంటనే ఏదో లక్ష్మీన్ని నిర్దేశించేసుకుని, దానికోసమే కృషిచేయమని కాదు, మన పట్ట మనం నిజాయితీతో, సత్యసంధతతో ఉండటమని అర్థం. అపుడు లక్ష్మీ దానికదే స్ఫూరిస్తుంది. ఆపై కృషితో విజయం మనని వరిస్తుంది.

సౌకర్యాలు మనిషికి భౌతిక సుఖాన్ని మాత్రమే ఇస్తాయి. ఆనందం అనేది అంతరంగం నుండి ఉద్ఘవిస్తుంది. అత్యంతావశ్యకమైన వాటికి మొదటి ప్రాధాన్యత నివ్వకపోవడం చాలా మంది చేసే పొరపాటు. అటువంటివారు శ్రమకోర్చి విజయ సోపానం అధిరోహించిన తర్వాత తాము ఎక్కిన గోడ తప్పు అని తెలుసుకుని హతాశులవుతారు. జీవితంలో అతి ముఖ్యమైన విషయాలు, అతి చిన్న విషయాల దయా దాక్షిణ్యాల మీద ఆధారపడి ఉండకూడదు.

ఒక మనిషి గొప్పవాడు కాకపోయినా స్వాతంత్రుటై ఉండగలడు. కాని ఏ మనిషి స్వాతంత్రుడు కానిదే గొప్పవాడు కాలేడు - ఖలీల్ జిబ్రాన్.

ప్రతి ఒక్కరూ అంతరంగాల్లో స్వాతంత్రునిగా ఉండాలని కోరుకుంటారు. కాని మనం ఎంతో కష్టపడి, కృషిచేసి దానిని పోగొట్టుకున్నాం. మనం ధనవంతుడిగా కానీ ఐశ్వర్యవంతుడిగా కాని కాగలం. ధనవంతుడికి డబ్బు ఉంటుంది, ఐశ్వర్యవంతుడికి ‘సమయం’ ఉంటుంది.

కొంతమందికి సమయం ఉంటుంది, డబ్బు ఉండదు. కొంతమందికి డబ్బు ఉంటుంది కాని ఆనందించడానికి సమయం ఉండదు. కొంతమంది రోజూ కూలీ చేసే వారి వద్ద ధనమూ, సమయమూ రెండూ ఉండవు. చాలా తక్కువ మంది మాత్రమే రెండింటినీ కలిగిన అద్భుతవంతులు. అయినా ఈ స్థాయిలో కూడా చాలమందికి సంతృప్తి లేదు, ...ఏదో... సాధించాల్సింది, సాధించలేనట్టుగా విషాదంగా ఉంటారు. ఎందుకంటే వారి అసలు పని వారు నెరవేర్చి ఉండకపోవడమే.

ధనవంతులు కావడమనేది మన జీవితావసరమే కాదు, అది మన హక్కు కూడా! ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం యొక్కపరమాపది హృదయపు ఆకాంక్షలను నెరవేర్చుకోవడానికి. ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం అంటే డబ్బుకోసం మీకు ఇష్టంలేని పనులను చేయాలిన అవసరం లేకపోవడం, డబ్బు లేకపోవడం పలన చెయ్యాలనుకున్న పనిని చెయ్యలేక పోవడం. ఈ స్థితిని పొందినపుడు మీరు నిజంగా స్వీచ్ఛ జీవులే, ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం పొందినట్లే!

అత్యంత ప్రధానమైనది ఇదే:

మనం ఏది కాగలమో అది అవడానికి, ఏ త్యంకైనా
‘ప్రస్తుతం మనం ఏదో’ అది త్యాగం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉండడం.

- చార్లెన్ దబోయ్

ఏది మీ గమ్యం?

అమెరికన్ బ్స్ మినిష్టర్ ఫుల్లర్, సినర్డిటీస్ అనే పుస్తక రచయిత అయిన 20వ శతాబ్దపు అత్యంత గొప్ప ఆలోచనాపరుదు, సృష్టికారకుడుగా (ఇన్వోంటర్) గుర్తించబడ్డాడు.

ఒకప్పుడు ఆయన చాలా మంది లాగే జల్స జీవితం గడుపుతూ పార్టీలు, పుట్ బాల్ ఆటలు చూడడం లో గడిపేవాడు. అతను ఒక రకంగా అదుపుతప్పిన ఒక కుర్రాడి జీవితంలా ఉండేది. కానీ ఆకస్మికంగా జరిగిన ఒక సంఘటన, ఆయన జీవితాన్ని శాశ్వతంగా మార్చేసింది.

ఆసమయంలో, ఆయన 6 ఏళ్ళ కూతురు, అలెగ్జాండ్రా చాలా అస్వస్థతకు గురైంది. అయితే అప్పుడే పుట్ బాల్ టోర్నుమెంటు ఉంది. త్వరలోనే వస్తుని ప్రామిన్ చేసి, ఒక రోజున ఆయన ఇంటి నుండి వెళ్ళాడు. అయితే వెళ్ళేమందు, అలెగ్జాండ్రా బర్త్డెసమయానికి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు పుట్ బాల్ టోర్నీలో దొరికే ఒక చిన్న జండాను తీసుకువస్తానని మాటజాచ్చాడు.

అయితే అమెరికన్ బ్స్ మినిష్టర్ ఫుల్లర్ ఆ పుట్ బాల్ ఆట అయిపోయిన తరువాత మూడు రోజులకు కూడా ఇంటికి రాలేదు. పార్టీల్లో మునిగి తేలిపోయాడు. చిట్ట చివరికి ఇంటికి చేరేసరికి, ఆయన భార్య, అలెగ్జాండ్రా ఆరోగ్యం క్లీపించిందని, చెప్పిన సమయానికి రాసందుకు కూతురికి క్షమాపణ చెప్పడంలో సమయం వ్యధా చేయవడన్ని, వెంటనే పై అంతస్తులో ఉన్న కూతురిని చూడుని కోరింది. పుట్ ల్రెసన కూతురిని చేతుల్లోకి తీసుకుని హలో చెప్పగానే, తను అడిగిన చిన్న జెండా తెచ్చావా అనడిగింది. సమాధానం (తేలేదు అని) చెప్పగానే, ఆ చిన్న ఆశాభంగం ఆ చిన్నారి ప్రాణాలు గాల్లో కలిసిపోవడానికి సరిపోయింది, అలెగ్జాండ్రా తండ్రి చేతుల్లో ఉండగానే చనిపోయింది. (చిన్నదో, పెద్దదో మాట ఇచ్చి నిలబడడం ఎంత ముఖ్యమో చూడండి).

దాని తరువాత ఫుల్లర్ ఎంత బాధపడ్డాడంటే, అలా ఒంటరిగా నడుచుకుంటూ వెళ్ళాడు, తన జీవితాన్ని చాలించేద్దామని నిర్ణయించుకున్నాడు. అయితే, అతనో “అంతర్వ్యాపి” ఈ విధంగా చెప్పగా విన్నాడు, “నీ జీవితాన్ని అంతం చేసే హక్కు నీకు లేదు. ఇది నీది కాదు నువ్వు అంతం చేసేయడానికి. నీ జీవితానికో ప్రయోజనం ఉంది. నీవు ఇక్కడికి ఎందుకు వచ్చావో ఆ పని ఇంకా చేయనేలేదు”.

ఆ తరువాత, జీవిత ప్రయోజనం, దేవుడు, విశ్వం గురించి అన్వేషణ మొదలు పెట్టాడు. ఒక్క పైసా కూడా లేకుండా చేసే పని పిద్దెనా ఉండా తెలుసుకోవాలనుకున్నాడు. ఎవరికి తేలియని ఒక మనిషి మానవాశి తరపున పని చేయడం మొదలు పెట్టాడు.

ముందుగా రెండు సంవత్సరాలు ఎవరితోనూ మాట్లాడడం మానేసాడు. మాటలకు చాలా అద్వితీయమైన శక్తి ఉండని తెలుసుకున్నాడు. మాటలే అతనిని తరచూ ఇబ్బందులకు గురిచేసాయి.

ఏదైనా పదం గురించి, దాని ఆర్థం, ప్రభావం గురించి పూర్తిగా తెలియకమునుపే మాట్లాడనని ప్రమాణం చేసుకున్నాడు. ఆయన ఈ విశ్వంలో ఒక శక్తి ఉండని నమ్మాడు. (ఆది మీరు ఏ పేరుతోనైనా పిలవండి, పరిశామం, గొప్ప శక్తి, దేముడు ఏదైనా అనండి) ఆది అందరినీ ఎంతో విజేతలుగా నిలపాలని, ఇంతకుముందు ఎవరూ సాధించనటువంటి అత్యంత ఉన్నత స్థానంలో వారిని ఉంచాలని ఆ విశ్వ శక్తి యొక్క ఉద్దేశం.

ఆయన ప్రతిపాదించిన సూత్రాలు పాటించడం వలన, ఎవ్వరైనా ఈ ప్రపంచంలో ఒక సానుకూల మార్పును తీసుకురాగలదు. జీవితంలో అనందాన్ని, దీవెనలను పెంపొందించు కోవచ్చు. వారి జీవిత ప్రయోజనం నెరవేరగలదు.

ఆయనచైప్పిన సూత్రాలలో మొదటిది: ప్రైసిఫస్. అంటే “వరుసగా కదలడం”. కదలకుండా ఉన్న నీటిలో ఒక చిన్న రాయి వేస్తే ఏమవుతుంది? తరంగాలు బయటకు వెళ్తాయి. అంటే, ఒక ప్రధాన మైన పనికి, సైద్ ఎఫైట్ అన్నమాట. అసలు పనికంటే, ఆ పనివల్ల జరిగే ఈ సైద్ ఎఫైట్ చాలా పెద్దదిగా ఉండవచ్చు.

సుమిత్రా దీవులలో, భూ గర్జంలో రెండు ప్లేట్లు ఫీ కొట్టడం ప్రధానమైన పని. దాని ఎఫైక్టు సునామీ రూపంలో ఎంత దూరం వ్యాపించిందో అందరికీ తెలిసిందే. అయితే అక్కడి నీరు ప్రపంచమంతా ప్రయాణించలేదు. అక్కడ ఉర్ధ్వాంచిన శక్తి ప్రయాణించినది.

తేనెటీగల జీవనం చూస్తే, మనకు ఈ సూత్రం బాగా ఆర్థమవుతుంది. తేనెటీగల జీవితానికి కూడా ఒక ప్రయోజనం ఉంది. ఆదే మొక్కలను పరపరాగ సంపర్కం కావించడం, ఒక కిలో తేనె పట్టుకోవడం కోసం సుమారు 40 లక్షల పూవులను సంందర్భిస్తుందట. భూమి చుట్టూ మూడు సార్లు తిరిగినంత దూరం తిరుగుతుందట. అయితే ఈ ప్రస్తానంలో తేనెటీగ కాలికి ఉన్న రోమాలకు ఉన్న జిగురుకు, పుష్పాడి అంటుకుని, మరో ఆదే రకమైన పూవు వద్దకు చేరడం ద్వారా పరపరాగ సంపర్కం జరిగి, ఈ భూవిపై పచ్చదనం ఉండడానికి తద్వారా మానవ జీవనం సాగడానికి సహకరిస్తుంది. తేనెటీగలు లేకపోతే మనం కూడా లేము. అయితే తేనెటీగ పొద్దున్నే లేవగానే “నేను ఇవాళ పరపరాగ సంపర్కం చేయడానికి బయల్దేరాలి” అనుకుంటుందా? లేదు కదా! దాని ముందున్న లక్ష్మీ ఏమిటి? పూలనుండి మకరండాన్ని సేకరించి, తేనెగా తయారుచేయడం. అంతే. మరి, ఒక తేనెటీగ జీవితానికి అంత ప్రయోజనం ఉంటే, మనందరి జీవితాలకు కూడా ఏదో ఒక ప్రయోజనం ఖచ్చితంగా ఉండే ఉంటుంది.

మీరు ఒక లక్ష్మీ కోసం పనిచేయడం ద్వారానే మీ జీవిత ప్రయోజనం నెరవేరుతుంది, ఆ లక్ష్మీ సాధించగానే మీ జీవిత ప్రయోజనం కూడా ఆగిపోతుంది. మీ పని ఆగిపోతే, తద్వారా సైద్ ఎఫైట్లా జరిగే ప్రయోజనం కూడా ఆగిపోతుంది. నిజానికి (సైద్ ఎఫైట్) మనం ఒక పని చేయడం వలన జరిగే మరో మంచి పనే మన జీవిత ప్రయోజనం. మనం చేసే ప్రధాన మైన పని ఎంత మాత్రం కాదు. నేను ఈ పుస్తకంద్వాయడం వల్ల నా జీవిత ప్రయోజనం నెరవేరదు. ఇలాంటి

పుస్తకం రాయడం వల్ల, స్వార్థి పొందిన వ్యక్తులు చేసే మంచి పనులే అసలు ప్రయోజనం. నేను నా ధర్మం నిర్వించడం ఆపేస్తే, నా జీవిత ప్రయోజనం కూడా ఆగిపోతుంది. అందుకే స్వధర్మాన్ని గుర్తించి జీవితాన్ని ఆస్వాదించుట పనిచేస్తే గ్రేట్నేన్ ఆపాదించబడుతుంది.

సరియైన లక్ష్యాలు ఎంచుకోవడంలోనే గ్రేట్నేన్ యొక్క రఘుస్యం ఉంది. మనం ఎంచుకున్న లక్ష్యం వల్ల ప్రయోజనం (సైంటిక్ ఎఫెక్ట్) జరుగుతుందని ఎలా తెలుస్తుంది? దానికి ఆయన చెప్పిందేమిటంటే మీ లక్ష్యం ఇతరుల జీవితానికి మరింత శోభ, విలువ నిచ్చేదిగా ఉండాలి, వారి జీవన ప్రమాణాలను మీ పని పెంచేది అయి ఉండాలి! ఎలాంటి లక్ష్యాలు ఎంచుకోవాలంటే, ఒక పని చేయాల్సిన అవసరం ఉంది అని మీకు తెలిసినప్పుడు, మరెవ్వరూ ఆ పని ఇంకెపరూ చేయనప్పుడు... “అదే...మీ పని”.

“ఎప్పుడూ ఇంకాకరి ఆలోచనల ప్రకారం నడుస్తుంటే మనకు బదులుగా వారు మిగిలిపోతారు లోకంలో. అప్పుడు మనం పుట్టి, పెరిగి, పోయి... ఏం లాభం? అందుకే మన పంచ Different ఉండాలి. నా ఇష్ట ప్రకారం జీవించడానికి నువ్వు లోకంలోకి రాలేదు. నీ ఇష్ట ప్రకారం నడుచుకోవడానికి నీనీ లోకంలోకి రాలేదు. ఎవరి జీవితం వారిది. అయితే ఈ రెండు జీవితాలను సమస్యాయం చేయడానికి - మనం పుట్టుక ముందే - సమాజం ఫీర ఆదర్శాలను ఏర్పాటు చేసి ఉంచింది. ఫిక్చెన్ పోటర్! కానీ జీవిత సత్యాలన్నీ ఆ ఆదర్శాల బయటే ఉన్నాయే! ఎలా బయట వడడం? పడాలి. నియమాలకు విధేయులమై ఉంటూనే, వాటికి లోబడకుండా ఉండాలి.” - బ్రూస్ లీ

మీదైన పాటనే పాడండి

హృదయానికి కూడా ఒక తర్వాత ఉంది. అది తర్వాతికి అర్థమహానిది. - బైన్ పాస్జర్

మనమందరం మనదైన ఒక ప్రత్యేక పాటను పాడాల్చి ఉంది. మనదైన, మనకే చెందిన ఒక ప్రత్యేక జీవితాన్ని జీవించాల్చి ఉంది. మనం దానిని ఎప్పటికీ కనుగొనక ఇతరులతో పంచుకోకుండా ఉండిపోతే, మన టేలింట్, ప్రత్యేకత మనలోనే మరణించి, ఎవరికి అందకుండా పోతుంది. కానీ ఎప్పుడైతే మీ గెత్తాన్ని కనుగొని పాడే ధైర్యం చేయగలిగినప్పుడు, - చిరునవ్వులను గమనిస్తారు, మెచ్చుకోలు స్వరాలను వింటారు, మరియు జీవితం నుండి కరతాళధ్వనులను అందుకుంటారు.

మీపెద్దైనా ఒక లక్ష్మీన్ని ఏప్పరుకుని దానిని సాధించారా? ఆ తర్వాత తెలియని ఒక అసంతృప్తికి లోనయ్యారా? మనలో చాలామందికి ఇలా జరుగుతుంది. ఒక పర్వత శిఖరాన్ని అభిరోహించాలనేది ఒక వ్యక్తి లక్ష్మీ అయితే, అక్కడకు చేరిన తరువాత అసంతృప్తికి లోనవడం సహజం. ఎందుకంటే ఇక ఆపై అతను పయనించడానికి ఏమీ లేదు, ఆ విజయ గాఢను ఎన్నాళ్ళు చెప్పుకుంటాడు?

ఉదాహరణకు ఒక సుత్తిని తీసుకోండి, అది మేకులు కొట్టడానికి తయారు చేయబడింది. దాని పని అదే! దానినెపుడూ ఉపయోగించలేదుకోండి, టూల్చొట్టులో పడి ఉంటుంది, అంతే! కాని ఆ ‘సుత్తితి’ ఆత్మ, స్త్రీయమైత్త్వం ఉన్నాయని అనుకోండి! రోజుల తరబడి దబ్బాలో పడి ఉండటం దానికి చాలా విసుగ్గా ఉంటుంది. లోపల్నించి ఏదో తెలియని అసంతృప్తితో నిండిపోతుంది! ఏదో కోల్చేయనభావనతో కొట్టుమిట్టాడుతుంది, అయినా అదేమిటో తెలియదు.

ఒక రోజు ఒక వ్యక్తి ఆ సుత్తిని బయటకు తీసికట్టిలు కొట్టడానికి ఉపయోగిస్తాడు. అప్పడి సంతోషంతో నిండిపోతుంది. తనను ఉపయోగించుకుంటున్నందుకు, అనందంతో తన చేసే పచిలో లీస్ట్స్ న్నె పోతుంది. కాని రోజులు గడిచేటప్పటికీ, ఇంకా ఏదో అసంతృప్తిగానే ఉంటుంది. కట్టెలు కొట్టడం బాగానే ఉంది. కాని ఇంకా ఏదో లోటు ఉంది. ఇంకా ఏదో చెయ్యలని ఆరాట పదుతుంది. తన పరింత కష్టపడి పలురకాల పనులు చెయ్యాలని అనుకుంటుంది. వస్తువులను విరగొట్టడానికి, వంచడానికి ఇలాంటి పనులు చేయడానికి ఉత్సాహపడుతుంది. అప్పడు తన అసంతృప్తి తొలగిపోతుంది అని భావిస్తుంది. కానీ ఎన్ని చేసినా ఆ సుత్తికి తృప్తి లేదు. ఆత్మకి శాంతి లేదు.

కొన్నాళ్ళకు ఏవరో ఒకరు ఆ సుత్తిని మేకులు కొట్టడానికి ఉపయోగిస్తారు... ఆకస్మికంగా దాని ఆత్మలో వెలుగునిండుతుంది. తన ఎందుకు రూపొందించబడ్డానో అనేది ఇప్పడు తెలుసు కుంటుంది. మేకులు కొట్టడం తన పని, మిగతా పనులేవీ తన దృష్టిలో యోగ్యమైనవి కావు. ఇప్పుడు తెలుసుకుంటుంది, తాను ఇన్నాళ్ళు దేనికొరకు వెదుకుతున్నానో అనే ఏషయం!

మన మొక ప్రయోజనం కొరకు సృష్టించబడ్డాం! మనం ఎవరో మనం తెలుసుకునేవరకు, మనకు ఎన్నో అనుభూతాలు ఎదురవుతాయి. మనం కొన్ని మంచి పనులు కోసం వినియోగింపబడి ఉండవచ్చు. కానీ మనం ఆ పనుల కోసం రూపొందింపబడలేదు. మనకు పరిపూర్వుతనిచ్చే పని దొరికినప్పుడు మనస్సుకి తెలిసిపోతుంది.

మీదైన పనిలో మీరు ప్రవేశించినపుడు, మీలో వెలుగు నిండటమే కాదు. మీ చుట్టూ ఉన్న వారందరిలో కూడా వెలుగు నింపగలుగుతారు. ప్రతిఒక్కరు ఒక ప్రత్యేకమైన పని కోసం సృష్టింపబడతారు. ఆ పని చేయాలన్న “తపస” ప్రతి ఒక్కరి హృదయంలో ఉంటుంది అంటారు రుమి అనే 18వ శతాబ్దపు సూఫీ కవి.

ప్రతి మనిషిలోను ‘మెఘు’ పొందాలనే ఆకాంక్ష తీవ్రంగా ఉంటుంది. మనం చేసే పనిలోని శ్రేష్ఠతే ఆ మెఘును శాసిస్తుంది. మన దైన గీతాన్ని ఆలాపించడం ద్వారా శ్రేష్ఠతను మనం సాధించగలం. మనం పాచుతున్న పాటకు మనమే పరపరుతోతే, అలాంటి పాట ఇతరుల మనసులని తాకదా? లీనమైచేసే ప్రతి పనీ ఒక ఆట్టే, ఒక పాట్టే.

అత్యంత సునాయసంగా చేయగలిగినదై ఉండి, అది మీకు ఆనందాన్ని, పరులకు ఆనందాన్ని, విజయాన్ని, ప్రయోజనాన్ని కలిగించేది అయినపుడు - మీ స్వీయ సంగీతాన్ని ఆలపించడానికి ఆలస్యమొందుకు? బ్రతకడం కోసం తమది కాని ఇతరుల గీతాన్ని ఆలపించడం ఎందుకు?

మరణం నీ తలుపు తట్టుక ముందే నీకున్నదంతా ప్రపంచంతో పంచుకో!
నీవొక పాటను పాడగలిగితే ఆ గీతాన్ని మధురంగా ఆలపించు, ఆనందించు! - ఓష్టే

Passion

తపన

తపనతో జీవించండి

మీరు చేసే పనిలో చెప్పుకోదగ్గ ప్రత్యేకత లేనప్పుడు, మీరంత కష్టపడినా,
మీకు గుర్తింపు రాదు. అంటే దాని అధరం మీకు పెద్దగా ఉబ్బా కూడా ఎక్కువ ఇవ్వదు.

- హైఫోల్ గోల్డ్ హసిబర్

మనలో చాలా మంది, ఒక కంఫర్టబుల్ లైఫ్, మన చుట్టూ ఉండేవారు ‘విజయవంతమైన జీవితం’ అని భావించే ఒక స్థాయికి చేరుకున్నారు. ఇప్పుడు మన జీవితాన్ని ఎలా నడపాలో మనకు తెలుసు. ఇటువంటి క్షణంలో మన జీవితానికి పరిపూర్ణతనిచ్చే మరో కొత్త కోణం తరచగా చెందుంది. జీవితాన్ని ఒక తపనతో, జిజ్ఞాసతో, ఉత్సాహంగా, సాహసాపేతంగా, ప్రతిక్షణం జీవితాన్ని ఆస్వాదించాలని ఉంటుంది.

జీవితాన్ని సార్థకం చేసే ఒక పని, అర్థాన్ని చేసే పని, మీలో ప్రాణశక్తిని రగిల్సే పని, సవాళ్ళు ఎదుర్కొనే సమయంలో కూడా మీ అసలైన తత్త్వాన్ని వ్యక్తపరిచే పని... అదే మీ అసలైన హృదయ సంబంధమైన పని. అదే మీ హృద్య వర్క్ష అదే మీ తపన (పాషన్).

విద్యుత్ శక్తిని దాశలేము, అది ప్రవహించాలి. ఆ శక్తి ప్రవహించినపుడే దానిని కరెంట్ అంటాము కదా, అలాగే మనం తపనతో జీవిస్తున్నప్పుడు, మన ఉనికి ఒక విద్యుత్ ప్రవాహంలా చైతన్య భరితమవుతుంది. ఇటువంటి చైతన్యంతో పనిచేసినప్పుడు మనం ఆధ్యాత్మికతలో ప్రవేశిస్తాం. ఆక్షణం నుండి మనలో జీవం తొణికిసలాడుతుంది. నిజమైన జీవితం అనుభూతిలోకి వస్తుంది.

ప్రతి ఒక్కరిలో వారికి తెలియని ఒక గౌప్య టాలెంట్ ఉంటుంది. మీకు నిజమైన ఆసక్తి ఎక్కడ ఉండో తెలుసుకోవాలి. మీకిది సరైనదో చేపే మీ మనస్సాన్ని యొక్క వాణిని మీరు వినగలగాలి. మీ జీవితాన్ని, మీలో తపనను జ్యులింపుచేసే ఒక పనిలో మీరు నిమగ్గుమవ్వాలి. నేడు ఏ పనిపట్లయినా సరే తపన (Passion) కలిగి ఉండడం అనేది అవసరమయిన ఒక అర్థతగా మారింది. తపనతో నిండిన వారు నిజజీవితంలో చైతన్య భరితమైన వ్యక్తిత్వంతో శోభిల్పుతారు. ‘తపన’ అనేది లేకుండా ఈ ప్రపంచంలో ఏ గౌప్య కార్యమూ నిర్వర్తింపబడలేదని గుర్తుంచుకోండి.

మీరు చేసే పనిలో కిక్ రాకపోతుంటే, ఈనురోమంటూ, ముఖం కండ గడ్డలూ పెట్టుకుని ఆ పని చేస్తుంటే, ఆ పనిచేస్తుంటే కిక్ వచ్చే వారు మీ రంగంలోకి ప్రవేశించినప్పుడు, మీరు ఆ రంగంనుండి కిక్ అవుట్ అవబడతారు. మనకు ప్రతిభ ఉన్న రంగమైనా, ఎప్పటి కప్పుడు కొత్త ప్రయోగాలు చేస్తున్నప్పుడే మనలో ఆ “కిక్” సబీవంగా నిలుస్తుంది. తపనతో జీవించడం అనేది ‘కళ’. మన తపన ఉన్న ప్రతిభను ఎంతగా సాసబెడితే అంత ఆనందాన్నిస్తుంది, ముందుగా మనకు తరువాత ఇతరులకు. గౌప్య వాళ్ళ తాము గౌప్యవారు కావడానికి గౌప్య పసులేమీ చేయలేదు, వారు తపులోని ‘గౌప్యతనాన్ని’ గుర్తించి నిరంతరం దానిని సాధనతో పెంపాందించుకున్నారంతే!

మీ ఆట ఆడంది

జీవితంలో చాలా మంది చేసే ఆతి పెద్ద తప్పు ఏంటంటే తనకి అత్తంత జ్ఞాప్తమైన హనిని వృత్తిగా మార్చుకోవడానికి ప్రయత్నించకపోవడమే. - మాల్చుమ్ ఫోర్ట్స్

పికాసో అనే గొప్ప చిత్రకారుడిని, మీరు రోజంతా నిలబడి పెయింటింగ్ వేస్తుంటే అలసిపోరా? అని అడిగితే ఆయననేను పెయింటింగ్ వెయ్యని రోజు అలసిపోతాను! అన్నారు.

నేను టెన్నిస్ ఎక్కువ గంటలు ల్రాక్ట్స్ చేస్తుంటే అలసిపోతున్నాను, అలా కాకుండా ఉండాలంటే ఏం చెయ్యాలని సానియామీర్జాను ఒక అమ్మాయి సలహో అడిగితే... దానికామె.... “సువ్వు అలసి పోతున్నావంటే అది నీ ఆట కాదు... ముందు నీ ఆట ఏదో తెలుసుకో” అని చెప్పింది.

సచిన్ టెండూల్కర్ క్రికెట్ ఆడి అలసిపోవట్లేదు, ఆడకపోతే అలసిపోవచ్చు. ఎ.ఆర్ రెహమాన్ గారు ముఖ్యాజీక్ కంపోజెచేయకపోతే అలసిపోవచ్చు. ఒక గొప్ప శాస్త్రవేత్తకు పరిశోధనలో తపన ఉంటే చిన్న చిన్న విజయాలకే, ప్రపంచ కప్పు వచ్చినంత సంభరంగా ఆ రోజు జరుపుకుంటాడు.

బిల్ గెట్ట్స్ కి స్టాప్ట్ వేర్ ప్రోగ్రామింగ్ ఒక పని కాదు, ఆటలాంటిది. ఒకసారి ఒక ప్రోగ్రామింగ్ ప్రాయదానికి 40 రోజులు ఒక కారు గేరేజీలో ప్రపంచంతో సంబంధం లేకుండా గడిపాడట. మరి ప్రపంచంలో ఆడుతూ పాడుతూ అత్యంత ధనవంతుడుడంలో ఆశ్చర్యం లేదుకదా! అలా మీరు ఏ పనిని, పనిలా భావించకుండా ఒక ఆటలా భావిస్తారో అది మీకు జీవాన్ని, జీవితాన్ని ఇస్తుంది. ఆట స్వభావాన్నే మార్చేనే మీదైన ఆట మీకు కీర్తిని, గౌరవాన్ని, సంపదనూ సమకూరుస్తుంది.

మనలో ప్రతిబక్షరం ఏదో ఒక శ్రేష్ఠమైన విషయాన్ని ‘అప్రయత్నంగా’ సునాయాసంగా వ్యక్తికరించగలిగే సామర్థ్యంతోనే జన్మిస్తాం! ఆ ‘ఆట’ ఆడుతుంటే మనం అలసి పోవడం ఉండదు. ఆడక పోతే అలసిపోతాం! అలాంటి ఒక పని, మీములను సదా మీ సహాజ స్థితిలో ఉంచగలుగుతుంది. మీరు చేస్తున్న పనిని మీరు నిజంగా ప్రేమిస్తే మీరు ఉదయాన్నే లేవడానికి అలారం అవసరం లేదు. ఎందుకంటే ఆ పనిని మీ కిష్టమయిన ఆటలా భావిస్తారు. కాబట్టి, మీరా రోజులోకి దూసుకు వెళ్ళడానికి సంసిద్ధులై ఉంటారు.

ఆటలో మమేకమైనప్పుడు, ఒక చిన్న పిల్లలాడు పొందే గంభీరతను సాధించిన వ్యక్తి తన ‘నిజమైన తత్త్వానికి’ దగ్గరోతాడు అన్నారు ఒక జ్ఞాని.

జెన్ నానుడి ప్రకారం: “జీవించే కళాను ఔపోసనపట్టిన ఒక మాస్టరు, ఆటకి-హనికి, ప్రశమకి-విశాంతికి, ప్రేమకి-ముతానికి మధ్యన వ్యత్యాసాన్నే మాడదు. రెండిలీనే విడగొట్టక, మాస్టరు రెండూ చేస్తూనే ఉంటాడు.

హృదయం నుంచి జీవించండి

మీ దృష్టినాక్షరించే విషయాలు ఈ ప్రపంచంలో ఎన్నో ఉంటాయి. కానీ మీ హృదయాన్ని ఆక్షరించేవి కొన్ని మాత్రమే ఉంటాయి, వాటినే మనం అనుసరించాలి.

నేడు మనిషికి నేను/నాకు/నాది అనే స్వార్దం పెరిగిపోయి, భౌతిక సుఖాలు, గుర్తింపు, అధికారం, నంబర్ వన్ అవడం కోసమే లక్ష్మ్యాలు పెట్టుకుంటూ ఒత్తిడితో జీవించడానికి కారణం కేవలం మేఘస్ఫులు మాత్రమే అభివృద్ధి చెంది, ప్రేమ, ఆత్మియత, కరుణ లేని రోజోలుగా తయారవడం. నేడు మనుషులు గుండె పోటు కంటే తల పోటుతో ఎక్కువ బాధపడుతున్నారు. ఆనుపత్రిలో కూడా ‘న్యూరాలజీ’ కేసులు విపరీతంగా పెరుగుతున్నాయి. మెడిసిన్ సహాయం చేసేది 30% మాత్రమేనని, మిగతాది “కొన్నిలింగ్” ద్వారానే నయమవు తుందని డాక్టర్లు సైతం చెప్పున్నారు.

మన మైండ్ ఒక గొప్ప సహాయకుడు. కానీ దానికి హోర్ట్ నాయకుడు. హృదయసంబంధమైన పనిని అప్పచేపేసప్పుడు మనస్సు ఎంతో వినయంగా ఆడిగింది తెచ్చిపెడుతుంది. కానీ మైండునే నాయకడిని చేసి దాని చిత్రానికి కోరికలను వదిలేస్తే, మనషికి చిక్కులను, చికాకులను కొనితెచ్చుంది. హృదయంసుంచి (మనసా, వాచా, కర్మణా) పనిచేయలేనివారు గొప్పదేశి సాధించలేరు, అసంపూర్ణ హృదయంతో చేసిన పని చేదు అనుభవాలను మిగులుస్తుంది. మీరు చేసే పని మీకు ఉత్సాహాన్ని ఇప్పులేకపోతుంటే, తన పనిలో ఉత్సాహాన్ని పొందే వ్యక్తులు మీ రంగంలో ప్రవేశించినపుడు - మీరు చేసే పని నుండి మీరు నిప్పుమించాల్సిన ఆవశ్యకత ఏర్పడుతుంది.

హృదయంతో పని చేయడం అంటే అది ఒక బైపోస్ రోడ్ లాంటిది. త్రాఫిక్ లో అంతరాయాలు కలిగించే రోడ్సు వదిలి ఈ రోడ్సు ద్వారా మరింత త్వరణగా, ప్రయాణాన్ని ఆనందిస్తూ గమ్యాన్ని చేరుకోవచ్చు. మీకో దారి ఉంటుంది, జీవితానికో దారి ఉంటుంది. మీ దారి - జీవిత దారి ఒకటి అయినప్పుడు అది రహదారి అవుతుంది. దేహమాన్ సంగీతం సమకూర్చడంలో ఆనందం పొందుతాడు. మనం ఆనందిస్తూ దానికి డబ్బు చెల్లిస్తాం. ధోనీ క్రికెట్ ఆడుతూ ఆనందం పొందుతాడు, మనం ఆనందిస్తూ దానికి డబ్బు చెల్లిస్తున్నాం. హర్షాభోగీ క్రికెట్ గురించి మాట్లాడుతూ ఆనందాన్ని పొందుతాడు. ఆయనకు డబ్బు చెల్లించబడుతుంది.నేను స్వార్థినివ్వడంలో ఆనందం పొందుతాను. నాకు డబ్బు వస్తుంది... ఇలా మనం ఆమితంగా ఆనందించే పనిలో నిమగ్నమవడం వల్ల మనం మన పనిలో నిష్టాతులవుతాం. తన పనిని ఎంతో తపసతో, ఇష్టంతో చేసే వారితో పని చేయడాన్ని, చేయించుకోవడాన్ని అందరూ ఇష్టపడతారు.

ఇంగ్లాండులో జరిపిన ఒక సర్వే ఏం చెప్పుండంతో ఏ రంగంలో 10,000 గంటలు కున్క జిజ్ఞాసతో గడిపితే, ఆ రంగంలో జీనియస్ అవుతామట. అందరికి ఎక్కుపర్రీ సేవలే కావాలి కున్క మన సేవలు కోరుకునేవారు తక్కువేమీ ఉండరు. ఎప్పుడైతే మనం డిమాండులో

ఉంటామో, డిమాండు చేయకుండానే ఆదాయం అవసరాలకన్నా ఎక్కువ ఉంటుంది. ఎప్పుడైతే చాలినంత ధనం ఉందో - 90% ప్రజలకుండే ఈతి బాధలుండువు, అప్పుడు క్రియేటివ్ మరింత పెరగుతుంది. కొన్నాళ్ళకు మనిషి ధనం, కీర్తి, గుర్తింపు వంటి వాటికంటే పెరిగి, మానవాళికి తన వంతు ధర్మంగా ఏం చేయాలి అని ఆలోచిస్తాడు. ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్ష అంటే ఇదే కదా.

మనలోని ప్రతి ఒక్కరం మన అంతరాళ్ళ పిలుపుకి అనుగుణంగాజీవిస్తూ, మన ప్రత్యేకమైన టీలెంట్స్‌ని వ్యక్తపరుస్తా, పరిపూర్ణగా జీవిస్తున్నాం అనుకోండి! ఒక్కసారి ఊహించండి, అప్పుడు ఈ ప్రపంచంలో సోదర భావం, ప్రేమ, పరస్పర గౌరవం, గురుతుప్పంతో ప్రపంచమే ఒక పండగ వాతావరణంలా ఉంటుంది. అప్పుడు ప్రపంచంలో హింస కంటే ఆదరణ, ఆసుపత్రుల కంటే ఆరోగ్యం, యుద్ధం కంటే శాంతి, బానిసత్పం కంటే సంపద, ఒత్తిడికంటే శక్తి, అద్భుగోడల కంటే ఆనందాలు, సామాన్యత కంటే అద్భుతాలు, విదాకుల కంటే ప్రేమ అధికంగా సంఖిపిస్తాయి. అక్కడ డిగ్రైషన్ కంటే ఎన్క్షిప్స్, ఇమిటెషన్ కంటే క్రియేప్స్ ఎక్కువగా ఉంటాయి. ఎవరూ ఎవరితోనూ పోటీ పడరు. అందరూ తమ అంతరంగ సామర్యాల మేరకు జీవిస్తారు. ఒక అద్భుతమైన మానవ ప్రతిభా వ్యక్తికరణ విస్మేటనంలా ఉప్పేత్తున లేస్తుంది...దానినే నేను స్వర్ణయుగం అంటాను.

మనం చేసే పనిని తీవ్రమైన తపనతో చేశామంటే... మనకు తెలియకుండానే మన పని ఉత్సమమైనదిగా గుర్తింపు పొందుతుంది. ప్రపంచం అటువంటి నిర్మణాలకు ఎంతైనా చెల్లించడానికి సిద్ధంగా ఉంది. వీరికి పోటీ తక్కువు, డిమాండ్ ఎక్కువు. ఎందుకంటే, ఆతి తక్కువు మంది మాత్రమే తమ అంతర్గత ప్రతిభ ఆధారంగా వృత్తులను ఎంచుకుంటున్నారు కనుక. మన కొక్కరికే సొంతమయిన విశిష్టమైన సామర్యంతో అలవరుకున్న నైపుణ్యంతో వ్యవహరించడం అంటే పరుగు పండంలో మీరొక్కరే పరుగెత్తడం లాంటిది. ఎలా పరుగెట్టినా బహుమతి మీదే! ఎంత వేగంగా కప్పు తీసుకోవాలనుకునేది మీ ఇష్టం!

పూర్వం రాజులు కిరీటాలు ధరించేవారు. ఆ రాజు తన వారసులకి ఆ కిరీటాన్ని వారసత్పంగా అందజేసేవాడు. కానీ నేడు అందరికీ కిరీటాలు సిద్ధంగా ఉన్నాయి. కానీ అవి ఎల్లకాలం ఇతరుల పల్లకీలు మోసే వారికి ఎప్పబింబి దొరకవు. బ్రతకడం కోసం తన హృదయ వాణిని తొక్కిపుట్టి మరొకరి బాణిని తన వాణిగా చేసుకుని కష్టపడి ఆలపించే వారికి హృదయ రోదనే మిగులుతుంది. తన అంతరాళ్ళ పిలుపును, హృదయాంతరాల్లో కదులుతున్న తపన అనే అగ్నిని రాజేసి, మనసుకు ఒక విజన్ కల్పించి, శరీరాన్ని ఆ వైపు పరుగులు తీయించినవారికి ఆ కిరీటం దక్కుతుంది. కిరీటాలకు లోటులేదు. ఈ ప్రపంచంలో ఎంతమంది ఉన్నారో అన్ని కిరీటాలు ఉన్నాయి. ఒకరి కిరీటం మరొకరికి సరిపోదు. ఎవరి కిరీటం వారిదే. వారికోసం ప్రత్యేకంగా చెయ్యబడింది. మీదైన కిరీటంలోనే మీకు ఆనందం. అదిగాక మరే కిరీటమైనా ముళ్ళ కిరీటమే.

ఒక ఊరిలో ఒక గుడ్డివాడు, ఒక కుంటివాడు ఉన్నారు. వారిద్దరికీ పడదు. కానీ ఆ ఊరు

అంటుకోవడంతో అందరూ పరిగెట్టి ప్రమాదం నుండి తప్పించుకున్నారు. ఈ ఇద్దరే మిగిలిపోయారు. గుడ్డివాడు చూడలేదు. కుంటివాడు నడవలేదు. కనుక ఒకరికాకరు సహాయం చేసుకుంటేనే ఆ ప్రాంతం నుండి బయటవడతారు. అప్పుడు కుంటివాడు నేను దారి చూచిన్నాను నన్ను నీ భుజాల మీదికి ఎత్తుకో అన్నాడు. అప్పుడు గుడ్డివాడు, కుంటివానిని భుజం మీదకు ఎత్తుకున్నాడు. కుంటివాడు సూచనలు ఇస్తూ దారి చూపితే, గుడ్డివాడు బయటకు తీసుకువచ్చాడు. ఈ ఇద్దరిలో ఒకరు మైండు, మరొకరు వ్హోర్. ఇందులో ఎవరు మైండు? ఎవరు వ్హోర్?

గుడ్డివాడు మైండ్, దానికి చెప్పింది చేయడం వచ్చు. ఎక్కడికి వెళ్లాలో తెలియదు. కుంటివానికి ఎక్కడికి వెళ్లాలో తెలుసు కానీ ఎలా వెళ్లాలో తెలియదు. ఈ కథలో లాగే మన హృదయానికి ఏం కావాలో తెలుసు, కానీ దానిని ఎలా సొధించాలో తెలియదు. మైండుకి మాత్రం ‘ఏది ఆళ్ల ఇస్తే’ అది సమకూర్చడం వచ్చు. కానీ దానికి ‘ఏం కావాలో’ తెలియదు. మైండు ఒక గొప్ప సేవకుడు చాలా చెత్తుయజమాని. హృదయం యజమాని. కానీ చాలా మంది, మైండును యజమానిని చేసి, హృదయాన్ని సేవకుడిని చేయడం వల్ల మనిషి జీవితంలో అశాంతి ఏర్పడి, మానవత్వం మరచి, చేసే పనులవల్ల ఈ భువికే భారంగా మారారు.

శరీరానికి క్రమశిక్షణ, మనస్సుకు విజన్, హృదయానికి తపన, ఆత్మకు జన్మ సార్థకం అయ్యే పని కావాలి. బ్రతకడానికి హోర్ట్ వర్క్ చేయాలి, ఆనందంగా ఉండాలంటే హోర్ట్ వర్క్ చేయాలి. మనశ్శాంతిగా ఉండాలంటే ఒక విజనెతో కూడిన లక్ష్యం ఉండాలి, ఆత్మ సంతృప్తితో జీవించాలంటే మానవాళికి, పర్యాప్తరణానికి మేలుకలిగే ప్రయోజనకరమైన జీవనం ఉండాలి.

హృదయం మన జీవిత కేంద్ర బిందువు అయినప్పుడు, ప్రేమ వికసిస్తుంది. ప్రేమ ఎక్కడ ఉందో అక్కడ దైర్యం ఉంటుంది. దైర్యం ఉన్నప్పుడు వ్యక్తి తన ధర్మాన్ని కర్మ యోగిలా నిర్వహించగలుగుతాడు.

లోపలున్న సమాధానాల కోసం మనం బయట వెతుకుతున్నాం!

నీ హృదయంలోకి తొంగి చూసినపుడే, నీ ‘విజన్’ ఏమిటో స్వప్తమవుతుంది!

బయటకు చూస్తున్నవాడు కలగంటాడు, లోపలకు చూసినవారు మేల్కొంటాడు.

- కార్ల్ జంగ్

జీవితమే ఒక ధ్యానము

ధ్యానమంటో ఏపిటి? ఆలోచనా రహిత ఫైలే ధ్యానము.

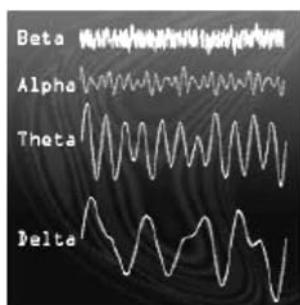
ఈ క్షణంలో జీవించడమే ధ్యానము. అలజడి, అనుమానం లేని మనస్థితియే ధ్యానము. మనస్సు తన మూలమును చేరి ప్రశాంతతను పొందడమే ధ్యానము. మనస్సు అనేది లేని స్థితిలోనికి మనస్సు ప్రవేశించడమే ధ్యానము. - శ్రీ రవిశంకర్

ఏ మతానికి చెందిన వారైనా అధ్యాత్మిక గురువులందరూ చెప్పే విషయం: వర్తమానంలో జీవించండి. ప్రతీక్షణాన్ని ఆస్పాదించండి అని. ఎన్ని చెప్పినా, మనిషికి మాత్రం ఈ రోజు సుఖం లేదు, ఎందుకంటే తనతో తన సంబంధం తెగిపోయింది కనుక. అందుకే చీమ సిద్ధ జ్ఞాని, కోడి కాల జ్ఞాని, కుక్క సుజ్ఞాని, పంది పరమ జ్ఞాని, మనిషి అజ్ఞాని అన్నారు. ఎందుకంటే అన్నీ ఉన్నా ఆనందం లేదు కనుక. అజ్ఞాని అంటే జ్ఞానం లేని వాడనే కదా!. మరి దేని గురించిన జ్ఞానం కావాలి? మానవ జన్మ గురించిన జ్ఞానం కావాలి. మరణం గురించిన జ్ఞానం కావాలి. జీవితం అంటే భూమికి ఒక కార్యంపై వచ్చిన యాత్ర అన్న జ్ఞానం కావాలి.

మనిషి తాను ప్రాణం ఇచ్చేటటువంటి ఒక పనిని కనుక కముగొనలేకపోతే, అతను ఇంకా జీవించడానికి అర్థాత పొందలేదు అన్నారు మార్టిన్ లూధర్ కింగ్. ఒక నక్షత్రాటు, తీవ్రపాదులు తాము నమ్మిన సిధ్యాంత కోసం ప్రాణాలు ఆనందంగా ఇవ్వగలుగుతున్నారు కానీ, మనం మాత్రం, ఎంచుకున్న రంగానికి ఒక జీవితాన్ని ఇవ్వేతున్నాము.

మనలో 90% మంది తిరిగిరాని గతం గూర్చి విచారిస్తూనో, కానరాని భవిష్యత్ గురించి భయపడుతూనో జీవితాన్ని గడుపుతుంటాము. మరి వర్తమానంలో జీవించడం ఎలా? సర్వం త్యజించి సన్యాసిగా మారాలేమానని భయపడకండి. ఆ అవసరంలేదు.

వర్తమానంలో జీవించడానికి మంచిమార్గం ధ్యానం. ధ్యానమంటో ఆలోచనలు లేకుండా ఉండడమే. ఆలోచనలు లేనపుడేకదా ఆ క్షణాన్ని అనుభవించగలం, వర్తమానంలో లీనమై అనందించగలం.

మన మెదడులో నాలూగు తరంగాలు విడుదలౌతాయి. అవి 1. బీటా. 2. ఆల్ఫా. 3. థెటా. 4. డెల్టా తరంగాలు. మన మనస్సు యొక్కస్థితిని బట్టి ఆ తరంగాలు ఉత్పన్నమౌతాయి. ధ్యానంలో ఉన్నపుడు ఆల్ఫా తరంగాలు విడుదలవుతాయి. ఆస్థితిలో ప్రశాంతతతో పొటు మనలోని పూర్తి శక్తిసామర్థ్యాలు వెలికి వస్తాయి. ఇలాంటి స్థితిని ధ్యానంలోనే కాకుండా ఇంకాక సందర్భంలో కూడా పొందగలం అదేమిటో

తెలుసా? మన కిష్టమైన పనిలో పూర్తిగా లీనమై పనిచేసినపుడు.. మన మనస్సు ఆల్ఫాస్టిటిలో ఉంటుంది. అదే వర్తమానంలో జీవించడం కూడా!

లీనమై చేసేది ప్రతీది ధ్యానమే. అందుకే రోజు ధ్యానం చేయడం మాత్రమే కాదు. జీవితమే ధ్యానమయమవ్వాలంటే అలాంటి ఒక పనిని కనుగొని తీరాలి. లేదా ప్రస్తుతం చేసే పనికి అలా అంకితమవ్వాలి. నేను నా అసలు పని దొరికే వరకూ, ఏ పనీ చేయను అనే వారికి, అసలు ఏ పనీ దొరకక పోవచ్చ. చిన్ననాటి సుండి ప్రోథమిక విద్య పూర్తి చేశాకే కదా, ఉన్నత విద్యను అభ్యసించగలిగేది! అదే విధంగా ఎన్నో పనులు చేసిన తరువాత, మనం అసలు పనికి తయారుగా ఉన్నప్పుడు, మనకు తెలియకుండానే మనం నిరంతరం కలలు కనే ఆ పనిలోనికి అప్పోనించబడతాము. కాబట్టి చేసే పనిని ప్రేమించే వారే ప్రేమించే పనిని అందుకోగలుగుతారు. మీదైన పనిని అంతరంగంలో నిజాయితీ, హృదయంలో ప్రేమతో నిర్వర్తిస్తే అదే ధ్యానము. తనుపు, మనసు, హృదయం, ఆత్మ ఏకమైనపుడు, ఈ విశ్వ శక్తి ఒక ప్రవాహంలా మనసుండి ప్రవహించడం అనుభవంలోకి తెచ్చుకుంటాం.

మన లోని డి.ఎన్.ఎ మన ప్రతిభకు ఆధారం. మనలోపల సాధించాలన్న డిజ్సెర్కూ ప్రతిభింభం. నాలుగున్నర కోట్ల ట్రైలియస్ట డి.ఎన్.ఎ లు మనలో ఉంటాయి. ఆ డి.ఎన్.ఎ లో ఉన్న సమాచారమంతా మనలను ఏ విధంగా ప్రోత్సహిస్తుందో! ఏది సాధించమని అడుగుతుందో! వింటే ఏ వ్యక్తే ‘జీనియస్’ కావొచ్చ. మరి ఎంతమంది తమలో ఉన్న ఈ ‘ఫైర్’ ను గుర్తించారు? ఎంతమంది తమ పిల్లలను తమ ‘అంతరంగ పిలుపుకు’ అనుగుణంగా జీవించే స్నేచ్ఛను ఇవ్వగలరు?

ఇక ‘ఏం చెయ్యాలో’ తెలియని
రోజు వచ్చిందంటే...
అప్పడే “మన అసలు పని”
దగ్గరకు వచ్చినట్టు

ఇక ఏ మార్గంలో ప్రయాణించాలో
తెలియని రోజు వచ్చిందంటే...
మన అసలు ప్రయాణం మొదలయినట్టు
- వెండెల్ బైరీ

భవిష్యత్తును సృష్టించండి

ఈ సృష్టిలో ఒక క్రమం ఉంది. త్రిమూర్తులే దానికి ప్రతీక. వారే బ్రహ్మ, విష్ణు, మహాశ్వరులు. అదే భవిష్యత్తు, వర్తమానం, భూత కాలం. మీరు సృష్టించే భవిష్యత్తు ఎలా ఉండాలంటే. అది మీ వర్తమానంలో మీకు చైతన్యాన్ని, సూఫాల్ని, ఉత్సాహాన్ని కలిగించాలి. అలాంటి లక్ష్యం మీకున్నప్పుడు, అది ఇప్పుడు మీరు ఉన్న స్థితినుండి, ఉన్నత స్థితికి మీ ఆలోచనా పరిధిని విస్తరించేటట్లు ఉండాలి. మీ వర్తమానాన్ని ఆనందమయం చేయగలగాలి.

చలికాలం ఒక అర్థరాత్రి మిమ్మల్ని నిద్రలేపి, మీనాన్నగారు దూరపు బంధువులున ఒక వ్యధురాలిని తీసుకురమ్మని దైల్చేస్తేషన్కు పంపారు. ఆవిడను రెండు రోజులు ఊరంతా చూపించవలసిన బాధ్యతను మీకే అప్పజిప్పారనుకోండి మీకేమన్నా ఉత్సాహంగా ఉంటుందా? మీ తండ్రిగారు చెప్పారు కనుక చెయ్యక తప్పదని చెయ్యడం తప్ప. అలాంటప్పుడు ఎవరైనా ఆనందంగా ఉండవచ్చు అంటే మీకెలా అనిపిస్తుంది? మీరు దైల్చేస్తేషన్లో నిరీక్షిస్తున్నప్పుడు, దైలు ఒక గంట ఆలస్యంగా నడుస్తుంది అని ఎనౌన్నిమెంట్ వినబడితే అప్పుడు మీ వర్తమానం ఎలా ఉంటుంది? అసహానం, చికాకు. కోపం లాంటివి రావొచ్చు. ఎందుకంటే భవిష్యత్తు మీకు నచ్చని విధంగా ఉండడం వల్ల, కానీ ఆ వచ్చే ఆవిడ తన మనుమరాలైన పదవోరు సం॥ల అంద్మాన ఆత్మ కూతురుతో కలిసి వస్తుంటే, ఆ ఆమ్రాయిని రెండు రోజులూ సిటీ అంతా చూపించాలి! ఇప్పుడు ఎలా ఉంటుంది మీ పరిస్థితి. అంత చలితో కూడా చెచ్చని ఊరులతో ఉత్సాహంగా, ఉల్లాసంగా ఎదురుచూస్తారు కదూ? చూడండి, రెండు సంఘటనల్లోనే పరిస్థితులు, బయట వాతావరణం ఒకటో.. “మార్పుల్లా లోపలి వాతావరణంలోనే”. భవిష్యత్తుమనసుకు నచ్చిన విధంగా ఉంటే వర్తమానం ఉల్లాసంగా, ఉత్సాహంగా ఉంటుంది.

కారు ఇంజన్ పొడయినప్పుడు పెయింట్ మార్పి, పాలిష్ వేస్తే పనపుతుందా! ముందు ఇంజన్ను సెట్ చేసుకోవలసిందే!! “శ్యాదయమే మన ఇంజన్”. అందుకే మనం శ్యాదయం కోరుకునే ఒక అందమయిన భవిష్యత్తుకోసం కలగునాల్సిందే. ఆనందంగా ఉన్న వ్యక్తులు ఇతరులను బాధ పెట్టే పనులను చేయలేరు. జీవితంలో తనకు జరిగిన అవమానానికి, ప్రతీకారం

టీర్చుకోవాలని, నిరూపించుకోవడానికి కసితో పనిచేసేవారు విజయం సాధించవచ్చగాక. కానీ ఆ ప్రస్తానంలో జీవన మాధుర్యాన్ని కోల్పోతారు.

ఈక వ్యక్తిని అందరూ నీ కుడి చెయ్యి చాలా బలహీనంగా ఉంది, నీవు టెస్సిన్ బాలుని బలంగా కొట్టలేకపోతున్నావు అని పదే పదే అనేసరికి, అతనికి ఉక్కోషం వచ్చింది. ఎలా అయినా సరే నా కుడి చేయిని అత్యంత బలంగా తయారుచేయాలని సంకల్పించి వ్యాయామశాలకు వెళ్లి, నా కుడి చేయి అత్యంత శక్తివంతంగా తయారు కావాలంటే ఏం చెయ్యాలో చెప్పుమని కోరాడు, దానికి ఆ ఫిబికల్ టైసరు, అలా బాపుండడంది, మొత్తం శరీరాన్ని శక్తివంతంగా తయారుచేస్తూ, చెయ్య కూడా అందులో భాగమే కూడా అన్నాడు. కానీ ఈయనకు ఆయనమాటలు రుచించలేదు. ఎంత త్వరగా వీలైతే అంత త్వరగా తన ప్రత్యర్థులకు, చూపించాల్సిందే, నిరూపించాల్సిందే, నేను ఏ మాత్రం తక్కువవాడిని కాదని, వాళ్ళ బాధపడాల్సిందే తనను అవమానించినందుకు అనుకున్నాడు. ఆ టైసరు నీ ఇష్టం అనుకుని, ఏ వ్యాయామాలు చేసే, చేయి కండలు తిరిగి బలంగా ఆవుతుందో సెలవిచ్చాడు. ఆరు సెలల తరువాత, ఈయన చేయు షైక్ టైసర్ చేయిలా తయారయింది. మిగతా శరీరం మాత్రం ఎప్పటిలానే ఉంది. ఇష్టాడు చోక్కూ మడిచి, చేతి కండరాలు చూపించుకుంటూ, అందరూ తనను చూసి ఈర్ద్దు పడుతున్నారు అనుకుంటుంటే ఎంత హస్యాస్పదం? ఆయనసు శక్తిమంతుడు అనాలా, లేక మధ్యేనా అంటారా?

ఈ రోజు, మనం సమాజంలో ఇలాంటి విజేతలనే ఎక్కువ చూస్తున్నాం. ఇది కేవలం బాహ్య విజయం, మరి అంతర్గత విజయం మనిషికి అవసరం లేదా? ప్రాపంచిక విజయం చాలా అవసరం, కానీ సమతుల్యత లేని విజయాల వలన మనిషి అశాంతికి గురోతాడు. మరింత విజయం కోసం ప్రయత్నిస్తాడు. తనకేదో తక్కువైంది, అన్న భావనతో నిరూపించుకోవడానికి చేసే పరుగులో అలసిపోతాడు. ఇది ఇంట్లో పోగొట్టుకను వస్తువు కోసం, వెలుగు లేదు కనుక, పీధి దీపం కింద వెతకడం లాంటిది. జ్ఞానం ఉన్నవారెవరూ, నిరూపించుకోవడానికి వెళ్లరు, వ్యక్తీకరించడానికి వెళ్లారు.

భవిష్యత్ అనేది ఖాళీ మరియు రూపం లేనిది. అది ఖాళీగా పడిఉన్న ‘మంచి పొలం’ లాంటిది. మీకు నచ్చిన విత్తునాలు వేసి దానిని మీరే పండించగలరు! ఏ విత్తునాలు నాటక పోతే కలుపుమొక్కలు పెరుగుతాయి. అదృష్టం బాపుంటే ఒక మంచి పండ్ల మొక్కకూడా పెరగవచ్చ కాని జీవితాన్ని అదృష్టానికి వదిలివేసేంత విలువతక్కువది కాదు. ఈనాటి ప్రపంచం మీరు, నేను, ఎందరో కలిసి సృష్టించింది. రెపబో ప్రపంచాన్ని ఎందరో కలిసి సృష్టిస్తారు. అందులో మీ మీ భాగం ఎంత? మీ పొత ఎంత? అసలు మీ పొత ఏమిటి?

మనిషి యొక్క అనందం ఏదో ఒకటి పొందడంలో లేదు
కానీ తన కంటే గొప్పమైన ఈ హనికి తనను తాను అంకితం చేసుకోవడంలో ఉంది.

- రహింద్రనాథ్ రాగుర్

తెలివైన నాయకులవ్యండి

ధనం సంపాదించాకా, మనిషికీర్తి కోసం, గుర్తింపు కోసం పరిగెడతాడు. రాజకీయాల్లోకి మంచి వారు రావాలి అనుకుంటే, ఇలాంటివారండరూ వచ్చి పైక్కు బోర్డులతో అదరగొట్టేసారు. కానీ వీరు విజయం సాధించడం కష్టం. ఎందుకంటే, వీరు మంచివారై ఉండవచ్చు, కానీ “ఇంటిలిజెన్స్” నిద్రలేవని వారు. వీరిని తెలివిలేని మంచివారుగా పరిగణించవచ్చు. వీరిని తెలివైన చెడ్డవారు బహుచక్కగా వాడుకుంటారు, అవసరమైతే మోసం చేస్తారు.

మనలో మంచి వారు, చెడ్డవారు ఉన్నట్టుగూనే, మంచి వాళ్లలో కూడా తెలివైన మంచివారు, తెలివైన చెడ్డవారు ఉంటారు. అలాగే చెడ్డవారిలో కూడా, తెలివైన చెడ్డవారు, తెలివిలేని చెడ్డవారు ఉంటారు. తెలివైన వారెప్పుడూ భావోద్యుగాలకు లోను కారు. తెలివి లేని వారే ఆనందంలో వాగ్దానాలు ఇచ్చేస్తుంటారు, విషాదంలో నిర్మయాలు తీసేసుకుంటుంటారు. ఆ తరువాత అవతలి వారు మోసం చేసారని లబో దిబో మంటారు. వీరు గతం నుంచి నేర్చుకోరు సరికదా, నిరంతరం ఫిర్యాదులతో, తిట్లతో, విమర్శలతో, శాపనార్థాలతో ఉన్న జీవితాన్ని కూడా దుఃఖంతో వ్యధా చేసుకుంటారు. మనిషికి వివేకం వోస్తే కానీ, తనకు కావలసినట్టు జీవించలేదు, ఒక అందమైన భవిష్యత్తును స్పష్టించలేదు.

సాధారణంగా, సమాజంలో తెలివిలేని మంచివారిని (అమాయక ప్రజలు), తెలివైన చెడ్డవారు (స్వార్థ రాజకీయనాయకులు), తెలివిలేని చెడ్డవారిని (రాడీలు, గూండాలు) ఉపయోగించుకుని మోసం చేస్తారు. అయితే మంచి వారిని రక్కించడానికి, తెలివైన మంచివారు నాయకులుగా ఎదగాలి. మనుష్యులలో మాడు గుణాలు కలిగిన వారు ఉంటారు. అవి దేవత, మానవ, రాక్షస గుణాలు. తనదంటూ ఏమీలేక, తన జీవితాన్ని కూడా పరుల సేవకై వినియోగించే వారు దేవతలు, మహర్షులు. తన సంగతి మాత్రమే చూసుకునే వారు మానవులు. తన స్వార్థం కోసం, ఇతరులది కూడా దోషుకునేవారు రాక్షసులు.

నీది నీదే, నాది నీదే అనేవారు = దేవతలు, నాది నాదే, నీది నీదే అనేవారు = మానవులు. నాది నాదే, నీది నాదే అనేవారు = రాక్షసులు.

లీక్షణ్యుడు దేవుడైతే, ఆయన తల్లి తండ్రులు మానవులగా, ఆయన మామ రాక్షసుడుగా ఉన్నారు. గుణాలే మనిషి తత్వాన్ని తెలియచేస్తాయి. తెలివైన మంచి వారు ధర్మం పక్షాన నిలబడినప్పుడు, ధర్మం నాలుగు పాదాలపై నడుస్తుంది. ఏ రంగంలో అయినా నాయకులుగా ఎదగడానికి కేవలం తనకు ప్రతిభ ఉంటే సరిపోదు. ఒక విశాల ప్రయోజనం కోసం పది మందిలో ఉన్న ప్రతిభను గుర్తించి, ప్రోత్సహించి, పనిచేయించే ప్రతిభ కూడా ఉండాలి. తన ప్రతిభను గుర్తించినవడే ఇతరుల ప్రతిభను కూడా గుర్తించగలడు.

జీవితాన్ని విజయవంతం చేయండి

“మన అహం ఏదైనా చాలా కష్టమైనది ఏదైనా చేయాలనుకుంటుంది. చాలా సింపులగొ చేయగలిగింది, సహజమైనది, సులభంగా అందుకోగలిగింది ఆమోదించడానికి అది సిద్ధంగా ఉండదు. అహం యొక్క సహజత్వం ఏమిటంటే కష్టమైన పసులను చేయడం. సరళమైనవి కాదు.

- శ్రీ శ్రీ రవి శంకర్

జీవితం చాలా సింపుల. ఆనందంగా ఉండడానికి, గొప్పతనం సాధించడానికి ఏమీ కష్టపడనక్కరలేదు. కష్టపడేకొణ్ణ అవి మనకి దూరమైపోతూ ఉంటాయి. సచిన్ టెండూల్కోర్కి బ్యాటింగ్ చేయడం సులభం. ధోసీకి కెప్పెన్ని చేయడం సులభం. రెహామాన్ కి సంగీతం సమకూర్చడం సులభం. లతా మంగేష్కర్కి పాటలు పాడడం సులభం. మన్మహాన్ సింగ్ కు ఆర్థిక సంస్కరణలు సులభం. పి.వి నరసింహరావుకు రాజకీయాలు సులభం. నితీశ్ కుమార్కు అభివృద్ధిసులభం, అన్నా హజారేకి ధర్మాలు చేయడం సులభం. కొంతమందికి బిజినెస్ సులభం. అలా సహజంగా ‘మీరు ఎదో’ అది సాధన చేసినప్పుడు సృష్టికర్త మీలో జీవిస్తాడు.

ఒక జెన్ ఆశ్రమంలో శైఖ్యదు గురువుగారిని అడిగాడట. గురూజీ! నాచు జ్ఞానోదయం కావడానికి ఎన్ని సంవత్సరాలు పడుతుంది అని, ఆయన చాలా మామూలుగా పడి సం॥లు అని చెప్పాడు. కానీ శైఖ్యడికి ఆ సమాధానం రుచించలేదు. చాలా కష్టపడి సాధన చేస్తే ఎన్నాళ్ళ పడుతుంది అనడిగాడు, దానికి గురూజీ, 20 సం॥లు అని సమాధానమిచ్చారు. అలాక్కాదు గురూజీ, ఒక నేను పగలు, రాత్రి అన్ని వదిలేసి కలోర శ్రమ చేప్పామనుకుంటున్నాను, ఇలా అయితే త్వరగా వస్తుందా అనడిగాడు. దానికాయన 30 సం॥లు పడుతుంది నాయనా అని చెప్పారట.

మనం జీవితంలో సాధించాల్సిన దానిపై మన దృష్టి పెరిగిపోయే కొణ్ణి, మనం జీవన మాధుర్యాన్ని కోల్పోతూ ఉంటాము. మనిషి చాలా సాధించేసి, ఇక ఆ వత్తిడి జీవితానికి అలసిపోయి, ఒక ఆధ్యాత్మిక గురువుని ఎంచుకుని, ఆ ఆశ్రమంలో రెండు రోజులు మౌనం గా గడిపి ఆహారం ఎంత ప్రశాంతంగా ఉన్నాను అని ఆనందపడతాడు.

జీవితంలో మాధుర్యమైనవన్నీ చాలా సులభంగా, ఉచితంగా లభిస్తాయి. ఒక సూర్యోదయం, వెన్నెల రాత్రులు, పట్టుల కిల కిల రావాలు, పిల్లలతో ఆడుకోవడం, గల్లీ క్రికెట్ ఆడడం ఇవన్నీ ఎవరైనా, ఎవుడైనా పొందవచ్చు. కానీ వీటన్నిటిని పెట్టులో తాళం వేసి, ఆ తాళం జేబులో వేసుకుని ప్రపంచమంతా తిరుగుతాడు ఆనందం కోసం. సూర్యోదయాన్ని చూడడానికి కష్టపడాలా? ఆ అందాన్ని, అనందాన్ని ఆస్యాదించడానికి ఏం చేయాలి? ఏం చేయనక్కర లేదు. అక్కడ నేను అనేది లేకుండా ఉంటే చాలు.

గతం భవిష్యత్తు కూడా అస్తిత్వం లేనివే! గతం ఇప్పుడు లేనిది, భవిష్యత్తు ఇంకా రానిది. వర్తమానమొకటే ఇప్పుడు ఉన్నది. వర్తమానంలో నర్తించగలిగినవారే జీవితంలో రాణిస్తారు.

జీవితం క్రికెట్ ఆటలాంటిది. నీ లక్ష్యం సెంచరీయో, డబుల్ సెంచరీయో ఏదైనా కావచ్చు. నువ్వు చెయ్యవలసిందల్లా - ఆ క్లాంలో వస్తున్న బంతిపై దృష్టి పెట్టి సరిగ్గా ఆడటమే! అప్పుడు సోర్కోర్ అటోమేటిక్‌గా మారుతుంది. బంతిని ఆడకుండా బోర్డ్‌వైపు చూస్తే శోభాయి పోతావు!

కాలం విసిరే సవాళ్లను కాచుకోవాలంటే మన వైభరిని మార్చుకోవాలి. నైపుణ్యాన్ని పెంచుకోవాలి. వాటిసహాయంతో నిన్ను నువ్వే పెట్టుబడిగా పెట్టుకొని వర్తమానంలో పరిశ్రమిస్తే మీ భవిష్యత్తుని మీరే సృష్టించుకోగలరు!

నా కర్తవ్యం ఏమిటి? ఒక సాహసోపేతమైన జీవనం సాగించడానికి నేనేం చెయ్యాలి? లాంటి ప్రశ్నలకు జవాబు తెలుసుకోవడానికి సున్నితమైన అంతః పరిశీలన అవసరం.

లక్ష్మీ యు సృష్టించుకునే ముందు, తనను తాను ఈ క్రింది విధంగా ప్రశ్నించుకోవాలి. “ఈ పని నాలో అంతర్భతంగా ఉన్న నా మూల ప్రతిభను(టేలంటును) వెలికితీస్తుందా?, నా విశిష్ట ప్రతిభకు అవకాశం కల్గిస్తుందా? నా శక్తిని పెంచుతుందా? ఈ పని, ఎప్పటినుండో నామను కోరుకుంటున్న అంతరంగపిలుపా? లాంటి ప్రశ్నలకు సమాధానాలు సంతృప్తికరంగా వస్తే అది మీ పనే.

మీరు ప్రతి మూడు నెలలకొకసారి, మిమ్మల్ని సృష్టించిన వాడితో ముఖాముఖి సమావేశం ఉంటే, మిమ్మల్ని పంపించిన పని గురించి, మీరు చేస్తున్న పని గురించి అడిగినప్పుడు, మీ వద్ద ఏం సమాధానమంటుంది? ఆయన గర్వపడేటట్టు మన చర్యలు ఉంటాయా లేదా ఆయన మనలని మందలించేటట్టుగా మన జీవితం ఉంటుందా అనేది మనమే ఆలోచించుకోవాలి.

ఒక అడవి ప్రాంతంలో కొంత మంది కార్యికులు ఒక రోడ్డు వేస్తున్నారు, సూపర్ క్లైటర్లు ఆ పనిని సహయంగా జరిగేట్టు ప్రణాళికలు వేస్తున్నారు. కానీ ఆ జట్టు నాయకుడు, అసలు వీరు వేసే రోడ్డు సరైన దిశగా సౌగతుందా అని, అక్కడ ఎత్తైన కొండిక్కి పరిశీలిస్తుంటాడు. మనలోనే వీరండరూ ఉండాలి. ఇళ్ళు కట్టడానికి ముందు ఒక స్వప్నం తో మొదలవుతుంది, ఆ తరువాత మనసు ప్రణాళికలు వేస్తుంది, దానిని కార్యాచరణంలో పెట్టిన నాడు స్వప్నం మన కళ్ళ ముందు సొక్కొత్తురిస్తుంది.

30 సంాలు తర్వాత, ఇప్పుడు మీరు ఏ బ్రాండు దుస్తులు ధరించారు, ఎంత ఖరీదైన కారు వాడారు, ఏం పొర్చి చేసుకున్నారనేది గతంలో కలిసిపోయిన విషయం. కావలసిందల్లా ఏం నేర్చుకున్నావు, దానిని జీవితంలో ఎలా అనువర్తించావు అన్నదొక్కటే.

అసలు పని

ఒక ప్రత్యేకమైన పనిని చేసుకు రఘ్యుని మీరోక ఉద్దేశిగిని ఎక్కడికో పంపారనుకోండి! అతడు ఆ “బక్కపని” తప్ప మిగతా వస్తే చక్కపెట్టుకుని వచ్చాడనుకోండి, మీకెలా ఉంటుంది? అలాగే మనని పంపించిన వాడు ఒకడుంటే, ఆయనకే అలాగే అనిపిస్తుంది.

ఒక సెమినార్లో ప్రసంగించడానికి నేను ‘కులూ మనాలి’ వెళ్లాను. ధీల్లి వరకూ విమానంలో వెళ్లి అక్కడినుంచి బస్లో చేరుకుని సభికుల నుఢేశించి చక్కని ఉపన్యాసం చెప్పగలిగాను. మనాలి వెళ్ళడం అదే మొదటిసారి. ఇంకొక రెండు రోజులు అక్కడే ఉండి ఆ ప్రకృతి సొందర్యాన్ని ఆస్పాదించాను.ఆ తరువాత ధీల్లికి వచ్చాను. షాపింగ్ చేశాను. కొంత మంది మిత్రులను కలిశాను. ఆనందంగా గడిపాను. సాయంత్రం విమానంలో ప్రైదరూబాడు చేరాను. 3 రోజుల ఆ ప్రయాణం పూర్తిగా విజయవంతమయ్యాంది. కానీ నా అసలు పని రెండు గంటలే. కేవలం ఆ ఉపన్యాసం ఒక్కటే ఇచ్చి, మిగతావస్తే చేయకపోయినా కూడా నా యాత్ర విజయవంతమయినట్టే. కానీ, ఉపన్యాసం తప్ప మిగతావస్తే చేశాననుకోండి, నా యాత్ర విజయవంతమయినట్లా?

ఈ ప్రపంచంలో మీరు మరచిపోకూడని విషయం ఒకటుంది. మనుష్యులందరూ ఈ భూమ్యేదకు ఒకప్రత్యేకమైన పనిని నిర్విరించడం కోసమే వస్తారు. ఆపనే వారి జీవిత లక్ష్యం. ఒక్కొక్కరిదీ ఒక్కో లక్ష్యం. మిగతావస్తే మరచిపోయు, ఈ ఒక్కటే గుర్తుంచుకుంటే ఇక దేని గురించి చింత లేదు. కానీ మీరస్తే గుర్తుంచుకుని, మీ అసలు పనిని మరచిపోతే మీ జీవితంలో ఏమీ చేయనట్లే. - జలాలుద్దీన్ రుమి, 13వ శతాబ్దిపు సుఫి కవి మరియు మిస్తిక.

విద్యుత్ లేని రోజుల్లో ఒక లైట్ హాస్ కీపరు యొక్క విధి, రాత్రి వేళల్లో పడవలు ఒడ్డున ఉన్న రాళ్ళకు కొట్టుకోకుండా దీపాన్ని వెలిగించి దారి చూపించడం. అతని వద్ద ఉన్న నూనె ఆ రాత్రి దీపం వెలిగించడానికి సరిపోతుంది. అయితే పోరుగింటి ఒకాయన, తన ఇంట్లో దీపం వెలిగించడానికి నూనె కావాలని అడిగాడు. లేదని చెప్పడానికి మొహమాట పడి అతనికి కొంత నూనె ఇచ్చాడు. ఇంతలో ఒక పడవాయన వచ్చి, చేపలు పట్టడానికి దూరం వెళతున్నానని, కొంత నూనె ఇవ్వమని కోరాడు. అతనికి కొంత నూనె ఇచ్చాడు. ఇంతలో పక్కింటి ఆవిడ, వంటకు కొంత నూనెకావాలని కిరోగా ఆవిడకూ ఇచ్చాడు. క్రమంగా అతని ద్వారా ఉన్న నూసుతా అయిపోయింది. అలా నూనె అయిపోవడం వల్ల, ఆ రాత్రి వెలుగు లేక, ఎన్నో పడవలు దారి తెలియక, అటూ ఇటూ తిరిగి, కొన్ని రాళ్ళకు కొట్టుకుని, ప్రమాదాలకు గురై ఎందరో మరణించారు. అంటే ఆ లైట్ హాపున్ ఉద్దేశిగి తన ప్రధాన విధిని నిర్దిష్టం చేసాడు. మనం కూడా మన సమయమనే నూనెను ఎంత మందికి మొహమాటపడి ఇస్తూ, మన అసలు ధర్మాన్ని నెరవేర్చలేకపోతామో చూడండి. ఇది చిన్న జీవితం, ఎంత త్వరగా మేలుకుంటే అంత వెలుగు వెలగగలం, పడిమందికి దారి చూపగలం.

మనది కాని పనిని మనం చేస్తూ, మన జీవితసాఫల్యాన్ని కోల్పోతూ, ఇతరుల అనందాన్ని హరిస్తూ జీవితాన్ని గడిపేస్తున్నాము. మనం దేనికోసమైతే వచ్చామో ఆ పనిని మరచిపోతున్నాము. అందరి పరిస్థితి ఇంతే! ఈ విధంగా ప్రపంచమంతా ఏదో బ్రితుకుతున్నాం...! అనుకౌనే మనములతో నిండిపోతూ అవినీతి, హింస, వైరుద్ఘ్యాలతో అస్తవ్యస్తమయి పోతుంది. ఎంతటి దురదృష్టం. మీరు భూమీద అడుగుపెట్టక పోతే ప్రపంచం ఏదో ఒకటి కోల్పోయి ఉండేది. దాన్ని తెలుసుకోవాలి. మీ జీవిత లక్ష్మీన్నాసాఫల్యం చేసే మీ అంతరాత్మిపిలుపును, ఈ భూమిపైకి వచ్చిన పనిని తెలుసుకొని మనకు నచ్చిన విధంగా నడుచుకుంటూ ఈ లోకం మెచ్చిన వాడిగా వెళ్లిపోవాలి.

ఆ నలుగురు

ఒక రాజుగారికి నలుగురు భార్యలు ఉండేవారు. ఆయనకి నాలుగో భార్యాలో బహు మక్కువ. మరి ఆ ఆక్రమ అటువంటిది. ఇక మూడో భార్యనీ మాటలతో వేదించేవాడు. రెండవ భార్యనీ చేతలతో బాధించేవాడు. ఇక మొదటి భార్యనీ ఎప్పుడూ పట్టించుకనే వాడు కాదు. ఈయన ఇంద్రియసుభాల విలాస జీవితం వల్ల 50 ఏళ్ళకి మీనో రెడీ అయిపోయింది. ఇక ఆఖరిక్కణాలలో మరణ శయ్యపై ఉన్నాడు. నలుగురు భార్యలూ చుట్టూ ఉన్నారు. ఈయన దృష్టంతా నాలుగో భార్య మీదే ఉంది. ఆవిడ్చి అడిగాడు, మరి నేను వెళ్లిపోతున్నాను, నాతో పాటు వస్తోవా అని. ఆవిడ కాసేపు ఆలోచించి, లేదండీ మీరు పోగానే నేను మరొకరితో వెళ్లిపోతాను అందట. జీవితమంతా ఈవిడ ఆరాధనలోనే వృధా చేసుకున్నానే అని బూర్జ పడి, మూడవ భార్య వంక చూసి, నీవు వస్తోవా నాతో అనడిగాడు. ఆవిడ సమాధానంతో సిద్ధంగా ఉంది. నేను శ్రూరానం వరకు మాత్రమే వస్తాను గుడ్ బై చెప్పడానికి అందట. ఇక రెండవ భార్యని అడిగాడు, ఏమ్మా నీవన్నా వస్తోవా అని, దానికి ఆవిడ మీ శరీరం కాలి బూడించి అయ్యేవరకూ ఉంటాను అందట. ఇక ఎన్నడూ పట్టించుకోని మొదటి భార్య వంక చూసి, అడగలేక అడిగాడు. నీవు వస్తోవా అని, దానికి ఆవిడ ‘ఎంత మాటండీ, నేనే మీరు, మీరే నేను’ అందట. ఆప్పుడు జ్ఞానోదయమైంది రాజుగారికి అసలు నేను ఎవరు అని.

ఈ కథ మన జీవితానికి సింబాలిజమ్. నాలవ భార్య అన్నది మనం సంపాదించిన దబ్బు మరియు ఆస్తి పొస్టలు-మనం పోగానే వేరేవారి వద్దకు పోయేది. మూడవ భార్య అంటే కుటుంబ సభ్యులు, బంధు మిత్రులు, ఆశ్చేరులు-ఎక్కువగా అంటే శ్రూరానం వరకూ తేడు వస్తారు. ఈ ద్రామా అయిపోయింతరువాత, ఎవరి దారి వారిది. రెండవ భార్య అంటే శరీరం, కాలి బూడించి అయే వరకూ లేదా మట్టిలో కలిసే వరకూ ఉంటుంది. ఇక మిగిలింది మొదటి భార్య, మన ఆత్మ-అదే మనం. నలుగురు భార్యలనూ చక్కగా మాసుకోవాలి. ఏ భార్యనూ నిర్మిక్కయి చేయరాదు. కానీ మన ప్రాధాన్యత మొదటి భార్య నుండి మొదలవ్వాలి.

జీవిత ప్రయోజనం

మీరు ఎప్పుడైనా ఆలోచించారా, నా జీవిత ప్రయోజనం ఏమిటి అని? అసలు జీవితం అంటే ఏమిటి? అని ఎప్పుడైనా ఆలోచించారా? ఈ ప్రశ్నలు చాలా చాలా విలువైనవి. ఈ ప్రశ్నలు మీ మైండ్‌లో మెదిలిన క్షణం నుండే మీ జీవితం ఆరంభమైనట్లు. ఇలాంటి ప్రశ్నలు మీ మనస్సులో రాగానే వాటి జవాబుల కోసం ఆత్మతపది పోకండి! తెలిసిన వారు మీకు చెప్పరు, చెప్పినవారికి తెలియదని అర్థం. - శీల్చి రవిశంకర్.

మన జీవితం దేనికోసమౌ తెలియని, తెలుసుకోలేని కాలంలో ఉన్నాం మనం! ఈ రోజు ఎన్నడూ లేసంత అద్భుతంగా సమాచార సంబంధాలు పెరిగాయి. కానీ మానవులుగా ‘మనతో మనకు’ మరియు తోటి వారితో సంబంధాలు క్షీణించి పోయాయి.

తినడం, పెరగడం, చదవడం, డబ్బు, ఉద్దోగం, పెళ్ళి-పెల్లలు, పెల్లల-పెళ్ళి, మనవలు కంటే ఎక్కువ జీవితమంటే. మన ఊహ ఏ మాత్రం అందుకోలేనంత శక్తి సౌమర్యాలు మన జీవితంలో ఇమిడి ఉన్నాయి. ఆ శక్తిని గుర్తించినప్పుడు జీవితాన్ని విజయపంతం చేస్తాము.

సంస్కృతంలో ‘ధర్మం’ అనే మాటకు రెండు అర్థాలు మొదటిది; మన నిజమైన సహజసిద్ధమైన న్యభావం; రెండవది, మన జీవిత లక్ష్యం. మీకు సహజంగా వచ్చే వానిని మీరు చేస్తున్నప్పుడు, మీ హనే మీ జీవిత లక్ష్యం అనుషుంది.

వీదైతే మన అంతరాంతరాల్లోచి వెల్లువై వెలికి వస్తుందో? వీదైతే మన నిజతత్త్వమో ఆ శక్తిని తెలుసుకొని దానికసుగణంగా మన జీవితాన్ని మలచుకోవడమే విజయమంటే!

మీరు ఇక్కడ ఉన్నది బ్రతకటం కోసం మాత్రమే కాదు. ఈ ప్రపంచానికి మరింత విశాలత్వాన్ని అందించడానికి, ఆశతో, ఛైతన్యంతో, గొప్ప దృక్పథంతో జీవం పోయడానికి. ఇంకా ఈ ప్రపంచాన్ని మరింత సునంపన్నంచేయడానికి. ఈ విషయం మరచి జీవితాన్ని కొసాగిస్తే దానిని కోల్పోయినట్లే!

మన జీవిత ప్రయోజనం ఏమిటంటే మనలో ఉన్న ఉత్తమ మైన దానికి జన్మ నివ్వడమే. మీరింకా జీవించి ఉన్నారంటే, ఇలాంటి పుస్కాలు చదువుతూ ఉన్నారంటే - ఈ భూమి మీద మీరు నిర్వహించవలసిన కార్యము ఇంకా పూర్తి కాలేదన్నమాట!

గడిచిపోయిన సంాలు మన శరీరానికే, మన అసలు వయస్సు మనకే తెలియదు. జ్ఞాన వ్యధు-వ్యధుడు అన్నారు. ఎవరికి తెలుసు జ్ఞానంలో మనం ఎన్ని లక్షల సంవత్సరాల అనుభవం కలిగి ఉన్నామో!

మీ జీవిత ప్రయోజనం ఏమిటో తెలుసుకోవడానికి చాలా కష్టపడనవసరంలేదు. మీ స్వధర్మమేదో (మనం సహజంగా నిర్వించగలిగే కార్యమేదైనా) నిర్వర్తిస్తే అదే మానవాళికి మనంచేసే సేవగా పరిణమిస్తుంది. నిజంగా జీవిస్తున్న వారు జీవిత ప్రయోజనం గూర్చి ప్రశ్నలడగరు! ఎందు కంటే “జీవించడమే జీవితం యొక్క ప్రయోజనం కాబట్టి! అటువంటి వారు జీవితంలో మమేకమై ప్రతిక్షణాన్ని ఆనందిస్తూ అనుభవించగలుగుతారు.

అటువంటి జీవితం, ముందు తరాలకు తనదైన వారసత్వ సంపదను అందిస్తుంది. అది ప్రణాళికా బధంగా విల్లు రాసేది కాదు. దానికోసం ప్రత్యేకంగా కృషి చేయనక్కరలేదు “మన పనిని” మనం తపసతో నిబద్ధతతో చేసుకొంటూ పోతే చాలు.

ఏ జంతువు బ్రతకటం కోసం సంపాదించక్కరలేదు. ప్రకృతిలో వాటి పని ఏమిటో అవి చేసుకుపోతాయి! వాటికి కావల్సింది అప్రయత్నంగా ప్రకృతి, భగవంతుడు అందజేస్తాడు. మనం కూడా మనం చెయ్యపలసింది చేస్తూ పోతే అందవలసింది అందుతుంది.

డబ్బుకోసం కృషిచేయడమే అందరి పని కాదు. మనలో ప్రతిబక్ష్యరికి “మన దంటూ నిర్వించ వలసిన పని” ఒకటి ఉంటుంది. అది చేయడం మొదలుపెడితే ప్రపంచం మనక్కేమం చూసుకొంటుంది. అదే.. లక్ష్మీలలోకిల్లా ఉన్నత లక్ష్మీం.

నీ జీవిత కార్యం ఏమిటో తెలుసుకోవడం అనేది నీవు చేపట్టే ఆన్ని జతరకార్యాల కంటే ఎక్కువ సంపూర్ణతను సమగ్రతను నీకు అందిస్తుంది. నీ జీవిత కార్యం అనేది నువ్వు ప్రేమించే పని అయి ఉండాలి. అది లోకానికి, మానవాళికి మంచి చేసేదై ఉండాలి. నీవు ఆ పనిని చేస్తుండగానే అప్రయత్నంగానే భనసంపదలు కూడా సమ కూరుతాయి, వాటి గురించి ఏమీ ఆలోచించనక్కర లేకుండానే!

స్వీయ వ్యక్తికరణ

నేను పదాల్లో చెప్పగలిగితే, ఇక పెయింటీంగ్ వేనే అవసరమేముంది

- ఎడ్వ్వ్యూర్ హోస్టర్

వాస్తవంగా మనం ఏమిటి? అనేది వ్యక్తి పరచడంలో బాహ్య రూపం యొక్క పొత్తు చాలా తక్కువ. మన ఎక్స్‌ప్రైపస్ (ఆత్మ వ్యక్తికరణ) గురించి మాటల్లాడుకనేటప్పుడు - మనలో నిగూఢమైన మార్పులేని సహజ తత్వం గురించి ఆలోచించాలి.

గొప్పతనం యొక్క భీజాలు మనందరిలో ఉన్నాయి. కానీ భగవంతుడు అందరికి ఒకే రకమైన విత్తనాలను ఇవ్వాలేదు. మనలోని ఆ విత్తనమేదో మనం తెలుసుకొని, పెంచి పోషించి వ్యక్తి పరచాలి. అంతరంగికంగా మనలోని ప్రతిభక్కరికీ గొప్పజీవితాన్ని జీవించాలనే ఆశ ఉంటుంది. కొన్ని విషయాల్లో మన ప్రత్యేకతను చాటాలని మనం కోరుకుంటాం! అయినప్పటికీ ఏదో తెలియని భయంతో మనలో చాలామంది అటుగా ప్రయత్నం చేయరు. ఏం చేస్తే ఏం జరుగుతుందో అనే భయాన్ని మనస్సు నుండి తొలగిస్తే... ప్రతి ఒక్కరూ తాము చేయగలిగినది చేస్తారు.

బిల్ కాస్ట్ అనే మోటివేషనల్ స్పీకర్ అంటాడు, ‘విజయానికి మూల సూత్రం ఏదో నాకు తెలియదు, కానీ అపజయానికి సూత్రం మాత్రం అందర్నీ మెప్పించాలను కోవడమే!’ మనం ఎంచుకున్న సంప్రదాయ విరుద్ధమైన మార్గం గూర్చి ఇతరులు ఏమనుకుంటారో అనే దానిని గూర్చి ఎక్కువగా ఆలోచిస్తాం! మన సంతోషాన్ని మనమే కోల్పోతాం ... మన నిజమైన, సహజమైన రీతిని జీవించక పోవడం వల్ల మనం ఎన్నో అద్భుత అవకాశాలను, పరిపూర్ణతనిచేస్తే అనుభూతులను కోల్పేతున్నాం!

మీ కిష్టబడిన సామర్థ్యాలను వినియోగించుకొనే క్రమంలో మిమ్మల్ని మీరు ప్రశ్నించు కోవలసిన రెండు ప్రశ్నలు:

మొదటిది: నా బలాలు, ప్రత్యేక సామర్థ్యాలు ఏవో గుర్తించడానికి కావలసిన సమయం కేటాయించానా?

మీరు మీకు తెలియకుండానే ఆక్రమితులయ్యే వాటి ఉనికితో సంబంధం ఏర్పరచుకోండి! ఉదాహరణకు, మీరు తరచుగా కారణం తెలియకుండానే ఎక్కువగా ఏ విషయాల్లో ప్రవేశిస్తారో ఆ విషయాలను గుర్తించండి! మీ భాశీ సమయాల్లో ఏ పని చేస్తుంటే ఆ రోజంతా ఉల్లాసంగా ఉంటారు? మీరు ఏ పని చేస్తుంటే కాలాన్ని కూడా మరచి పూర్తిగా లీనమయి పోతారో అవి... గుర్తించండి ... అక్కడే దొరుకుతుంది మీ సహజ ప్రవృత్తి!

రెండవది: నా అద్వితీయ బహుమతులను, సామర్థ్యాలను నేను ఏవిధంగా వ్యక్త పరస్పరాన్నను?

మిమ్మల్ని మీరు నిజంగా వ్యక్తపరచుకొనే మార్గాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. ఏదో ఒక మార్గం ప్రయత్నించండి. ఒక వేళ అది మీరనుకున్న విధంగా పనిచేయకపోతే, ...దానికి తగిన రీతిలో మార్గాలు, చేర్పులు చేయడానికి వెనుకాడకండి. మీ సామర్థ్యాలను ప్రపంచానికి వెల్లడించడం అనేది పూర్తిగా వృత్తిగతం... మీ జీవితంతో మీరేం చెయ్యాలను కుంటున్నారు అనేది మీరు మాత్రమే నిర్ణయించగలరు!

మీ సహజ సామర్థ్యాలను మీరు వృత్తికరిస్తున్నపుడు జీవితం సునాయాసంగా సాగిపోతుంది. సరియైన వృక్షులనీ, క్రొంగాత్త అవకాశాలనూ మీరు ఆకర్షిస్తారు.

మీ అంతరంగ ప్రతిభను మీరు వెదజల్లుతున్నపుడు, మీ రూపంలో ఏర్పడే మార్పును ప్రజలు గమనించగలరు. మీరు మరింత ఉల్లాసంగా, యవ్వనంతో శోభిల్లుతారు. మీ లోని ఆతాజా ధనాన్ని ప్రజలు గుర్తిస్తారు.

భగవంతుడిచ్చిన బహుమానాలను గుర్తించి, వాటిని సైపుణ్యాలుగా మార్పుకొని, ఆ సైపుణ్యాలను తమ లక్ష్మ్యసాధనలో సంపూర్ణంగా ఏనియాగించుకునే వారే నిజమైన విజేతలు! మానవ సృజనాత్మకతను మించిన ఆదాయ వసరు మరొకటి లేదు.

మీ సహజ ప్రవృత్తిని ఎన్నడూ వీడకండి!

మీ సహజ సామర్థ్యాలను ఎన్నడూ వీడకండి!

ప్రకృతి మిమ్మల్ని దేనికి ఉద్దేశించిందో దానికి కట్టుబడి ఉండండి.

... విజయం మిమ్మల్ని వరిస్తుంది.

- సిద్ధీ స్నేత

అంతర్వ్యాణి

నేనేం చేసినా అది ప్రపంచాన్నిం మార్చలేదు. కానీ నా అంతర్వ్యాణిని వినిపించడం ద్వారా బహుశా ఈ ప్రపంచంలో అన్నిటికన్నా గొప్ప విషయాలకు, మనమ్ముల మధ్య సామరస్యానికి, ప్రపంచ శాంతికి నేను సహయపడగలనేమో. - ఆలబ్ర్ట్ ఐస్ట్రీన్.

ప్రస్తుతం ఏం పని చేస్తూ జీవిస్తున్నారో...అది మీ శరీరాన్ని, మనస్సును, హృదయాన్ని, ఆత్మను ...సంతృప్తిని కలుగజేస్తుందో లేదో మిమ్మల్ని మీరే ప్రశ్నించుకోండి!

మొదటిది: మీ పని మీ శారీరక అవసరాలను తీరుస్తుందా: మీరు మంచి జీవితం జీవించడానికి అవకాశమిస్తుందా? మీ నెల భార్యలు కన్నా ఎక్కువ ఆదాయాన్నిస్తుందా? మీరు, మీ కుటుంబ సభ్యులు మంచి దుస్తులతో, మంచి ఇంటిలో ఉండడానికి అవకాశ మిస్తోందా?

రెండవది, మీ మానసిక అవసరాలు తీరుతున్నాయా? మీ పని మీ మేధస్సుకు నిజమైన పని కలిగిస్తుందా? నవాళ్లయు స్వీకరించి ఎదురూఫే శక్తిని అందిస్తూ, కొత్త విషయాలను నేర్చుకొనే అవకాశం మీకు ఇస్తుందా?

మూడవది: మీ భావోద్యేగ (ఎమోషనల్) అవసరాలను అది తీరుస్తుందా? మీ పనిని మీరు మనసస్యార్థిగా ఇష్టపడుతున్నారా, ఆ పని పట్ల ప్రేమను కలిగి ఉన్నారా? ఒక తపనతో, తపస్సులా ఆ పని చేయాలనిపిస్తుందా?

చివరిగా అది మీ ఆధ్యాత్మిక అవసరాలను తీరుస్తుందా? మీ జీవిత కార్యం అదేనని మీరు నమ్మతున్నారా?

శరీరం, మనస్సు హృదయం, ఆత్మలకు సంబంధించిన పై ప్రశ్నలకు మీరు బీగ్రగా, “అవను” అని చెప్పిగలిగితే మీరు మీ “అంతరంగ పిలువును” కనుగొన్నట్లే!!

డబ్బు కోసమే కొందు పనిచేస్తారు. తమ శారీరక అవసరాలు తీరుతాయి కాని వారి సృజనాత్మకత, మేధస్సు, టాలింట్ మొసానవి వారి పనిలో ప్రవేశపెట్టే అవకాశం ఉండదు. అటువంటి అనుభవానికి ప్రపంచం నీరాజనం పలకదు. కేవలం బ్రతకగలుగుతారు.

మరొకరకమైన వృత్తిలో శారీరక శ్రమ మాత్రమే కాదు, ఎంతో మేధస్సు పెట్టి పని చేయాల్సి ఉంటుంది. తెలివితేటలకు గుర్తింపు వస్తుంది. శారీరక అవసరాలకన్నా ఎక్కువ డబ్బు వస్తుంది. కానీ ఒక లాటరీ కనుక దొరికిందంటే ఈ పని చేయడానికి ఇష్టపడకపోవచ్చు. అంత డబ్బు ఉంటే ఈ పని ఎందుకు చేస్తాను అంటున్నారంటే మరి మీరు ఇష్టపడే పని మరొకబి ఉన్నట్లే కదా! కానీ మూడోరకం వృత్తి ఉంటుంది: అది మీ శారీరక అవసరాలకు సరిపడా డబ్బు సంపాదిస్తుంది, మానసికంగా మీ మేధస్సుకు పదునుపెడుతుంది, ఆ పని మీకు ఉత్సాహస్త్రీ,

ఉత్తేజాన్ని కలుగచేస్తుంది. కానీ అది మీ పని కాకపోవాచ్చు. మీకు ఆ పనిలో తపన ఉండుచ్చు, కానీ ఆ పని మీ జీవిత కార్యం లేదా మీ కోర్ కాంపిటెన్స్ కు సంబంధం లేనిదై ఉండవచ్చు.

ఉదాహరణకు, నేను ఒక గ్రాఫిక్ డిజైనర్గా పనిచేస్తున్నప్పుడు ఆ పనిని నేను చాలా ఇష్టంతో చేసేవాడిని. కానీ ఆ జీతం నాకు సరిపోయేది కాదు. ముద్రణా రంగంలో ఉన్నప్పుడు, ఒక కొత్త డిజైను చేసి ట్రింటు చేసినప్పుడు ఆనందం వచ్చేది, డబ్బా వచ్చేది. అయినా అది నా జీవిత కార్యం కాదు. ఇక ఈవెంట్ మేనేజ్‌మెంటు నిర్వహణలో భాగంగా చేసిన పలు ట్రేడ్ ఫైల్స్ (ఎగ్జిషన్స్) లో డబ్బా వచ్చేది, పేరూ వచ్చేది, కానీ టిప్పన్ కూడా వచ్చేది. ఎప్పుడూ అనిపిస్తుందేది, నా అసలు పని ఇవీ ఏవీ కావని. స్ట్రోన్‌చేచ్ ఉపన్యాసం ఇచ్చినప్పుడు మాత్రం చెప్పలేని ఆనందం మనసులో సంక్రమించేది. నేను ప్రాసిన మొదటి పుస్తకం ది సీక్రెట్ 2002 లో ప్రాసినా ఈనాచిక్ 12 ముద్రణలతో ఎన్నో వేల మంది జీవితాలను ప్రభావితం చేయడానికి కారణం, ఆ ప్రాసే సమయంలో నేను చేరిన ఒక భావతీత స్థితిని ఇప్పటికీ మరువలేను. నేను నా అసలు పని గుర్తించి, ఆ పనినే జీవిత కార్యంగా మలచుకోవడానికి నాకు పట్టిన సమయం సుమారు 10 సంవత్సరాలు. ఎందుకంటే విద్యార్థిగా ఉన్న స్వాతంత్యం, వివాహమయ్యాకా, పిల్లలు కలిగాకా ఆర్థిక స్వాతంత్యం సాధిస్తేనే కానీ మనిషికి మళ్ళీ స్వాతంత్యం రాదు. ఈ సమయాన్నంతా భవిష్యత్కు పునాది వేసుకోవడంలోనే గడిపాను, వందలాది ఉపన్యాసాలు ఇచ్చాను. పలు వ్యక్తిత్వాలు మేనేజ్‌మెంట్, ఆధ్యాత్మిక కోర్సులు చేసాను. సమాజంలో కొంత పేరు సంపాదించాకా, ఇక పూర్తిగా నాదైన ప్రపంచంలోకి దూకాను. కానీ ఈ నా ప్రయాణం చాలా సులభంగా జరిగిపోయిందని మీకు చెప్పలేను. కానీ ఇది పదిలి మరో పని చేసి జీవితాన్ని వృధా చేసుకునే ఆలోచనా నాకు లేదు.

కానీ మారుతున్న పరిస్థితులలో, పెదుగుతున్న మానసిక పరిణాతిలో, వికొన్సున్న బైత్యుంతో ఉన్న ప్రస్తుత సమాజంలో తలెత్తుకుని తిరిగేవారంబే కేవలం ధనాల్ని ధైయంగా పనిచేసేవారా లేదా ప్రేమ, కదులు నిండిన వ్యాదయాలతో పనిచేసే వారా అన్నది ఒక్కకణంలో పసిగట్టే కాలంలో ఉన్నాం మనం. మరి, మీరు ఎలా జీవించాలో మీరే నిర్ణయించుకోవాలి.

ఇతరులు మిమ్మల్ని ఏవిధంగానూ మభ్య పెట్టకుండా చూసుకోండి. మీరో ‘చిభిన్సుమైన టూలెంట్ కలిగి ఉన్నారు. అదేమిటో కనుగొనవలసిందే మీరే!

మీ అంతరంగ పిలుపు ఏమిటో కనుగొనాలంటే, ముందు మీ సహజమైన టూలెంట్ ఏమిటో తెలుసుకోవాలి, ఏ విషయంలో మీరు సంపూర్ణులో, సమర్థులో ఆర్థం చేసుకోవాలి. ప్రాచీన రోమన్ కవి వర్ణిల్ చెప్పినట్లు మీ వృత్తి అంటే మీరు జీతాన్ని ఇంటికి తెచ్చుకునేది కాదు. మీరు ఈ భూమిపై నిర్వర్తించవలసిన కర్తవ్యం. అటువంటి తపనతో, తీవ్రతతో పనిచేస్తే అది ఆధ్యాత్మిక అంతరాత్మ పిలుపవుతుంది.

మనం ఏ పని బాగా చేయగలమనేది ప్రతిభ. మనం ఏ పనిని చేయడాన్ని అత్యంత ఇష్టపడతాము అన్నది తప్పన (పొణ్ణీ). మనం చేసే ఏ పని ప్రపంచానికి అవసరమయి మనకు ధర చెల్లిస్తుందో అది అవసరం. ఏది చేయాలని మనసు చెప్పందో అది అంతరాత్మ.

ఆధ్యాత్మిక, మానసిక, శారీరక, సామాజిక అవసరాలు అన్ని కలగలిపిన ఒక పనిని కనుగొనడం అంటే మూలకాలన్నీ కలిసిన ఒక రసాయనిక చర్య ఏర్పడడానికి సంస్థితంకావడం అన్నమాట. ఎప్పుడైతే ఆ పొళ్ళు తారాస్థాయికి చేరతాయో, మనలో ఒక ఆక్సిక జ్యూల ఉత్సుమపడాన్ని అనుభవంలోకి తెచ్చుకుంటాము - ఆ అంతర్గత శక్తుల కలయిక వల్ల వచ్చే ఒక విస్మేటనం మనలోని అగ్నిని రాజేసి మనకు ఒక దిశ, ధృక్షఫం (విజన్), తపన మరియు ఒక సూర్యివంతమైన సాహసాపేత జీవితాన్ని అందిస్తుంది.

- స్త్రీఫెన్ ఆర్ కోవే.

అంతరంగ పిలుపు!

అంతరాత్మ పిలుపు అనేది ఒక వ్యక్తిలో పుట్టుకతోనే నాటబడిన బీజం లాంటిది. అది ఆ వ్యక్తి యొక్క విత్తనం. ప్రతిభ, సామర్థ్యాలు, శక్తుల యొక్క ప్రత్యేక సంయోగంతో కూడిన ఆ బీజానికి సరియైన పోషణందినిస్తా పెంపాందినే అది పుణ్యించి, ఘలించి ఈ స్ఫ్ట్యైక్ శేఖనిస్తుంది. అంతరాత్మ పిలుపు యొక్క సంపూర్ణ భావన ఏమిటంటే - మీరవరో ముందు అవగాహన చేసుకొని, మీ టాలెంట్స్‌తో ప్రకృతికి ఏవిధంగా సహకరించగలరో తెలుసుకోవడమే!

జీవితం యొక్క పిలుపు(లు) అనేది - మనకున్న బలాలు, సామర్థ్యాలను మంచికోసం వినియోగిస్తూ... జీవిత ప్రయోజనాన్ని తెలుసుకోవడంలో చైతన్యంతో మనేకమవడానికి చేసే మేలుకొలుపు! మీ జీవితం యొక్క పిలుపు అంటే కొంతమంది వ్యక్తులపై గాని, దేశంపైగాని మొత్తం ప్రపంచంపై గాని ప్రభావం చూపడానికి నిరాకరించలేని ఒక భావోద్గ్రమేన భావన.

అటువంటిభావాలు, కారణాలు - తమును అందిపుచ్చుకొని తముపై స్నాధికారత చూపేవారి కోసం అనంతంగా ఈ స్ఫ్ట్యైలో వేచిచూస్తున్నాయి! వీటిలో ఒకటి మిమ్మల్ని పిలుస్తుంది! ... ప్రతిస్పందించడానికి, సమాధాన మిహ్వడానికి మీరు సిద్ధపడితే, మీ అస్తునె జీవితం ఆరంభమవుతుంది.

ఇప్పటికే ఆలశ్యమయిందని మీలో కొందరు భావించవచ్చు, మీ అంతరాత్మ పిలుపును ఏ కారణంగానో అందుకోలేక పోయాం! అని నమ్మవచ్చు. జార్జి ఇలియట్ చెబుతున్న ఈ మాటలు చదవండి - “మీరేడి కావాలనుకుంటున్నారో అలా రూపొందడానికి ఇప్పటికీ సమయం మించిపోలేదు. మీ జన్మ సౌఫల్యతనిచ్చే పనిని మీరు కనుగొనగలరు, మీలో నిద్రాణమై ఉన్న ప్రత్యేక మేధస్సును (యూనిక్ జీనియస్) మేల్కొల్పి మీ జీవితాన్ని వినుత్తుంగా రూపుదిద్దు కునే మార్గాన్ని మీరు కనుగొనగలరు.

లోలోపిల మీ హృదయం మిమ్మల్ని పిలుస్తోంది! ఆ పిలుపు ఎంతశే సొమ్మంగా, సిరంతరాయంగా, ప్రేమచూలితేష్టోంది. మీరెపుత్తుతే ఆ పిలుపునే కనుగొన్నారే, ఆపై మీ జీవితం అనోహృద్యమేని మేలుపులు తిరగడం చూస్తారు. మిమ్మల్ని సంపద, తేర్చ ప్రతిష్టాలవైపు, మీ యొక్క శరీరం, మనస్సు, హృదయం, ఆత్మలక్ష ఏక తాటిపై నేడిపించేరి మీ “అంతయాత్మ పిలుపు” వొత్తమే!

మన అంతరాత్మ పిలుపుతో జీవించడం ద్వారా, ప్రపంచ నాటకంలో భగవంతుడు మనకిచ్చిన పాత్రను పరిపూర్ణంగా పోషించినట్లవుతుంది.

మీరు మీరుగా ఉండండి

జీవితంలో అతి పెద్ద టైమ్ వేస్ట్ ఏమిటంటే, మీరు చేయనక్కరలేని పనిలో జీవితాంతం మునిగిపోవడమే. ఏ సంఘలోనైనా నిజమైన యోగ్యత కలవాడెపుడూ పోటీకి, రాజకీయాలకు అతీతంగా వ్యవహరిస్తాడు. యోగ్యతలేని సాధారణమైన వారు మాత్రమే రకరకాల ఆఫీసు రాజకీయాలు నడుపుతారు. నిరంతరం ఇతరులను ఇంపైన్ చెయ్యాలనే ఉధేశ్యంతో పనిచేసే వ్యక్తులు తమ సహాజ ప్రతిభను కోల్పోవడమే కాక, తమ ఆత్మ ఔన్సుత్యాన్ని (సెల్ఫ్ ఎష్ట్ మ్యూజ్) తగ్గించుకుంటారు.

టాలెంట్ ఉన్నవారికెప్పుడూ ఆవకాశాలు ఎదురుచూస్తుంటాయి. వారెపుడూ ఉద్యోగం/ పని కోసం ఎదురుచూడనవసరం లేదు. ఖాతాదారులు, సంస్థలే అటువంటి వారి కోసం ఎదురుచూస్తూ ఉంటారు. టాలెంటును సమ్మిద్ధిగా వృద్ధి చేసుకున్నవారెపరూ వృత్తి కోసం, జీవన భ్యాటికోసం ఎప్పుడూ భయపడువసరం లేదు. తన అంతరాత్మ పిలుపుకు ప్రతిస్పందించిన వ్యక్తి సేవలకు దిమాండు లేకపోవడం అంటూ ఉండదు. ప్రతిభతో పాటు, వృత్తి నైపుణ్యం, సమకాలీన జ్ఞానం, సరైన దృక్పథం, భవిష్యత్తు పట్ల వ్యాహం, మంచి అలవాట్లు ఉన్నవారికి విజయం కొంత నెమ్ముదిగా రావొచ్చేమో కానీ ఖచ్చితంగా వస్తుంది.

మీ నిజమైన వృత్తిని కనుక్కోడి ఆ పై జీవితమంతా విశ్రాంతి తీసుకోండి. ఎందుకంటే అపడు మీరు పని చెయ్యరు, మీ ద్వారా అప్పయత్తుంగా ఆ పని జరిగిపోతుంది. జీవితాన్ని పండగ చేసుకోవడమంటే అదే! మీదైన పిలుపును మీరు అందుకుని అనుసరించడానికి మీరు జన్మించారు! మీకు అత్యంత ఇష్టమైన పనిని వృత్తిగా చేసుకోవడం అనేది మీకు మనసస్వార్థిగా నచ్చినట్లయితే, మీకు రెండు దారులు ఉన్నాయి. ఒకటి ఏదో ఒకరోజు మీ అసలైన పిలుపు దానికదే వస్తుందని ఎదురుచూడడం, రెండవది మీ కలల దిశగా వడివడిగా అడుగులేయడం.

ఒక ప్రతిభావంతుడు ఎక్కువ తప్పబడ్డాడు, ఒక సమర్థుడు ఎక్కువ ఇంకా బాగా చేసి ఉండపట్టు అని చర్చించే ఏమయ్యకుడిని మనం పట్టించుకోవసరంలేదు. ప్రశంసలు పొందవలసినవాడు ఎవరంటే, ఆక్షణంలో రంగ భూమిలో ఉన్నవాడు, భూళితో, స్వేచ్ఛంతో, రక్తంతో ముఖం చెదిరినవాడు, తప్పులు చేసి సర్దుకుని ముందుకు నడిచేవాడు, అత్యాశ్చామయంతో ఏమిటో, అంకిత భూమయంతో ఏమిటో తెలిసిన వాడు, ఒక గొప్ప ధైయం కోసం పరిశ్రమించేవాడు, విజయం సాధిస్తే దాని విలువ తెలిసినవాడు, అపజయం ఎదురైతే కనేసం తను ఏమీ పట్టని, బెదురు మనస్తత్వం కలవాడిని కానన్న తృప్తితో అపజయాన్ని శ్యోకరించినవాడు, అతమా ప్రశంసకు పొత్తుడు.

- ధియోదోర్ రూజ్ వెల్టు

హృదయకాంక్ష

మీ అంతరాంతరాల్లోనుండి వచ్చే ఆకాంక్షే మీరు. మీ అభిలాష ననునరించి మీ చిత్తం, చిత్రాన్ని బట్టి మీ కర్చు, మీ కర్చు కనుగొఱంగా మీ విధి నీర్థయింపబడతాయి.

- ఉపనిషత్తులు

అంతరాంతరాల్లోని మన స్వరూపం (our core) ఏమిటో కనుగొని తదనుగుఱంగా జీవించడమే విజయం అనేదానికి వాస్తవమైన అర్థం. మీరు ఇంకా కనుగొనకపోతే, ఈ క్షణంలో కూడా మీకు తెలియిన ఒక గొప్ప ప్రతిభ మీలో నిద్రాఱంగా ఉన్న ఒక విత్తనంలా ఎదురు చూస్తుంది. ఒక గాయకుడు గొప్ప సంగీతజ్ఞుడి కోసం, ఒక రాయి - ఒక గొప్ప శిల్పి కోసం, ఒక ఆర్థిక్ష్య ఒక బిల్డర్ కోసం ఎదురుచూస్తున్నట్లు అది మీ కోసం ఎదురు చూస్తుంది.

మీ హృదయంలోని ఆకాంక్ష - మీ కోరికలు, కలలు, ఉద్ధేశ్యాలు, లక్ష్మీలతో కూడి ఉంటుంది. ఆ ఆకాంక్ష అనేది - [ప్రేమ, సమ్మద్భి అనే వాటియెక్కువునాది సుంచి ఉధ్వమిస్తుంది. మీ పై వర్షింపబడిన వరాలన్నీ మీరు దేనికొరకు ఉద్ధేశింపబడ్డారో దానిని సాహసాపేతంగా, పైభవోపేతంగా ఆవిష్కృతం చేయాలని, నిస్సంకోచంగా, నిర్మితితో ఆ అద్భుతాన్ని సృజించాలని సదా ఆహ్వానిస్తుంటాయి.

మీ హృదయపు ఆకాంక్షకు ఏది సత్యమో తెలుసు. ఆ సత్యం వైపే అది మిమ్మల్ని పిలుస్తుంటుంది. మీ హృదయపు ఆకాంక్ష ఇప్పుడే, ఇక్కడే, ఈ క్షణంలోనే మిమ్మల్ని ... ఏదైనా నూతనమైనదానిని, పూర్వం ఏ కారణం చేతనో వదిలివేసిన దానికి మరల జన్మనిచ్చే సృజనాత్మక కార్యాలలో పాలు పంచుకోమంటూ మిమ్మల్ని ఆర్తితో ఆహ్వానిస్తుంది.

ఒక ఐడియా జీవితాన్నే మార్చేస్తుంది, అయితే ఆ ఐడియా మీదే అయి ఉండాలి. సరియైన ఉద్ధేశ్యాలతో, చిత్తపుద్ధితో కూడిన కార్యావరణ ఎటువంటి ఆకాంక్షనైనా వాస్తవంగా ఊహించని మార్గాలలో తనదైన సంఘటనలను సృష్టించి నిజం చేస్తాయి.

సైపుణ్యం లేని జ్ఞానం నిర్భరకం. జ్ఞానం లేని సైపుణ్యం అర్థ రహితం. సైపుణ్యం, జ్ఞానంతో కూడిన సహజ ప్రతిభ యొగ్గమైనది. ప్రతి ఒక్కరికీ టాలెంటు ఉంది. కానీ టాలెంటును అనుసరించి అది తీసుకువేళ్లే స్థానానికి వెళ్లే దైర్యం చాలా అరుదుగా ఉంటుంది.

మీ హృదయ సంబంధమైన అంతర్గత ప్రాణీణ్యతని గుర్తించి మీరు ప్రేమించే ఆ హనిని ఏకాగ్రతతో కృషి చేయడానికి తగిన సమయాన్ని కేఱాయించడం అనేది... మీ విజయాన్ని మరింత త్వరితం చేసే మేలున మార్గం. జీవితం నుండి మీరు ఏదైతే కోరుకుంటున్నారో అదంతా... “మిమ్మల్ని కూడా కోరుకుంటుంది”. - జాక్ కన్సఫీల్డ్, సక్కెన్ ప్రైన్స్ పల్స్ పుస్తక రచయిత

సరైన వృత్తి

ప్రతిభ, ప్రపంచ అవసరాలు ఎక్కడ కలుస్తాయో, అక్కడే నీ వృత్తి దాగి ఉంది.

- అరిస్తాటిల్

Vocation (వృత్తి) అనే పదం 'Vocare' అనే లాటిన్ పదం నుండి ఉద్ఘాటించింది. దానథరం పిలుపు (To call) అని. మీ నిజమైన పిలుపుకి (True Calling) మీరు ప్రతి స్ఫుందిస్తే, మీ ప్రపుత్తే మీ వృత్తి అవుతుంది. అలాంటి Vocation కనుగొన్నప్పుడు లైఫ్ ఒక Vacation అవుతుంది.

9 టు 5 జాబు ఎవరికైనా వస్తుంది. జాబ్కే, కేరీర్కి చాలా తేడా ఉంది. ఏ జాబ్కైనా కొన్ని స్కూల్స్ ఉంటే చాలు, కేరీర్కి మాత్రం టేలెంట్ అవసరం. ఉద్యోగం జీతాన్నిస్తుంది. కానీ జీవితాన్నిప్పులేదు. మీలోని చైతన్యానికి పోషణనిప్పులేదు. ఆర్థపంతమైన, పరిపూర్వత నిచ్చే పనిలో మీరు నిమగ్నం కానపుడు, మీకు ఆత్మ సంతృప్తి లభించదు. ఆనందం దూరమౌతుంది.

తమహ నచ్చిన, ప్రేమించే పనిని చేస్తూ జీవితాన్ని గడుపుతున్నారు. మరింత ఎక్కువ కాలం జీవిస్తారట. దీర్ఘాయుస్సునిచ్చే కారకాలపై రిసెట్ట్ చేసిన డక్ యూనివర్సిటీ వారు, మంచి ఆరోగ్య అలవాట్లు, మంచి జీవ్ కంటే కూడా 'జాబ్ సాటిస్టిఫ్యూషన్ (వృత్తిపట్ల సంతృప్తి) ఎక్కువ ప్రభావం చూపుతుండని కనుగొన్నారు.

మీరు చేయాలన్న పని ఏమిటో? తెలుసుకోనే ముందు, మీరేమిటో తెలుసుకోవడం! అత్యంత ప్రధానం! "know your self, control yourself, Express yourself" (1. నిన్ను నీవు తెలుసుకో. 2. నిన్ను నీవు నియంత్రించుకో (స్వీయ క్రమశిక్షణ). 3. నిన్ను నీవు వ్యక్తికరించుకో) అనే గ్రీకు ఫిలాసఫీ మన జీవన సరళిగా మారాలి.

ప్రతి ఒకరూ కొన్ని విషయాల్లో ప్రాచీణ్యం కలిగిఉంటారు. అవి సహజంగానే వారిలో ఉండడం వల్ల వాటిని సాధారణంగా ఎవరూ ప్రత్యేకమైనవిగా గుర్తించరు. అవి నిజానికి ప్రత్యేక ప్రతిభ ఏమీ కాదు. అది మన సహజ స్వభావం. కానీ ఇతరులకు అది ప్రత్యేకం.

మనలో ఉన్న సాధారణమైన పొరపాటు అభిప్రాయం ఏమిటంటే స్కూల్, టాలెంట్ ఒకటీ అనుకుంటాము. స్కూల్ అనేవి ఎవరైనా అభిప్పుద్ది చేసుకోవచ్చు. చాలా వరకు చేతులతో, ఉన్న పరిజ్ఞానంతో చేసే పనిని స్కూల్ (సైపుణ్యం) అంటారు. టేలెంట్ అలాకాదు, అది మన సహజ ప్రపుత్తి. దానిని కనుగొనాలి లేదా గుర్తించాలి.

మీరు చాలా సంతోషంగా ఉన్న క్షణాల్లో... ఉద్దేకం, ఉద్యోగానికి లోనవకుండా మీ మనస్సును పూర్తిగా లయం చేయడం, ఆ ఆనందాన్ని లోతుగా అనుభవించడమొక్కటే మీరు సంతోషంగా ఉండటానికి వెతక వలసిన మార్గం.

- జోనఫ్ కెంపబెల్, మైదోలజీ స్కూలర్

మీలోని అగ్ని రాజేయండి

మొత్తం మానవ జాతిని మూడు రకాలుగా విభజించవచ్చు).

1. కదలనివారు. 2. కదిలేవారు. 3. కదిలించేవారు. - బెంజిమన్ ప్రోంక్లిన్

టీలెంట్ అనేది అంతరంగంలో నిగూఢమైన అగ్ని లాంటిది. రాయి రాపిడికి గురయితేనే జ్వలిస్తుంది. రాయిని మాత్రం చూసే వారికి దానిలోని గుప్తంగా ఉన్న అగ్ని కనపడుతుందా!

ప్రేరణ అగ్నిని రగిలించే స్వార్క్ష అయితే అంతరంగ పిలుపు అనేది మిమ్మల్ని ఒక కార్బాన్ని సాధించడానికి మేల్కొల్పే చోధక శక్తి. మీ ఇల్లు అంటుకుండి అని ఎవరైనా చెప్పారనుకోండి!, రెండో ఆలోచన లేకుండా మీ ఇంటి పైపు పరిగెడతారు. ఇక దేని గురించి ఆలోచించరు. ప్రజలు మిమ్మల్ని తిడుతున్నారా, మెమ్మకుంటున్నారా అనేది చూడరు. ఎందుకంటే ఆ క్షణంలో మీ ఇల్లు రక్షించుకోవడం ప్రధానం, అత్యవసరం, మిగతావన్నీ అప్రధానం. అదే విధంగా, అటువంటి తీవ్రతతో మీ పిలుపును మీరు అందుకుంటే, ఇక మిమ్మల్నివరూ అపలేరు! అటువంటి వ్యక్తులు అధ్యాత్మమైన మార్పుకు కేంద్రమౌతారు.

నీపెదుడూ క్రిందికే పయనిస్తుంది కానీ నిప్పు చూడండి, అదెపుడూపైకి జ్వలిస్తుంది. నీటీక్రింద నిప్పును పెట్టి వేడిచేస్తే అది ఆ నీటిని కూడా ఆవిరి రూపంలో పైకి పంపుతుంది. సమయానికి నిద్రలేవండి. మీలోని అసలైన అగ్నిని (టీలెంట్సు) కనుగొని, దానిని ఒక సేవగా అభివృద్ధి చేసుకుని, మీ ఆగమనం కోసం ఎంతగానో ఎదురుచూస్తున్న ప్రపంచానికి అందించండి. కలను నిజంచేసే తపన, లక్ష్మీం ప్రతి ఒక్కరిలోనూ ఉంటాయి. లక్ష్మీం లేని తపన వలన శక్తి వ్యధా అవుతుంది. తపన లేని లక్ష్మీం వల్ల అది నెరవేరని కలలా ఉండిపోతుంది. తపన, లక్ష్మీం రెండూ కలిసినప్పుడు చాలా తక్కువ మందికి మాత్రమే సాధ్యమైన అద్భుత శక్తిపంతమైన ప్రపంచంలోకి మీరు ప్రవేశించగలుగుతారు.

మీ నమయం పరిమితం, కాబ్లోజింకెపరి జీవితంలాగో జీవిస్తూ దానిని వ్యధా చేయకండి! ఇతరుల ఆలోచనా దృక్పథం యొక్క ఫలితాల్లో ప్రతిఫలించే సిద్ధాంతాలలో ఇయక్కోవద్దు.

ఇతరుల అభిప్రాయాలు, మీ 'అంతరాత్మ పిలుపు'ను ముంచెయ్యకుండా చూసుకోండి! మఖ్యాంగా మీ హృదయాన్ని, అంతఃజ్ఞానాన్ని అనుసరించడానికి సాహసించండి! ఎందుకంటే వాటికి మాత్రమే తెలుసు మీరు నిజంగా ఎలా రూపొందాలనుకుంటున్నారో! మిగతావన్నీ అయోగ్యమైన విషయాలు.

- స్టీవ్ జాబ్స్ (సి.ఐ.బి. ఎపిల్ కంప్యూటర్స్)

నిన్న నీవు అనుసరించు!

పరథర్మాన్ని పరిపూర్ణంగా చేయడం కంటే, తన ధర్మాన్ని నిర్వహించడం,
సరిగ్గా చేయలేకపోయినా సరే, ఎంతో ఉత్తమం. (భగవద్గీత, 3.35)

గొప్పవారంతా, గొప్పవారవదానికి కారణం, తమ ప్రత్యేకతను తమదైన శైలిలో సాహసంతో బహిర్భూత పరచడమే! వారు ‘తమకు తాము’గా ఉండే సత్తా కలిగినవారు. చాలా సందర్భాల్లో వారు సామాజిక కట్టుబాట్లలో పోరాడడమో, వాటికి అతీతంగా కృషిచేయడమో జరిగి,... తమ టాలెంట్, పాషన్ (తపన), సామర్యాలతో ప్రపంచాన్ని ఆక్రమించి తద్వారా కీర్తి ప్రతిష్ఠలను, సంపదను బహుమతిగా పొందుతారు. మీ స్వియ శైలికి, మీకు మీరుగా ఉండటానికి కట్టుబడి ఉండండి. ఎందుకంటే చిట్ట చివరికి లోకం గుర్తించేది అదే! గొప్ప నాయకులు అందరిలో కనపడే ఒక లక్ష్మణం ఏమిటంటే... వారు తమ తమ అంతరాత్మ పిలుపును అనుసరిస్తారు. తమదైన గీతాన్ని ఎలుగిత్తి ఆలపిస్తారు!

అలెగ్గాండర్ నుంచి అబ్రహం లింకన్ వరకు, గాంధీ నుండి కలామ వరకూ, బీథోవెన్ నుండి రహమాన్ వరకు... చరిత్రలో అటువంటి విభిన్న వ్యక్తులను అంతకు ముందు మీరు ఎప్పుడూ చూసి ఉండరు! ఒకే రంగంలో ఉన్నా వారిలో ఎవరి ప్రత్యేకత వారిదే అటువంటి వారు మానవ చరిత్రలో ముందూలేరు, ఇకపైనా ఉండరు!

ఆదే విధంగా, జీవితంలో మన నిజమైన తపన దేనికోసమో తెలుసుకోగలిగితే మీరు, నేను కూడా అంతే ప్రత్యేకత కలిగిన వారిమౌతాము. ఏమీ కాకుండా పోతామనో ఇంకేదో కావాలనో ఆశించడమే మనపై తీవ్ర ఒత్తిడి కలిగిస్తుంది.

సాసియా మీర్జా సైంట్స్ ఆయతే, కలామ్ వ్యాపార వేత్త ఆయతే, ధోనీ సాఫ్ట్వేర్ ఇంజనీర్ ఆయతే ఎలా ఉంటుంది ఊహించండి! వారు హాయిగా బ్రతికి ఉండేవారు (అనుకుంటాము) కానీ దేశం ఎంతో కోల్ఫోయి ఉండేది! ఏ దేశానికైనా అతి పెద్ద సమ్మం, ధనం వల్లో, ప్రకృతి ఘోరీత్యాల వల్లో, యుద్ధాలవల్లో కాదు. ‘తమ పొరుల్లో నిగూఢంగా ఉండే ఒక అత్యుత్తమ ప్రతిభ గుర్తించబడి, ప్రోత్సహించ బడకపోవడమే’ అనే సత్యాన్ని తల్లి తండ్రులు, విద్యావేత్తలు గ్రహించాలి.

అంతిమంగా మానవుడు నా జీవితానికి అర్థం ఏమిటి అని అడగుకూడదు, కానీ గుర్తించాల్సింది ఏమిటంటే తనే ఆ ప్రశ్న అడగుబడుతున్నాడని. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే జీవితం ప్రతి ఒక్కరినే ప్రశ్నిస్తుంది. తన జీవితానికి జవాబు చెప్పడం ద్వారానే మనిషి ఆ ప్రశ్నకు బధులీయగలడు. బాధ్యతాయితంగా ఉండటం ద్వారానే ‘అసలైన జీవితానికి’ స్వందించగలడు. - విక్రూంకల్. (మేన్ సెర్టిఫికేషన్ పుస్తకం నుండి)

నేనూ మా నాన్న లాంటి వాడినే

ఒక గొప్ప పారిత్రామికవేత్త యొక్క కుమారుడు. తండ్రి తదనంతరం ఆ కంపెనీకి ఛైర్యూన్సగా నియమితుడై, కొత్త పాలసీలతో, ధృక్షథంతో, కొత్త ఉత్సత్తులు ప్రవేశపెట్టి కంపెనీని విప్పవాత్తకమైన రీతిలో పటు కొత్త రంగాలకు దిశా నీర్దేశం చేయసాగాడు. ఈయన దూకుడు చూసిన ఆ కంపెనీ డైరెక్టర్స్ అతనితో... “సర్, మీరు మీ తండ్రిలా కాదు, మీరు పూర్తిగా భిన్నంగా ఉన్నారు” అంటూ పొగడ్తులతో ముంచెత్తారు. దానికా యువకుడు ‘కాదు కాదు. నేనూ మా నాన్న లాంటి వాడినే, ఆయనకూ నాకూ తేడా ఏం లేదు’ అన్నాడు.

‘కాదు సార్, మీ పాలసీలు, ఐడియాలు, ఆలోచనలు, విజన్, మేనేజమెంట్, లీడర్షిప్ అన్ని మీ తండ్రిగారి కంటే పూర్తి భిన్నంగా ఉన్నాయి! అన్నారు అందరూ.

దానికి ఆ యువకుడు “చూడండి! మా నాన్నగారు చాలా ప్రత్యేకమైన వ్యక్తి. ఏ విషయాలలోనూ ఎవరినీ అనుకరించేవారు కాదు, నేను కూడా అంతే, ఎప్పుడూ ఎవరినీ అనుకరించను, మా నాన్నగారితో సహా! ఆ విధంగా నేను కూడా మా నాన్నగారిలాంటి వాడినే” అన్నాడు.

తల్లి, తండ్రుల నుండి వ్యాపారాలు, వృత్తులు అంది పుచ్చుకున్న వారికి జీవితం కత్తి మీద సాములూ ఉంటుంది. ఇతరుల అంచనాలు చాలా ఎక్కువగా ఉంటాయి. కానీ వారికి ఉన్న ఆడ్వాంటేజీ ఏమిటంటే రెడీగా ఒక ప్లేట్ ఫామ్ ఉండడం. కానీ వారు తమ వ్యాపారాన్ని లేదా వ్యతిలో ముందుకు వెళ్ళాలంటే తన దైన శైలిలో నాయకత్వ లక్షణాలు పెంపాందించుకుని, ఒక ఖచ్చితమైన విజన్తో ముందుకు వెళ్ళగలిగిన నాడు తల్లి తండ్రులే కాక సమాజం మెచ్చే పౌరులవుతారు.

సాధారణమైన కార్బాలను కూడా అసాధారణమైన రీతిలో నిర్విర్తించినప్పుడే, ప్రపంచం యొక్క దృష్టిని మనమైపు నీర్దేశించగలుగుతాము. ప్రతి ఒక్కరి జీవితంలో ఒక ఉత్సత్త్వి ఉంటుంది. అది అంతరంగంలో ఎక్కడో నిక్కిప్పమై ఉంటుంది. దానిని జ్యులింపజేసి జీవితంలో ప్రతిఫలించేలా చేసుకోవడమే మీకు కావలసిన ఒకే ఒక అర్దత.

సృజనాత్మకత కల వ్యక్తి సాధించాలనే
కోరికతో ప్రేరణ పొందుతాడు.
ఇతరులను ఓడించాలనే తపసతో కాదు.

– అయిన్ రాండ్

విజయం సంభవిస్తుంది

అవసరం లేని వ్యక్తి, సంపద వారసత్వంగా అందుకోవడానికి అర్థాడు.
అలాంటి వ్యక్తి ఎక్కడనుండి మొదలుపెట్టినా భాగ్యాన్ని సృష్టించుకుంటాడు.

- అయిన్ రాండ్

డబ్బుకోసం పనిచేయడం అనేది జీవితంలో పెద్ద తప్పు. మీకేది చేయడం ఇష్టమో అది చేయండి. దానిలో తగిన ప్రాచీణ్యం సాధించిన తరువాత నుండి ధనం దానికదే వస్తుంది.

“నా శిష్యులైన మీకు మరల మరల బోధపరచేదేమిటంటే విజయంపై దృష్టి పెట్టకండి, దానిపైనే మీరు లగ్గుం చేసి లక్ష్యంగా చేపుకునే కొద్దీ దానిని మీరు మిస్టయ్యే అవకాశమే ఎక్కువ. విజయం అనేది ఆనందం లాంటిది అది వెంటబడి తెచ్చుకునేది కాదు, దానికది సంభవించది. అలాంటి నంభపం, వ్యక్తికంటే పెద్దదైన ఒకగొప్ప ప్రయోజనానికి, తనను తాను సంపూర్ణంగా సమర్పించుకున్నప్పుడు, అప్రయత్నంగా జరుగుతుంది.

సంతోషం అప్రయత్నంగా సంభవిస్తుంది. విజయం కూడా అంతే. విజయంపై దృష్టి పెట్టకుండా నీవు ముందుకు సాగితే అది నీముందు మోకారిల్లుతుంది. మీ మనసాక్షి చెప్పేదానిని శ్రద్ధగా వినండి. మీ కున్న జ్ఞానం మేరకు ఆ మాటలను కార్యారూపం దాల్చేలా చేయండి. అలా.. జీవితంలో ప్రతిక్షణం ముందుకు సాగండి... ఎప్పుకైనా, నేను ఖచ్చితంగా చెప్పగలను, విజయం మీ వెంట నడిచి వస్తుంది. ఎందుకంటే మీరు దాని గురించి ఆలోచించడమే మరచిపోయేంతగా జీవితంలో లీనమయ్యాడు కాబట్టి.”

- విట్కర్ ప్రాంకెల్, (మాన్ ఇన్ సెర్ట్ ఆఫ్ మీనింగ్ పుస్తకం నుండి)

సహజ నొమర్యం

మన కాన్నియస్ మైండ్లో ఉండే సమాచారం కంటే సబ్కాన్నియస్ మైండ్లో ఉండే సమాచారం కోటి రెట్లు అధికం! అని పరిశోధకులు అంచనాలేసారు. ఆ సమాచారమే మీలో నిగుఢమైన, సహజ జీనియస్ (ప్రతిభ) కు ఆధారం, మూలం, ఇంకో మాటలో చెప్పాలంటే మీలో కొంత భాగం మీ కంటే చాలా గొప్పది. - మైఫోల్ ఇ. గెల్చ్

గొప్ప గొప్ప సాఫ్ట్వేర్ నిపుణులు, మామూలు ఉద్యోగులకంటే ఏ 10 రెట్లో, 100 రెట్లో కాదు... ఏకంగా 10,000 రెట్లు ఎక్కువ ఉత్సాధకత కలిగిన వారు అంటారు నాథన్ మైర్వోల్డ్, మాజీ మైక్రోసాఫ్ట్ ముఖ్య శాస్త్రవేత్త.

మనలను ఒక రంగంలో జీనియస్గా ఉధ్వవింపచేసే ఒక అరుదైన ప్రతిభ ‘తపన’ అనే రూపంలో నిగుఢంగా మనందరిలో నిద్రావస్థలో ఉంటుంది. అది చేయడాన్ని మీరు ప్రేమిస్తారు. ఆ పనిని అలవోకగా చేస్తారు. అది తప్ప ఇంకే పని చేయడమైనా మీకు కష్టంగా ఉంటుంది. ఆ ప్రవృత్తినే, మీ వృత్తిగా మలచుకొంటే మీరు ఆనందాన్ని పొందుతూ డబ్బు సంపాదిస్తారు.

మనలో ఉన్న టాలెంట్సు గుర్తించడం, అది ఇతరులకు ఉపయోగపడే విధంగా తీర్చిదిద్దుకోవడం, అదే ఒక జీవిత లక్ష్యంగా మలచుకోవడం-ప్రశాంతత, సంపద రెండూ పొందే సులభ మార్గం.

ఒకప్పుడు మనిషి వేటకెళ్ళి బ్రతుకుతెరువు సాగించేవాడు. నాగరికత పెరిగిన తరువాత, కర్మగారాలు పెట్టి యంత్రాలతో ఉత్సత్తి చేసి జీవించాడు. గత రెండు దశాబ్దాలనుండి సమాచార విప్పవంతో వచ్చిన మార్పుల వల్ల, ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ సాయంతో ప్రగతి సాధించాడు. కానీ భావిష్యత్తులో మేధస్సులే కాక కళాత్మక వ్యాదయం, సృజనాత్మకత, మానవత్వంతో కూడిన నాయకత్వం ఉన్నవారే ఏ రంగంలో అయినా నాయకులుగా ఎదిగే అవకాశముంది.

మీరింత గొప్ప జీనియస్ ఎలా అయ్యారు అని ఆల్బర్ట్ ఐన్స్ట్రీన్ అనే శాస్త్రవేత్తను అడిగినప్పుడు, ఆయన ఇలా సమాధానం చెప్పారు. నేను జీనియస్ కాదు, కానీ క్యారియస్, అంటే కుతూహలంకలవాడిని, అలా జీనియస్గా రూపొందాను.

మీకు ఏరంగంలో అటువంటి క్యారియసిటీ ఉందో, ఏ రంగంలో అయితే మీరు పూర్తిగా మనేకమైపోయి కృషి చేయగలరో ఆ రంగాన్ని గుర్తించాలి.

నావిషయంలో నా సహజ సౌమర్యం స్వార్థివిచ్చే ప్రసంగాలివ్వడం, ప్రాయదం, లైఫ్ కోచింగ్లో శిక్షణ ఇవ్వడంలో ఉంది. ఆ పని చేయడాన్ని నేను ప్రేమిస్తాను. నా పనిని పది మందికి ఉపయోగపడే విధంగా సమర్పంతంగా నిర్వహిస్తాను... తద్వారా ఎక్కుఫీకి వెళ్లినా అభినందింపబడతాను, ఆదరించబడతాను.

మనలో ప్రతి ఒక్కరిలో నిగూఢంగా ఉన్న సహజ ప్రతిభ మనం ఆయా మనులకు ఎక్కుపోయి అయినప్పుడు బయటపడుతుంది. ఉదాహరణకు, సానియా మీర్జా గారిని 7 సంఱాల వయస్సు ఉన్నప్పుడు ఆమె తండ్రి తనతో పాటు టిన్నిస్ ఆడడానికి తీసుకువెళ్లాడట. అక్కడ ఒక ఆటగాడు రాకపోయేసరికి ఈ అమ్మాయికి ఆదే అవకాశం వచ్చిందట. ఆ అమ్మాయిలో ఉన్న సహజ ప్రతిభను అక్కడ ఉన్నవారు గుర్తించడం జరిగింది. ఆ అమ్మాయి ఛాంపియన్ కావడానికి ఆ తండ్రి అండగా నిలవడంతో ఆ అమ్మాయి తారాపథాన్ని చేరుకోకలిగింది.

అలా మనం కూడా ఒక తారాపథాన్ని చేరుకోగల అవకాశం ఒక అరుదైన ప్రతిభ రూపంలో ప్రతి ఒక్కరిలో వేచి చూస్తూ ఉంటుంది. అది బయట వెదికితే దొరకని గని. అయిల్ కావాలంటే, డ్రైల్ చేయాలి. భూ గర్భాల్లో, సముద్ర గర్భాల్లో, ఎడారులలో ఎక్కడైనా దొరకవచ్చ. కానీ మానవ ప్రతిభ కళాశాలల్లో, యూనివర్సిటీలలో దొరకని గని. భగవంతుడు ఆ గనిని మానవ హృదయంతరాలలో నీకిపుం చేసేడు. కానీ మనిషి అన్ని చోట్లకి పయనిస్తాడు-తన అంతరంగంలోకి తప్ప. మనందరిలోనూ చాలా టాలెంట్ ఉంటాయి. కానీ ఒక అసమాన ప్రతిభ, ప్రపంచం ఎదురుచూసే ఒక ప్రత్యేక ప్రతిభ, మీకు సంపదినిచ్చి, ఎల్లకాలం మీకు గౌరవాన్నిచ్చే ప్రతిభ ఒకటి ఉంటుంది. ఆ పని చేయమని మీ మనసు ఎప్పుడూ కోరుతుంటుంది.

మన మందరం కావాలనుకుంటే మనం ఊహించలేని మరొక అద్భుత సౌందర్య స్థాయిలో జీవించవచ్చు. అది మన సహజ సిద్ధమైన జీవితం. చిన్న పిల్లలగా లీనమై ఉండే స్థితి. ఆ స్థితి సత్యమైనది, స్వచ్ఛమైనది. నేనెవరు? అనేదాని యొక్క సంపూర్ణసారం. దానినే యథార్థమైన స్వయత్తుం (అధింటిక్ సెల్ఫ్) గా పిలుస్తారు. మీ అంతరంగ లోతుల్లో మాత్రమే కనుగొనబడే మీదైన తత్త్వం అది. మీ వృత్తి, పొత్తు బట్టి నిర్వచింపబడని మీలో భాగం. మీ వైపుణ్యాలు, టాలెంట్, జ్ఞానం అన్నింటి యొక్క సమాచార రూపం అది. మీదైన సమస్తమూ అదే! అది వ్యక్తికరింపబడవలసిన, బయటకు వెల్లువైరావలసిన ఆవశ్యకత ఎంతైనా ఉంది.

ఎక్స్‌ప్రైస్ యూవర్ సెల్ఫ్

మీరు ఏమి అవడానికి ఉధేశించబడ్డారో, అలా అవడానికి కావల్సిన దైర్యసాహసాలు, నిశ్చయము, చిత్రశుద్ధి కలిగి ఉండటమే విజయం అంటో! నార్జున్ కజిన్స్ మాటల్లో చెప్పాలంటో “జీవితంలో” అతి పెద్ద విషాదం మరణించడం కాదు; మనం జీవించి ఉండగానే మనలో మరణించే ప్రతిభ.”

ఒక నిత్యావసర వస్తువులు అమ్మే వ్యాపారి, సరుకును దాచేసి, కృతిమ కొరత స్టేషన్లేనే అది చట్ట రీత్యా నేరం. అదే విధంగా, మనం కూడా మన ప్రతిభ తెలిసే కూడా వ్యక్తికరించకపోతే, మన చట్టాలు మనని శిక్షించకపోవచ్చు, కానీ జీవితం శిక్షిస్తుంది. ఈ ప్రపంచంలో తన ప్రతిభను వ్యక్తపరచడం కన్నా మించిన ఛారితో మరొకటి లేదు.

ఎవరి టీలెంటును వారిలోనే దాచేసుకుని, ఈ ప్రపంచంలో ప్రతిభ గల నిపుణులకు కొరత ఏర్పడడం వల్ల, ప్రతిభ లేని వ్యక్తులు కీలక స్థానాలు ఆక్రమించి, సంపద దోషకోవడం, దాచుకోవడం తప్ప స్టేషన్లించడం తెలియని వారి వల్ల మానవ జాతి పేదరికంలో మగ్గడానికి తద్వారా మానవ చైతన్యం వెల్లివిరియకుండా ఆశాంతితో బ్రతకడానికి లోపలి ప్రతిభను గుర్తించక, అంతరంగ పిలువును అందుకునే దైర్యసాహసాలను చేయనివారందరూ కొరణమే.

ఒక దుష్పడి దుర్యాగ్ధం కన్నా ఒక మేధావీ హోనం చాలా ప్రమాదకరం అన్నారు. మనం ఈ ప్రపంచాన్ని బాగుచేయడానికి మనం చేయాల్సిందేమీ లేదు. మన ధర్యం మనం నిర్విటించడమే. అయితే మనం గుర్తించాల్సింది మన అసలు ధర్య మేమిటి? అని. గాంధీ గారు వృత్తి రీత్యా ఒక న్యాయవాది. మరి ఆయన అంతరంగ పిలువు స్వతంత్ర్య పోరాటం. మరి ప్రస్తుతం చేసే పనే తన ధర్యం అనుకోవాలా లేదా అంతరంగ పిలువు అంతరంగంగా ఉన్నతమైతే ఆ పిలువును అందుకోవాలా అన్నది మనిషి ఎలా జీవించాలనుకుంటున్నాడు అన్న దానిని బట్టి ఉంటుంది.

గత రెండు దశాబ్దాల కాలం ప్రత్యేకమైన మేధస్సు కలిగిన ప్రత్యేకమైన వ్యక్తులకు చెందుతుంది. కోడ్సును రూపొందించే కంప్యూటర్ నిపుణులు, యుక్కితో కాంట్రాక్ట్లు సాధించే లాయర్లు, అంకెలతో ఆటలాడుకునే ఎంబీఎలు అలాంటివారు అన్నమాట. ఇప్పుడు ప్రపంచం మరింత మారుతుంది. ప్రపంచాన్ని నడించే శక్తి ఇంకొకరి చేతుల్లోకి మారబోతోంది. చాలా విభిన్నమైన మేధస్సుతో కూడిన వ్యక్తులదే భవిష్యత్తు. వారే నాయకులు, స్టేషన్లించవారు, ఆవిష్టులు, రచయితలు, కోన్సిలర్లు, ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు ఆలోచనాపరులు మొదలగువారు. వీరే సమాజం యొక్క అంగీకారాన్ని, అభినందనలనీ గొప్ప ప్రతిఫలాన్ని పొందుతారు.

మీలో రగులుతున్న అసలైన టీలెంటును కముగొనాలి, అత్యుత్తమ ధరకు కొనుగోలు చేసే విధంగా అభివృద్ధి చేయాలి, ఎప్పటికీ జీవిస్తాననే విధంగా నిరంతర సాధనచేయాలి, పదిమందికి మార్గదర్శకైనిలవాలి.

కోర్ కాంపిటెన్స్

ఎప్పటికప్పుడు సత్వర విజయం సాధించాలంటే మనం మాత్రమే చేయగల పని మీద దృష్టి పెట్టాలి. మిగిలిన పనులన్నీ, ఆ రంగంలో ఉత్తమ మైన వారికి అప్పగించాలి. మన కంటే మన వద్ద లేదా మనం అప్పచెప్పిన పని చేసేవారు ఆ రంగంలో నిష్టాత్మలై ఉండాలి. అప్పుడే మనం మన పనుల మీద ఏకాగ్రతగా దృష్టి పెట్టగలం. ఉదాహరణకు, మన కారు ప్రైవెట మన కంటే ఎక్స్‌పర్ట్ అయినప్పుడే మనం ప్రశాంతంగా ఆలోచించుకోగలుగుతాం, సంగీతం లేదా మంచి ఉపస్థితిల్లా వినగలుగుతాం, ప్రకృతి అందాలను తిలకించగలుగుతాం. అదే అతను ఎక్స్‌పర్ట్ కాకపోతే మనకు టెస్ట్ మస్టంది. అందుకే నాణ్యత ఎప్పుడూ చపకే అన్నారు. తక్కువకు పసుంది కదా అని రాజీ పడితే మన మనస్సుకు, జీబుకూ కూడా చిల్లు పడడం భాయం.

30 శాతం మంది వ్యాపారవేత్తలు తమ ఏ అంతర్గత ప్రాణిణ్ణుత, ప్రత్యేక సామర్థ్యాల ఆధారంగా వ్యాపారం మొదలుపెట్టారో ఆ పనిపై దృష్టి కేంద్రికరించడానికి తమ సమయంలో 30% కంటే తక్కువ వినియోగిస్తారు. 20వ శతాబ్దిలో ఏ వ్యాపారానికైనా ప్రధాన పెట్టుబడి ధనమే. కానీ 21వ శతాబ్దిలో వ్యాపారానికైనా, ఉద్యోగానికైనా మూల ధనం అంతర్గత ప్రతిభ, ప్రైవేట్లే.

ఏ వ్యక్తికి ఏ పని అప్పచెప్పినా, ఆ పని వరకూ అతనిని ఆ పనికి సి.ఐ.బి.లా గుర్తించాలి. అతను చేసిన పనిలోని చిత్రశుద్ధిని అభినందించాలి, మీరు ఎలాంటి అంతిమ ఘలితాన్ని కోరుకుంటున్నారో తెలియచేయాలి. ఆ వ్యక్తి ఆ పనిలో సఫలికృతుడు అవడానికి సహకరించాలి. అప్పచెప్పిన పనిలో తప్పులు చేయడానికి, తిరిగి ఆ తప్పులను సవరించుకోవడానికి కూడా (తన పరిధిలో) స్పెష్చ, అవకాశం కల్పించాలి. ఒకవేళ ఆ వ్యక్తి ఆ పనికి తగిన వ్యక్తి కాదనుకుంటే నిర్మాహమాటంగా ఆ పనికి తగిన వ్యక్తితో మార్చగలగాలి.

ఒక క్రికెట్ బ్యాట్స్తో బట్టలు ఉతకొచ్చు, మేకులు కొట్టొచ్చు, అలంకార ప్రాయంగా అమర్చడం లాంటివి ఎన్నో చేయొచ్చు. కానీ దాని అసలు పనేంటో మీకు తెలుసు. ఈ ప్రపంచంలో ఎవరి మూల ప్రతిభను (కోర్ కాంపిటెన్స్) ను బట్టి వారు జీవించగలిగితే ఒక సంగీత కచేరీలో వివిధ వాయిద్యాలుగా అమరి ఒకరిని ఒకరు గౌరవించుకునే స్థాయికి ఎడుగుతాం.

చేతులతో పనిచేసేవారిని లేబర్ అనీ, మెదడుతో పనిచేసే వారిని ఇంజనీర్స్ నీ, హృదయంతో పనిచేసే వారిని కళాకారులని, అత్మతో పనిచేసే వారిని యోగులనీ అంటారు. ఈ నాలుగూ కలిపి చేసే వారే నిజమైన కర్రు యోగులు. ఇటువంటి అత్మజ్ఞానులే లోక నాయకులుగా పలు రంగాలలో ప్రపంచాన్ని నడిపించేవారు, కదిలించేవారు పెను నిష్టర వదిలించేవారిగా ఉంటారు.

పలురకాల మేధస్సులు

ప్రతి ఒక్కరిలో ఒక్కే రంగానికి చెందిన పలురకాల మేధస్సులు ఉంటాయంటే మీరు నమ్మగలరా! హోవర్డ్ గార్డెనర్ అనే ప్రభూత సైకాలజిస్ట్ “ఇంటిలిజెన్స్” అందరిలో ఒకటే ఉండదని, తెలివితేటలు 10 రకాలుగా ఉంటాయనీ “Frames of Mind” అనే పుస్తకంలో విశధికరించారు. ఆయన ప్రతిపాదించిన పలు రకాల తెలివితేటలను పరిశీలించారు.

మేధస్సు టైప్ (Intelligence Type)	సామర్థ్యం, ఆసక్తి (Capability and Perception)
1) భాష (Linguistic)	పదాలు-భాష మీద పట్టు (Words and Language)
2) తర్వాత-లెక్కలు (Logical-Mathematical)	తర్వాత-అంకల మీద కమాండ్ Logic and Numbers
3) సంగీతం (Musical)	సంగీతం, శబ్దం, లయలపై ఆసక్తి (Music, Sound, Rhythm)
4) శారీరక - స్ఫుర్జ Bodily-Kinesthetic	శారీరక కదలికలపై పట్టు Body Movement Control
5) ఊహాజనితమైన-అంతర్ిక్ష Picture / Spatial / Visual	చిత్రాలు, సృజనాత్మకత, అంతర్ిక్షం. Images and Space
6) మానవ సంబంధాలు Interpersonal	ఇతరుల మనోభావాలను అర్థంచేసుకోవడం Other People's Feelings
7) స్వియ ఎరుక (Intrapersonal)	ఆత్మ విశ్వాసం (Self-Awareness)
8) ప్రకృతి (Naturalist)	సహజమైన వాతావరణం (Natural environment)
9) ఆధ్యాత్మిక/విశ్వ రహస్యం (Spiritual / Existential)	మతం / ఆత్మ జ్ఞానం Religion and 'Ultimate Issues'
10) మైత్రిక / విలువలు (Moral)	నీతి శాస్త్రము, విలువలు, మానవత్వం, Ethics, Humanity, Value of life.

సాధారణంగా ప్రతి ఒక్కరిలో కనీసం మూడు, నాలుగు మేధస్సులు ఉంటాయట. కొంతమందిలో అంతకంటే ఎక్కువ రంగాలలో కూడా అద్భుతమైన ప్రతిభాపాటవాలు కనపడుచ్చు. వాటి కాంబినేషన్లో వృత్తి అల్లుకుంటే ప్రపంచానికి అవసరమైన ఒక మేధిగనిగా తయారపడవచ్చు. ఇంటర్ నెట్లో “ఆప్టిట్యూడ్” అంటే సహజమైన తెలివితేటలు గుర్తించడానికి “Free Multiple Intelligence Test” అని టైప్ చేస్తే ఎన్నో ఉచిత టెస్టులు దొరుకుతాయి.

సహజ ప్రతిభ, ఆసక్తి ఉన్న ఏ రంగమైనా ఆ వ్యక్తి అనందంగా జీవించే అవకాశముందిగానీ ఏమాత్రం తెలివితేటలు లేని రంగాలలో దిగినప్పుడే వారు సాధారణంగా (Mediocre)

మిగిలిపోతారు. సహజ సామర్థ్యం ఆధారంగా జీవించేవారికి ఇతరులతో పోటీ తక్కువ ఉంటుంది మరియు తనతో తనకు పోటీ ఎక్కువ ఉంటుంది. ఇది ఒక పరుగు పండంలో ఒంటరిగా పరిగెఢ్డడం లాంటిది. విజయం ఎలాగూ భాయమే కానీ ఎంత త్వరగా సాధించాలనేదానికి ఆ వ్యక్తిలో ఉన్న కోరికను బట్టి ఉంటుంది.

పూవుపుట్టగానే పరిమళించును అన్న చందాన, కొంతమందిలో చిన్ననాటిసుండే ఆయా రంగంలో ప్రత్యేక మేధస్సు కనపడినా, మనకు వదువులో తప్ప మిగతా తెలివితేటలను గుర్తించే విధానం లేకపోవడం వలన గుర్తించలేకపోతుంటాం.

బట్టీ పట్టి కొంత సమాచారాన్ని లోపల కుక్కిదాన్నే జ్ఞానమనవచ్చు లేదా లోపల ఉన్న ఒక ప్రత్యేక జ్ఞాన భాండాగారాన్ని వెలికితీయవచ్చు. పదే పదే ప్రాణీసు చేసి సైపుణ్యం సంపోదించవచ్చు లేదా సహజ సామర్థ్యాన్ని ఎక్స్‌ప్రైస్ చేయడానికి అవసరమైన సిగ్నల్సును అలవోకగా సంపోదించనావచ్చు. ఏదైనా ప్రాణీసు చేయగా ఎవరైనా మాస్టరు కావోచ్చు. కానీ తెలివితేటలు అధికంగా ఉన్న రంగంలో ఏనాటికైనా లెజెండ్ కావోచ్చు.

మనషికి ఆనందం తన అసలు పని దొరికినప్పుడే. ప్రతి తల్లి తండ్రులూ తమ పిల్లలు గొప్ప వారు కావాలని కోరుకుంటారు కానీ వారిలో గొప్పతనాన్ని గుర్తించే ప్రయత్నం చేయరు. మనషి ఎప్పటికీ నేర్చుకోవాలన్న తపన, నిరంతర సాధన, చిన్నపిల్లలూంటి ఏకాగ్రత, చేసే పనిలో ఉత్సాహం, ఎంత ఎదిగినా ఒదిగి ఉండే లక్షణాలన్నీ తన సహజ మేధస్సును కనుగొన్నప్పుడు సహజంగా దొరుకుతాయి.

Nature Smart

People Smart

Number Smart

Picture Smart

Self Smart

Body Smart

Music Smart

Word Smart

మీలో మేధావిని మేలుకొలపండి

జంట్యాటివ్ (సృజనాత్మకమైన) మైండ్ ఒక పవిత్రమైన బహుమతి. తార్కిక మనస్సు నమ్మకమైన సేవకుడి లాంటిది. అయితే మనం సేవకుడిని గౌరవిస్తా. అసలైన బహుమతిని మరచిపోయిన సమాజాన్ని నిర్మించుకున్నాం. - ఆర్బిస్ హస్ట్స్

మైండ్ గొప్ప సేవకుడు కాని బలహీనుడైన యజమాని. సేవకుడు మనకు యజమాని అయితే ఎలా ఉంటుందో ఒక్కసారి ఊహించండి! మనస్సు ఇంద్రియాల ద్వారా పనిచేసుంది. మనకు ఒక గమ్యం ఉన్నపుడు, బుద్ధి అనే వైపు, ఆలోచనలు అనే కళలతో, ఇంద్రియాలనే గుర్తాలను గమ్యం వైపు పరిగెట్టిస్తుంది.

మన నియంత్రణలో ఇంద్రియాలు పనిచేయాలి. కానీ ఇంద్రియాలే మనల్ని వశంలో ఉంచుకుంటున్నాయి. మనం ఏం చూడాలో, ఏం చేయాలో, ఏం తినాలో ... ఇలా అన్నింటినీ అవే నీర్చయిస్తున్నాయి. మనందరికి ఏది ఆరోగ్యమో తెలిసినా కూడా, నాలుకపై ఉన్న మూడంగుళాల ఆవరణలో ఉన్న టేస్ట్ బట్టి చేసే ప్రలోభానికి లొంగిపోతున్నాము. మనం మన లక్ష్యానాథనలో నిమగ్నమైనపుడు ఇంద్రియాలు అనే గుర్తాల దృష్టిమార్గం పైనే నిలిచి ఉంటుంది. ఏ పసి లేనప్పుడు, బుద్ధి అనే వైపు కళలను వదిలివేసి హాయిగా నిద్రపోతాడు. గుర్తాలు స్వచ్ఛగా తమ పని తాము చూసుకుంటాయి.

గమ్యం ఉన్నప్పుడే బుద్ధి మేలుకుంటుంది. అప్పుడు ఇంద్రియాలు ఊరించినా, బుద్ధి వారిస్తుంది. ఉదాహరణకు, ఒక గులాబ్ జామీ చూసినప్పుడు, నాలుక మీద అప్రయత్నంగానే నీళ్ళారుతాయి. మనస్సులో ‘జ్ఞాపక శక్తి’ గులాబ్జామీ రుచిని కూడా గుర్తుచేస్తుంది. కానీ బుద్ధి మాత్రం వార్యింగ్ ఇస్తుంది. “జీవితంలో నీవు చేయవలసిన పని చాలా ఉంది, చాలా మందికి సూర్యార్థినిచ్చి ఉత్సేజిపరచవలసినవాడివి, ఇలాంటివి తింటే నీ శక్తేమవుతుంది, నీ ఆరోగ్యమేమవుతుంది, వధ్యని చెప్ప” అని నా అంతర్మాణి నా అసలు కర్తవ్యాన్ని గుర్తుచేస్తుంది. మరీ ఎవరైనా బలవంతం చేస్తే, “మీ ఆత్మియత నన్ను ఆసుపత్రి పాలు చేయనివ్వకండి” అని మర్యాదగా చెప్పవలసి వస్తుంది. జీవితానికి “యస్” అని చెప్పినప్పుడు, అవసరమైనవాటికి “సో” చెప్పగలుగుతాయి.

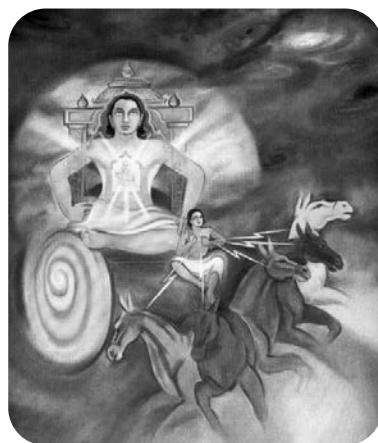
పరిగెట్టే బండికి కట్టిన గుర్తాల కళకు ఇరువైపులా కట్టిన డిప్పుల వలన మార్గం ఒక్కటే కనపడినట్టుగా, ఒక లక్ష్య సాధనలో ఏకాగ్రత కలిగి ఉన్న వ్యక్తికి, దారికి ఇరువైపులా ఉన్న ప్రలోభాలపై మనస్సు లాగకుండా, దృష్టి అవసరమైన వాటినుంచి, అవసరమైన వాటిపైకి మరల్చబడుతుంది. చేపలు పట్టే నోకకు ఉన్న స్వాన్సరు లాగా, జీవిత లక్ష్యం తెలిసిన వ్యక్తికి, అవసరమైన వాటిని ఫిల్చరు చేసి, అవసరమైనవి మాత్రమే అందించడానికి ఇంద్రియాలు అలవాటుపడిపోతాయి. ఆఖరుకు వార్తా పత్రిక, తెలివిజన్, ఇంటర్ నెట్లో కూడా మనకు

ఉపయోగపడే వార్తలు, కార్యక్రమాలను మాత్రమే మనకు అందించడమనేది ఎంతో ఆనందంగా, అలవోకగా చేసేస్తాయి. రుచి గొప్పదే, కానీ వివేకం ఇంకా గొప్పది. మనం రుచులను రుచి చూడాల్సిందే కానీ జీవితపు అత్యుత్తమ రుచిని చూడాలంటే, దిగువ రుచులను వదులుకోవాల్సిందే.

నాలుక మీద టేస్ట్ బడ్జీ ప్రతి పది రోజులకూ కొత్తవి పుడుతూ ఉంటాయట. మనం అవసరం లేని రుచులు మానేయడం వల్ల, క్రమ క్రమంగా నాలుక ఆ రుచిని మరచిపోతుంది. అవసరమైన కొత్త రుచులను అలవాటు చేయడం వల్ల, కొన్నాళ్ళకు వాటికి అలవాటు పడుతుంది. ఆరోగ్యం పేరుతో మనం పూర్తిగా గడ్డి తినలేము. అలాగాని ఎంజాయ్ మెంట్ పేరుతో ఆరోగ్యాన్ని నాశనం చేసుకోలేము. ఈ రెండింపికి మధ్య సమతుల్యాన్ని వివేకంతో సాధించవచ్చు.

నేను కర్ణాటకలో ఒక కాఫీ ఉత్సవాలు తయారుచేసి, ఎగుమతి చేసే సంస్కరణ ఉద్యోగులకు శిక్షణ ఇవ్వడం కోసం వెళ్లినప్పుడు, అక్కడ కాఫీ రుచిని చూసి, ఆయా దేశాల భూతాదారుల అవసరానికి సరిపోతుందో లేదో చూసే ఒక విశిష్టమైన ఉద్యోగం చేసే మహిళను కలవడం జరిగింది. నేను ఆమెను అడిగాను, మీరు రోజుకి ఎన్ని కాఫీలు తాగాల్సి వస్తుంది అని. ఆవిడ అసలు కాఫీ తాగడట. కేవలం స్వానుతో టేస్ట్ చూసి, ఊసేస్తుండట.

నాలుక, లోపలకు పంపే ఆహారానికి క్యాలిటీ చెకింగ్ పంటిది. రుచి చూసి, ఆమోదిస్తేనే లోపలకు పంపుతుంది. తయారుచేసే ఉత్సవాని బట్టి, ముడిసరుకు నాణ్యతను పరిశీలించినట్టుగానే, మనం ఎలా ఉండాలనుకుంటున్నాం అన్న దానిని బట్టి మన నాలుక ప్రమాణాలను పాటిస్తుంది. అందుకే... మన అస్తున పనిని కనుగొనడం చాలా ముఖ్యం. మనలోని తపనను జ్యులింపచేసే ఆ పనిని అవిష్కరించగలిగితే... మన బుద్ధి, ఇంద్రియాలను నియంత్రణలోనికి తీసుకుంటుంది.

జ్ఞాన ప్రవాహం

ఏ జ్ఞానమూ బయటనుండి రాదు, మొత్తం అంతా లోపలే ఉంది. మనం ఏదైతే తెలుసు అని చెప్పామో, నిజానికి మానసిక శాస్త్ర భాషలో చెప్పాలంటే, ఆ వ్యక్తి కనుగొంటాడు, ఆవిష్కరిస్తాడు, నిజానికి మనిషి సేర్పుకునేదేమిటంటే, అది అతను తన ఆత్మకు కప్పిన పొరను తొలగించి కనుగొనేది, అది ఒక అనంత జ్ఞాన భాండాగారం. - స్నామీ వివేకానంద

సంపద, సమృద్ధి మీరు సాధించాలంటే దానికి ఒక మార్గం. మనస్సును నియంత్రించు కోగలగడుమే! ప్రాణాయాపం, ధ్యానం, సెల్ఫీఫిప్పోటిజిస్ట్ మెలద్వారా మనస్సును నియంత్రించుచ్చు. కానీ అత్యుత్తమ మార్గం ఏమిటంటే సహజంగా ఆసక్తి ఉన్న, మనస్సుకు స్వార్థినిచ్చే పనిని అప్పగించడం. జ్ఞానం (సాత్క్ష్మి) అనేది కంప్యూటర్సు వినియోగించుకోవడం లాంటిది అయితే, విజ్ఞానం (intelligence) అనేది ఇంటర్నెట్ లాంటిది. మనం అంతా విశ్వవ్యాప్తమైన ఒక యానివర్షల్ సెట్ ద్వారా సంబంధం కలిగిఉన్నారి! కానీ ఆ విషయం మన స్మృతాలో ఉండడు. మనం మన లక్ష్యాన్నిధి పట్ల చిత్తశుద్ధి కలిగి ఉంటే, విజ్ఞానం మన ద్వారా ప్రవాహంలూ ప్రవహించడం గమనించవచ్చు.

మీ కంటే మీ జీవిత ప్రయోజనం ఉన్నతమైనది, విశాలమయినది అయినపుడు, ఈ విశ్వమంతా ఆ ప్రయోజనం సిద్ధింపచేయడానికి తనవంతు సహకారం అందిస్తుంది. మనందరిలోను కృష్ణదిలాంటి రథసారథి బుద్ధి రూపంలో ఉంటారు. మనలోని ఆ విజ్ఞానాన్ని నిద్రలేపి మార్గం ఒకబెట్టి ఉంది. అది మన కల, తపన, ఆకాంక్ష ఏమిటో కనుగొని, సంపూర్ణంగా మేలుకొని, ఆ పనిని అధ్యుతంగా నిర్వహించడం!

ధర్మం షైపు నిలబడిన పాండవులకు ‘కృష్ణది’ లాంటి సారథి దౌరికి విజయం షైపు నడిమించడం కాకతాళీయమూ కాదు, గొప్పవాడైనా అధర్మం షైపు నిలబడిన కళ్ళనికి శల్య సారథ్యం దొరకడం విచిత్రమూ కాదు. మన లక్ష్మా యైన్ని బట్టి మన బుద్ధి మనకు ఏ రకంగా పని చేస్తుందనడానికి ఇవి గొప్ప ఉదాహరణలు. అంతిమ విజయం ఎప్పుడూ ధర్మ పక్షానే ఉంటుంది.

తైల్మరిలోని పుస్తకాలన్నింటినీ చదివి పారేయాలనుకోవడం అర్థరహితం. ఎవరైనా ప్రతివిషయం గూర్చి కూలంకూంగా అంతా తెలుసుకోవాలని ప్రయత్నిస్తే దానిని మించిన ‘తైలం వేష్ట’ పని ఇంకోటి లేదు. మనకు ఆసక్తి ఉన్న రంగం గూర్చి పూర్తిగా తెలుసుకోవడానికి ఈ జీవితం చాలదు, ఇక అన్ని తెలుసుకోవడానికి సమయం ఎక్కుడ? తక్కువ దానిని గురించి ఎక్కువ తెలుసుకోవడమే పరిశోధన అంటే.

చేతి పంపు నుండి నీళ్ళు వచ్చిన విధంగా జ్ఞానం వెలికి వస్తుంది. మొదటిసారి పంపు కొడితే నీళ్ళు రావు. లోపల ఖాళీ ప్రదేశం వలన! అప్పుడు కొంత నీరు బయటనుండి తెచ్చి పంపులో నింపడం వలన గ్రోండ్ వాటర్స్ కనెక్ట్ అయిన నీరు ప్రవాహంలూ వస్తుంది. లోపల పోసింది

మీది కాదు, బయటకు వచ్చింది మీది కాదు! కానీ ప్రయత్నముంటే మీ ద్వారా వచ్చేదే జ్ఞానం అంటే. అందుకే అంటారు స్వామి వివేకానంద “నువ్వు చరిత్ర కందని ఒక అధ్యత్త గ్రంథానివి. మీలో అంతః భోధకుడు మేలుకోనంతపరకు, బయటి భోధకులు వ్యధా! మీ స్నేయ గ్రంథం తెరచుకోనంత పరకు ఇతర గ్రంథాలు నిష్పయోజనం.”

జీవితంలో ముందుగు వేయడానికి మంచి మార్గం ఏమిటంటే మీ అంతరంగం లోతుల్లోకి అడుగుపెట్టడమే! బుద్ధుడు ఏ పుస్కాలూ చదివి బుద్ధుడు కాలేదు! రామానుజం ఏ గురువు దగ్గరా లెక్కలు నేర్చుకోలేదు! అన్నమయ్య ఏ సంగీత పారాలకు వెళ్లేదు. వారంతా తమలో ఉన్న నిజమైన అంతరాత్మ తపసను కనుగొన్నారంటే!

అదే విధంగా అర్థవంతమైన, స్వాది వంతమైన లక్ష్మీ యలతో మన మనస్సును నింపితే మనలో నిజీష్టమై ఉన్న అపరిమితమైన జ్ఞానాన్ని తోడుకోగలం. నడకలోనూ, భంగిమలోనూ, వప్పుధారణలోనూ, అంటువునా ఆత్మ విశ్వాసాన్ని ప్రదర్శించ అంటారు స్వామి వివేకానంద. ఆరోగ్యం, అందం ఖచ్చితంగా ఆత్మ విశ్వాసాన్ని ఇనుమడిస్తాయి. అయితే ఈ అందం అనేది, ఆధునిక వ్యాయామశాలలలోనూ, బ్యాటీ పొర్కలోనూ దొరికేది కాదు, వ్యాదయంలో ఉన్న తీవ్ర ఆకాంక్షను రగిలించినప్పుడు, ముఖంలో, శరీరంలో ఒక కాంతి వస్తుంది. తెలియని ఒక అయస్మాత శక్తి, ఇతరులను సమ్మాహితులను చేస్తుంది. ఆ రంగంపై మనస్సులను సమ్మాహన పరిచే ఆలోచనలు, మాటలు అలవోకగా జాలువారుతాయి.

ఒకగొప్ప ప్రయోజనం సిద్ధించే ఒక అత్యుత్తమమైన లక్ష్మీం చేతనో, ఒక అనసొధారణమైన కార్యం చేతనో స్వాది పొందినప్పుడు, మీ ఆలోచనలస్తీ వాబి శ్రంఖలాలను తెంచుకుంటాయి. మనసు తన అవధులను దాటుతుంది. చైతన్యం అన్ని వైపులా విస్తరిస్తుంది. మిమ్మల్ని మీరు ఒక కొత్త, గొప్ప, అధ్యత్త ప్రపంచంలో కనుగొంటారు.

- పతంజలి యోగస్తాత్

పవిత్రమైన అంతరంగమే

నిజమైన గురువు,

తపసతో జ్ఞానించే మనస్సి శిష్యుడు.

- స్వామి చిన్నయానంద

విశ్వజ్ఞానం

మనం అందరం ఐ.క్ర్యా అంటే ఇంటిలిజెంట్ కోషంట్ (తెలివితేటల సామర్థ్యం) అనే భ్రమను చేదించి... గొప్పదైన దాని అవతల పరిధిలోకి, మనకు తెలియని ప్రపంచంలోకి ప్రవేశించి నప్పుడు, మనం ఈ విశ్వంలోని అద్భుత విజ్ఞానానికి వారథులవుతాం.

జ్ఞానం కలిగి ఉండడం వేరు. జ్ఞానం వల్ల రూపొంతరం చెందడం వేరు. జ్ఞానం అనేది సమాచారాల సమాపోరం. మన జ్ఞాపకశక్తికి సంబంధించినది. అది మంచిదే కానీ విజ్ఞానం అనేది మనద్వారా ప్రపాంచే ఒక విశ్వ జ్ఞాన ప్రవాహం.

ఒక సారి సముద్రంలో ఒక చమురు నోక మనిగిపోయినప్పుడు ఆ చమురు నీటిపై మందంగా ఒక పొరలా కప్పబడి, వాటి క్రింద ఉన్న జీవచరాలకు ఆక్షిజన్ అందని పరిస్థితి ఏర్పడింది. అప్పుడు ఆ సముద్రం అనూహ్యంగా అలలు సృష్టించుకుని, 24 గంటల లోపల, ఆ చమురును ఒడ్డుకు తోసిసిందట. ఇదే ప్రకృతిలో ఉన్న ఇంటిలిజెన్స్.

సునామీ వచ్చినప్పుడు మనప్యులు చనిపోయారు, కానీ శ్రీలంకలో జూలో ఉన్న జంతువులు వాటి రాకను ముందే పసిగ్గి వాటికి కట్టిన తాళ్ళు తెంచుకుని మరీ పొరిపోయాయి. అంటే ఈ ప్రకృతిలో మనకు తెలియని మరో ట్రైక్షెస్ ఉంది. ఆ సున్నితమైన ప్రపంచంలోకి ప్రవేశించాలంటే ముందు మనిషి అంతర్గత మృదుత్వం సంపాదించాలి.

జీసన్ తన మొదటి ప్రవచనం ఇచ్చేటప్పుడు 40 రోజులు ఉపవాసం చేసారని చెప్పారు. ఉపవాసం అంటే కేవలం తిండి మానేయమని కాదు. మొదడుకు ఫౌస్టింగ్ అని. ఒక పది రోజులు వార్తా పత్రికలు, టి.వి., సెల్ ఫోను, శబ్ద కాలుప్యం లేని ప్రకృతిలో గడపండి, మీ జీవితంలో ఇంతవరకూ జరగని ఒక కొత్త సంభవం మీకు జరుగుతుంది. కానీ చాలా మందికి తనతో తాను గడవడానికి భయం. నిశ్చబ్బం అంటే భయం, ఎందుకంటే అక్కడ తన అంతరాత్మ మాట వినాల్చి వస్తుంది. దేముడు వరమిచ్చినా పూజారి వరం ఇవ్వలేదనే సామేత లా ఉంటుంది, మనస్సు దాటని వ్యక్తిపరిస్థితి. గర్భగుడిలోకి చేరాలంటే, పూజారి లేసి సమయాన్నన్నా చూసుకోవాలి లేదా పూజారిని పదే పదే విసిగించాలి, లోపలికి వెళ్ళడానికి.

జ్ఞానం నమ్మకాన్ని కలిగిస్తుంది. విజ్ఞానం విశ్వాసాన్ని పెంపాందిస్తుంది. జ్ఞానం ఎవరికీ చెందినది కాదు, కానీ దానివల్ల వచ్చే పరివర్తన, చైతన్యం మాత్రం మన సొంతం. సమాచారంతో మాత్రమే పనిచేసే వ్యక్తి, గత జ్ఞాపకాలు ఆధారంగానే పనిచేయగలుగుతాడు. ఇక మేఘస్సు మొదడు లక్షణం, కాబట్టి అది మొదడు యొక్క పరిధిమేరకే పనిచేస్తుంది. సమాచారం, మేఘస్సు రెండు మనకు నేటి పోటీ ప్రపంచంలో ఇతరులపై మనకు ఆధిక్యతనిస్తాయి. అయితే (ఇంటిలిజెన్స్) విజ్ఞానం లేదా ప్రజ్ఞ అనేది పూర్తిగా వీటికి అతీతమైన మరొక సంరంభం.

జ్ఞానాన్ని అందుకోవడమనేది మొదదులో జరిగే ప్రక్రియ కాదు. మనస్సు యొక్క పరిమితులను చేధించినప్పుడు చేరుకునే సర్వోత్తుష్టః స్థితి. ఈ కక్ష్యలో ప్రవేశించడం అనేది ప్రయత్నంతో సాధించేది కాదు. అన్ని ప్రయత్నాల పిదప తనను తాను శూస్యం చేసుకొన్నప్పుడు అది అప్రయత్నంగా సిద్ధిస్తుంది. అటువంటి వారి నుండి విశ్వ జ్ఞానం (Cosmic Intelligence) పనిచేసి లోకంలో మహాత్మార్యాలు సాధింపబడతాయి.

నక్షత్రాల నుండి మొదలైన కాంతి భూమిని చేరడానికి లక్షుల సంవత్సరాలు పడుతుందట. ఆ కాంతి భూమిని చేరే సమయానికి ఆ నక్షత్రం ఆక్షుడనుండి జరిగిపోయి ఉండవచ్చ. అదే విధంగా చరిత్రలో నివసించిన మహాత్ములు మన మధ్యలో శారీరకంగా లేకపోయినా, వారి ఆలోచనా తరంగాలన్నీ ఈ విశ్వంలోనే ఉంటాయి. ఆలోచనలు లేని స్థితినుండి కొత్త ఆలోచనలు ఉండ్చినిస్తాయి. చిత్తవ్యత్తులు లేని స్థితినుండి నిజమైన మనస్సు పనిచేస్తుంది. ఆ లోపలి ప్రపంచంలోకి ప్రవేశించడానికి పాస్ వద్ద ఏమిటంటే - మనల్ని పిలిచే మనదైన మన పనిని కనుకోవడం! విశ్వ జ్ఞానం అన్నది మనం సంపాదించేది కాదు. మనం దానికి టూయ్స్ అవడం వల్ల సిద్ధించేది.

బణ్ణైన్, రామానుజం, కలామ్ లాంటి జీనియస్లు ఈ రహస్యం తెలిసిన వారు! లేదా తెలియకుండా సహజంగానే ఈ ప్రపంచానికి అనుసంధానమైనవారు. ప్రపంచంలోని జంతు జాతులన్నీ ఈ ప్రజ్ఞ ద్వారానే నిర్దేశింపబడతాయి. దీనికాక అద్భుతమైన ఉదాహరణ, జపాన్ సముద్ర తీరంలో ఒక రకమైన పీతల జాతి (Heike Crab). వాటిని విపరీతంగా వేటాడి తినేయడం వలన వాటి మనుగడకే ప్రమాదం వచ్చి పడింది. అటువంటి సమయంలో అవి తమ డిప్పుపై జపనీస్ సమురాయ్ యోధుడి ముఖాన్ని పోలిన డిజెన్సు సంతరించుకున్నాయి. సమురాయ్ ను జపనీయులు పవిత్రంగా భావిస్తారు. అప్పట్టించే తమ వలల్లో పడిన ఈ పీతలను తినకుండా ఈనాటికి తిరిగి సముద్రంలోకి వదిలివేస్తుంటారు.

ఒక్క మానవజాతిలో మాత్రం ఈ ప్రజ్ఞ ప్రవోదన కావల్సేదు. ఎందుకంటే మనలో చాలామంది మన అంతరంగ పిలుపునీ వినట్టేదు. అనటైన పనినీ కనుగొనట్టేదు.

ఇంకే విషయమూ పట్టని రీతిలో, కాలం స్వీహను మరచిపోయేంత లోతుగా మీరెప్పుడ్నో ఏదైనా పనిలో లీనమయ్యారా? గతం, భవిష్యత్తులను మరచిన మనస్సు వర్తమానంలో మేలొగుటుందనీ, అప్పడు అది ఒక విశ్వ జ్ఞాన ప్రవాహాన్ని వరదలా కురిపిస్తుందనీ ఎప్పుడ్నో విన్నారా?

శ్రీనివాస రామానుజం గణిత సమస్య పరిపౌరంలో కూర్చొన్నప్పుడు, ...గణిత భావాలు అతని మనస్సులోకి వరదలా ప్రవహించేవట. వాటి వేగం ఎంతలూ ఉండేదంటే వాటిని అన్నింటినీ పుస్తకంపై క్రాయిడానికి వీలయ్యేది కాదట! ప్రవాహ అనుభూతి అనేది ఒక వ్యక్తి తాను చేసే పనిలో సంపూర్ణంగా లీనమయిపోయిన స్థితిలో పొందే మానసిక పక్కియ.

ఒక రచన మొదలుపెట్టినప్పుడు, మొదల్లో పెన్ను ఆ రచయితను అనుసరిస్తుంది. ఆ

రచయిత కనుక సంపూర్ణగా లీనమైనప్పుడు, ఆ రచయితే పెన్మని అనుసరించాల్సి వస్తుంది. అటువంటి స్థితిలో అక్కడ రచయిత ఉండడు, కేవలం రచన మాత్రమే ఉంటుంది. అప్పుడు రచయిత తన ద్వారా జిరిగే ఒక జ్ఞాన ప్రవాహంతో మమేకవోతాడు. అటువంటి భావాతీత స్థితిలో రాసిన వాక్యాలను చూసి అతనే ఆశ్చర్యపోవచ్చు.

ఒక కొత్త ఆవిష్కరణలో మేఘస్సు ప్రమేయం కొద్ది మాత్రమే! చేతనప్పంలో ఆకస్మికంగా ఒక పెద్ద గెంతు (leap) లేదా కుదువు ఏర్పడుతుంది. దానిని అంతఃదృష్టి లేదా మరొడైనా అనండి. పరిష్ఠారం అడ్యుత్మైన రీతిలో ఎలాగో, ఎందుకో మీకే తెలియని విధంగా లభిస్తుంది.

- పనిష్టేన్

అడగండి - ఇవ్వబడుతుంది

మన మనస్సు ఒక అల్లావుద్దిన్ అద్యాత దీపం లాంచేది. దానిని రగిలిస్తే వచ్చేదే మనకు కావలిసింది తెచ్చిపెట్టే ఒక భూతం. దానికి పనివ్వకపోతే మనల్ని తినేసే ఒక చెడ్డ భూతం.

ఒక శిష్యుడు తనకు ఒక జినీ (భూతం) దొరికే విద్య తెలిస్తే తనకు కావలసింది పొందవచ్చని అనుకున్నాడు. ఆఖరుకు తన అన్వేషణలో ఆ విద్య తెలిసిన ఒక గురువు గారు దొరికారు. ఆయనను ఆ విద్య నేర్చుమని కోరగా, దానికి ఆయన అ జినీని తట్టుకోవడం కష్టం అని ఇవ్వ నిరాకరించారు. కానీ ఆ శిష్యుడు పట్టువడలని విక్రమార్యునిలా రోజు అడగుతూనే ఉన్నాడు. కొన్నాళ్ళకు అతని సేవలకు మొచ్చి, ఆ జినీని వశం చేసుకునే విద్యని ఉపదేశించారు గురువుగారు. వెంటనే ఆ శిష్యుడు ఒక చెట్టుక్రిందకు వెళ్ళి గురువుగారు చెప్పిన శ్లోకాన్ని ఉచ్చరించగా జినీ ప్రత్యుత్సమై “మాష్టర్ నేను నీ సేవకుడిని. నేను ఏది చెప్పితే అది చేయడానికి సిద్ధం. కానీ ఒక కండిషన్. నాకు పని ఇవ్వాలి లేదా నిన్ను తినెయ్యడమే నా పని. దానికి ఆ శిష్యుడు పరమానంద భరితుడై తన కోరికల చిట్టా విప్పాడు. ఒకొక్కటీ అడగ్గానే జిని క్షణాల్లో తెచ్చేస్తుంది, దానిని చూసి అనందించేలోపల జిని మళ్ళీ పని, పని అని ఒకటే నన పెద్దుంది. కానేపటికి ఆ వత్తిడిలో ఏం అడగాలో మరచిపోయాడు. ఇక జిని నీవు నిబంధనను ఉల్లంఘించావు కనుక ఇక నిన్ను మింగేయడమే నా పని అని మీద దూకబోయేంతలో ఆ శిష్యుడు పరుగు లంఘించుకున్నాడు గురువు వద్దకు. వెనకాల జిని తరుముతుంది ఆగు ఆగు అని. ఆ శిష్యుడు సకాలంలో గురువును చేరుకుని శరణాగతుడయ్యాడు. అప్పుడు గురువుగారు అభయం ఇచ్చారు, అప్పుడు ఆ జినీ గురువుగారి మీద దూక బోయింది. అప్పుడు ఆయన నీవు వెంటనే మన ఊరు సరిహద్దుల్లో ఉన్న స్థంభం పైకి ఎక్కి -

క్రిందకు దిగు, నేను మరో పని ఆప్యజెప్పేవరకూ ఆపనే చేయి అని ఆజ్ఞాపించారు. ఆ పైకి ఎక్కడం క్రిందకు దిగడమే శాసు పీల్చడం, శాసు వదలడం. దీనినే పిరమిడ్ సాసైటీ వారు శాసమీద ధ్యాన ఆన్నారు. మన లోపల ఉన్న జినీని అదుపులోకి తెచ్చుకోవడానికి అడవులకో, పించులయాలకో వెళ్లనవసరం లేదు. కాసేపు కళ్ళు మూసుకుని, మౌనంగా శాసు మీద ధ్యాన పెట్టడం లేదా శబ్ద కాలుష్యం లేని నిశ్శబ్ద పరిసరాల్లో గడపడం వల్ల లేదా ఉదయాన్నే ప్రాణాయామాన్ని ప్రాణ్యోస్తు చేయడం వల్ల ఈ మనస్సు అనే జినీని అదుపులో పెట్టుపచ్చ. ఆ తరువాత మనకు కావల్సిన పనికి వాడుకోవచ్చు.

మనలోని జినీని నిద్ర లేపాలంటే మనకో లక్ష్యం కావాలి. కానీ విశ్వ జ్ఞానానికి మనం ఒక పైపులైనులా కావాలి అనుకుంటే జీవిత కార్యాన్ని కనుగొనాలి. తన సబ్ కావ్చియస్సను షైతన్యంగా ఉంచుకున్నవారిని “మేధావులు” అంటారు. తన సూపర్ కాస్చియస్సను షైతన్యంగా ఉంచుకున్నవారిని “జ్ఞానులు” అంటారు.

జంబేలిజెన్స్ (ప్రభ్జ) అనేది ఒక ఖోష్ట లైట్టు లాంటిది. ఖోష్ట లైట్టు వెలగగానే మన ముందున్న దృశ్యం కనపడుతుంది. నాలెడ్డ్ అన్నది (జ్ఞానం) ఒక ప్రోజెక్టర్ లాంటిది. దాన్ని ఆన్ చేస్తే, రకరకాల దృశ్యాలను ప్రసారం చేస్తుంది. మీరు ఒక అందమైన చిత్రాలపై ఒక ఖోష్ట లైట్టు వేస్తే మీకు ఆ పెయింటింగ్ ఉన్నది ఉన్నట్లు కనపడుతుంది. అదే మీరు ఒక ప్రోజెక్టర్ పట్టుకువచ్చి దాని లైట్టును అందమైన పెయింటింగ్ పై ఫోటోన్ చేస్తే, మీకు ఉన్నది ఉన్నట్లు కనపడు. మరొకటేదో కనపడుతుంది. ఆ ప్రోజెక్టర్లో ఏది పస్తుంటే అది. నాలెడ్డ్ కు - జంబేలిజెన్స్ కు ఉన్న తేడా అదే.

- సధ్యరు జగ్గి వాసుదేవ్

మీ అనలు పనిని కనుగొనడి

ఈ క్రింది ప్రశ్నలను చదివి, ఎక్కువ సేపు ఆలోచించ కుండా వెంటనే సమాధానాలు వ్రాసుకుంటూ, ఆ సమయంలో మీ మనసులో ప్రవేశంచిన విషయాల గూర్చి ఆలోచించండి!

మీరు దేనికి అత్యంత విలువనిస్తారు? _____

(ఉదాహరణకు, స్వేచ్ఛ, సృజనాత్మకత, ఆరోగ్యం, ప్రేమ, భాంధవ్యాలు, నిజాయితి, వ్యక్తిగ్వం, ఆనందం, సేవ, సంపద, అధికారం, ఇలా కనీసం మూడు ప్రాసుకోండి).

మీకు అమితాసక్తి కరమైనది ఏది? _____

మీరు దేని గురించి ఎక్కువ తపన (Passion) చెందుతారు? _____

జీవితంలో ఏది అత్యంత ముఖ్యమని భావిస్తారు? _____

ఏ పనిలో మీరు అత్యంత ప్రతిభావంతులు? _____

ఏ విషయంలో మీరు రాజీపడకుండా నిలబడతారు? _____

మీకు, మీ జీవితానికి పరిపూర్ణతనిచ్చేది ఏమిటి? _____

మీరు సాధించాలనుకునే లక్ష్యం ఏది? _____

మీ జీవితంలో అత్యంత సంతోషాన్ని, సంపూర్ణతను ఇచ్చే మీ ప్రతిభా సామర్థ్యాలు, పోషించే పొత్తులు ఏమిటి? _____

మీ శక్తులలో కెల్లా గొప్ప శక్తి ఏది? _____

మీలో ఉన్న ఏ విషయాలని అత్యంత ప్రత్యేకమైనవి / విలువైనవిగా భావిస్తారు? _____

మీ సహజమైన టాటింట్స్ ఏమిటి? _____

ఎలాంటి సిన్మాలు మిమ్మల్ని కదిలిస్తాయి? _____

ఎలాంటి పుస్తకాలు మిమ్మల్ని ఉత్సేజిపరుస్తాయి? _____

మీలోను, ఇతరులలోనూ ఆరాధించేదేమిటి? _____

మీకు స్వార్థినిచ్చేది ఏమిటి? (మీలోనూ, ఇతరులలోనూ) ? _____

మీ స్వప్నం ఏమిటి? _____

ఏ పని మీలో ఒక ఎగ్జిట్ మెంటను (విద్యుత్ ప్రవాహంలా) ప్రపాణపేస్తుంది? _____

ఏ పని చేస్తున్నప్పుడు మీ శరీరం, మనస్సు, హృదయం, ఆత్మ అనుసంధానమై మిమ్మల్ని మీరు మరచిన ఒక అలోకిక అనుభూతిని పొందగలుగుతున్నారు? _____

మీకు నిజంగా, అంతిమంగా కావలసిందేమిటి? _____

మీకు గొప్ప జౌన్సుత్వాన్నిచేస్తిది (ఆత్మ గౌరవం) ఏమిటి? _____

ఏ పని మిమ్మల్ని గొప్ప వారిని చేస్తుంది? _____

ఎక్కడ మీరు ఒక బ్రిప్షోండమైన భవిష్యత్తును చూడగలుగుతున్నారు? _____

ఒక్కుక్కణం ఆలోచించండి. మీకు ధనమూ, సమయమూ రెండూ ఉంటే ఏంచేస్తారు? ఏ విధమైన ఆర్థిక బాధలు లేకుండా ఉంటే, ఇక అపజయం పొందే అవకాశం లేదని మీకు తెలిసి ఉన్నప్పుడు మీరు ఏం చేస్తారు?

ఏ సైప్పణ్యాలు మీకుంటే మీరు మరింత గొప్ప విజయాలు సాధించగలరని భావిస్తారు? ప్రజల జీవితానికి మీరు ఏ విధంగా విలువను ఆపాదించగలరు? మీరేవిధమైన సంజాయపీటు ఎవరికీ చెప్పునవసరం లేనట్లయితే ఏ పనిలో నిమగ్గుమోతారు?

వీటికి మీ జవాబు ఏదైనప్పటికీ, అదే మీ అత్యున్నత లక్ష్యం ఏమిటో తెలుసుకునే క్లా! కోరిక అన్నది హృదయం నుండి, ఆత్మ నుండి ఉపాయంగినప్పుడు ఏ లక్ష్యము సాధించలేనంత పెద్దది కాదు. నిజానికి ‘కష్టసాధ్యం’ అనే మాట టాలెంట్ ఉన్నవారి మనస్సులో ప్రవేశించదు. అందమైన భవిష్యత్తు కనులముందు సాక్షాత్కురిస్తుంటే... వర్తమానం చైతన్యభరితమాతంది. వర్తమానంలో ఆనందంగా ఉన్నప్పుడు కదా ఏదైనా చేయగలం!

మీ జీవితానికో మూలతత్త్వం (*Root core*) ఉంటుంది ఒక్కసారి అదేమిటో తెలుసుకోగలిగతే, అప్పట్టించే మీరు కోరుకున్న విధంగా, మీ జీవిత పరమార్థాన్ని చేరుకునే విధంగా మీలో ఉన్న శక్తి విడుదలచుతుంది. అటువంటి అంతఃశక్తి (*core strength*) తో మనం పనిచేస్తే ఈ ప్రపంచం అంతా ప్రభావం చూపగల శక్తిమయ తరంగాలను మనం సృష్టించగలం. మీరు ఒక పనిలో నిమగ్గుమైనప్పుడు, అది మీ ప్రతిభను వెలికిలీసుకురాగలుగుతుంటే, మీలో తపనను రగిలిస్తుంటే, ఆ పని ప్రపంచానికి ఆత్మంత ఆవశ్యకమైనప్పుడు, మీ అంతరాత్మ పదే పదే ఆ పని చేయమని పిలుస్తుంటే - అదే మీ అంతర్వాణి (వాయిన్), మీ పిలుపు, మీ ఆత్మ యొక్క నంకేతం (కోడ్) - ఫ్రీవెన్ కవి, ఈవ హేచిట్ పుస్తకం నుండి.

జీవితానికి “యెస్” అనంది

జీవితాన్ని ప్రతిరోజు వచ్చే పది సంవత్సరాలకు లేదా జీవం ఉన్నంతవరకూ ఏం చేయాలో ప్లాన్ చేసుకునేవారు జీవిత మాధుర్యాన్ని కోల్పేతారు. వారు ఒక యంత్రం కంటే మరేమీ మెరుగు కాదు. జీవితంలో అనుకోకుండా ఎదురుయే కొత్త పిలుపులకి మనిషి స్పృందించగలగాలి. కొత్త పరిస్థితులు స్పష్టించిన వాతావరణాన్ని, జీవితాన్ని మరింత లోతులోనికి ప్రవేశించడానికి ఉపయోగించుకోవాలి. ఒడ్డున గుళకరాయిలే దొరుకుతాయి. ముత్యాలు లోతులో దొరుకుతాయి.

మనస్సులో ‘యెస్’ అని చెప్పమని వచ్చే శక్తితో కలసిపోవాలి. సాంప్రదాయేతర మార్గాలకు శ్రీకారం చుట్టాలి. ఇంతవరకూ ఎవరూ చేయని పనిని చేసినపుడు వచ్చే అడ్డుగోడలను గుద్దుకోకుండా, సామరస్యంగా, సమయస్ఫూర్ఖితో, ఆత్మియతతో డాటిపోవాలి.

ఎక్స్ట్రా ఆర్థినరీ అంబే, మరింత గొప్ప వాళ్ళని కాదు, ఎక్కువ సాధారణం అని. మరింత ఆర్థినరీ అయిప్పుడే ఎక్స్ట్రా ఆర్థినరీ అప్పగలుగుతారు. అహంకారం లేనివారే ఎక్స్ట్రా ఆర్థినరీ. అహంకారం లేనివారికి ఓడిపోతానన్న భయం మాత్రం ఎందుకుంటుంది? కీడంచి మేలించమనడం సరైనదే. అందుకే తనలోని అంతర్గత ప్రతిభను మరుగునపడేనే విధంగా జీవితం లేకుండా చూసుకోవడమే ఆ సామెతకు ఇక్కడ సరైన సందర్భం.

ఇప్పుడు చెప్పండి, మీరు మాత్రమే స్పష్టించగల, మీరు మాత్రమే ఆవిష్కరించగల, మీరు మాత్రమే ఈ ప్రపంచానికి అందించగలరని మీ హృదయం పిలుస్తున్న అద్భుతమైన, లోతైన మీ ఆకాంక్ష ఏమిటి?

మీ హృదయపు ఆకాంక్షలకు యెస్ చెప్పవలసిన సమయం ఆనన్నమైంది. ఈ క్షణంలో వాటి పూర్తి స్పృహపమేదో మీకు తెలియకపోయినా, సింపులగా మీ హృదయంలోని అన్ని ఆకాంక్షలకు 'Yes' చెప్పండి. కలలు నిజమవుతాయి, కానీ అవి మీరు ఊహించని దారుల్లో.

మీ చదువు, డెగ్రీలు, మీ ఘనకార్యాలు ప్రక్కన బెట్టండి... మీ అంతరంగంలోని నిజమైన ఆకాంక్ష ఏమిటి? మీలో స్ఫురించే, జ్యులించే ఆ ప్రత్యేక అగ్నిశిల్ప ఏమిటి? మీలో నిగూఢమై ఉన్న, మీరిన్నాళ్ళు పట్టించుకోకుండా వదిలేసిన దేమిటి?కచుక్కోండి!

వ్యక్తిగత తపసతో కృషిచేయడం అనేది అమేయమైన శక్తిని, ఉత్సాహాన్ని, సృజనాత్మకతను మనలో రేకెత్తిస్తుంది. నిశ్చయంతో, సాహసంతో, ధైర్యంతో మీ లక్ష్మీలను చేరుకోండి. మీ గొప్పతనాన్ని ప్రపంచానికి చూసే అవకాశమివ్వండి. ఇది మీ సమయం, మీ తరం, మీ యుగం.

ఎవరెవరినో మెప్పించాలని, హృదయపు ఆకాంక్షలన్నీ ముంచేసుకుని, సత్పుతమవుతూ, గడ్డకట్టుకుపోయి, ఉక్కిరిబిక్కిరి అపుతూ, ఆభరుకు ఒకరోఱా, మొదలుపెట్టాలని తలచారు. అంతరంగం నుండి గుసుసలు, లోలోపలనుండి ఆత్మ గీతిక వినవస్తుంటే, అనంద నాట్యం

చేసాకా, అపరిచితులలో అపరిచితుడవై, ఎలుగిత్తి చాటుండి, ఇది నా జీవితమని. ఇప్పుడే మొదలయిందని. అంతరంగంలో ఒక నిశ్చర్థు విష్వవానికి నాంది హలకండి.

ఓపో అంటారు, మీరు అత్యంత బాధ్యతాయతంగా ఉండువలసినది దేశానికో, మతానికో, ఇంకెవరికో కాదు, అది మీ పట్ల మీరు చూపాలి. అపుడు మాత్రమే మీరు మీలోని వెలుగు ననుసరించి మీ జీవితాన్ని జీవించగలరు. ఏ విధమైన రాజీ లేకుండా జీవితం ఎటు తోడ్చాని పోతుందో అటు పయనించగలరు.

చేతులను ప్రణాళిక ప్రకారం పనిచేయనిప్పండి.
మనస్సును కలల సాకారానికి ప్రణాళికలు రచించనిప్పండి
హృదయాన్ని స్పుందించిన పనిలో కరిగిపోనిప్పండి
ఆత్మను అసలైన ఫిలుపును అందుకోనిప్పండి.

మీ జీవితంలో మొదటిరోజుని “పుట్టిన రోజు” అంటారు. మరి, ఇక మిగిలిన జీవితానికి మొదటి రోజు ఈ రోజే కనుక, ఏ రోజైనా పుట్టిన రోజులా పండుగ చేసుకోవచ్చు. ఒక కొత్త అలోచనకి జన్మనూ ఇవ్వచ్చు. ఆ ఆలోచనను కార్యరూపంలో పెట్టినూ వచ్చు.

జీస్సన్ అంటారు, ఆవాల విత్తనం విత్తనాలలో కెల్లా అతి చిన్నది, కానీ ఆ మొక్క పూర్తిగా ఎదిగిన తరువాత, దాని కొమ్మలపై పక్కలు గూడు పెట్టికోవడానికి సరిపడేంత పెద్దవిగా ఉంటాయి. ప్రతి ఆలోచనా ఒక విత్తనం లాంటిది. ప్రతి విత్తనంలోనూ చెట్టు దాగి ఉంటుంది. జీవిత సారం అంతా ఆలోచన అనే విత్తనాలనుంచే ఉద్ఘవిస్తుంది. మనం మన పూర్తి ప్రతిభతో వికసించినప్పుడు, మరింత మంది వికసించడానికి మనం మార్గదర్శకులవుతాము.

అడవిలో దారి రెండుగా చీలిపోయింది.
నేను తక్కువ మంది వెళ్ళే దారిలో ప్రయాణించాను.
ఆ ఒక్క నిర్మయం నా జీవితాన్నే మార్చేసింది
- రాబ్ర్ట్ ప్రోస్ట్

మీ కలలను ప్రకటించండి

టిక్కాలజీ, నాల్కెడ్, దేశం పట్ట ప్రైమలతో సంసిద్ధుడవైన నేను ఒక చిన్న లక్ష్యం కలిగి ఉండటం నేరం అని తెలుపుకున్నాము. ఈ భూమిపై గాని, ఆకాశంలోగాని, పాతాళంలోగాని చైతన్యంపొందిన ఆత్మకు (Ignited Soul) మించిన శక్తి వసు మరొకటి లేదు.

- డాక్టర్ అబ్బల్ కలామ్

మీ యొక్క ప్రత్యేక టేలింటెన్ వ్యక్తికరించడమే “సెల్వ్ ఎక్స్‌ప్రైమ్” అంటే. హృదయంలో ‘సరియైనది’ అనిపించినప్పుడు ఆ పని చేయడానికి వెనుకాడనవసరంలేదు. విమర్శలు వచ్చినా సరే! చేసినా, చేయకపోయినా ఎలాగూ విమర్శలు తప్పవు. ఎమర్సన్ మాటల్లో చెప్పాలంటే మీరే మార్గంలో పయనించినా, అది తప్పని చెప్పే వారు ఎవరో ఒకరుంటారు. మీ విమర్శకుల మాటలు నిజమేమా అనిపించేలా, ఆటంకాలు ఎప్పడూ ఎదురవుతూనే ఉంటాయి. అనుకున్నది సాధించేవరకూ, పట్టువిడువని శ్రద్ధ, ఓర్పుతో వ్యవహారించడానికి, విజన్ పట్ల స్పష్టత అవసరం.

జీవితం శాశ్వతం కాదు, ఎదురోషాలి! తల్లిదండ్రులనూ, బాల్యాన్ని మనం ఎంచుకోలేము. కాని మనాన్న జీవన మార్గాన్ని మనం ఎంచుకోగలం. ప్రతిభక్కరికీ అధిరోహించవలసిన అధ్యంకలు, సమస్యలూ ఉంటాయి. 90 శాతం సమస్యలు ప్రతి వ్యక్తి పరిష్కరించగలిగిన పరిధిలోనే ఉంటాయి. మనం సమస్యలను పరిష్కరించడం సమస్య కాదు, కానీ ఆ సమస్యలను ఏ రకంగా అర్థం చేసుకుంటాము, వాటికి ఏ రకంగా ప్రతిస్పందిస్తాము అన్నదే సమస్య.

కొంత మంది ఆఫ్సెంచర్ టూరిస్టులు ఒక అజ్ఞాత మార్గంలో ప్రయాణిస్తుండగా, ఒక పెద్ద గోడ ఆడ్డువచ్చిందట. ఇది ఎక్కడం మనవల్ల కాదు అని వెను తిరిగి పోదాం అనుకున్నారు, కానీ ఆ టీమ్ లీడర్, నా దగ్గర ఒక ఉపాయం ఉంది. మీరందరూ ఒక్కసారి మీ టోపీలు తీసి, ఆ గోడ అవతలకి విసిరేయండి అన్నాడు. అందరూ విసిరేయగానే, ఈ మందుటెండలో టోపీలు లేకుండా వెనక్కు వెళితే, మనం మిగలం. అందుకని మీ టోపీలు అందుకునే మార్గ ఆలోచించండి అన్నారు. అందరూ ఆన్ని ఐడియాలూ చెప్పాకా, ఒక ఐడియాను ఆచరణలో పెట్టారు. అక్కడ ఊడలను తాడులూ కట్టి, అటువైపుకి చేరుకున్నారు. ఈ కఠలో లాగే, ముందుగా మనం చేయాల్సింది, టోపీలు విసరడం అంటే, మనం చేయవల్సిన పనిని, బహిరంగంగా ప్రకటించడం. ఇక నిలబెట్టుకోవడం లోనే ఉంది, ఆత్మ గౌరవం.

“తన గమ్యమేమిటో స్పృష్టిగా తెలిసిన వ్యక్తికి,
ప్రపంచం అంతా అడ్డుతోలగి దారినిస్తుంది.”

- ఎమర్సన్

మానసిక శృంఖలాలను చేధించండి

మనలో చాలా మంది జీవితాలలో అత్యంత ప్రమాదకరమైనది ఏమిటంటే, మన జీవిత లడ్జ్యం చాలా పెద్దది, అది మనం చేరుకోలేకపోవడం కాదు, అది చాలా చిన్నది మరియు మనం చేరుకోగలిగింది అయిఉండడం.

- షైఖోలాంజిల్స

మనలోని భయాలు చాలావరకు ఊహల్లో తెచ్చి పెట్టి కొన్నవే. అనంగతమైనవి కూడా! అసలు సహజమైన భయం యొక్క ప్రయోజనం మనకి పొచ్చరిక గానూ, జాగ్రత్త పడటానికిగాను అవకాశం కలిగిస్తుంది. ఆ విధంగా భయం మనకి మేలు చేస్తుంది. కానీ ఊహాంచుకొనే భయాలు మనల్ని అన్ని విధాలుగా నాశనం చేస్తాయి.

వర్తమానం పట్ల ఎరుకతో, బాధ్యతాయుతమైన ప్రేమ భావాన్ని జీవితంలో నింపుకుంటే ఏ భయాలూ మన దరిచేరు. అప్పుడు నిర్మితి మనకు ఆభరణంగా మారుతుంది. ‘ఉన్నత శిఖరాలను అధిరోహించడానికి తగిన అర్థత నాకు లేదు! మనరులు నాకు లేవు, అనుభవం నాకు లేదు! అని మీరు భావిస్తే... కనీసం గ్రాచ్యుయేషన్ కూడా లేని, ఏ అండదండలూ లేకుండా, అనుభవం లేకపోయినా అత్యన్నత శిఖరాల నధిరోహించిన క్రింది వ్యక్తుల జీవితాన్ని గమనించండి.

ధీరూభాయ్ అంబానీ-రిలయ్స్, సబిన్ టండూల్కర్ - క్రికెట్, జి. పుల్లా రెడ్డి - స్వీట్స్, రాజమాళి-సినిమా, బిల్గేట్స్-మైల్స్-సౌప్పు, మైఫోల్ డెల్-డెల్ కంపూటర్స్, స్టోల్బర్ల్-హాలివుడ్ డైరక్టర్, నారీ లిసన్-బరాకిల్, స్ట్రీ జాబ్స్-ఎపిల్ కంపూటర్స్, ఇంకా ఎంతో మంది అభండ విజయం సాధించినవారు...

చాలా మంది నన్నదుగుతారు! మీరు ఏం చదువుకున్నారని? “జీవితాన్ని” అంటాను నేను. ఎక్కడ చదివారు అంటే “ఆక్కడే” అనీ, ఎలా చదువుకున్నారూ అంటే “జీవించడం ద్వారా” అని సమాధానం చెపుతాను.

దొంగలు, హంతష్టల గూర్చి భయపడవద్దు. అవి బాహ్యమైన ప్రమాదాలు, చాలా చిన్న ప్రమాదాలు. నిజానికి మన గురించే మనం భయపడాలి. అనట్లున దొంగలు “ఇతరులపై వీర్యరఘుకున్న నీచ భావాలు, అనట్లున హంతకులు వ్యసనాలు. అనట్లున ప్రమాదాలన్నీ లోపలే ఉన్నాయి. మన తలకు, పట్టుకు వచ్చే ప్రమాదాల గురించి కాక, అత్యన్న అతలాకుతలం చేసే వాటి గురించి ఆలోచించాలి.

-విట్టర్ హస్టేగ్

అందమైనవి ఆకర్షించండి

చాలా సార్లు జీవితంలో వివిధ సందర్భరాలలో ఏదైనా అనుకోనిది జరిగితే, వెంటనే మనస్సులో ప్రవేశించే ప్రశ్న ఇలా నాకే ఎందుకు జరగాలి? ఇటువంటి పరిస్థితులు జీవితంలో నేనే ఎందుకు ఎదురోచ్చేవలసి వస్తుంది? అని. ముఖ్యంగా చెడ్డ పరిస్థితి ఎదురైనపుడు జరిగినదానికి ఇతరులనో, దైవాన్నో నిందించడం మనిషి స్వభావంగా మారింది. కాని నిజానికి మనకు జరిగినదానికి ఎవరు కారణం? బాహ్య కారణాలు ప్రారంభమా లేక మనమే దానికి కారకులమా?

మన జీవితంలో ఏది సంభవించినా దానికి మనమే బాధ్యలం. ఈ విశ్వం కొన్ని నియమాలు, సూత్రాల కనుగొంగా నడుస్తుంది. అవే మానవుని అస్తిత్వానికి ఆధారం. మన లోపలున్నదే బయటి ప్రపంచంలో సంభవిస్తుంది. మనకు ఎదురయ్యే పరిస్థితులు, మనం కలిసే ప్రజలు, మనకు ఏర్పడే సమస్యలు, జీవితానుభవాలు ఇవన్నీ మనలోపలేదైతే ఉండో దానియొక్క ప్రతిరూపాలే! ఇంటిమాటలో చెప్పాలంటే ‘మన వాస్తవానికి సృష్టికర్తలం మనమే’.

ఆలోచన శక్తిపూరితమైనది. దానికి సృష్టించే శక్తి ఉంది. ఉద్ఘోగం ఆవేశంతో కూడిన ఆలోచన మనలో రేకెత్తినపుడు అది సృష్టింపబడే క్రమం వెనువెంటనే ఏర్పడుతుంది. విశ్వాంతరాళంలోని శక్తిమయ కళ్యాలలోకి ఒక ఆలోచన విడుదల అయినపుడు... ఆకర్షణా నియమాన్ని అనుసరించి ఆ ఆలోచనతో సమకూరే అన్నింటినే తన వైపు ఆకర్షించుకుంటుంది. ఒక ఆలోచన విశ్వంలోని అదే విధమైన ఆలోచన లన్నింటినే ఆకర్షిస్తుంది. ఇటువంటి ఆలోచన లన్నో సమకూరి పరిపూర్ణమై సమయం ఆనస్సమైనపుడు.... “ప్రతి స్పందనా నియమం”... పనిచేయడం ప్రారంభమవుతుంది. ఈ విధంగా మీ ఆలోచన ఇప్పుడు వాస్తవ రూపంలో ఆవిష్కృతమౌతుంది.

ఎదుటివాట్టు వాళ్ళ జీవితాలను ఎలా జీవించాలో ప్రతి ఒక్కరికీ స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. కానీ తమ జీవితాలకి వచ్చేసరికే ఎవరికీ ఎటువంటి ఆలోచనా ఉండదు. మనం ఏ విత్తనం నాటించే దాని మొక్కే వస్తుంది. ఇలా నాకే ఎందుకు జరిగింది? అని బాధ పడే కన్నా, ఎకడ నేను కారణం అయ్యాను అని, మీ నుండి మీరు విడివడి, మూడవ వ్యక్తిలా ఆత్మ పరిశేలన చేసుకున్నప్పుడు, సమాధానం దొరుకుతుంది.

సాధారణంగా మనని ఎవరైనా బాధ పడితే అవతలివారు కారణమనుకుంటాం. కొంచెం పరిణతి పొందిన వారు, వారి మాటలు పరిశేలించి, నిజమైతే మార్చుకుంటారు, అబద్ధమైతే వదిలి వేస్తారు లేదా అవతలి వారికి మర్యాదగా తెలియచేస్తారు.

బురదలో ఉన్నవారు మనలని పోటీకి ఆహారిస్తే, రెచ్చగొట్టే మాటలు పలికితే, మనం కూడా పోటీకి దిగినట్లయితే, ముందుగా మనకు బురద రాసేస్తారు. ఒకవేళ మనం రాసినా వారికం తేడా పడదు, ఎందుకంటే వారు ఉండేదే అందులో.

నాకే ఎందుకు ఇలా జరిగింది అనేది ఇక ఏ మాత్రం అసంబిధమైనది కాదు. కార్యానికి, సంకల్పానికి మధ్య నున్న సంబంధాన్ని ప్రత్యక్షంగా గ్రహించగలిగే శక్తి మనకు లేదు. సంకల్పానికి, - సంభవానికి మధ్య సమయం వారం కావచ్చు, నెలకావచ్చు, సంవత్సరం కావచ్చు, దశాబ్దం పట్టవచ్చు. అందువల్లనే ఆలోచన, వాస్తవరూపం థరించడానికి పట్టే సమయం వలన, మనకు జీవితంలో జరిగే సంఘటనలను అర్థం చేసుకోవడం కష్టం.

రెండు విధాలుగా మనం వర్తమానంలో ఉన్న పరిస్థితికి కారణమవుతాం. మొదటిది గతంలో తీసుకున్న నీర్చయాల ప్రకారం, రెండవది వర్తమానంలో మనం పలికే మాటలు, చేసే ఆలోచనలు, కర్మల ప్రకారం. మన ఆలోచనలు, మాటలు మార్పుదం మన వల్ల కాదు గానీ, మన దృష్టిధం, జీవితాన్ని చూసే దృక్కోణం మార్పుకోవడం మన చేతిలో ఉన్న పని. అప్పుడు ఆలోచనలు, మాటలు వాటికవే మారతాయి. పరిపొల్చాన్ని ఇచ్చే మాటలు, భవిష్యత్తు ప్రాతిపథికమై మాటలూ ఒక కొత్త భవిష్యత్తును సృష్టిస్తాయి. సరైన దృష్టిధం రావడానికి జీవితాన్ని అంకితం చేసే ఒక పని దొరికినప్పుడు, ఆ పనికి జీవితం సరిపోదు అనిపించినప్పుడు, ఆ పని అష్ట ఐశ్వర్యాలు సమకూర్చుగలిగినదైనప్పుడు మనసు, మాట, కర్మలు వద్దన్నా మారతాయి.

సోధరులారా! ఏదైతే సత్యమో, ఉన్నతమో, సరియైనదో, పవిత్రమైనదో,
 పేమ పూరిత మైనదో, ప్రశంసాపూర్వకమైనదో
 అటువంటి విషయాల గూర్చి మాత్రమే ఆలోచించండి. - జీనస్.

కలలను నిజం చేసే కళ

ప్రతి ఉత్సత్తుకీ ఒక సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ఉన్నట్టే, కలలను నిజం చేయడానికి కూడా ఒక పరిజ్ఞానం ఉంది. మొదటిది, మనస్సులో మంచి ఉద్దేశ్యం, చిత్రశుద్ధి (నిష్టపటత్వం) (Intention & Integrity) కలిగి ఉండడం. రెండవది ఆ ఉద్దేశాన్ని కార్యాచరణలో పెట్టడం. మూడవది మీ స్వప్నాన్ని ఇతరులతో పంచుకుని ఆ స్వప్నంలో వారిని కూడా భాగస్వాములు చేయడం. ఇక ఆ క్షణం నుండి మీ కలలను నిజం చేసే సంఘటనలు, వ్యక్తులూ తారసపడడం, అటువంటి సమాచారాన్ని ఆకర్షించడం కాకతాళీయంగా జరిగినట్లు అనిపించినా అది ఈ విశ్వంలో ఉండే ఒక అద్భుత సమాచార నెట్‌వర్క్ ద్వారా జరుగుతా ఉంటాయి. కలలు తనను తాను ఆవిష్కరించుకోవడం కోసం, తనదైన మార్గాలను ఆన్ఫేషించుకుంటాయి.

భగవంతుని సాక్షిగా, మనస్సులో చేసుకున్న ఒక ప్రమాణానికి నిలబడడం అన్నది అద్భుతాల్చి ఆవిష్కరించడానికి మూలం. మీరు ఏదైతే చేయగలరో అది మాత్రమే చేస్తానని ప్రమాణం చేస్తే అది అద్భుత విజయాలకు దారితీయదు. సౌధారణంగా మనలో చాలా మంది, తమ అనుభవం ఆధారంగా, భవిష్యత్తు ప్రణాళికలు రచిస్తారు. కానీ మన గతానుభవం బ్రతకడానికి పనికి వస్తుంది, అద్భుతాల్చి స్ఫ్ట్ప్రైంచడానికి అది ఏ మాత్రం పనిచేయదు. భవిష్యత్తును, భవిష్యత్తునుండి స్ఫ్ట్ప్రైంచాలి. అద్భుతాలు ఆవిష్కరించాలంటే, మీరు ఎలాంటి వాటిని ప్రకటించాలంటే, ఆ సమయానికి, ఆ పనిని ఎలా సాధించాలో మీకు కూడా తెలియనటువంటి స్వార్థి పొందిన ఒక గొప్ప ఆశయమై ఉండాలి. ఆ లక్ష్యం, హృదయం నుండి, అనంతమైన ప్రేమ నుండి ఉద్ధవించినదై ఉండాలి. అలాంటి ఒక లక్ష్య సౌధనకు నడుం బిగించినవారు ఒక అద్భుత మార్పుకి నాంది పలుకుతారు.

ఒక లక్ష్య సౌధనకు తగినంత స్వార్థి పొందినపుడు, ఇతరులను కూడా ఆ లక్ష్యసౌధన మైపు ఉత్సేజితులను చేయగలగుతారు. మీరు స్ఫ్ట్ప్రైంచే భవిష్యత్తు ఇప్పడు మీరు ఉన్న మానసిక స్థాయి కంటే ఎంతో ఎదగడానికి ఆస్కారం కలిగించాలి. ఒక్కసౌరి నిశ్చలమైన నిర్ణయం తీసుకున్నప్పుడు, ఈ విశ్వమంతా, ఆ నిర్ణయం సఫలం కావడానికి సహకరిస్తుందట.

జీవిత లక్ష్యాలు ఎప్పుడూ వస్తు సంబంధమైనవిగా ఉండకూడదు. దైనమిక్ గా ఉండాలి. ఉన్నతమైనదిగా ఉండాలి. ఆ దేవుడు కూడా ఆనందపడే విధంగా ఉండాలి.

ఒక భావాన్ని న్యోకరించండి. దాన్నే మీ జీవిత ఆశయంగా చేసుకోండి, దాన్నే మనసం చేయండి, దాన్నే కలగనండి, దానిలోనే పరపత్తులై జీవించండి. మీ మొదడు, కండరాలు, నరాలు, శరీరంలోని ప్రతి భాగం కూడా ఆ భావంతో తన్నయం కావాలి. ఇదే కార్యాన్ధికి దారి.

- స్వామి వివేకానంద.

విశ్వ రహస్యం

ఒక ఉన్నతమైన భావం నే వ్యాధయాన్ని ఆపరించినపుడు అది వెంటనే మానసిక, భౌతిక కళ్ళలలో సంభవం కావడానికి తగిన విధంగా హరిష్రథనం చెందుతుంది. సత్యము, హవిత్రత, స్వార్థా రాహిత్యము అనుసంటువంటి శక్తి యుక్తులు కలవానిని ఈ ప్రపంచంలోని ఏ శక్తియూ నశింపజేయజాలదు. ఈ శక్తులు కలిగి ఉన్నప్పుడు, ఒక్క వృక్షి కూడా, విశ్వమంతా ఎదురొఢి నిలిచినా విజయం సొధిస్తాడు - స్వామీ వివేకానంద

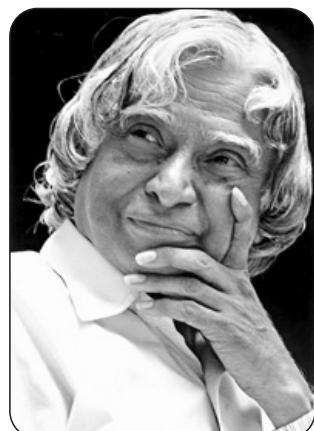
ఆప్యటి నుండి ఒక 20 సంవత్సరాల తర్వాత నీ జీవితాన్ని సింహాచలోకనం చేసుకుంటే... నువ్వు చేసిన పనుల కంటే, నువ్వు చెయ్యాలనుకొన్న, నిర్మలించలేకపోయిన విషయాల గూర్చే ఎక్కువగా అసంతృప్తి చెందుతాపు! కావున నీ అణుకును, అతి వినయాన్ని విదిలించు, దేవులో సురక్షితంగా ఉండాలనుకోక, నీ జీవిత తెరచాప నెత్తు, స్వేచ్ఛ పవనాల వెంట ప్రయాణం సాగించు. స్వప్నించు... శోధించు, సొధించు - మార్కో ట్యూయిన్

స్వప్నికర్త మనల్ని విజేతలుగా నిలవాలనే పుట్టించాడు. నీ లక్ష్మీం నీ కంటే పెద్దదైనపుడు, అది విశ్వవ్యాప్తమై ప్రపంచ లక్ష్మీమవుతుంది. ఆ లక్ష్మీసాధనలో నీ కర్మ, నీ జాతకాల కంటే అతీతమైన కృషిసాగుతుంది. విశ్వవ్యాప్తంగా నీ ఆలోచనలు విస్తరించినపుడు విశ్వంలో పనిచేసే రహస్య శక్తులన్నీ ఆ లక్ష్మీసాధనలో సహకరిస్తాయని అనుభవపూర్వకంగా తెలుస్తుంది.

ప్రతి ఒక్కరి జీవితంలో ఒక ఉత్సత్తి ఉంటుంది. అది అంతరంగంలో ఎక్కుడో నిక్షిప్తమై ఉంటుంది. దానిని జ్ఞాలించి, జీవితంలో ప్రతిఫలించేలా చేసుకోవడమే మీకు కావలసిన ఒకే ఒక అర్థం.

“వ్యాధయాంతరాళం నుండి మొలకెత్తిన స్వేచ్ఛమైన, తీక్షణమైన ఆకాంక్ష (కోరిక) ఏదైనా అది అత్యధ్యాతమైన విద్యుదయసాంత శక్తినీ, చేతనతాయాన్ని సంతరించుకుంటుంది. ప్రతిరాత్రి మనం నిద్రపోయినపుడు ఆ శక్తి విశ్వంలోకి ప్రవేశించి, విశ్వశక్తి ప్రవాహాలతో అనుసంధానమై, తిరిగి ఉదయం మనసు చేరపస్తుంది. ఆ శక్తితో కూడుకొన్న మన ప్రతి ఆశ, కల నెరవేరి తీరుతుంది.

“కావున మిత్రమా!, పసంతం, సూర్యోదయం ఎలా గతిష్పిలేదో, ఈ వాగ్దాముయా అలాంధిదే, విశ్వాసంతో, ముందుకు సాగు!” - శ్రీ అబ్బల్ కలూమ్ తో స్వామీ శివానంద (ఒక విజేత ఆత్మ కథ నుండి).

నిబధ్తత

మన నిబధ్తతను జీవితం నిరంతరం పరీక్షిస్తుంది. లక్ష్యాన్ని సాధించే వరకు వీడని నిబధ్తతను ప్రదర్శిస్తూ కృషి చేసేవారికి జీవితం యొక్క అమృతాల్యమైన సంపదలు దాచి ఉంచబడతాయి. సుధ్మిరమైన, నిరంతరమైన అటువంటి నిబధ్తతతో పర్వతాలు కూడా పెకిలింపబడతాయి. తమ కలల జీవితంలో ఎదుగుతూ జీవించేవారికి, పశ్చాత్తాపంలో జీవించే వారికి మధ్య నున్న తేడా ఈ నిబధ్తతే! - ఆంటోనీ రాబిన్స్

ఛైనాలో ఒక జాతి వెదురు విత్తనాన్ని నాటినపుడు, ఎంత జాగ్రత్తగా పోషించినా, సుమారు 5 సంవత్సరాల వరకు భూమిపై దాని పెరుగుదల పెద్దగా కనపడదట. ఆ తరువాత కేవలం 6 వారాల్లో 90 అడుగుల ఎత్తుకి వేగంగా ఎదిగిపోతుందట. ఇంతకాలం వేర్పు లోతుగా నిలదొక్కుకున్నాయి. ఎంత లోతుంటే అంత ఎత్తు, విత్తు కైనా, వృక్షికైనా.

ప్రతి పని యొక్క ఫలితం కోసం 5 సంవత్సరాలు ఆగనకూరలేదు. మన వేగాన్ని బట్టి, ప్రణాళికును బట్టి దీనిని ముందుకు జరుపచ్చు. మీకు ఇష్టంటున్న లేకపోయినా, అపసరమైనవనిని, ప్రతిరోజు శ్రద్ధగా, త్రమశిక్షణతో, ఉర్పతో చెయ్యగిలిగితే, ఈ ఒక్క అలవాటు చాలు జీవితం మారాడానికి. కొన్ని సాధ్య మనం ఎంత ప్రయత్నించినా, ఫలితం ఎప్పుడు రావాలో అప్పుడే వస్తుంది. ఎంత టక్కాలజీ మారినా ఇంకా మనిషి పుట్టడానికి 9 నెలలు ఆగాల్సిందే. అదే ఏనుగుకైతే 500 రోజులు, ఖడ్డమృగానికైతే 750 రోజులు పడుతుందట.

మీ ప్రయత్నం మీరు చేయవలసిందే. పరిస్థితులు అన్నిసార్లు మీకు అనుకూలంగా ఉండక పోయచ్చు. విజయం అంటే ఆపజయాలు లేకపోవడం కాదు. అంతిమ లక్ష్యాన్ని సాధించడం! అంటే ప్రతి పోరాటాన్ని గెలవటం కాదు. యుద్ధాన్ని గెలవడం.

గాంధీగారు చెప్పినట్లు... మీరు ఏం చేసినా దానికి పెద్ద ప్రాముఖ్యత లేదు, కానీ మీరు చేయడం ముఖ్యం. మీరు సాధించిన విజయాల కన్నా ముఖ్యమైనది, మీరొక ఆశయ సిద్ధి కోసం చేసే ప్రయత్నంలో, వచ్చే ఒడిదుడుకుల వల్ల, మీరు మానసికంగా ఎంత ఎదిగారన్నదే ముఖ్యం.

జీవితం అనే క్రీడలో టర్నింగ్ (Break through) రేపొస్తుందా? లేదా ఇంకో వారంలోనా, నెలలోనా, సంవత్సరం లోనా లేక ఇంకా సుధారంలోనా, అనే విషయాన్ని చెప్పలేము. కాని ఆ మలుపు వచ్చి తీరుతుంది!

- జిగ్ జిగ్గర్

అత్యుత్తమమైనదే అందించండి

ఒక మనిషి పని వీధులు ఊఢ్చడం అయితే. ఆ వీధులను ఎంతా బాగా ఊడ్వాలంటే, ఒక ఘైఫలాంజిలో చిత్రాలు గేసినట్టు, బీథోవెన్ సంగీతం కూర్చినట్టు, షెక్స్‌పియర్ కవిత్వం రాసినట్టు, అంత తాదాత్మ్యతతో చేయాలి. ఆ వీధులు ఎంత శుభ్రంగా ఉండాలంటే అటువెళుతున్న స్వగూరులోని దేవతలు కూడా... తన వృత్తిని అధ్యుతంగా నిర్వహించే ఒక ప్రీట్ స్టీపర్ ఇక్కడ జీవించాడు అనుకోంటగా...! - మార్తిన్ లూథర్ కింగ్

మీరు ఏ వ్యక్తి లేదా సంస్థనుండి అయినా ఎలాంటి సేవలను కోరుకుంటారు, ఉత్తమ మైనదా? సౌధారణ మైనదా? ఖచ్చితంగా మనం ప్రతి చోటా ఉత్తమ మైన సేవలను లేదా ఉత్పత్తులనే కోరుకుంటాము. ఒక వేళ ఆ ఉత్పత్తి మన దేశానిది కాకపోయినా, ఉత్తమ మైనది, డబ్బు తగ్గి విలువకలది అయినప్పుడు ఆ ఉత్పత్తినే కొంటాము. అలాగే మన సాష్ట్ర వేర్ ఉద్యోగులు ఉత్తమ మైన వారూ, వారి మాత్ర దేశాల నిపుణులకంటే జీతం తక్కువకు దొరికేవారూ అయినప్పుడు సంస్థలు తమ దేశాల వారిని కూడా పక్కన పెట్టి మనవాళ్ళకు పని ఇచ్చాయి. రేపు మరో దేశం ఇంతకంటే తక్కువకు, మెరుగైన సేవలు అందిస్తే భాతాదారులు ఎటువైపు మొగ్గుతారో మనందరికీ తెలిసిందే. అంటే ప్రపంచం మొత్తం ఒక వ్యాపార సంస్థలా పనిచేస్తుంది. ఎవరూ ఎవరికి ఏదీ ఊరకనే ఇవ్వరు. బాంధవ్యాలలో కూడా ఇదే సూత్రం పనిచేస్తుంది. ఏ బంధంలో అయినా సరే ప్రేమ, శ్రద్ధ తగినట్లయితే, ఇంతకంటే ప్రేమ, శ్రద్ధ దొరికినప్పుడు, ఆ పాత బంధం కొత్త బాంధవ్యంతో, అలవాటుతోనో మార్పుబడుతుంది.

విజయవంతమయిన జీవిత రహస్యం ఏమిటంటే... చాలా విషయాలు చక్కగా తెలుసుకోవాలి కాని ఒక విషయంలో మాత్రం సంపూర్చ పరిజ్ఞానాన్ని, లోతైన అవగాహనను కలిగి ఉండాలి. మనిషి డబ్బుతో మొదలుపెడితే అనుభవాన్ని కూడగట్టుకుంటాడు. అనుభవంతో మొదలుపెడితే డబ్బు సంపాదిస్తాడు. అదే ప్రతిభతో కూడిన అనుభవంతో మొదలుపెడితే అధ్యుతాలు సృష్టించగలుగుతాడు.

ఇంతవరకూ జీవితంలో పొందిని పొందాలనుకుంటే, ఇంతవరకూ జీవితంలో చేయనిది చేయాలి. గతంలో చేసినదే చేస్తే, వచ్చినదే వస్తుంది. కొత్తది కావాలంటే, కొత్తది చేయాలి. అనుభవం అంటే ఒక వ్యక్తి తన కాలం చెల్లిపోయిన గతం తాలూకూ ఒక జ్ఞానమనే అజ్ఞానంతో అవకాశాల కోసం ఎదురుమాడడమే. 21 వ శతాబ్దిలో నేర్చుకోవడం కన్నా ముందు అవసరంలేనిది, కాలంచెల్లిపోయినది అయిన జ్ఞానాన్ని వదిలివేయడం ముఖ్యం.

ముల్లా నజీర్యున్నీన్ ఒక మానసిక శాప్రవేత్త దగ్గరకు వెళ్లి, నా భార్యకు జ్ఞాపక శక్తి సమస్య బాగా ఎక్కువ ఉందనీ, దానిని తగ్గించమనీ వేడుకున్నాడు. దానికి ఆయన, ‘అంటే ఆవిడ ఈ

మధ్యన అన్నీ మరచిపోతుందా' అనడిగాడు. దానికి ముల్లా, 'అట్టే లేదండి, ఆవిడకు మరుపనేదే లేదు. త్రుతీదీ గుర్తుంచుకుంటుంది. అదే నా సమస్య' అన్నాడు.

మనం అవసరం లేనివి వదిలేసినప్పుడు, అవసరమైన దానికి, పూర్తి సమయం కేటాయించగలుగుతాం. మీకు ఎంతో అంతర్గతంగా దాగి ఉన్నసామర్థ్యం ఉండవచ్చు, అయితే మార్పొట్టమీ ప్రదర్శన లేదా సేవలకు మెల చెల్లిస్తుంది కానీ మీ అంతర్గతంగా దాగి ఉన్నసామర్థ్యానికి (పొట్టియల్కు) కాదు.

తనకిష్టమైన పనిని ఎవరైనా సత్కమంగా నిర్వహించగలరు. కానీ ఏ పనినైనా తమ ఇష్టానికి అనుగుణంగా మార్పుకోగలవారే నిజమైన వివేకపంతులు అంటారు స్నామీ వివేకానంద.

సంఘలు అనేవి ఉద్యోగుల కేరిక్సు పెంచి పోషించపు. అవి ఉద్యోగులకు అవకాశాలనిచ్చి ఉద్యోగి తన దైన కైలో అభివృద్ధి చెందుతూ, యోగ్యతన పొందడం చ్చారా తమ కేరిక్సు తామే బాధ్యతల్యేలా సహకరిస్తాయి. నిజానికి ఉద్యోగం అంటే మన వ్యక్తిగత ప్రతిభను పెంచుకోవడానికి, కుటుంబ కలలు సాకారం అవ్యాధానికి మనకు దొరికే ఒక అవకాశం.

మీరు చేసే ఏ పనైనా సరే, మీరే దానికి సర్వస్వం అయితే, మీ మీదే సంపూర్ణ బాధ్యత ఉన్నట్టయితే, మీరు చేసిన పని వల్లే మొత్తం ఫలితం ఆధారపడిఉంటే, ఆ పనిని ఎంత జాగ్రత్తగా చేస్తారో అంత శ్రద్ధగా మనం ఏ పనైనా చేసినప్పుడు, ఆ పనిలో ఒక స్వజనాత్మకత, అత్మతము నాణ్యత కనపడతాయి.

మనిషి తను ఎంచుకున్న వృత్తికి సంబంధించిన ఏ పని చెయ్యడానికైనా సిగ్గుతోనో,
అవమానంతోనో వెనుకాడగూడడు.

తమ చేస్తున్న వృత్తికి తాను అందకుండా దూరంగా,

అంటే ముట్టునట్లుగా వుండే వృత్తికి,

ఒక రోజున ఆ వృత్తే అందనంత దూరమైపోతుంది. - విక్రే హరాగో

చుక్కలన్నీ కలుస్తాయి

“జీవితాన్ని ఈ క్రణం చూసి ఎప్పుడూ, నా జీవితం ఇంతేనా అని అనుకోకండి. మనం ముందుకి, భవిష్యత్తులోనికి చూస్తూ, చుక్కలను కలపలేం. గతం లోకి తొంగి చూసినప్పుడే చుక్కలు ఎలా కలిసాయా అర్థం అవుతుంది. ఈ చుక్కలన్నీ ఎలాగోలా కలుస్తాయనే పూర్ణ విశ్వాసం మీరు అలవరచుకోవాలి. మీరు మీ అంతర్వ్యాఖ్యాని, విధి, రాత, కర్మ, జీవితం ఏషైనా అనుకోండి, దానిని మీరు పూర్తిగా విశ్వసించగలగాలి. ఈ విధఘోసన నా విధానం వల్ల నేనెప్పుడూ దెబ్బినలేదు, పైగా నా జీవితంలో ఎంతో మార్పు రావడానికి ఈ ధృక్ఫథమే కారణం”.

- స్టీవ్ బాబ్ట్, సి.ఐ.ఐ, అపిల్ కంప్యూటర్

మనం ఆదివారం వార్తా ప్రతికలలో చుక్కలను కలిపితే వచ్చే చిత్రం కోసం ఆసక్తిగా పరిశీలిస్తాం. ఆ చుక్కలను చూసినప్పుడు మనకు అందులోని చిత్రం కనపడదు. ఆ చుక్కలను కలిపినప్పుడు మాత్రమే మనకు అందులోని చిత్రం పూర్తిగా అర్థమవుతుంది. అలాగే జీవితంలో జరిగే సంఘటనలన్నీ ఆ చుక్కల్లాంటిచి. ఒక్కో చుక్కనీ చూసినప్పుడు, ఆ సంఘటనలు అర్థరహితంగానూ, అనవసరమయినవిగానూ కనపడతాయి. కానీ భవిష్యత్తులో వెనక్కు తిరిగి చూసినప్పుడు మాత్రమే ప్రతీ సంఘటనా ఒక కల నిజమవడానికి ఏ రకంగా ఉపయోగపడిందో అర్థమవుతుంది. “స్వమ్ డాగ్ మిలియనీర్” చిత్రం చూస్తే అందులో హీరో చిన్ననాటినుండి జరిగిన ప్రతి ఘటన, భవిష్యత్తులో ఎలా ఉపయోగపడిందో చూస్తే, లక్ష్య సౌధనలో ఎదురయ్యే ప్రతి ఘటనా, ప్రతి అనుభవం ఒక గొప్ప కల సాకారానికి ఏ విధంగా సహకరిస్తాయో అర్థమవుతుంది.

యుద్ధంలో ప్రవేశించిన సైనికుడు అంతిమ విజయం ఎలా లభిస్తుందో అనే ఆలోచనతో సతమతం కాదు. కానీ తన పోరాటం తాను సంపూర్ణంగా చేయడం వల్ల, ఏదో విధంగా యుద్ధం గెలుస్తామనే విశ్వాసం కలిగి ఉంటాడు. అటువంటి స్వార్థితోనే మనం కూడా పనిచేయాలి. మనందరికి భవిష్యత్తు తెలియదు కానీ, మన పొత్త ఏ విధంగా నిర్వించాలో అన్నది మాత్రం ప్రతి ఒక్కరికి తెలుసు. లక్ష్యం పట్ల స్పష్టత ఉన్నప్పుడు, మీ మనస్సు, ఒక (GPS) గ్లోబల్ పొజిషనింగ్ సిస్టమ్లా పనిచేసి, కార్ పోడ్యుల్ట్స్ ఎలా అయితే చీకటిలో కూడా ప్రయాణించడానికి వెలుగు పరుస్తా దారి చూపిస్తాయో, అలా మన గమ్యం వైపు మనలను సైడ్ చేస్తుంది. ముందు మొదటి మెట్లు ఎక్కుండి! మొత్తం మెట్లున్నీ కనపడనపసరం లేదు. మీ జీవిత అంతిమ ప్రయాజనం ఏమిటా అని తలపట్టుకు కూర్చోనపసరం లేదు. ప్రస్తుతం ఏ పని మిమ్మల్ని అమితంగా ఆకర్షిస్తుంది, మీ మనస్సు దేనికి సంకేతాలు పంపుతుంది, ఏ పని మిమ్మల్ని ఆహారిస్తుంది, ఏ పని మీ శరీరం, మనస్సు, హృదయం, ఆత్మలను ఏకతాబీపై నడిపించగలుగుతుందో ఆ పని వైపు సౌగాలి.

“ఒక లక్ష్యం భాచ్చితంగా అవిష్టింపబడవలసిన సమయం వచ్చినప్పుడు, ప్రపంచంలోని సైన్యమంతా కలిసినా కూడా ఆ సంభవాన్ని ఆపలేదు.” - విక్టర్ హ్యాగ్

అంద్మైన జీవితం

పిలుస్తోంది!

జీవితం ఒక పందిం కాదు, కొంచెం మ్లగా వెళ్లండి.
గేతాన్ని ఆస్యాదించండి, సంగీతం అయిపోకముందే!

జీవితం, ఇప్పుడే, ఇక్కడే...

మీరు కలలు కనే స్వగ్రం, వైభవం అనేది మీ సమాధుల వద్ద మీకోసం ఎదురుచూస్తుందా లేదా ఎప్పుడూ, ఇక్కడే జీవిస్తూ ఈ భూమి మీదనే దానిని మన సొంతం చేసుకోగలమా? ..ఒక్కసారి మిమ్మల్ని మీరు ప్రశ్నించుకోండి.

- అయిన్ రాండ్

మన మనసు లేట్స్ట్ సెల్ఫోన్ లాంబిది. కవరేజ్ ఏరియాలో లేకపోతే మనం ఏ పిలుపుకీ అందము. ఎప్పుడూ బిజీగా ఎంగేజిలో ఉండే మనసు కూడా కొత్త ఆలోచనలకి అందదు. పోనీ ఒక మేసేజ్ పంపుడామంటే, ఆ బాక్సు నిండిపోయంటుంది, పాత ఆలోచనలతో, నమ్మకాలతో. ఇక పాతది భాళీ చేయకుండా, కొత్త ఆలోచనలు ఎలా వస్తాయి? మనసులో రోజుకు 30 నుండి 60 వేల ఆలోచనలు చేసే రణ గొణ ధ్వనిలో మన అంతరాత్మ వాణి ఎవరికి వినపడుతుంది?

ఎందరికో ఎంతో సమయాన్ని కేటాయించే మనం, మనకో మనకు ఏకాంతంగా గడుడానికి సమయం దొరకదు. మనం బ్రతకడంలో బిజీ అయిపోతూ జీవించడాన్ని వాయిదా వేస్తుంటాం! ఎక్కడెక్కడో అందమైన, అద్భుతమైన గులాబి తోటల గూర్చి కలలు కంటాం, కాని ఇంటి కిటికీ ప్రక్కన రోజు విరిసే పూల అందాలను ఆస్ట్రాధించం! తెల్లవార జామునే పట్టలు కిలకిలరావాలు చేస్తుంటాయి. ఆసమయంలో ప్రకృతి అంతా చైతన్యంతో శోభిస్తూ ప్రశాంతంగా ఉంటుంది. ఆ చైతన్యంలో, ఆ ప్రశాంతతలో శక్తి ప్రవాహంగా, జీవంగా మనలో ప్రవేశించడానికి ఆరాటపడుతుంది. అలా ప్రపంచంలో జీవితం విస్తరిస్తున్న సమయంలో, మన మంతా గాఢునిద్రలో మునిగిపోయి ఉంటున్నాం!

ఆరోపణలు చేయడానికి, నిందించడానికి, బాధపడటానికి, కుమిలిపోవడానికి మన మిక్కడకు రాలేదు! మనం ఇక్కడ జీవించడానికి ఉన్నాం. ప్రేమించడానికి, ప్రేమించబడానికి ఇక్కడ ఉన్నాం. మనలను మనం తెలుసుకోవడానికి, నేర్చుకోవడానికి, వ్యక్తికరించడానికి (ఎక్కుప్రెస్ చేయడానికి), సెలబ్రేట్ చేసుకోవడానికి ఇక్కడకు, ఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చాం.

ఒక పేదవాడు సంవత్సరానికి ఒక్కసారే తన పుట్టిన రోజు చేసుకుంటాడు. ధనవంతుడు ప్రతీ రోజు చేసుకోగలడు. కాని జ్ఞాన వంతుడు ప్రతీక్షణం పండుగ చేసుకుంటాడు. జ్ఞానం సంపాదించేది కాదు, అనవసరమైనది పదిలేస్తే మిగిలే అవాయకత్వమే ఈ క్షణంలో ఉండటమంటే. చిన్న పిల్లలలూగా ఉత్సాహంగా, ఉల్లాసంగా, ప్రశాంతంగా ఉండే స్థితి.

‘నిన్న’ కరిగిపోయిన కల, రేపు కనిపించని దృశ్యం, కాని ఈ రోజుని సద్గునియోగం చేసుకుంటే నిన్నటి కలను సంతోషపూరితంగా, రేపటి ఆశను, ఆకాంక్షను చైతన్యభరితంగా మలచుకోవచ్చు.

దృష్టి కోణం మార్చండి

మనం చాలాసార్లు కొన్ని పరిస్థితులు, లేదా కొందరు వ్యక్తులు ఈ మన జీవితానికి కారకులు అని భావిస్తాం! ఆ పరిస్థితులకు కారణం మనమే, వాటిని మనం మాత్రమే మార్గగలం అనే విషయం మనం అరుదుగా మాత్రమే అంగీకరిస్తాం!

ఒక ధ్యాక్షరీలో మధ్యాహ్న భోజన సమయంలో తన లంచ్ బాట్ తెరిచిన కార్బూకుడు... అఖాయి! ఈ రోజు కూడా వంకాయి: పశ్చేనా! ఇది రెండోసారి అంటూ అలిచాడు. మరుసటి రోజు, మూడోసారి, నాలుగోరోజు కూడా అలాగే జరిగింది. అది చూసిన తోటి కార్బూకుడు, - వంకాయి, పశ్చ నీకిష్టం లేకపోతే, నీ భార్యను వేరే కూరచేయమనవచ్చుగా! అన్నాడు. దానికి “నా కింకా పెళ్ళి కాలేదు, వంకాయి, పశ్చ రోజుసానే వండుకుంటాను” చెప్పేదా కార్బూకుడు.

ఎప్పుడూ, వారు ఇలా చేసారు, అలా చేసారు అనీ, నన్ను వాడుకున్నారనీ, వంచించారనీ బాధపడుతుంటే, ఆ పరిస్థితి మారదు కండా, ఎక్కువగా వేటి గురించి ఆలోచిస్తే అటువంటి పరిస్థితులే తిరిగి పునరావృత్తమవుతుంటాయి. ఆలోచనలు, మాటలు శక్తివంతమైనవి. ఈ ప్రపంచంలో మోస పోయాం అనేకంటే, మనం తెలివి తక్కువగా ఉన్నాం అని తెలుసుకుంటే బావుంటుంది. పొండవులు అయిగురే ఉంటే, కొరవులు వండ మంది ఉన్నారు. అదీ నిష్పత్తి. అయితే ధర్మమే అంతిమంగా గెలుస్తుంది.

తన జీవితానికి, ప్రస్తుత పరిస్థితికి 90శాతం ఆ వ్యక్తే కారణమవుతాడు. ఒక వది శాతం మన ప్రమేయం లేకుండా జరపచ్చ. దానికి చట్టలు ఉన్నాయి. అవతలి వారు తప్పు చేసినప్పుడు, బాధితులు బాధపడడం ఎంత మాత్రం వివేకం కాదు. జీవితంలో అనుకోని సంఘటనలు జరిగినప్పుడు, కొంత కాలం బాధపడినా, అందులో మనిగిపోకుండా, జరిగినదానికి పెడార్థాలు తీసుకోకుండా, తనను తాను నిందించుకోకుండా, జరిగినది, జరిగినట్లుగా చూడగలిగితే, కింకరప్యం బోధపడుతుంది.

మనం జీవితంలో నిద్రలేవడానికి, మానసికంగా పెరగడానికి, వివేకమంతులవడానికి, ఆత్మ జ్ఞానులు అవడానికి ఈ జీవితం. ఎప్పుడూ మొదటి గేరులో బండి నడిపితే, బండి పాడిపోతుంది, కుదుపు వస్తుందని, అవసరమైనప్పుడు కూడా గేరు మార్చకపోతే బండి ఆగిపోతుంది. ఇక స్థిరు పెరిగేదెలా, గమ్యం చేరేదెలా? మనం నిద్రలేవనప్పుడు, జీవితమే తనదైన శైలీలో కుదుపుతో నిద్రలేపుతుంది. అలాంటి కుదుపుల కోసం వేచి చూడకుండానే, ఆత్మ పరిశీలనతో, అంతరంగ పిలుపుతో కనులు తెరిచినవారు ధన్యలు.

జవ్వడమే మన భాష

చిన్న పిల్లలు ఎక్కువగా ఫీర్యాదులు చేస్తుంటారు. ఎదిగిన తర్వాత కూడా అదే పని చేస్తుంటే వారు శారీరకంగా పెరిగిన పిల్లలే కదా! తల నెరిసిన వారో, వయసు పెరిగినవారో, ధనవంతుడో, అందరితో సంబంధాలు కలిగినవారో కాదు పెడ్డలు అంటే! వివేకం ఉన్నవారే పెడ్డవారు అంటే.

కోడలిని వేధించే అత్తగారి స్వభావం, ఇలాంటిదే! కొడుకు తన సౌంతమని, అతనిని కోడలు స్వాధీనపరుచుకుంటుందని భావిస్తూ... పోట్లాడుతుంది. కానీ తన కొడుకును 20 సం॥ల వరకూ తను చూసినా మిగతా 80 సం॥ల తోడు ఉండేది కోడలే అన్న స్విహా అత్తగారికి, తన భర్తకు జన్మనిచ్చిన తల్లిగా, అత్తగారినీ గౌరవించినప్పుడు, అమృతయువాత అమృగా భావించినప్పుడు, - కోడలు దాటర్ ఇన్ లవ్ గాను, అత్తగారు మదర్ ఇన్ లవ్ గానూ మారతారు.

ప్రతి బంధం, ప్రయాణంలో కలిగే సహ ప్రయాణికులవంటివారు. చిట పటులాడుతూ ఉంటే, మన ప్రయాణం నుఖంగా జరిగే అవకాశం ఉండదు. మార్పుగలిగిన వాటిని మార్పుడం, మార్పులేనివాటిని ఆమోదించడం లేదా వదిలేయడం ఒక్కటే మన ముందున్న అవకాశాలు. గౌతమ బుద్ధుడు తామరాకులా ఉండ మన్నారు కానీ నేను కలువపువ్వులా విక్సించమంటాను. తామరాకు బురదలోనే ఉంటుంది, కానీ అంటుకోదు, కానీ కలువ పువ్వు ఆ బురదనుంచి సారాన్ని గ్రహించి వికసిస్తుంది.

ఫీర్యాదులు పిల్లల భాష, పొగడ్లలు పెడ్డపిల్లల భాష, నిబిడ్తత అనేది విజ్ఞాల భాష, జవ్వడం అనేది జ్ఞానుల భాష. మీరు సగర్వంతో తలెత్తుకు జీవించాలంటే మీరు ఇచ్చేస్తాయికి చేరుకోవాలి. మనం తీసుకునేదానికంటే, ఇచ్చేది ఎక్కువ ఉన్నప్పుడు మనం ఆత్మ గౌరవంతో జీవిస్తాము. నేనింత చేసాను, కానీ వారికి కృతజ్ఞత లేదు అని పదే పదే చేపే వ్యక్తులు సాధారణంగా, వారు పొందినది మరచిపోతారు. ఇచ్చినది మాత్రం భూతథ్యంలో చూసుకుంటూ ఉంటారు.

ఇచ్చినది మరచిపోవాలి, పొందినది మాత్రం గుర్తుంచుకోవాలి. ఎప్పుడైనా ఏదైనా కోల్పోయినా, అందులోని పారాన్ని మాత్రం కోల్పోకూడదు. జీవితం చిత్రంగా ఉంటుంది. మనం చేసిన మంచికి ఫలితం మరోచోటునుండి వచ్చినట్టే, మనం చేసిన చెడుకు ఫలితం కూడా అదే విధంగా ఉంటుంది. ఈ ప్రపంచం మనం ఏదిస్తే అదే ఇస్తుంది. ఈ సూత్రం ప్రకారం మనక ఏకధాటిగా మంచి విషయాలు సంభవించాలంటే, ఏమీ ఆశించకుండా, మనం చేయాల్సిన పనిని, మంచిని ఇస్తూ పోవాలి. ఈ ఒక్క విషయం చాలు, జీవితంలో ప్రతి క్షణం అద్భుతంగా అవడానికి.

కంప్యూటర్ అనేది తప్పుకాదు కాని అది నిజంగా అవసరమైనపుడు మాత్రమే సరైన

వ్యక్తుల వద్దనే చేయాలి. మీ ఫోన్ పనిచేయనపుడు ఎలక్ట్రిషియన్ వద్ద కంప్లయంట్ చేస్తే సమస్య తీరదు. చట్ట పరమైన సమస్యలు ఉంటే లాయర్స్, ఆరోగ్య సమస్యలు ఉంటే డాక్టర్స్, వ్యక్తిగత సమస్యలు ఉంటే కొన్సిలర్స్ మాట్లాడాలి. 70% మంది ప్రజలు మన సమస్యల గురించి పట్టించుకోరు. ఎందుకంటే వారి సమస్యలు వారి కుంటాయి. మిగతా 30% మంది మీరు సమస్యల్లో పడినందుకు సంతోషించే వారే! పైగా ఎప్పుడూ ఏక ధాటిగా సమస్యలు చేప్పేవారిని ఎవరూ ఇష్టపడరు.

సమస్యను పరిష్కరించ గలిగే సామర్థ్యం ఉన్నప్పుడు దుఃఖించనపురం లేదు! ఒక వేళ పరిష్కరించలేనపుడు దుఃఖించడం వలన లాభం లేదు. ప్రపంచమంతా మన మనస్సులోనే ఉంటుంది. 'మన మానసిక దృక్కథమే - ఈ ప్రపంచం మనకేమిటి?' అనేదానిని నిర్ణయిస్తుంది.

ఒక వ్యక్తిని పులి తరుముతుండట, పరిగెట్టి, పరిగెట్టి ఒక లోయలోకి జారాడు. పదుతూ, పదుతూ ఒక తీగని పట్టుకున్నాడు, పైనుంచి పులి చూస్తుంది, క్రింద లోయ చూస్తుంది. ఈ లోపులో ఒక ఎలక, ఇతను వేలాడుతున్న తీగను కొరుకుతుంది. ఇంతలో ఇతని ముఖం ప్రక్కనే ఒక చెర్లి పండు వేళ్ళాడుతుండట. అతను ఆ చెర్లి కొరికి ఆహా, ఈ చెర్లి చాలా రుచిగా ఉంది అనుకున్నాడట. అలాంటి పరిస్థితిలో కూడా అతను అంత నిగ్రహంగా ఉన్నాడు అంటే, అతను ఖచ్చితంగా ఓ జెన్ మాస్టర్ అయి ఉండాలి. మనం కూడా జెన్ లాంటి ఒక ఫిలాసోఫీని ఏర్పరచుకోలేకపోతే, కష్ట సమయాల మాట అటుంచి, మంచి సమయాలను కూడా ఆనందించలేకపోతాం.

జీవితం నిన్ను అనేక తెలివితక్కువు ప్రశ్నలతో విసిగించాలని చూస్తుంది. నువ్వు తెలివైనవాడివైతే ఆ ప్రశ్నలనుంచి ఎంతోకొంత నేర్చుకుంటావు. తెలివైన సమాధానం నుంచి తెలివితక్కువవాడు నేర్చుకునే దానికన్నా, తెలివితక్కువు ప్రశ్నలనుంచి తెలివైనవాడు నేర్చుకునేదే ఎక్కువ - జ్ఞాన లీ, మార్గర్ ఆర్గ్ నిపుణుడు, నటుడు, తాత్మీకుడు.

లేబుల్ వద్ద

మిమ్మల్ని మీరు స్వచ్ఛంగా, కాంతివంతంగా ఉంచుకోవడం మంచిది.

ఎందుకంటే 'మీ' కిటికే ద్వారానే మీరు ప్రపంచాన్ని చూడాలి కాబట్టి.

- జాళ్ల బెర్రోల్ ఇం.

గౌరవం అనేది ఇతరులు మీకు ఇచ్చేది. ఆత్మగౌరవం అనేది మీ పట్ల మీకున్న భావం. శీలం అనేది మీ విలువలు మరియు అలవాట్ల సమాచారం. ఇతరులవరి అభిప్రాయమో మీ పట్ల నిజం కానవసరం లేదు. చిన్నతనం నుండి ఎన్నో అభిప్రాయాలు, లేబుల్ మనషై ప్రభావం చూపుతాయి. వాటిలో కొన్ని మిమ్మల్ని మెరుగుపరిచేచి, మరికొన్ని మరుగు పరిచేచి కావచ్చ. ఏమైనప్పటికీ అది మీ స్వయం వ్యక్తికరణకు అవధులను ఏర్పరుస్తుంది. మీరు తెలివైన వారు అని భావిస్తే, జీవితంలో మీరు రిస్కు తీసుకోకపోవచ్చు. మీరు అమాయకులు అని భావిస్తే మీరు చేయగలిగే సామర్థ్యం ఉన్న పనులను కూడా చేయడానికి వెనుకడుగు వేయవచ్చు. లేబుల్ అనేవి మన పట్ల మనం గట్టిగా నమ్మే అభిప్రాయాలు తప్ప వేరేమీ కాదు! మనం తెలిసో తెలియకో మనషై మరియు మన పిల్లలపై రక రకాల లేబుల్ వేసేస్తుంటాం. కొన్నాళ్ళకు ఆ వ్యక్తి నేను ఆ లేబులే అనుకని, అదే పరిధిలో జీవితాన్ని జీవిస్తుండవచ్చు. నేను సోమరుడిని, నేను అమాయకుడిని, నేను ఉద్యోగిని, పేదవాడిని అనేవి ఇలాంటివే! జీడిపప్పు ఉన్న జాడీపై మిరపకాయలు అనే లేబిల్ అతికిస్తే, జీడిపప్పుకోసం అన్ని జాడీలూ చూస్తారు, దీనిని తప్ప. మన పై ఉన్న లేబుల్ అన్నీ కూడా, మనం గతంలో చేసిన పనులను బట్టి, నిర్వర్తించిన విధులను బట్టి మనకు ఇవ్వబడిన తాఖీదులు. నేను 'ఫలానా' అనుకున్నప్పుడు, అది తప్ప మరేమీ కాలేము. ఏది కానప్పుడు ఏదంటే అది కాగలము. మీరు బిలంగా కోరుకుంటే మీరు ఎలా ఉండాలనుకుంటున్నారో అలాంచి ఐడెంబిటీని మీరు పునః సృష్టించుకోవచ్చు.

నేను కేవలం ఒక స్పీకర్, ట్రైనర్, కోచ్ మాత్రమే అనుకుంటే నా ప్రతిభకే సంబంధించిన మరో గొప్ప అవకాశాన్ని కోల్పోవచ్చు. నేను కావాలంటే ఒక వ్యాపారమైత్త కూడా కావోచ్చు. నేను వేరు - నా ఐడెంబిటీ వేరు కనుక నాకు అవసరమైనప్పుడు ఒక కొత్త ఐడెంబిటీని సృహలోనికి తీసుకురావడం ద్వారా కొత్త అవకాశాలను చూడగలుగుతాను. కొత్త సంభవాలను సృష్టించగలుగుతాను. జీవితాన్ని మార్పి చేసిన వ్యక్తి, మైండ్ అనే హర్ట్ డీస్క్రూపు దాటి తన ఆత్మ ప్రకటనను వ్యక్తికరించగలుగుతాడు. మీ సమస్యలు, ప్రపంచం, మనుషులు అన్నీ కూడా బయట ఉన్నాయి. మీ మెదడును తొలిచి చూస్తే సమస్యలు అక్కడ ఉండవు కదా! మీరు మాత్రం లోపల ఉన్నారు. యుద్ధంలో మీరుండవచ్చు, కానీ యుద్ధం మీలో ఉండకూడదు. అలా ఉంటే యుద్ధాన్ని గెలవలేరు. ఈ చిన్న విషయం అర్థమైతే ప్రశాంతంగా ఉంటారు. మనము ప్రశాంతంగా ఉన్నప్పుడు భవిష్యత్తేకు ఒక సంభవంగా ఉండగలుగుతారు.

మన్నల్ని ఆపేది ఎవరు?

మన్నల్ని ఎవరు ప్రోత్సహిస్తారు అన్నది ప్రక్కన పెట్టండి,
అనలు ఎవరు ఆపుతున్నారో గమనించండి. - అయిన్ రాండ్

“మనందరికీ తెలుసు, మనకు అవసరమైన రూపం, చదువు, టాలెంట్, సాధించిన ఘనకీర్తి ఇషన్నీ ఉన్నాయని. కానీ కొన్ని విషయాల్లో మనం అచేతనులుగా ఉండిపోతాం. ప్రభుత్వం మనల్ని నిరోధించడం లేదు. ఆకలి, బీరదికం ఆపడం లేదు, ఏ బాహ్యమైన శక్తి మనల్ని అడ్డుకోవడం లేదు, కాని ఏదో లోపల్చుంచి మనల్ని ఆపుతుంటుంది.

మన భయం మాత్రం స్వేచ్ఛగా ప్రవహిస్తుంటుంది. ఇది సరైన బంధం కాదేమో అనే భయం లేదా ఇది సరైనదేనేమో అనే భయం, ఎవరో మనల్ని ఇష్టపడతారో లేదో నని భయం, అపజయం గూర్చి భయం, విజయం గూర్చి భయం, చనిపోతావేమోనని భయం, వయసువిషేషందని భయం, నిజానికి మనం చావు కంటే జీవించడం గురించే ఎక్కువ భయపడుతుంటాం!

మనకేదో తక్కువయిందనీ, మనకంత శక్తి ఉండా అని భయపడుతుంటాం! కాని మన అనలు భయం ఏమిటంటే మనం లెక్కకట్టలేనంత శక్తి వంతులం అని. మనలో ఉన్న చీకటికంబే వెలుగే ఎక్కువగా మనల్ని భయపెడుతుంది. మనల్ని మనం అడుగుతుంటాం, గొప్పవాడిగా, వైభవపేంతమైన వ్యక్తిగా, కీర్తివంతడిగా, గొప్ప టాలెంట్ కలిగిన వాడిగా ఉండటానికి, సేవరిని? అని మనల్ని మనమే ప్రశ్నించుకుంటాం!

నిజానికి ప్రశ్న ఇది - అలా కాకుండా ఉండడానికి మీరెవరు? మీరు భగవంతుని సంతానం. మీ చుట్టూపక్కలవారు అభద్రతా భావానికి లోనుకాకుండా ఉండడానికి, మిమ్మల్ని మీరు తక్కువచేసుకోవడంలో ఏ మాత్రం విజ్ఞత లేదు. మీరు ప్రకాశించడానికి జన్మించారు. మనలో ఉన్న భగవంతుని వైభవాన్ని ప్రపంచానికి అందించడం కోసమే మనం ఉన్నాం. ఆ శక్తి కొందరిలోనే కాదు, అందరిలో ఉంది. మనం మన వెలుగుని ప్రసరింపచేయడం ప్రారంభిస్తే... మనకు తెలియకుండానే ఇతరులకూ ఆ అవకాశం కల్పించిన వారమౌతాం. మనలోని భయాల సుండి మనం విముక్తులమయితే, మన సాంగత్యంలోని ఇతరులకు అదే జరుగుతుంది. తమకు ఎగరడానికి దెక్కలున్నాయి అనేసంగతి మరచిన పక్కలం మనం. తమ రాచరికపు వైభవాన్ని మరచిపోయిన రాజులు, రాషులు లాంటి వారం మనం.” (Source: Excerpted from A Return to Love by Marianne Williamson.)

చీకటి అంటే భయపడే పిల్లలను మనం క్షమించగలం! కాని జీవితంలో నిజమైన విషాదం ఏమిటంటే...మనష్యులు వెలుగును చూసి భయపడుతుండడం - ప్లాట్స్

ప్రేమను కనుగొనండి

మొత్తం బాధ్యతనంతా నీపైనే వేసుకో! ఎవరినీ నిందించకు! అపుడే నీలో ఉన్న అధ్యాత సామర్థ్యాలను వినియోగించుకోగలిగే సంసిద్ధత నీకు లభిస్తుంది. - స్ట్రోమి వివేకానంద.

మీ జీవితంలో మీరు ఎక్కువగా గడిపే దెవరితోనో తెలుసా? మీతోనే. మరి, మీతో మీ బాంధవ్యం ఎలా ఉంది? ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు మీరెంత కంఫ్రెంట్ బుల్గో ఉంటారు! మీతో మీరు గడిపి ఎన్నాళ్ళయింది? ఒంటరిగా ఎప్పట్టేనా ప్రయాణం చేసారా! నిశ్చబ్దం, ఏకాంతం మీరు ఇష్టపడతారా! మీ సాన్నిధ్యాన్ని మీరు ఆస్మాదిస్తారా! అధ్యంలో మిష్యుల్ని మీరు చూస్తున్నపుడు మీలో ఎలాంటి భావాలు ఉధృవిస్తాయి!

చాలా మంది జీవితంలో అపుడపుడు ఏకాంతంగా, నిశ్చబ్దంగా గడపడం అనేది చేసి సంవత్సరాలైపోయింటుంది. కొంతమంది, ఒంటరిగా గడపడం చాలా బోర్ అంటుంటారు. తమతో తాము గడపడానికే అంత బోర్గా ఉంటే అటువంటి వారి సాంగత్యం ఇతరులకు ఇంకెంత బోర్గా ఉంటుందో ఊహించండి.

మీ జీవితంలో అత్యంత ముఖ్యమైన వ్యక్తి మీరే. తనను తాను ఇష్టపడే వారినే ఎవరైనా ఇష్టపడతారు. తనను తాను ఇష్టపడే వారే, తన పనిని ఇష్టంగా చేయగలుగుతారు. ఇక తన పనిని తాను ఇష్టపడే వారితో పని చేయడానికి, చేయించుకోవడానికి...ఎవరైనా ఇష్టపడతారు.

మీ దగ్గర ఉన్న దానిని మాత్రమే మీరు ఇతరులతో పంచుకోగలరు. మీరు విషాదంలో ఉంటే ఇతరులకు కూడా విషాదాన్నే ఇవ్వగలరు! ఇధ్దరు దుష్టితులు కలిసినపుడు వారి దుఃఖం రెట్లింపు అవడం కాదు, అనేక రెట్లు పెరిగి పోతుంది. సంతోషం, ఆనందం, ప్రేమ విషయంలో కూడా ఇంతే! అందుకే...ప్రేమ మీ స్వభావం కావాలి, ఇతరులు మీకు ఏస్టానమిచ్చినా, ప్రేమించడమే మీ పని కావాలి! ప్రేమ వ్యాపారం కాకూడడు! ప్రేమ అనేది మీ స్వభావం అయినప్పుడు, ఆనందం మీ నుండి వెల్లువలా బయటకు ప్రవహిస్తుంది. మీతో సంబంధ బాంధవ్యాలు ఉన్న ప్రతించక్కరికే ఆ ఆనందం అందుతుంది.

నేను ఘలానా అన్న అహాం, అంతరంగంలో వదిలినప్పుడే మనిషి ఆనందంగా ఉండగలుగుతాడు. ఆలోచనారహిత స్థితిలో ‘నేను’ అనేది ఉండదు, అటువంటి చిన్నపిల్లలలాంటి తత్త్వాన్ని ప్రతి ఒక్కరూ అందుకోగలరు.

ప్రేమలో పడతం చిన్న పిల్లల లక్షణం. ప్రేమలో ఉదయించడం ఎదిగిన వారి లక్షణం. అటువంటి ప్రేమలో మీరు మేల్గాన్నప్పుడు క్రమేష అది బంధంగా కాక, మీ యొక్కనిజమైన స్థితిగా మారుతుంది అపుడు మీరు ప్రేమలో ఉండరు. మీరే ప్రేమగా ఉంటారు.

మిమ్మల్ని మీరుగా అంగీకరించండి

నేను నాకోసం నిలబడకపోతే, ఇంకెవరు నిలబడతారు?

నేను నా కోసం మాత్రమే జీవిస్తుంటే, నేనెవరిని? ఇక ఇష్టుడు కాకపోతే-మరెష్టుడు?

- హాలోర్, రవ శేతాభాపు యహాదుల మంత నాయకుడు

మనం మనలానే ఉండాలి. మనం ఎలా ఉన్నా, ఈ ప్రపంచంలో ప్రత్యేక వ్యక్తులమే. మీరు మీరుగా ఉండటమే నిజమైన జ్ఞానము. మిమ్మల్ని మీరు అంగీకరించడం అనేది, ప్రేమలో ప్రవేశించడం, వర్తమానంలో మీరున్న స్థితిని ఆనందంతో అనుభవించడం. దీనినే కొంతమంది ఆత్మగౌరవం అనీ, మరి కొంతమంది స్వీయ ప్రేమ (Self - love) అనీ అంటారు. అయితే ఏ పేరుతో పిలిచినా మిమ్మల్ని మీరు అంగీకరించడం ద్వారా మీలోని వాస్తవమైన మంచిని, జౌన్సుత్వాన్ని తెలుసుకోగలుగుతారు. అంతేకాదు, ఈ క్షణంలో మీరున్న స్థితిని అంగీకరించడం అనేది, అంచనా వేసుకోవడం, అభినందించుకోవడం, సహాయం చేసుకోవడానికి మీతో మీరు చేసుకునే అగ్రిమెంట్ లాంటిది.

ముందుగా మీరు ఇష్టుడు ఎలా ఉన్నారో అలా మిమ్మల్ని అంగీకరించండి! అంటే పరిస్థితులకు లొంగిపోయి రాజీ పడుమని కాదు. ముందు వాస్తవాన్ని అంగీకరించడం ద్వారా, మీరు కోరుకొనే మార్పును పొందడానికి చేయవలసిన పనిని చేసే స్థితిలో మీరు ఉంటారు.

వసానవ జీవితంలోని సంబంధాల సమస్యలన్నిటికి కారణం, మనశ్శి మనం ఇష్టపడకపోవడమే. మిమ్మల్ని మీరు అంగీకరించడం ద్వారా, మీ మీద మీకు ప్రేమ ఉదయస్తుంది. ప్రేమ అనేది తెచ్చుకునేది, నిర్వర్తించేది కాదు, అది నేను అనేది లేనష్టుడు సహజంగా సంభవించేది. మీరు ఏమీ లేని సహజ స్థితి ఒక ప్రేమ మయ స్థితి. అయితే మైండ్ ఆ సహజ ప్రవాహానికి అడ్డుకట్టలు వేస్తుంది. ప్రతీ దానికి పెడర్ధాలు తీస్తుంది. మనస్సు లేని స్థితియే దివ్య స్థితి.

ఇంతవరకూ వాస్తవాన్ని అంగీకరించలేక ఎటువంటి జీవితంతో పెనుగు లాడుతున్నారో ‘ఆ జీవితాన్ని’ మిమ్మల్ని మీరు అంగీకరించడం ప్రారంభించిన క్షణం నుండి మార్పు చెందించగలరు. క్రొంగొత్త జీవితాన్ని, అవకాశాలను, అనుభాతులను అందుకోగలరు.

మీ జీవితంలో ప్రతీదానిని అంటే తల్లిదండ్రులను, పరిస్థితులను, సంబంధాలను, ఆరోగ్య, ఆర్థిక స్థితులను అంగీకరించడం ద్వారా మనం లోపలి యుద్ధాన్ని నివారించగలుగుతాము.

వివేకపంత్సున్ ప్రార్థన:

భగవంతుడా! నేను మార్పులేని విషయాలను అంగీకరించగలిగే ప్రశాంతత నివ్వు,

మార్పు గలిగే వాటిని మార్చే ధైర్యాన్ని నివ్వు,

ఈ రెండిటికి మధ్య తేడాను తెలుసుకోగలిగే వివేకాన్ని నివ్వు.

లోపలి భాష మార్చండి

మన ప్రతి ఆలోచన మన భవిష్యత్తును నిర్ధారిస్తుంది. దానిని మనం మార్పుకోగలం తద్వారా ఉన్నతమైన, వైభవోపేతమైన భవిష్యత్తున్ని నిర్దేశించుకోగలం. జాన్ మిల్న్ చెప్పినట్లు, మన మనస్సు స్వర్గాన్ని నరకంగా చేయగలదు, మరియు నరకాన్ని స్వర్ణగానూ మార్చగలదు.

ఒక సాధారణ వ్యక్తి రోజుకి నుమారు 50,000 సార్లు తనతో తాను మాట్లాడుకుంటాడట. ఆ సెల్వ్ టాక్ లో (స్వియ సంభాషణతో) 90% పైగా నెగిటివ్ ఆలోచనలే ఉంటాయని పైకాలజిస్టులు చెబుతున్నారు. నేనేమీ చేయలేను, చేయలేక పోతున్నాను, ఎవరూ సహాయం చేసేవారు లేరు, నాకు శక్తి లేదు, ఎవరూ నన్ను ఇష్టపడదు, అన్నీ సమస్యలే, సరిగ్గా మాట్లాడలేను... ఇలా ఉంటాయి ఆ ఆలోచనలు. ఇవే ఆలోచనలు రిపీట్ అయ్యే కొద్దీ వాటి బలం పెరిగిపోయి మన లోని శక్తిని హరించేస్తాయి.

మనలోని మంచి విషయాల గూర్చి ఆలోచించగలిగే సమయం లేనంతగా మనం నెగిటివ్ ఆలోచనలో మనిగిపోతున్నాం. మనల్ని మనం నిందించుకోవడం, జంక్ ఫుడ్, ఆలప్షోలతో శరీరారోగ్యాన్ని పాడు చేసుకోవడం, అలసత్యం, సోమరితనం, ఆర్థిక వ్యవహరాల్లో సరిగ్గా ఉండకపోవడం మనల్ని తక్కువ చేసే వారితో గడవడం, అనవసర అప్పులు చేయడం ఇలా ఎన్నో పనులు రోజు తెలిసి చేస్తూనే ఉంటాం!

ఈ ఆలోచనలు అన్ని వృధాగా పోవ. మనం నిరంతరం ఆలోచించే విషయాలే మనకి నిజంగా జరుగుతాయి. తథాస్తు దేవతలంటే ఎక్కడో ఆకాశంలో ఉండేవారు కాదు, మనలో ఉండే “సబ్ కాన్సియస్ మైండే”. పదే పదే మనం ఉచ్చరించే, ఆలోచించే విషయాలను అది స్వికరిస్తుంది. వాటినే వాస్తవంగా మలుస్తుంది. నువ్వు నిరంతరం అదృష్టవంతుడివిగా భావిస్తే నిన్ను అదృష్టవంతుడిగా మారుస్తుంది. దురదృష్టవంతుడిగా భావించినా నిన్ను నిరుత్సాహ పరచదు. అలానే మారుస్తుంది. ఏది పదే పదే పలికినా, ఆలోచించినా అదే నిజమవుతుంది.

జీవితం అంటే నీవు ఏమి, ఎలా ఆలోచిస్తావో అదే! మనం మాట్లాడే మాటలే మన దృక్కుధాన్ని, శారీరక శక్తినీ, ఆసక్తినీ, సూటినీ, ఉత్సాహాన్ని, కార్యాచరణను నిర్దేశిస్తాయి. మనం మాట్లాడే మాటలను మార్చుకుంటే, మనని శక్తివంతం చేసే మాటలను ఒక ప్రార్థనలా ఉచ్చరించగలిగితే, అవి మన ధృక్పథంలో కొలవగలిగిన మార్పును 3 వారాలలో మనం గమనించవచ్చు.

నేను ఈ క్రణం నుండి ఆయ్యితమైనవాటి గురించే ఆలోచిస్తాను, మాట్లాడతాను.

మంచి వింటాను, మంచి చూస్తాను, మంచి మాట్లాడతాను.

శక్తివంతమైన తీర్మానాలు చేయండి

మీటినే ఇంగ్లీషులో అఫిర్‌మేప్స్‌న్ అంటారు. (Self affirmation) స్వీయ తీర్మానాలు అనేవి మనలో ప్రోగ్రసపడిన నెగిటిభీటిని పారద్రోలే పొజిటివ్ సెల్ఫ్ స్ట్రెష్చ్ లాంటివి. ప్రతీరోజు ఉదయం, సాయంత్రం మీలో మీరే ఉచ్చరింపబడం లేదా ప్రాయండి. అలా చేయగా చేయగా కొన్ని రోజులలో మీలో వచ్చే మార్పు మీకే ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుంది. ఉదాహరణకు కొన్ని పొజిటివ్ అఫిర్‌మేప్స్:

నన్ను నేను ప్రేమిస్తాను. ప్రేమించడానికి, ప్రేమను పొందడానికి నేను అర్థుడను.

విజయం సాధించడానికి. ఆస్యాదించడానికి నేను అర్థుడను.

నేను చేసిన దానికి తగిన గుర్తింపు పొందడానికి నేను అర్థుడను.

నేను ఎంతో గౌరవించబడే వ్యక్తిని.

నేను ఒక అయస్కాంతంలా గొప్ప అవకాశాలను ఆక్షరిస్తాను.

ఎల్లప్పుడూ గొప్ప ప్రదేశాలను సందర్శిస్తాను. గొప్పవారిని కలుస్తాను.

నా చుట్టూ అద్భుతమైన ధృక్కథం కలిగిన వ్యక్తులు ఉంటారు.

నాకు అన్నీ కూడా సమృద్ధిగానే ఉంటాయి.

నేను ఎప్పుడూ చాలా ఆరోగ్యంగా, బీగుతుగా, ఆక్షరణీయంగా ఉంటాను.

నా భార్య/భర్త అంతో నాకు ప్రేమ, గౌరవం.

నా ఛిల్లలను చూసి గర్వపడతాను.

కుటుంబంలో అందరికి నేనంతో ప్రేమ, గౌరవం పెరుగుతూ ఉంటుంది.

ప్రతి రోజు నేను ఎన్నో మంచి అనుభూతులను పొందతాను.

నా హనిలో మార్పుని వరంగా భావిస్తాను.

రిస్క్స్ తీసుకోవడం ఎదుగుదలలో భాగంగా ఎంజాయ్ చేస్తాను

నా జీవితం నిత్యం ప్రేమమయంగా ఉంటుంది.

జీవితాన్ని, పని చేయడాన్ని ఎంతో ప్రేమిస్తాను.

నేను ప్రతిరోజు ఒక గొప్ప మార్పును స్ఫూర్తించే పసులను చేస్తారు.

ప్రతి రోజు జీవితం నాకు ఏదో ఒక కానుక ఇస్తూ ఉంటుంది.

ధనం నా అవసరాలకి అప్రయత్నంగా, సులభంగా వస్తుంటుంది.

పరిపూర్ణంగా, అర్థవంతంగా, నిష్పత్తికంగా ఉండే మాటలనే మాట్లాడండి. మీ గురించిగాని, ఇతరుల గురించిగాని వ్యతిరేకమైన ఒక్క మాట కూడ మాట్లాడవద్దు. మీ వాక్కు యొక్క శక్తిని సత్యము, ప్రేమ యొక్క దిశలో వినియోగించండి. కొన్నాళ్ళకు వాక్కున్నది అంటే ప్రమిటో అనుభవంలోకి తెచ్చుకోగలుగుతారు.

అపరాధ భావం నుండి విముక్తి పొందండి

అపరాధ భావం, భయం, క్రోధం అనేవి 21వ శతాబ్దపు ఆతి పెద్ద మానసిక సహాయాలు. అపరాధ బావం అనేది మనం గతంలోకాని, వర్షమానంలోకాని చేయవలసినది చేయలేకపోయినా, ఇతరులకు అందించలసినది అందించలేకపోయినా, అత్యేయుల పట్ల సరిగా స్పుందించక పోయినా, పోయినవారికి చేయవలసినది చేయలేకపోయాననే బాధకు, లజ్జకు గురయినపుడు పొందే భావం. అందరూ ఎంతో కొంత ఆత్మ దూషణ (SELF BLAME), అపరాధ భావనకు (GUILT FEELING) లోనువుతున్నావారే! దాదాపు ప్రతి ఒక్కరి భావనా ఇదే...! ‘ఏదో తక్కుపు’ అయిందనీ లేదా ‘అత్యున్నతమైన వాటికి అర్థాత ఉండా’ అని. నిరాశ, విమర్శ, అపరాధభావన అనేవి అత్యంత హానికరములు. జరిగినది తలచుకుపాడే పడే పడే బాధ నుంచి విముక్తులయితే, దీర్ఘ/మొండి వ్యాధులనుండి కూడా బయటపడవచ్చు. మనం గతాన్ని వదిలేసి, మనలను మనం జ్ఞమించేసుకోవడం ఎంతైనా అవసరం, తనను తాను, ఎలా ఉంటే అలా అంగీకరించడం, మంచి పరిణామాలకు దారితీస్తుంది.

“ఇద్దరు సాధువులు ప్రయాణం చేస్తూ ఉండగా ఒక నది ఎదురయ్యాంది. అక్కడే ఒక అందమైన స్త్రీ కూడా ఉంది. ప్రవాహ వేగాన్ని చూసి భయపడి ఆమె ఈ సాధువులను “నది దాటించగలరా” అని అడిగింది. మొదటి సాధువు అనుమాన పడుతూ అంగీకరించలేదు. రెండో సాధువు మాత్రం ఆమెను భుజాలపై ఎక్కించుకుని ఆవలి ఒడ్డున దిగబెట్టాడు. ఆమె కృత్స్ఫుతలు చెప్పి వెళ్లి పోయింది. మరల ఇద్దరు సాధువులు గమ్యం వైపు నడక సాగించారు. మొదటి సాధువు మాత్రం, ఆ స్త్రీకి సంబంధించిన ఆలోచనలతో, మిత్రుడు చేసిన హనికి అనుమానంతో సతమతుమౌతూ ఉండబుల్లేక.. మిత్రమా! మన గురువులు, అధ్యాత్మిక సాధనలో భాగంగా స్త్రీతో ఏ విధంగానూ సాంగత్యం కూడదు! అని చెప్పారు కదా, మరి నువ్వు చేసిందేమిటి? అని అప్పిగాడు. దానికి రెండో సాధువు నవ్వుతూ, నేను ఆమెను భుజాలపై చోసి నదిబడ్డన దించేసాను. కాని నువ్వు మాత్రం ఇంకా మోస్తూనే ఊన్నావు! ఆన్నాడు.

ఎప్పుడో జరిగిపోయిన వాటికి, చేయలేనివాటికి నేడు చింతించడం అనవసరం. ఈ ప్రపంచంలో ఆతి పెద్ద పొక్క ఎవరికైనా తమ తలి తండ్రుల మరణమట. ఏదైనా చెప్పాల్సింది చెప్పులేకపోయినా, చెయ్యాల్సింది చేయలేకపోయినా, ఈ అపరాధ భావం మనిషిని దహించివేస్తుంది. పుశ్చాత్మపం మంచిదే కానీ అపరాధ భావం అనవసరం. ఒక పొత్తును సరిగ్గా నిర్వహించలేకపోవడం వల్ల మిగతా అన్ని పొత్తులమీదా ఆ పొత్త ప్రభావం పడకుండా ఉండాలంటే, మనిషి ఈ అపరాధ భావాన్ని వదిలేయాలి. ముందు శరీరాన్నించి బయటకు ఆ బాధ పోవాలి. మీరు మరచిపోలేని సంఖటనలన్నీ ఒక పేపరుపై ప్రాసి, దానిని చింపి వేసి చెత్త బుట్టలో వేయండి, అవసరమైతే కాల్చేయండి.

మీరు ఒక్కసారి ఈ విధంగా ఊహించుకోండి... మీకున్న అపరాధ భావాల్సీ, భయాలనూ, కోపాన్ని అన్నింటినీ ఒక మూటగా కట్టేయండి, మూటను ఒక పర్వత శిఖరాగ్రం పైకి తీసుకెళ్ళి, అక్కడ్చుంచి లోయలోకి తోసేయండి! లేదా మనస్సులో ఆ సంభటనను మీ వెముక వైపు మేఘాల అవల కొన్ని లక్షల కిలో మీటర్ల అవతల వెళ్లిపోయి, అదృశ్యమైపోయినట్లు ఊహించుకోండి. కొన్ని ప్రార్థనాలయాల్లో, తన పాపాలు అన్ని చెప్పగానే, ఆ మత పెద్ద నీ పాపములు క్షమింపబడినవి' అంటారు. ఇది ఒక చక్కని మానసిక కొన్నిలింగ్. మీరు మీ పట్ల ప్రేమతో ఉండడానికి అర్థులు, అదే విధంగా ఇతరులు మీ పట్ల ప్రేమ చూపడానికి కూడా మీరు అర్థులు.

కంప్యూటర్ పోర్ట్ డిస్ట్రిబ్యూటర్ వలన కరప్ప అయి, సిస్టమ్ స్లో అయినప్పుడు, పోర్ట్ డిస్ట్రిబ్యూటర్ చేసి మల్లి కొత్తవి లోడ్ చేసుకున్నట్లుగా పాజిటివ్ అఫిర్మేషన్స్ తో కొత్త ప్రోగ్రామింగ్ చేసుకోవచ్చు. ఈ కింద ఇవ్వబడిన అగ్రిమెంట్సు ఉత్సాహంగా రోజు చదువుకోండి.

మీతో మీరు చేసుకనే అగ్రిమెంట్సు:

నా పేరు:

నన్న నేను ప్రేమిస్తాను. నా జీవితానికి అత్యంత విలువిస్తాను.

నేను నిజాయాతీకి, సంపదకు, శక్తికి, ఆనందానికి ఒక గొప్ప సంభవాన్ని.

నా జీవితానికి ఒక గొప్ప ప్రయోజనం ఉంది.

గొప్ప కార్బూములు నా ద్వారా జరుగుతాయి.

నా నేవలతో ప్రపంచాన్ని విస్మయపరుస్తాను.

అనుకున్న పనులను పూర్తి చేస్తాను. విజయం నా జన్మ హక్కు.

నేను రోజు రోజుకి అత్యంత గౌరవప్రదమైన, ఆరోగ్య వంతమైన,

ఉత్సాహ వంతమైన, ధర్మంవంతమైన వ్యక్తిగా రూపుదిద్దుకుంటున్నాను.

ఈ అంద్మైన అయ్యుత ప్రపంచంలో

జీవితమనే ఈ చిన్న విజిటను మరపురాని పండుగగా చేసుకుంటాను.

ఇది నా మూటగా చెప్పున్నాను.

నా విజన్వ: _____

నా ప్రస్తుత లక్ష్యం: _____

సంతకము: _____ తారీఖు: _____

బ్రేకు వదలండి - ఏక్సిలేటర్ తొక్కుండి

మీరు నడుపుతున్న కారు ఏక్సిలేటర్ ఎంత బలంగా నొక్కినా ముందుకు వెళ్ళడం లేదు, ఏమయిందా అని చూస్తే, హోండ్ బ్రేక్ వేసి ఉంది. అప్పుడు మీరు, ఏక్సిలేటర్ను ఇంకా బలంగా ఒత్తరు కదా, సింపుల్గా హోండ్ బ్రేక్ రిలీజ్ చేస్తారు, కారు సునాయసంగా ముందుకు పోతుంది! అదే విధంగా మన గతం, కరడుగట్టిన అభిప్రాయాలు, పాత పద్ధతులు అనే హోండ్ బ్రేక్ ను వదిలేస్తే, ముందుకు సాగగలం. గతం అనేది మెదడులో మిగిలిపోయిన కథలాంటిది. దానివంక చూడండి, విశ్లేషించుకోండి, అర్థంచేసుకోండి, క్షమించేసుకోండి. సాధ్యమైనంత త్వరగా దానిని వదిలేసుకోండి! మార్పుకు పునాది స్పృహలో (AWARENESS) కి రావడం. మనకు తెలియని, మనం ఒప్పుకోని వ్యాధులకి మనం వైద్యం తీసుకోముకదా. అలాగే మనం మనలో మారాల్సిన వైఫలిని ఒప్పుకోకపోయినప్పుడు, మనం మార్పుకు శ్రీకారం చుట్టులేము.

ఒక సినిమా చూస్తున్నపుడు. అది మీకు ఇష్టం లేకపోతే, తెర మీద నుంచే దానిని చెరపలేదు, ఎందుకంటే దాని మూలం మార్పునిదే తెరపై చిత్రం మారదు. దాని మూలం ప్రాజెక్టరు అనే పరిస్థితులదీ కాదు. మనలో ఉన్న ఆలోచనలదే. పైకి కనబడేపుడూ మూలకారణం కాదు, అది కనిపించదు. పైకి కనిపించే దానితో పోరాడటం అనేది నీడలతో యుద్ధం లాంటిదే! పూర్వం కేసెట్లు, సిడిలు రాకముందు, గ్రామఫోను రికార్డులుండేవి. ఎప్పుడైనా అవి అరిగిపోతే ఒకే చరణం పదే పదే వినచ్చేది. అప్పుడు ఎవరో ఒకరు దానిపై ఉన్న హెడ్సు తీసి పక్కతు జరిపేవారు. అదే విధంగా మన మనసును అనవసరమైన వాటిపైనుండి తోలగించాలి. ఒకే సంఘటనను, పరిస్థితిని, బాధలను పదే పదే మననం చేస్తే, అవే పదే పదే జరుగుతాయి. మనం మన ఆలోచనలను ఒక రేసియో స్టేపసులా బ్రాడ్కాస్ట్ చేస్తాము. ఎటువంటి ప్రకటన జస్తామో, అటువంటి ప్రతిస్పందనే వస్తుంది. మనం ఎప్పుడూ ఏది కావాలో అదే కోరుకోవాలి. ఏది వద్దో అది కాదు. ఎందుకంటే మనసుకు భావాలను, మనో చిత్రాలను నిజం చేయడమే తెలుసు.

ప్రశాంతంగా కూర్చుని మీరు ఒక హోమ్ థియేటర్లో కూర్చున్నట్లు ఊహించుకుని ‘మీరు కోరుకునే’ ఒక కొత్త భవిష్యత్తును మనోనేత్తంపై తెరపై సినిమాలా దర్శించండి. మీకు కావాల్సిన విధంగా మీ జీవితం ఆవిర్ధవిస్తే మీ లైఫ్/సైల్ ఎలా ఉంటుంది? మీ ప్రతి రోజు ఎలా ఉంటుంది? దృశ్యాలు చూడండి, చుట్టు పక్కలవారి మాటలు ఎలా ఉంటాయో వినండి. అనుభూతులను అస్యాదించండి. మీరు స్పష్టంగా ఉత్తేజం వచ్చేటట్లుగా చూసుకోగలిగతే, ఆ చిత్రంలో మీరు చూసే మీ భవిష్యత్ కేరక్కర్లోకి ప్రవేశించండి. ఇది వాస్తవంలా భావిస్తే ఆ అనుభూతి ఎలా ఉంది? ఇప్పుడు ప్రశ్నకు బధులిప్పండి. ఏ పనులు చేస్తే ఇది నిజమవుతుంది? మెల్లిగా కేరక్కరు నుండి బయటకు వచ్చి, కళ్ళు తెరపండి. కలను సాకారం చేయడానికి లక్ష్మీలు నిర్దేశించుకోండి. వాటిని ఆచరణలో పెట్టండి.

కరదుగట్టిన అభిప్రాయాలను కరిగించండి

గడిచిన 5 సంవత్సరాలుగా ఎదోని ముఖ్యమైన అభిప్రాయాన్ని మార్పుకోవడంగాని, ఒక కొత్త అభిప్రాయాన్ని స్వీకరించడం గాని మీరు చేసి ఉండకపోతే...! ఒకసారి మీ నాడిని పరిశీలించుకోండి, బహుశా ఆగిపోయి ఉండవచ్చు. - గౌర్వ బ్రార్

మనం చాలా విషయాల పట్ల అభిప్రాయాలను ఏర్పరచుకొని ఉంటాం! ఒక్కసారి అవి ఎంత బలంగా ఉంటాయంటే, కొన్ని మంచి అవకాశాలను కోల్పోయిన తర్వాత గాని మన అభిప్రాయం తప్పు అనే విషయం గుర్తించలేం! డబ్బు, అప్పు, మనుషులు, వివాహం, వ్యాపారం, రాజకీయాలు, రియల్ ఎస్టేట్స్, పేర్లు, ప్రజలు, పిల్లలు, భార్య, జీవితం ఇలా అన్నింటిపై ఇప్పటికే మనకున్న అభిప్రాయాలను, మారుతున్న సమాజానికి అనుగుణంగా వాస్తవిక దృక్పథంతో మార్పుకోక పోతే భవిష్యత్తులో బాధపడవలసి వస్తుంది.

అభిప్రాయాలనేవి అభిప్రాయాలు మాత్రమే! అవి శాశ్వతం కాదు, నిజం కూడా కాక పోవచ్చు. ఎపుడూ మారదం వాటి లక్షణం. అందుకే కొన్ని సార్లు “నా అభిప్రాయాన్ని మార్పుకున్నాను”. అంటుంటారు! చాలాసార్లు మనం సత్యం అనుకున్నది, తర్వాత తప్పగావచ్చు. ఎందుకంటే మనం ఏ విషయాన్నెనా మన దృక్కోణం నుండి మాత్రమే చూడగలం.

మనం ప్రపంచాన్ని ఏ అభిప్రాయం లేకుండా చూడగలగాలి. అభిప్రాయాన్ని ఏర్పరచుకొన్నామనటే, రుచి చూడకమును పేతీర్పు ఇచ్చేసినట్టు. అందుకే జీసన్ తీర్పు ఇప్పవర్ధు అన్నారు. ఏదైనా విషయాన్ని పూర్తిగా కొత్త దృక్పథంతో పరికించినపుడే కొత్త అవకాశాలు మనకి కనపడతాయి. వినూత్తు జీవితం కావాలంటే పాము తన కుబునం విడిచినట్టు, మన పాత అభిప్రాయాలను వదులకోవాలి. లేకోతే పై పొర తీయకుండా చాల్కెట్సు చప్పరిస్తున్నట్టు జీవితం నిస్సారంగా ఉంటుంది. మనం ఒక ప్రేములో ఉన్నప్పుడు, ఆ చిత్రాన్ని చూడడం కష్టం. ఒక ద్రామాలో, నటించడంలో పూర్తిగా మునిగిపోయినప్పుడు, పూర్తి ద్రామాను, ఒక ప్రేక్షకుడిలా చూడడం సాధ్యం కాదు కదా. మనం నిజం తెలుసుకోవాలంటే, ఆ పాత నుండి బయటకు వచ్చి చూడాలి. ఒక అలోచనా స్థితిలో స్వస్థించిన సమస్యలను అదే అలోచనా స్థితిలో పరిపుర్ణించడం ఎలా సాధ్యం కాదో, అలాగే పాత పద్ధతులతో కొత్త ఫలితాలు స్వస్థించడమూ కష్టమే. 20-20 క్రిచ్చెట్ అటలో టెస్టు అనుభవం, పాత పద్ధతిలు ఎలా పనికిరావో 21వ శతాబ్దిలో 20వ శతాబ్దిపు అలోచనలూ అంతే. మనం నిజంగా జీవించాలంటే, మనం జీవితాన్ని చూసే దృక్కోణం మారాలి. మనం చూసే విధానం, మనం గతంలో తీసుకున్న అభిప్రాయాల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

తనను ప్రేములోకి దింపిన అమ్మాయి వేరొకరిని పెళ్ళి చేసుకుండనుకోండి. ఆ వ్యక్తి స్త్రీ జాతి పైనే ద్వేషం పెంచుకోవచ్చు. ఆడవాళ్ళంతా ఇంతే అని ఒక అభిప్రాయం పెట్టుకోవచ్చు.

అలా ఒక సంఘటన నుండి ఏర్పరచుకున్న అభిప్రాయాన్నుంచి జీవించడం మొదలు పెడితే, అతని యొక్క జీవిత అనుభవాలు ఎలా ఉంటాయో చెప్పక్కరలేదు.

“అపరిచితుడు అనే సినిమాలో హీరో భీన్న పర్మనాలిటీలు కలిగి ఉంటాడు. అందులో రామం అనే అమాయకుడు, రెమో అనే ప్రేమికుడు, అపరిచితుడు అనే సమాజోద్ధారకుడు ఉంటారు. ఈ అన్ని పొత్తులలో ఏది నిజమైనది, ఏది ఆరోగ్యకరమైన పొత్త అంటే ఏది కాదని చెప్పాల్సి వస్తుంది.

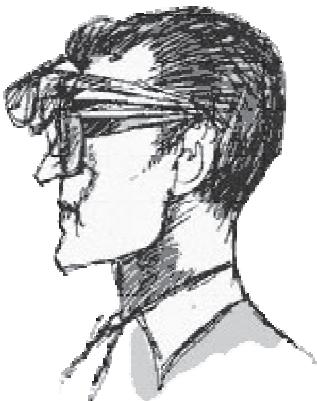
రామం అనే వ్యక్తి అమాయకుడు. ముక్కుసూటిగా వెళ్ళడం తప్ప లౌక్యం, లోక జ్ఞానం లేని ప్రేమికుడు. ఆ అమ్మాయి అతని ప్రేమను తిరస్కరిస్తుంది, ఇతను ఒక నస అంటుంది.

మరి అతని వృత్తి లాయరు. మరి దానిలో సక్కెసా అంటే, ఆయన కోర్టులోకి రాగానే రూల్స్ రామం అంటూ అందరూ నవ్వుతారు. మరి అపరిచితుడు అసలైన పొత్త అనుకుంటే, కొంత వాస్తవమైనా అది అతని స్నేహాలో (అవేర్నెన్స్) లేకుండా జరుగుతుంది. అందు వల్ల అది ఆరోగ్యకరమైన పొత్త కాదు. మరి ఆ సినిమాలో, ఏది వాస్తవమైన పొత్త అంటే ఆ హీరో చిన్నప్పుడు, మరోది ట్రీటమెంట్ తరువాత ఆఖరులో ఉన్న విక్రమ పొత్త ఒరిజినల్ అని చెప్పవచ్చు.

మిగటా అన్ని పొత్తలు ముసుగు (మాస్ట్) ధరించి, ఆ ముసుగే ఆ వ్యక్తి అనుకుంటున్న పొత్తలు. ఆ సినిమాలో హీరో చిన్నప్పుడు, తన చెల్లెలు ఎత్తో మంది తమ బాధ్యతలను సక్రమంగా నిర్వర్తించకపోవడం వల్ల, వియుత్త ఘాతం తగిలి మరణిస్తుంది. ఏరందరినీ బాధ్యులను చేసి శిక్షించాల్సిందిగా తన తండ్రి చేసిన విజ్ఞాపిని కోర్టు కొట్టివేస్తుంది. ఆ సందర్భంలో ఆ పిల్లవాడి మీద “ఆక్షడ ఎపరికీ బాధ్యత లేదు” అనే ప్రగాఢమైన ముద్ద పడుతుంది. ఊహించండి ఆ అభిప్రాయం అనే కళ్ళజోడు నుండి ప్రపంచాన్ని చూస్తే ఎక్కడైనా బాధ్యతగల వ్యక్తులు కనపడతారా లేదా ఎవరైనా 90% బాధ్యత కలిగి ఒక 10% బాధ్యతా రాహిత్యం ఉన్న కూడా ఆ వ్యక్తికి ఆ పది శాతమే వంద శాతం బాధ్యతా రాహిత్యంగా కనపడవచ్చు!

ఆ తరువాత అతను శారీరకంగా పెరిగినా, వయస్సు 30 వచ్చినా, మానసిక వయస్సు చిన్నప్పుడే ఆగిపోయింది. అతను సమాజంలో జరిగే అన్యాయాన్ని తట్టుకోలేదు. అతనిలో సమాజానికి ఉపయోగపడే శక్తి ఉంది కానీ ఆ విషయం అతనికి తెలియదు. ఆ సినిమాలో అతనికి మానసిక చికిత్స తరువాత, అతను అతనులా స్నేహాలో ఉండి, తాను చేయాల్సింది చేసోదు.

మనలో కూడా అసలైన ప్రతిభావంతుడు అపరిచితుడులా అడుగున పడి ఉంటాడు. సాధారణ వ్యక్తి మాత్రం చిరపరిచితుడై బ్రతుకుతెరువు కోసం, తానూ

గొప్పవాడని నిరూపించుకోవడం కోసం నిరంతరం అవస్థలు పడుతుంటాడు.

మనకి కూడా ఒక రంగంలో విపరీతమైన సత్తా ఉండి, ఆ టీలెంట్ ఎక్స్‌ప్రైస్ చేయడానికి దారులు కనపడకపోతుంటే, మరొకడు ఆ పనిని ఖూని చేస్తుంటే, ఆగ్రహం కట్టలుతెంచుకు వస్తుంది. ఏమీ చేయలేని నిస్సహాయతలో అది తనను తాను నాశనం చేసే శక్తిగా మారుతుంది. తనమీద తనకే కోపం వస్తుంది. పొగ త్రాగడం, త్రాగుడుకి బానిస అవడం, అతిగా తిని ఊబకాయం తెచ్చుకోవడం వంటి అలవాట్లన్నీ తను చేయగలిగే పని తనకు దొరకకపోవడం, లేదా తెలియకపోవడం, లేదా చేసే అవకాశం లేకపోవడం ప్రధాన కారణాలు.

ఉదాహరణకు, ఉక్క కర్మగారంలో ముడి ఇనుమును ద్రవ పదార్థంగా కరిగించడానికి 1500 డిగ్రీల దాకా వేడిచేస్తారు. అప్పుడు ఆ ఇనుమును ఒక చిన్న ద్వారం తెరవడం ద్వారా (దానినే Tapping అంటారు), మరొక బకెట్ లోకి ప్రపణింప చేసి ఇనుప ముద్దలుగా మారుస్తారు. ఒక వేళ ఊహించండి, లోపల ఉన్న ఆ ఇనుప ద్రవాన్ని పట్టుకోవడానికి ద్వారం తెరవకపోతే ఏమవుతుంది? ఆ కొలిమి పేలి పోతుంది.

మనలోని అధ్యుత ప్రతిభావంతుడు నిద్రలేవడానికి, మానసిక చికిత్స అవసరం లేదు కానీ, మానసిక వికాసం కావాలి. అంధకారాన్ని పటాపంచలు చేసే ఒక ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం కావాలి. జీవితం అనేది, మనసు (మైండ్ గేమ్స్) ఆడే ఆటల కంటే పై స్థాయిలో ఉంటుందని తెలిసే వివేకం రావాలి.

రూపం మార్పులేని ఒక ఇనుప వస్తువును కూడా కొలిమిలో వేడి చేస్తే ద్రవ పదార్థంగా మారిన తరువాత ఏ రూపం కావాలంటే ఆ రూపం లోకి మార్పగలము. అదే విధంగా మనం అనవసరమైనవన్నీ వదిలేసినప్పుడు, గతంలో ఏది జిరిగినా సరే, ‘అయితే ఏమటి’ (సా వాట్) అనుకోగిగినప్పుడు ‘ఇప్పుడేంటి’ (నా వాట్) అని ఆలోచించగలము. ముందుగా ఏర్పరచుకున్న అభిప్రాయాలనే రకరకాల రంగుల అద్దాలనుండి జీవితాన్ని చూసినప్పుడు, అనగైన రంగు ఎన్నటికీ కనపడు. ఈ క్షణం జీవితం, ప్రపంచం ఎలా ఉండి అంటే ‘ఎలా ఉండో అలా ఉంది’ అంతే. మీరు ఏం చేయగలరో అది చేయడానికి అవకాశం ఎప్పుడూ ఉంటుంది.

మార్పు అంటే, మనం చేస్తున్న తప్పులను మనకు కావలసిన వారి వద్ద ఒప్పుకుని, ఇక్కండి ఏ రకంగా ఉండబోతున్నారో వారికి చెప్పి, దానికి కట్టుబడి ఉండడం వల్ల జీవితం రూపొంతరం చెందే దశ ఆరంభమవుతుంది.

మనం ఒక ఆలోచనా స్థితి నుండి సృష్టించిన సమస్యలను
అదే ఆలోచనా స్థాయి నుండి పరిష్కరించలేము. అంతకంటే ఉన్నత స్థాయి కక్ష్యలో
ప్రవేశించి ఆలోచించగలిగినపుడే పరిష్కారం లభిస్తుంది.

- ఐన్స్ట్రోన్

కథలు వద్ద - నిజం ముద్దు

ప్రస్తుత మన పరిస్థితికి గతంలోని ఏ పరిస్థితులు కారణమయ్యాయో చాలా చక్కగా వివరించగలం. మనం కొన్ని కథలను అల్లుకుని, అవి మనం అల్లిన కథలే అని మరచిపోయి, కొన్నాళ్ళకు అవి నిజమే అన్నంతగా ఆ కథలు పదే పదే చెప్పంటాము.

“ముల్లా నజీరుద్దీన్ ఇంటి దగ్గర కొంత మంది పిల్లలు బాగా అల్లరి చేస్తున్నారట. వారిని అక్కడనుండి పంచించడానికి, ముల్లా వారితో ‘జిగో మన డేరి సెంటరులో మిరాయిలు పంచుతున్నారు’ అని చెప్పగానే పిల్లలందరూ గొల్లున ఆటు ఘైపు పరుగెట్టారు. వారి వెనకాలే ముల్లా కూడా పరిగెదుతున్నాడట. ముల్లా భార్య, నువ్వేందుకు పరిగెదుతున్నాపు అనడిగింది, దానికి ముల్లా మిరాయిల కోసం అన్నాడు. అది అబ్బద్రం కదా, నువ్వే వాళ్ళను పంపించడానికి చెప్పాపు కదా అనగానే, దానికి ముల్లా ‘అనును, ఒక వేళ అది నిజమైతే’ అన్నాడు.

మనం కూడా అప్పుడ్చుప్పుడు, మనం స్ఫైరించుకున్న ఒక కృతిమ ప్రపంచంలో మనిగిపోయి వాస్తవానికి దూరంగా జరిగిపోతుంటాము. అప్పుడ్చుప్పుడు, వాస్తవం అర్థమయినా, శ్రశాన వైరాగ్యంలూ కొడ్ది సేపే ఉంటుంది. భౌతికంగా ఒకటే ప్రపంచం ఉన్నా, మానసికంగా ఒక్కొక్కరిది ఒక్కొక్క ప్రపంచం. అందుకే ఎవరి గోల వారిది అన్నారు. అంటే ఎవరి ప్రపంచం వారిది అన్నమాట. మన జీవితంలో జరిగిన సంఘటనలలో కొన్ని మనం మరువలేని ఉంటాయి. కొన్ని మరచిపోయినవి ఉంటాయి. కానీ ఆ సంఘటన సమయంలో తీసుకున్న నిర్ణయాల ప్రభావం మాత్రం జీవితమంతా ఉంటాయి.

ఉదాహరణకు ఇద్దరు పిల్లలు దగ్గరలో పార్చు చేసి ఉన్న ఒక టాపు లేని జీపులో ఎక్కి అడుకుంటున్నారు. కానేపటికి ఆ కారు ఓనరు వచ్చి, ఈ పిల్లలని అదమాయించాడు. ఒకరిని పట్టుకుని బాదాడు కూడా, ఆ సీట్లు తొక్కినందుకు.

ఈ సంఘటన ఆ ఇద్దరి పిల్లల మీదా రెండు విధాలుగా ఉండవచ్చు. ఒక పిల్ల వాడు నేనూ ఏదో ఒక రోజున ఇంతకంటే పెద్దకారు కొని, మీ అందరినీ నా చుట్టూ తిప్పుకుంటాను అనుకుని, ఆ కనితో విజయం సొధించవచ్చు. రెండవ పిల్లవాడు, డబ్బుంటే ఇంత అపాంకారం పెరుగుతుందని, డబ్బున్న వారందరూ చెడ్డవారనే ఒక ధృదమైన సంకల్పం చేసుకుంటాడు. జీవితంలో వీడిలా తయారపకాడదని, అంటే డబ్బు సంపాదించకాడదనే నిర్ణయం కూడా అందులో దాగి ఉంది. ఈ ఇద్దరిలో మొదటి వాడు సరిగ్గా ఆలోచించాడు అని మనం అందరం అనుకోవచ్చు. కానీ అలాంటి ‘క్షమి’ తో తీసుకున్న నిర్ణయం, మనిషికి సంపదసు సమకూర్చువ్చేయో కానీ తనను తనలా జీవించనివ్వారు. విజయం అంటే డబ్బు సంపాదించడముక్కటే అయితే, మాఫియా లీదరూ విజేతే. మ్యాచ్ ఫిస్టింగ్లో డబ్బు సంపాదించినవారూ విజేతలే, రాజకీయాలలో స్నాములు చేసి సంపాదించినవారూ విజేతలే, అఱ్యున్నత చదువులు చదివి వందల కోట్ల ఆస్తులు అక్రమంగా సంపాదించినవారూ విజేతలే.

ఒక దీవిలో ఒక ఆదిమ తెగకు చెందిన వారు ఎవరూ బట్టలు వేసుకోరట. ప్రభుత్వం ఆ దీవికి ఒక డాక్టరుని పంపించింది, ఆయన ఒక్కడూ బట్టలు వేసుకుంటుంటే, అక్కడ ఉన్నవారందరికే వింతగా ఉంది. జీవిత భాష అర్థమయ్యే వ్యక్తులు అతి తక్కువ ఉండడం వల్ల, మాన్ మొంటాలిటీ ఎక్కువ ఉండడం వల్ల ఈ రోజు స్వార్థపరుల ఆటలు సాగుతున్నాయి. 2020 వచ్చేసరికి, ఈ రోజు నిర్జాగా దోహిటి చేసేవారు స్వేచ్ఛగా మనుగడ సాగించే పరిస్థితి ఉండదు. పెరిగిన చైతన్యం వలన ఈ రోజుల్లోనే అటువంటి వారు ఎటువంటి బాదలు పడుతున్నారో ప్రసార మాధ్యమాలలో ప్రత్యక్షంగా మాస్టర్స్ ప్పుడు, ఇక 2020 కల్లా మరింత వివేకవంతమైన పొర సమాజంలో అటువంటిపారికి ఇంకెన్ని కష్టాలుంటాయో చెప్పుక్కరలేదు.

ఒక గొల్రెల మండకు సింహం నాయకత్వం వహించడం కంటే, ఒక సింహోల మండకు గొల్రె నాయకత్వం వహించడాన్ని ఎక్కువ భయపడతాను అంటాడు ఒక ప్రముఖుడు. భవిష్యత్త తరాలకు అన్ని రంగాలలో నాయకత్వం వహించే సింహోలు కావాలి.

పెరుగుతున్న పరిణాతి, వివేకం వలన అంతరంగ సంపదతో బాహ్య సంపదను స్ఫైర్ చే ఒక కొత్త తరం భారతదేశాన్ని సముస్తత స్థితిలో నిలబడుతుందని నా విశ్వాసం. మనం చేయవలసిందల్లా, కనీసం ఒక్క వ్యక్తినేనా ఈ ప్రపంచంలో అంతరంగ సంపద, మనసాన్కితో బ్రతికేలా చేయడం. ఆ ఒక్కరు ఎవరా అని వెదకకండి. అది మీరే ఆవచ్చు. మీ ద్వారా మీ కుటుంబం లో మరొక్కదైనా ‘ఇగ్నైట్’ అవచ్చు. మన తదుపరి తరం, ఎలాంటి అద్భుతాలు చేస్తుందో చూసే శకంలోనే మనం ఉన్నాం.

సరైన వైఖరి

అలా ఎందుకయిందని బాధపడకండి, ఆల్ రెడీ అయిపోయినందుకు ఆనందించండి.

“ఒక దాత పిచ్చాను పత్రిని నందర్థించడానికి వచ్చాడు. లోపలకు గ్రహించగా, ఒకాయన పైకి క్రిందకూ వేలాడుతూ, లైలా... నా లైలా అంటూ బాధపడుతున్నాడు. ఆయన ఆక్ష్యోడ్ ఉన్న వైద్యుడిని అడిగాడు, అతను ఎందుకలా బాధపడుతున్నాడని?... లైలా... అనే అమృతు ఇతన్ని ప్రేమించి మౌసం చేసింది!... జవాబు చెప్పాడు వైద్యుడు. వారు అలా ఇంకా లోపలికి వెల్లగా, మరో వార్ధలో ఒక వ్యక్తి, లైలా... లైలా అని ఆరుస్తూ గోడకేసి తల బాధుకుంటున్నాడు. “ఇతను కూడా లైలా అంటున్నాడు, ఇతను ఎవరు” అడిగాడు పెద్దమనిపి. ఆ లైలాను చేసుకున్నది ఇతనే సార్ అన్నాడు వైద్యుడు”.

మనం ఇలా జిరిగి ఉండాల్సింది అని బాధ పడడంలో అర్థం లేదు. ప్రస్తుతం ఇలా ఉంది అంతే. ఇప్పుడు ఉన్న జీవితంతో ఏం చేయగలమో ఆలోచించడమే ఉత్కుమం. జీవితంలోని బాధలన్నీ స్వయంగా కృతిమంగా స్వస్థించుకున్నావే! జీవితం సహజంగా ఉంటుంది. కాని మనం చిన్న చిన్న సంఘటనలను. సంక్లిష్టంగా మలచుకుంటాం! ఒక వేళ అనుకున్నది జరగకపోతే జీవితం ఏమీ ఆగిసోదే.

జీవితంలో అన్నిటికంటే ముఖ్యమైనది, మనం ఆలోచించే విధానం. నా పనయి పోయింది అనుకుంటే, అయిపోయినట్టే. ఇప్పుడే నా అసలు జీవితం మొదలయ్యింది అనుకుంటే, మొదలయినట్టే. ఏది ఏమైనా, మన జీవితానికి మనమే అంటైర్. మనం జోటంతో అవటు, కాదంటే కాదు. మన నిర్ణయమే మైనల్. విషాదంలో ఉన్నప్పుడు నిర్ణయాలు తీసుకోకూడదు, అనందంలో ఉన్నప్పుడు వాగ్గొనాలు ఇష్టకూడదు అన్నారు పెద్దలు. స్థిత ప్రజ్ఞానిగా ఉన్నప్పుడే సరైన నిర్ణయాలు తీసుకోగలగుతారు.

ఒకాయన సోక్రటీస్ నడిగాడు పెళ్ళి చేసుకోవడం మంచిదా, చేసుకోకపోవడం మంచిదా అని దానికి సోక్రటీస్ “ఎలా అయినా బాధలు తప్పవు!” అన్నాడు. ఎందుకంటే బ్యాచిలరు కష్టాలు బ్యాచిలర్వి. కొన్నాళ్ళ పోయింతర్వాత మరో యువకుడు, అదే ప్రశ్నను సోక్రటీస్ను అడిగాడు. ఇప్పుడు సోక్రటీస్... వక్కగా పెళ్ళి చేసుకో, ... మంచి భార్య వస్తే జీవితాంతం సుఖపడతావు, లేదంటే నాలా ‘ఫిలాసఫర్’ అవచ్చ అన్నాడు. నిజమే, ప్రతి పురుషుడి విజయం ఎనుకూ ఒక ప్రతీ ఉంటుందని ఊరకనే చెప్పలేదు.

తల్లి తండ్రులు పట్టించుకోని, వారి ప్రేమకు నోచుకోని పిల్లలు విపరీతమైన అల్లరి చేస్తారు లేదా మౌనంగా ఇంట్లోవర్త అవచ్చు. ఒక రకమైన కోపం వల్ల లేదా అటుస్వన్ కోసం. అదే విధంగా భద్ర పట్టించుకోని భార్యకూడా సాధింపు భార్యగా మారడం ఆశ్చర్యం కాదు. చెవిలోన జోరీగ, చెప్పులోన ముల్లు, కంటిలోని నలుసు భరించవచ్చగాని, ఇంటిలోన ఇల్లాలి పోరు

ఇంతింతగాదయూ అన్నారు వేమన గారు. భార్య సాధింపు తప్పించుకోవాలంటే ఉన్న ఒకే మార్గం ఆవిడను ప్రేమించేయడమే, గౌరవించడమే, ఆమోదించడమే, సమయం గడపడమే, తక్కువ మాట్లాడి ఎక్కువ వినడమే. కృతజ్ఞతా భావాన్ని పెంపాందించుకోవడమే, స్నిత ప్రజ్ఞత పెంపాందించుకోవడం కోసం అప్పుడప్పుడూ ఏకాంతంగా తనతోతాను గడపడానికి సమయం తీసుకోవడమే.

ఒకాయన భార్య సాధింపు భరించలేక కొన్నిలర్ వద్దకు వెళ్లాడు. అయితే ఆయన మీ భార్య ఏమని సాధిస్తుంది అనిచిగాడు. ఒకటేంటండి, తిట్టిన తిట్టు తిట్టుకుండా, గంటల కొఢ్హి సాధిస్తుందండీ అనగానే మీ భార్యలో ఇంత వాగ్గాటి, క్రియేటివిటి, కమ్యూనికేషన్ ఉన్నాయని ఎప్పుడైనా గమనించావా అనగానే ఆయన అవాళ్ళయ్యాడు. ఆ రోజునుంచి ఆవిడలో ఒక కొత్త టేలంటును కనుగొని అభినందించి ఒక కొత్త కెరియర్ ఘైపు ప్రోత్సహిస్తే, ఇక పోల్ట్లాటలకు సమయమేది. అయినా, ఎవరయినా మనం వారి చర్యలవల్ల బాధపడుతుంటే ఆ పసులు కంటిన్యూ చేస్తారు కానీ, ఆనందిస్తుంటే చేయ్యారు కదా!

ఎదుబి వ్యక్తికి, అదీ మన జీవితంలో ముఖ్యమైన వారికి మనసై కేవం, ఫిర్యాదు లేదా అసంతృప్తి ఉన్నట్టితే, వారు ఎందుకు అలా ఉన్నారో, వారి మనసులో మాట వినగలగాలి. దేముడి ఆశీస్సులు లేకపోయినా పరవాలేదు గానీ భార్య ఆశీస్సులు లేకపోతే ఆ వ్యక్తికి సుఖం ఉండదు. గొప్ప విజయాలు సాధించినవారిలో అత్యధికులు ముందుగా ఇంటగిలిచినవారే.

ఈ రోజు మీ మనశ్యాంతి, మీ రిలేషన్స్ బట్టి ఉంటుంది. గతాన్ని మార్చలేము కానీ, వర్షమానాన్ని మార్చడం ద్వారా, రేపటి గతాన్ని మార్చగలం. ఈ రోజు రేపటికి గతమే కదా! గతంలో మీ వల్ల ఎవరైతే బాధపడ్డారో వారికి క్షమాపణ చెప్పడం లేదా కనీసం ఇక ముందు వారితో ఎలాంటి ప్రేమ పూర్వకంగా ఉండాలనుకొంటున్నారో వివరించడం వల్ల వారు పైకి చెప్పకపోయినా, మనలోని మార్పును గమనిస్తుంటారు. మారిన మనను చూస్తుంటారు, మార్పు నిజమే అని విశ్వాసం కలిగిననాడు, మీరు ఊహించని విధంగా వారు మీ విజయానికి సహాయపడతారు.

మీకాక సవాల్ ఎదురైనపుడు, దానికి మీ ప్రతిస్పందన ఆ సవాల్కు థిటుగా ఉన్నపుడు లభించేది “విజయం”. అయితే మరొక కొత్త సవాల్ ఎదురైనపుడు, పాత ప్రతిస్పందన ఫలించక పోవచ్చ. అదే అపజయం. అంటే కొత్త సవాళ్ళకు పాత పద్ధతులు చెల్లవు. అంటే సమస్యలు మనం జీవితంలో పరిణతి చెందడానికి మనకు వచ్చే అవకాశాలు. సమస్య ఎప్పుడూ సమస్యకాదు. దానిని సమస్యగా చూడటమే సమస్య, మన అవగాహన మారితే ఆ సమస్య వెనుక సవాళ్ళు, అవకాశాలు ఎన్నో ఉంటాయి.

ఒక మోటారు సైకిల్ వాటిజ్య ప్రకటన కోసం, చిత్రాలు తీయడానికి ఒక అడ్సర్యయిజింగ్ సంస్ తన బృందంతో ముంచాయి నుండి ఖండాలా ప్రాంతానికి చేరుకున్నారు. సూర్యాస్తమయ

సమయంలో, వెనుక ఎర్రటి సూర్యుని వెలుగు, ముందు ఫొటో లైట్లు అమర్చుకుని ఫొటో తీయడానికి సిద్ధంగా ఉన్న సమయంలో, లైట్లన్నీ పౌర్ణ సర్వాభ్యాసాలు ఆగిపోయాయి. ఇప్పుడు ముంబాయికి వెళ్లి తేపడం కుదరదు. అప్పుడు ఆ ఫొటోగ్రాఫర్, అక్కడ ఉన్న మిగతా వాహనాలను స్టోర్ చేసి, ఆ హెడ్ లైట్స్ కాంతిలో ఫొటోలు తీస్తే ఫలితం ఊహించని విధంగా అద్భుతంగా వచ్చిందట. మనం నూతన సృష్టికి నాంది పలకాలంటే, మనకు కావలసింది, కేవలం పాజిటివ్ ఏటిట్యూడ్ మాత్రమే కాదు, పాజిటివ్ ఏటిట్యూడ్ కూడా. అంటే ‘ఇప్పుడేం సౌధ్యం’ అనే ధృక్షఫం. అప్పుడే ప్రోగ్రెస్ ఉంటుంది.

సుష్మామాసే విషయాల పట్ల, నీ ర్యక్సోణం మార్పుకో, అప్పుడు అవే నీ ర్యాష్టికముగుణంగా మార్పు చెందుతాయి అంటారు వేన్ డైయోర్ అనే మానసిక నిపుణుడు. జీవితంలో ఏది జరిగినా, జరగకపోయినా ఒక్క విషయానికి మనం అందరం ఆనందించాలి. ఇంకా మనం జీవించి ఉన్నాం. ఇలాంటి పుస్తకం చదవగలుగుతున్నాం. శారీరకంగా, మానసికంగా ఆరోగ్యంగా ఉన్నాము. ఎన్నో అనుభవాలు ఈ పాటికే ఉండి ఉంటే ఆ అనుభవాల సమ్మేళనంతో ఒక కొత్త జీవితానికి సిద్ధం కావొచ్చు).

మనకు కావాల్సినది సాధించాలంటే అందరినీ మెప్పించడం సౌధ్యం కాదని తెలుసుకోవాలి. వివాదాలతో ఎంతో విజయవంతుమైన ఒక రచయిత “సీవు విజయం సాధించాలంటే—స్నేహితులు కావాలి. కానీ చాలా గొప్ప విజయం సాధించాలంటే, శత్రువులు కావాలి” అంటాడు.

మంచి బైఖరికి ఉదాహరణ:

ప్రైనికుడు: సర్, మనల్ని శత్రువులు ఆన్ని బైపుల సుంచి చుట్టూ ముట్టారు.

మేజర్: అద్భుతం! ఇక మనం ఎటు బైపు సుందరైనా దాడి చేయవచ్చు!

“ ఎప్పుడొ ఒప్పేకోవయ్యారా ఓటమి ”

“ఎప్పుడూ ఒప్పుకోవద్దురా ఓటమి, ఎన్నుడూ వదులుకోవద్దురా ఓరిమి.

విత్తమించవద్దు ఏకజం. విస్తరించవద్దు నీర్చయం. ఆప్పుడే నీ జయం నిశ్చయం రా.

నింగి ఎంత పెద్దదైన రిప్పుమన్న గుప్పాఫిల్ల రెక్కముండు తక్కువేనురా!

సందమెంత పెద్దదైన, ఈదుతున్న చేపపిల్ల మెప్పముండు చిన్నదేనురా!

పళ్ళిమాన పొంబిండి రపిని మింగు అసుర సంధ్య ఒక్కసాడు నెగ్గలేదురా!

గుటకపడని ఆగి ఉండ సొగరాలనీదుకుంటు తూరుపింట తేలుతుందిరా!

నిషో విలాసమెంతనేపురా? ఊషోదయన్ని ఎవ్వదాపురా?

రగులుతున్న గుండెకూడా సూర్యగోళముంటిదేనురా!

ఎప్పుడూ ఒప్పుకోవద్దురా ఓటమి...

నొప్పిలేని నిముషమేది - జననమైన, మరణమైన, జీవితాన అడుగు అడుగునా!

నీరసించి నిలిచిపోతే, నిముషమైన నీదికాడు, బ్రతుకు అంటే నిత్య ఘూర్చణ.

దేహముంది - ప్రాణముంది - నెత్తురుంది - ఇంతకన్న సైన్యముండునా!

ఆశనీకు ఆశ్రమాను, శ్యాసనీకు సప్తమాను, ఆశయమ్ము సారథౌనురా!

నిరంతరం ప్రయత్నమున్నదా, నిరాశకే నిరాశ పుట్టదా!

ఆయువంటు ఉన్నవరకు, చావుకూడ నెగ్గలేక, శవము పైన గెలుపు చాటురా!

ఎప్పుడూ ఒప్పుకోవద్దురా ఓటమి, ఎన్నుడూ వదులుకోవద్దురా ఓరిమి.”

- శ్రీ సిరివెన్నెల సీతారామ శాస్త్రి

కొత్త ఆలోచనా విధానం

నేను దైటు అన్న ఒక్కదానిని వదిలేస్తే, సడ్జీగా మీ మైండ్ కొత్త ఆలోచనలకు తన కవాటాలను తెరుచుకుంటుంది. మీరు ఇతరుల కోణాలనుండి చూడగలుగుతారు. మీ మనస్సు పరిభులను దాటి ఆలోచిస్తుంది.

మన సమస్యలను, పాత ఆలోచనా విధానంతో ఎప్పటికీ పరిష్కరించలేదు. ఒక కొత్త ఆలోచనా విధానం, మనకు జీవితం పట్ల రియలైజెషన్ వచ్చినప్పుడే వస్తుంది. మనం ఇంకా జరిగిన సంఘటనలకు మరపినో నిరంతరం ద్వేషిస్తుంటే లేదా ఘలానా వారు కారణమని నిందిస్తున్నంత కాలం, మనకు రియలైజెషన్ రానట్టే.

మీ ఆలోచనలకు, పసులకు సంపూర్ణంగా బాధ్యత వహించడం అనేది మాటలు చెప్పినంత సులభం కాదు. అయితే మీరు ఎంత ఆనందంగా జీవిస్తారు అనేది మీరు జరిగిన వాటికి ఎంత బాధ్యత తీసుకోడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు అన్న దానిపైనే ఆధారపడి ఉంటుంది.

విన్సాత్తు, సృజనాత్మక ఆలోచనలను పెంపాందించు కోవడం సమస్య కాదు, పనికి రాని పాత ఆలోచనలను వదుల్చుకోవడమే అసలైన సమస్య.

కొన్ని కొన్ని సంఘటనలు, కొందరు వ్యక్తులను మనం అంత సులభంగా మరచిపోలేం. కాని ఒకటి గుర్తుంచుకోండి, అవసరం లేనివి వదిలేయడం వల్ల జీవితమేమి అంతమై పోదు. సరికదా ఒక కొత్త జీవితం ప్రారంభమవుతుంది.

ఏవిధమైన నిబంధనలు లేకుండా నిర్మించ్చుంగా మిమ్మల్ని మీరు అంగీకరించినప్పుడు... మీరు కలలు కన్నట్టుగా మిమ్మల్ని మీరు అవిష్కరించుకోవడానికి, మీ స్వప్తులు సాకారం చేసుకోవడానికి కావలిసిన గట్టి పునాది ఏర్పడుతుంది. ఏవిధ సంఘటనల ద్వారా మీకు అనుభవమయ్యే జీవితాన్ని అంగీకరించండి. స్థిత ప్రజ్ఞలైనిలవండి. జరిగే సంఘటనలను ఆస్యాదించండి. ఎంత తీవ్రమైన అలాజడులు ఎదురైనా నిశ్చలత కోల్పోకండి. గెద్దలు మాత్రమే తుఫాను గాలులను ఆస్యాదిస్తూ, ఆ గాలులను మరింత పైకి ఎగరటానికి వాడుకుంటాయట.

నీవు చేసిన కార్బూషులను-మంచి వానిని చెడ్డవానిని కూడా నీవు ఉమిసిన ఉప్పివలె భావించి వాని తలంపే మరల పెట్టుకొనవలదు. జరిగినదేదో జరిగిపోయినది. మరణ మెదుర్చుస్తును దౌర్ఘాల్యము చూపకుము. వశ్యాత్మా మొందవలదు. నీ గత దుశ్శర్యముల విషయమున చింతింపవలదు. నీ సత్యార్థములనేవి జ్ఞాపికి తెచ్చుకోవలదు. సర్వస్వతంత్రుడ్వాచి ఉండుము.

- స్వామీ వివేకానంద.

ప్రేమగా జీవించండి

ఎక్కువ మాటల్నాడే వారి నుండి, హోనాన్ని, అనహానహరుల నుండి సహనాన్ని,

నీర్దయులనుండి దయాగుణాన్ని అలవర్షుకున్నాను.

కాని ఎంత ఆళ్ళప్పుం, నేను వారెపరికి కృతజ్ఞుడిగా ఉండడం లేదు.

- భారీ డబ్లూఎం

క్షమించడం అనేది ఒక శైల్మిదీని విడుదల చేయడం లాంటిది. ఇంతకీ ఆ శైల్మిదీ ఎవరో కాదు, ఆ క్షమించిన వ్యక్తి అవుతాడు. బలహీను లెపుడూ క్షమించలేదు. క్షమాగుణం బలవంతుల లక్షణం.

ఎవరిసైనా ద్వేషించడం అనేది మనం విషాన్ని త్రాగుతూ, ఆ వ్యక్తి మరణించాలని కోరుకోవడం లాంటిది. ఎవరైనా నిన్ను మోసం చేసి ఉండవచ్చు కానీ దానిని మరచిపోకుండా నిరంతరం మనసులో తలచడం ద్వారా మిమ్మల్ని మీరు జీవితాంతం మోసం చేసుకున్న వారపుతారు. మోసం చేసిన వాడిని ధర్మం శిక్షిస్తుంది. మోసగింపబడి పదే పదే తలచుకుని కుమిలిపోవడం ద్వారా మనల్ని మనమే శిక్షించుకోవడం ఎంతవరకు సమంజసం?

మనం ఎవరిసైనా క్షమించలేకపోతుంటే, ఆ వ్యక్తులను మనం పీపు మీద వేసుకుని ఊరేగుతున్నట్టు. ఊహించండి ఎప్పుడూ ఆ బరువు మోస్తున్నవారు ఏ రకంగా ఉంటారో! మనని ఎవరైనా మోసం చేసారు అనుకుంటే, మనం కూడా మోసపోవడానికి అవకాశం ఇచ్చినట్టే కాదా! నిజానికి వారిని క్షమించడం కాదు, వారిని ఇంతకాలం క్షమించకుండా మనల్ని మనం బాధపెట్టుకుని విలువైన జీవితసమయాన్ని వ్యధా చేసుకున్నందుకు మనల్ని మనం క్షమించుకోవాలి.

మీ దగ్గరలేని దానిని మీరెలా అయితే ఎవరికి ఇప్పాలేరో, ఇతరులు కూడా అంతే! మీరెవరిసైనా ఒక చేప ఇవ్వండి అని అడిగారనుకోండి, ఆయన మీకో పాము ఇచ్చాడనుకోండి. ఆయనను ద్వేషించకండి, ఎందుకంటే ఆయన ఎంతో దయామయుడు, కనీసం తన వద్ద ఉన్నది ఇచ్చాడు. లేనిది ఎలా ఇప్పగలడు? అదే విధంగా మీ దగ్గర ప్రేమ ఉంటే, ద్వేషించే వారిని కూడా ప్రేమించగలుగుతారు లేదా కనీసం కరుణతో వారి మానాన వారిని వదలగలుగుతారు.

“దేముఢ్చి నమ్మండి కానీ మీ కారు తాళం వేసుకోండి” అనే సామెత మనకు జీవిత సత్యాన్ని చెప్పంది. ఎవరైనా మనల్ని ఒకసారి మోసం చేస్తే వారు మనలాంటి స్నేహాన్ని, బంధాన్ని పోగాట్టుకున్న మూర్ఖులని జాలి పడాలి. రెండోసారికూడా మనం మోస పోతే మనం నేర్చుకోవట్టేదని అర్థం. నీ శత్రువులను క్షమించు, కాని వారి పేర్లు మాత్రం మరువకు అన్నారు జాన్. ఎఫ్. కెన్నడి.

ఒక సాధువు స్నానం చేస్తుంటే ఆ నదిలో ఒక తేలు మనిగిపోతుంది, ఆయన దానిని రక్షించి ఒప్పున పెట్టారు, అయితే అది ఆయనను కుట్టి మళ్ళీ నీటిలోకి వెళ్ళసాగింది. మళ్ళీ

ఆయన రక్కించబోతే మళ్ళీ కుట్టింది. అయినా ఆ గురువుగారు దానిని రక్కిస్తూనే ఉన్నారు. ఇదంతా చూస్తున్న ఒక శిఘ్రము, గురువుగారూ మీరెంత రక్కిందామని అనుకుంటున్నా ఆ విష కీటకానికి అర్థం కావటం లేదు సరి కదా, అది మీకు హాని చేస్తుంది, దాని మానాన దానిని వడిలేయచ్చు కదా అన్నాడు. దానికి ఆ గురువుగారు, “చిన్న కీటకమైన ఇదే తన ధర్మాన్ని తాను వదలడం లేదు, మరి రక్కించడం అనే నా ధర్మాన్ని నేనెలా విడవగలను” అన్నారు. అలాగని ఏం జరిగినా క్షమిస్తూ కూర్చోమని కాదు. పొపొన్ని ద్వేషించు, పొపిని కాదు అన్నారు గాంధీజి. డాక్టరు అవసరమయితే శస్త్ర చికిత్స చేసి రోగి ఆరోగ్యాన్ని ఎలా బాగు చేస్తాడో అదే విధంగా అవసరమైనప్పుడు, అది మన విధి ఐసప్పుడు, భావోద్వేగాలకు అతీతంగా కర్తవ్యం నిర్వహించగలగాలి.

కానీ పెన్నిల్ కంటే ముందే రబ్బురు అరిగి పోతుండంటే, (అంటే ప్రతీ విషయంలోనూ మన నిర్దయాలు తప్పవుతుంటే) ఇక మనం ఒక కెన్నిలర్ లేదా కస్టటైంటును సంప్రదించవలసిన సమయం ఆసన్నమయిందన్న మాట. వాహనాలన్ని ఎదురుగా వస్తుంటే మనం రాంగ్ రూట్లో వెళ్లన్నట్టే, అందరితోనూ మనఃస్ఫుర్దలు వస్తుంటే, సరిచేసు కోవలసింది మన దృష్టిధమే.

శ్రీకాకుళంలో అర్పవెళ్ళి సూర్య దేవాలయంలో ఒక బోర్డుమీద ఈ రకంగా రాసి ఉంది. “మీరు ఎవరిసైనా దూషించినా, ద్వేషించినా, ధిక్కరించినా వారి పాపములు మీకు కొంత చేరును. పైగా మీ పుణ్యము కొంత వారికి పోవును”. ఇదీ లెక్క. అందుచేత మీరు ఎవరినీ దూషించకండి కానీ మిమ్మల్ని ఎవరైనా దూషిస్తే ఆనందించండి, ఆస్మాదించండి. అనుమానమైనే పై లెక్క ఒకసారి గుర్తుచేసుకోండి.

మీకు హార్ట్ ఎటాక్ అయితే ఎలా జీవిస్తారో శారీరకంగా అలా జీవించండి,
మీకు ఏ టైటిలూ లేనప్పుడు ఎలా పనిచేస్తారో అలా పనిచేయండి,
మీ మనసులో మాటలు అందరికి వినపడిపోతుంటే,
ఎలా ఆలోచిస్తారో అలా ఆలోచించండి.
ప్రతి మూడు నెలలకొకసారి భగవంతునితో మీరు ముఖాముఖి ఎదుర్కొప్పలసి,
మీరు చేస్తున్న పనుల గురించి రిపోర్టు ఇప్పువలసి వస్తే, ఎలా జీవిస్తారో అలా జీవించండి.

- శ్రీహెన్ ఆర్. కోవె.

ఏది ఎలా ఉందో, అలా ఉంది...అంతే

శీతాకాలంలో ఒంటరిగా ప్రయాణిస్తున్న ఒక పక్కి చలికి గడ్డ కట్టుకు ఫోయి, ఒక ఎగరలేక ఒక పొలంలో పడిపోయింది. అది అలా పడి ఉండగా, ఒక ఆపు వచ్చి దానిపై ‘పేడ’ వేసింది. ఆ పేడలో మునిగిన పక్కి క్రమేష ఆ చెచ్చుదనంతో స్ఫూర్హలోకి వచ్చింది. ఆ చెచ్చుదనాన్ని సంతోషంగా అనుభవిస్తూ ‘పోట’ పోడటం మొదలు పెట్టింది. ఇంతలో అటుగా పోతున్న ఒక పీలి ఆ శబ్దాన్ని విని, పేడ కుప్పును చేరుకుని, పేడను త్రప్పి, ఆ పక్కిని బయటకు తీసి శుభ్రంగా తినేసింది.

ఈ కథలో మనం తెలుసుకోవలసిన నీతి ఏమిటంటే...

1. నీ మీద బురద చల్లే ప్రతి ఒకడూ నీ శత్రువు కాకపోవచ్చు.

2. నిన్న బురద (అపద) లోంచి బయటకు లాగేవారందరూ నీ మిత్రులు కాకపోవచ్చు.

3. అన్నిటికన్నా ముఖ్యమైన విషయం, పీకలదాకా కష్టాలు ఉన్నప్పటి, ప్రతి ఒక్కరికి అవి ఏకరువు పెట్టుకండి. ఎందుకంటే 50% మంది పట్టించుకోరు, ఎందుకంటే వారి సమస్యలు వారికి ఉన్నాయి కాబట్టి. మరో 50% మంది ఆనంద పడ్డాచ్చు లేదా ఆవకాశంగా తీసుకోవచ్చు. లీగల్ సమస్యలు ఉంటే లాయరుకు చెప్పాలి. మెడికల్ సమస్యలు ఉంటే డాక్టరుకు చెప్పాలి. పర్సనల్ సమస్యలు ఉంటే కౌన్సిలర్ కు చెప్పాలి. టిలిఫోను సమస్య పరిష్కారం కావాలంటే టిలిఫోను డిపార్ట్మెంటుకు ఫోను చేసినప్పుడే ఆ సమస్యకు పరిష్కారం లభిస్తుంది, అలా కాక విద్యుత్ డిపార్ట్మెంటుకు ఫోను చేయడం ద్వారా ఎటువంటి ప్రయోజనం ఉండదు కదా!

గతంలో ఎందుకు అలా జరిగింది అని మధన పడడం కంటే, ఆ సంఘటనల నుండి ఏమి నేర్చుకోవచ్చు, మనకు జీవిత పారాలు నేర్చిన గురువులకు ఎలా కృతజ్ఞతగా ఉండవచ్చు, ఇంతటి అనుభవం నేర్చిన వివేకంతో ఈ జీవితంతో ఇంకా ఏం సాధించవచ్చు అని ఆలోచించడం పర్మానంలో ఆనందంగా జీవించడానికి, ఆ జీవన విధానం ఒక అలవాటుగా మారడానికి ఆస్కారం ఉంటుంది.

దుఃఖం మన శక్తిని నిరంతరం హరించివేస్తుంది. సమస్యను మనం మోసేక్కాద్ది, బరువు పెరిగిపోతుంది. ఉదాహరణకు ఏదేని వస్తువును ఎక్కువ సేపు మోసిపట్టుకుంటే వస్తువు బరువు పెరగడు కానీ మన నొప్పి పెరిగిపోతుంది. అలాగే సమస్యలను మోసేక్కాద్ది మానసిక బరువు పెరిగిపోతుంది. ఏదేని వ్యక్తి ఏక సమయంలో 7 సమస్యల కంటే ఎక్కువ ఎదురుంటుంటే, అతనిలో ఆనందం తగ్గిపోతూ ఉంటుంది. ఒక సమస్యను పరిష్కారం దిశగా ఆలోచించకుండా, కేవలం ‘నాకే ఎందుకు జరిగింది? వారెందుకు ఇలా చేసారు? అని మధన పడడం వల్ల మానసిక వేదన మాత్రమే మిగులుతుంది.

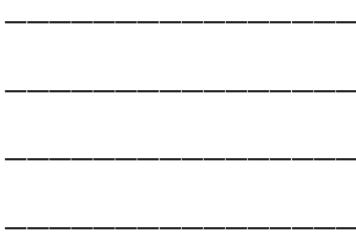
బైన్ ఆల్ఫా స్టేజీలో ఉన్నపుడే సరైన స్వస్థత్వం పరిష్కారాలు మదిలో మెదిలే అవకాశం ఉంది కనుక, వ్యక్తి అప్పుడప్పుడు ఏకాంతంగా, ప్రకృతిలో, ధ్యానంలో, నిశ్చబ్దంలో గడిపి ఈ సమస్యకు పరిష్కారం ఏమిటి అని వీలైనన్ని రాసుకోవాలి. ఏది ఉత్తమమో అది ఆచరించాలి. కొన్నిటిని పట్టించుకోకపోతే వాటికవే పరిష్కారమైతే, కొన్నిటిని పట్టించుకుంటే నే పరిష్కరించబడతాయి.

జీవితంలో అత్యుత్తమ భాగం ఎప్పుడూ మన ముందే ఉంటుంది. అసలు జీవితంలో జరిగిన అనుభవాలన్నీ, భవిష్యత్తులో మనలని మనం చేయబోయే అత్యుత్తమ పనికి సిద్ధపరచడానికి. మనలోని నిరాశమన ఆశలపై కప్పబడిన వస్తునం లాంటిది. మనో వ్యాపారాలన్నీ ఆగిపోయినపుడు మన అసలు పని గుర్తుకొస్తుంది. మీరొక పెన్ను, పేపరు తీసుకుని, ఇంకా మీ జీవితంలో ఏం సాధ్యమో కనీసం ఒక వంద కార్బ్రూకమాలు రాసుకుని చూసుకోండి. కొత్త ఆశ చిగురిస్తుంది. కొత్త ఉత్సాహం వస్తుంది. ఆశ జీవితం, నిరాశ మరణం.

ఈ బిటీ ప్రపంచంలో ఎప్పుటికమ్మడు మన సామర్థ్యాలను మనమే గుర్తు తెచ్చుకోకపోతే, మన శక్తి సామర్థ్యాలపై ఇతరులకు ఉన్న అభిప్రాయాలను జీవించడం ప్రారంభిస్తాం.

మనలో చాలా మంది సౌధారణ స్థాయినుండి, ఎన్నో అటు పోట్లు తట్టుకుని, ప్రస్తుత స్థితికి చేరుకుని ఉంటారు. ఇది లోయలోనుండి గ్రౌండ్ లెవెల్కు చేరుకోవడం లాంటిది. దీనినే ఇతరులు విజయం అంటారు. కానీ ప్రతి లోయ ప్రక్కనా ఒక శిఖరం కూడా ఉంటుంది. అది ఎప్పుడూ ఆహ్వానిస్తుంటుంది. ఉన్న స్థితి నుండి ఉన్నత స్థితికి చేరుకోవడానికి లక్ష్యం ఉండాలి. ఉన్నత స్థితి నుండి ఉత్సుక్షు స్థితికి చేరుకోవడానికి అంతర్గత ప్రతిభ అనే అగ్ని రగిలించే ఒక పని (ఒక ప్రాజెక్ట్/విజన్/మిషన్) ఉండాలి.

మనం ముందుకు వెళ్లడానికి వచ్చే అడ్డంకులను తొలగించడానికి మనిషికి రెండు ఉత్తమ దారులు ఉన్నాయి. 1. అడ్డుగా ఉన్న గోడను బద్దలు కొట్టడం. (సమస్యను పరిష్కరించడం) 2. షై ఓవర్ వంతెన నిర్వించడం. (సమస్యను బై పౌస్ చేసి ముందుకు వెళ్లడం). సంకల్పించిన కల సాకారమవ్వడానికి ఏ స్థిల్, నాల్స్, క్యాలిఫికేన్, సర్టిఫికేన్, ఏటిట్యూడ్, ప్రోట్జెక్ట్, టెక్యులజీ, ఏక్స్పెన్స్, ఒక సంస్థ ఆవిర్మావం అలా ఏది ఒక వారధిగా ఉపకరిస్తుందో ఆ చర్యలు చేపట్టాలి.

వారిని క్షమించేయండి

ప్రజలు ఎక్కువ సౌర్భూతి అన్యాయంగా, అసమంజసంగా, స్వాధీనరత్నంతో ప్రవర్తిస్తారు.
అయినా వారిని క్షమించండి.

సుఖ్య దయతో ఉన్నా, ప్రజలు నిన్ను స్వాధీనరదునపచ్చ).

ఏదో ఆశిస్తున్నావు అనపచ్చ), అయినా దయగా ఉండు!

సుఖ్య విజయాలు సొధించినపుడు కొందరు నిజమైన మిత్రులు,
కొందరు బూటుకప్ప మిత్రులు నీ చెంత చేరపచ్చ). అయినా విజయంసొధించు!

సుఖ్య సూటిగా, నిజాయితీగా వ్యవహారించినా, ప్రజలు నిన్ను మోసగించపచ్చ).
అయినా సుఖ్య సూటిగా, నిజాయితీగా ఉండు.

సుఖ్య సంపత్తురాల తరబడి కష్టించి నిర్మించిన సౌధాన్ని ఎవరో ఒకరు
రాత్రికి రాత్రే కూల్చేయపచ్చ). అయినా నిర్మించు.

సుఖ్య ప్రకాంతతతో, ఆనందంతో జీవిస్తుంటే
వారు నీ పట్ల త్సర్వ పడపచ్చ). అయినా ఆనందంగా ఉండు.

నీవు ఈ రోజు చేసిన మంచి పని, ప్రజలు రేపటికే మరచిపోవచ్చ).
అయినా మంచిపనులు చేస్తూనే ఉండు.

నీలోని అత్యుత్తమమైన దానిని ఎలాగైనా ఈ ప్రపంచానికి అందించు.

ఎందుకంటే! చిట్టచివరికి -

ఇది నీకూ భగవంతుడికీ మధ్యన...

ఇది ఎప్పటికే నీకూ,

వారికి మధ్య కాదు కనుక.

- మర్క థెరిసా

మీరు విలువైనవారు

“ఒక ప్రముఖ ఉపస్థితుడు, తన ఉపస్థితిస్ని ప్రోరంభిస్తూ ప్రేక్షకులకు తన చేతిలోని 1,000/- రూ. నోటుని చూపిస్తూ... మీరు దీనిని ఇష్టపడతారా? అని అడిగారు. చాలామంది చేతులు పైకెత్తారు. దీనిని మీకి ఇచ్చేస్తాను. అయితే ముందుగా నేను ఓ పని చేస్తాను అంటూ... ఆ నోటుని చేతితో నలిపేసి... ఇప్పుడు ఇది ఎవరికి కావాలి? అన్నాడు. చాలామంది చేతులెత్తారు!

ఈ సారి నోటుని క్రింద పడేసి, నేలపై గడ్చిగా రుధి, పూర్తిగా నలిగిపోయిన, మురికిగా ఉన్న నోటుని తీసి... ఇప్పుడు, ఎవరికి కావాలి? అన్నాడు!

ఈ సారి కూడా చాలా మంది చేతులు పైకెత్తారు.

మిత్రులారా, మీరు ఈ క్రణం జీవితంతో ఒక అద్భుతమైన పాతాన్ని నేర్చుకున్నారు. ఈ నోటును నేను ఏం చేసినా, దానిని మీరు కావాలనుకున్నారు, కారణం దాని విలువ తగ్గ లేదు. అది 1,000/-రూపాయలే!”

మన జీవితంలో కూడా మనకు ఎదురయ్యే పరిస్థితులవల్ల, కొన్ని నిర్ణయాలవల్ల ఎన్నో సార్లు క్రింద పడిపోతాం, నలిగిపోతాం, అలసి సొలసి పోతాం! మనం ఎందుకూ కొరగాని వారమేమా? అని బాధపడతాం, కాని నిజానికి ఏం జరిగినా, జరగకపోయినా మన నిజమైన విలువ ఎన్నటికీ తగ్గడు.

మలినమైనా, అమలినమైనా, నలిగిపోయినా, సవ్యంగా ఉన్నా, ఎలా ఉన్నా మిమ్మల్ని ప్రేమించేవారికి మీరు అత్యంత విలువైన వారు. మన జీవితానికి విలువ అనేది ‘మనకే’ తటుసు, ‘మనం ఏం చేశాం’ అనేదానిని బట్టి కాక ‘మనం ఎవరు?’ అన్నదానిని బట్టే ఉంటుంది.

మీకు మీరే విభిన్నమైన, ప్రత్యేకత కలవారు అన్న విషయం మరచి పోవద్దు. ఇతరులు మీ గురించి ఏమనుకుంటున్నారునే విషయం గూర్చి చింతించవద్దు. వారు కూడా మీరు వారి గురించి ఏమనుకుంటున్నారో అని ఆలోచించడంలో బిట్టగా ఉంటారు.

ఇతరులు ఏమనుకుంటున్నారు
అనేది ఆలోచించడం అర్థరహితం.
వారి అభిప్రాయాలకు విలువలేదు!
జీవితంలో పరిగణించవలసిన
ఏకైక విషయం ఏమిటంటే
“మీ పట్ల మీకు ఉన్న
అభిప్రాయం మాత్రమే”

ఆగ్రహాన్ని అంగీకరించండి

ఎవరైనా కోపం తెచ్చుకోవచ్చు, అది నులభం. కాని సరైన వ్యక్తిపై, సరైన తీవ్రతతో, సరైన సమయంలో, సరైన ప్రయోజనం కోసం, సరైన మార్గంలో కోప్పడటం అనేది అందరి వల్ల అయ్యేది కాదు, అంత నులభమైనది కాదు. - అరిస్టాటిల్, గ్రీకు ఫిలాసఫర్

మెడికల్, సైకలాజికల్రీసెర్వీస్లో తేలిందేమిటంబే మీరు ఆహారం, వ్యాయామం విషయంలో శ్రద్ధ తీసుకుంటూ ఆరోగ్యంపై ఎంత జాగ్రత్త వహించినా, కోపాన్ని సరిగ్గా నిర్వహించు కోలేక పోతే మీరు ప్రమాదంలో ఉన్నట్టి? కోపం శరీరంపై ఎన్నో రకాలుగా దుష్టుభావాన్ని చూపుతుంది!

బ్రేక్పై కంట్లోలు ఉన్నపుడు కారుని ఎంత వేగంతో నడిపినా ప్రమాదం లేదు. అనలు బ్రేక్పై లేకపోతే ఏమిటి పరిస్థితి? మీ కోపాన్ని ఛానలైజ్ చేసుకోవడం ద్వారా ఆ శక్తిని ప్రయోజనికరంగా మలచుకోవచ్చు. కోపాన్ని వదిలించుకోవాలంటే, ముసుగు లేకుండా జీవించడం నేర్చుకోవాలి! కోపం అవసరమైనప్పుడు కోపం ప్రదర్శించాలి. (నష్టం లేని రీతిలో). అంతకంటే ఎక్కువగా కోపానికి మూల కారణాలను వెదకాలి. మీరు ఎక్కడ బాధ్యత తీసుకోవడానికి ఇష్టపడుటలేదో గమనించాలి. ఆ ‘ఆగ్రహ’ శక్తిని ఏ రూపంలో ఒక మహాత్ కార్యంగా మలచుకోవచ్చే ఆలోచించి ఆచరణలో పెట్టాలి.

మన మాటల కంటే మనం చేసే పనులే మన గురించి ఎక్కువగా చెబుతాయి. కోపాన్ని అణచి పెట్టేవారు ఎక్కువగా తినడం, మాటల్లాడటం, త్రాగడం చేస్తారు. ఎందుకంటే కోపం యొక్క వ్యతిరేక శక్తి దవడ కండరాలలో చేరుతుందట. మెంటల్, డెంటల్ సమస్యలు రావడానికి ఇదే కారణం. కోపానికి ఒక అపుట్లెట్ కావాలి. లేదా అది మనిషిని తినివేస్తుంది. మనిషికి అన్నిబికన్నా ఎక్కువ కోపం, తను అనుకున్నది తాను కాలేకపోయినప్పుడు వస్తుంది. అనుకున్నది చేయడానికి, తాను కావాలనుకున్నట్లుగా తాను అవడానికి కావలసింది కోపం కాదు, దైర్యం. పిరికివారు మాత్రమే చీటికి మాటికి ఆగ్రహోదగ్రులవుతారు. కార్యాచరులు మాత్రం స్థిత ప్రజ్ఞలుగా ప్రశాంతంగా తాము చేయవలసిన కార్యాన్ని మౌనంగా చేసేస్తుంటారు.

“మీ హృదయంలో హింసకు చోటు ఉన్నపుడు, అహింస అనే ముసుగు వేసుకుని మీ అసమర్థతను కప్పిపుచ్చడం కంటే హింసాత్మకంగా ఉండటమే మేలు” అంటారు గాంధీజీ.

సిరివెన్నెల సీతారామ శాస్త్రి గారిని కలసినప్పుడు, “చిన్న కుల్రాడివైనా, గొప్ప పుస్తకం రాసావయ్య అన్నారు నా ‘ది సీక్రెట్’ పుస్తకం చూసినప్పుడు. దానికి ‘నేను అంత గొప్ప వాడిని కాదండి, వదిమందికి ఉపయోగపడాలన్న తపనవలన నాకా జ్ఞానం అంది ఉంటుంది’ అన్నాను. దానికి ఆయన, ‘ఆ విషయం నీకు తేలియాలి కానీ షైకి పొగరు ఉండాలి’” అన్నారు. “ఎంత మందికి ఉందయ్యా ఆ దైర్యం. చేస్తున్న వ్యాపారాలన్నీ వదులుకుని, తను నమ్మిన దానికి జీవితాన్ని అంకితం చేసే దైర్యం” అని “కామ, క్రోధ, మద, మోహ, మాతృర్యాలు ఉండాలా-ఉండకూడదా”

అన్నారు. దానికి నేను ‘ఏదో ఒక మాదిరిగా ఉండాలి’ అన్నాను అందరిలానే. దానికి ఆయన, “మనిషి గొప్ప విజయం సాధించాలంటే అవి చాలా ఎక్కువగా ఉండాలయ్యా” అన్నారు, “రావణానురుధు సీతమ్ము దేవి మీద మూజుపడబట్టి కదా, రామునిచే సంహరించబడి మోక్షానికి వెళ్గగలిగాడు” అన్నారు. నిజమే కదా, గాంధీ గారిని డ్యూక్ ఆఫ్రికాలో రైలు నుండి తోసినప్పుడు, ఆయనకు అగ్రహం వచ్చింది. ఎంత ఆగ్రహం అంటే, అది సత్యాగ్రహంగా మారి బ్రిటిషు వారిని దేశం నుండి తోసి అంత ఆగ్రహం. అదే విధంగా ఎవరైనా ఏదేని ఒక విషయం పట్ల, లేదా జరుగుతున్న అన్యాయం పట్ల ఉన్న ఆగ్రహాన్ని/ప్రాజెక్టు రూపంలో పెట్టినప్పుడు, ఆ శక్తి ఒక కొత్తస్థాఘికి దారితీస్తుంది. మనం అత్యాన్నశైనానది కోరుకున్నప్పుడు, మన ఆలోచనా స్థితి మారుతుంది. శ్రీలీ అంటారు, “ఈ యుగం నాది, నాలాంటి రచయిత ఈ యుగంలో పుట్టదు” అంటారు. ఊహించండి, ఆయన నుండి ఎలాంటి మాటలు ఉధ్వవిస్తాయో!

మనం భగవంతుడిని అది కావాలి, ఇది కావాలి అని కోరుకుంటూ ఉంటాం, కానీ భగవంతుడు కూడా మనల్ని కోరుతున్నాడట, ‘నీనాక మంచి సమాజాన్ని సృష్టించడానికి సంకల్పించాను, దానికి నీ సహాయం కావాలి’ అని. అదే మనలో వచ్చే ‘అంతరంగ పిలుపు’. ఒక గొప్ప కార్యానికి సిద్ధంగా ఉన్న వ్యక్తులకోసం భగవంతుడు కూడా ఎదురుచూస్తుంటాడని నా అభిప్రాయం. దేవుడికి మీకూ మధ్యన పూజారి మైండ్ మాత్రమే. ఆలోచనలు దాటాకా మీరు విశ్వం ఒకటే. జీసునేను, నా తండ్రి ఒకటే అంటాడు. ధర్మంతో కూడినస్తేన లక్ష్యం వైపు మీరు అడుగులు వేస్తున్నప్పుడు, మీ ద్వారా గొప్ప కార్యాలు సంభవిస్తాయి. మనలోని నిజమైన అస్థిత్వాన్ని గుర్తించినప్పుడు మనిషికి అహంకారం ఎంతమాత్రం రాదు. నిండుకుండే కదా నిలకడగా ఉండేది. తనలోని ఆ శక్తి జాగ్రత్తమాత్రమైనప్పుడు, మనిషికి కృతజ్ఞత, కరుణ, సహనం పెరుగుతాయి. సామ, దాన, భేద, దండోపాయాలూ అర్థమవుతాయి.

మధ్య ప్రదేశ్లో కన్నానేషణల్ పొర్కు వంటి అటవీ ప్రాంతాలలో పులిని చూడడానికి టాపులేని జీపులలో తీసుకువెళతారు. పులి వీరి మీద దాడి చేయడట. తన దారిని తాను వెళ్తుంది. ఎప్పుడైనా అది దర్జాగా కూర్చున్నప్పుడు, మరీ దగ్గరికి వెళ్లాయంటే, చిన్నగా గాంధీంచి ఎంత దూరంలో ఆగాలో అదే నిర్ణయిస్తుందట. ఎందుకంటే పులికి తాను మనిషికన్నా శక్తికలదానినని తెలుసుకునుక.

మీదు కోపాన్ని అంగీకరించగలిగితే, అది గొప్ప శక్తిని, తపనను నీలో విడుదల చేస్తుంది. మీ జీవితం తపించి పోతుంది. అప్పడు నువ్వు ప్రేక్షకుడిగా కాక, మూలాల్లోకి జీవన సృత్యం లోకి ప్రవేశిస్తాపు. జీవితంలో ఒక భాగమై పోతాపు.

- ఛపో

సత్యవంతంగా జీవించడం

నువ్వు చేశావా, లేదా అన్న విషయం ఇతరులెవరికీ తెలిసే ఆవకాశం లేదని తెలిసినపుడు కూడా నువ్వు సరిద్దొన వసినే చేయడం అనేది నిజమైన జీవన పరిపూర్ణత. - ఓట్రా విన్స్ట్రో

పరిపూర్ణత అంటే సత్యవంతంగా ఉండటం, చెప్పిన పనిని చెప్పినట్లు నిర్వర్తించడం. ఎవరినో సంతృప్తి పరచడం కోసం కాకుండా మీ పట్ల మీరు గౌరవాన్ని కలిగిఉండటం. మీరు చేసే పనిలో మీ శరీరాన్ని, హృదయాన్ని, ఆత్మము ప్రవేశపెట్టి లీనమయ్యి చేయడం. అంటే మనసా, వాచా, కర్మణా చిత్తపుర్ధితో నిర్వర్తించడం.

మీరు జీవితంలో అద్భుతాలు సాధించాలంటే ముందుగా మీరు మాట ఇచ్చి నిలబెట్టు కోవడం అలవరచుకోవాలి. చిన్న చిన్న విషయాలలో ఇది పాటిస్తే, పెద్ద విషయాలలో తెలియకుండా అది అలవాటయిపోతుంది. మాటల్లాడే ముందు రెండు సార్లు ఆలోచించు అంటారు పెద్దలు.. ఎందుకంటే మాట ఇచ్చే ముందు మనం స్వతంత్రులం. మాట ఇచ్చాకా ఆ మాటను గౌరవించడం వల్ల మనను మనం గౌరవించుకున్నట్టవుతుంది. మన నాలుకను సరస్వతీ దేవి జన్మ స్తానమంటారు. మాటలు అక్రమునుచే ఉధృవిస్తాయి. ఇచ్చిన మాటను పట్టించుకోకపోతే, మన విలువ మనమే తగ్గించుకున్నట్లు అవుతుంది. మనకు మనమే విలువ ఇవ్వకపోతే, మరి ఇంకెవరు ఇస్తారు? మనిషికి నోట్లు మాటల కంటే, నోటిమాటల వల్లే ఎక్కువ విలువ లభిస్తుంది.

ఎంత చిన్న విషయమైనా, మీరూక మాట ఇచ్చారంటే, దానిని గౌరవించండి, మీకు నిలబెట్టుకొనే ఆవకాశం లేకపోతే వెంటనే అవతలి వ్యక్తికి తెలియజేయంది. అది కూడా చేయలేక పోతే - మరచిపోండి. స్వీయ నింద వల్ల మార్పురాకపోగా ఆత్మ బెన్నత్వం తగ్గపచు.

కానీ ఒకటి గుర్తుంచుకోవాలి, మనం మాట ఇచ్చి నిలబడినపుడుల్లా, ఇతరుల ఎమోషనల్ బ్యాంక్ భాతాలో మన పట్ల కొంత విలువ జమ చేయబడుతుంది. ఇది బ్యాంకులో జమచేసే మొత్తం లాంటిది. మాట తప్పితే మన భాతాలో నుండి డబ్బు తీసినట్లు ఉంటుందని ఊహించండి. మన బ్యాంకు భాతాలో ఎక్కువ డిపాజిట్ ఉంటే ఆ బ్యాంకుకు వెళ్లినప్పుడు మనకు చాలా విలువ ఉంటుంది. అప్పు తీసుకుని వట్టి కూడా చెప్పిన సమయానికి చెల్లించకపోతే పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో చెప్పుక్కరలేదు. దీనినే ‘ట్రైచిటిలటీ’ లేదా పరపతి అంటారు. మాట నిలబెట్టుకోలేమాననే భయంతో మాట ఇవ్వడమే మానివేయడం కంటే, మాట ఇచ్చి అది నిలబెట్టుకోవడానికి తపన పడడమే ఉత్సమం.

నేను విజయం సాధిస్తానో లేదో మాట ఇవ్వలేను కాని
మాటకు కట్టుబడి ఉంటానని మాత్రం మాట ఇవ్వగలను.

- మధద్ర ఫెరిస్టా

ఈ క్షణంలో జీవించండి

కేవలం మనములను మాత్రమే Humanbeings అంటారు. ఎందుకంటే జీవితం ఎపుదూ 'to be' అనే స్థితిలో కాకుండా being స్థితిలో ఉంటుంది. బీయింగ్ అంటే ఏదో ఒక రోజు నేనెను ఆనందంగా ఉంటాను లేదా ఫలానా అప్పుతాను, అప్పుడు ఆనందంగా ఉంటాను అనికాదు. ఈ క్షణంలో సంపూర్ణంగా ఉండడం.

గాంధీ గారు, స్వాతంత్యం వచ్చేవరకూ నేను నిద్ర పోను, అప్పుడే నాకు శాంతి అంటే, ఆయనకూ మనశ్శాంతి ఉండేది కాదు, అలాంటప్పుడు ఏ ఉద్యమం చేయాలి అనే సృజనాత్మకమైన అలోచనలూ రాకపోవచ్చు, మరియు స్వాతంత్యం వచ్చాకా కేవలం కొన్నిక్షణాలు మాత్రమే ఆయన ఆనందించి ఉండోచ్చు. ఆయన గమ్యం ఎంత ముఖ్యమో, ప్రయాణమూ అంతే ముఖ్యమని తలచినవారు కనుకనే మహాత్ముడయ్యారు, ఎందరికో ఆదర్శమయ్యారు.

మనమ్ములు భాదలన్నీ, భవిష్యత్తులో ఏదో ఐపోవాలనే తపులో వర్తులునంలో జీవించడాన్ని వదిలేయడం వల్ల వచ్చినపే. మనలో చాలా మంది జీవితం మనం కోరుకున్నట్టుగా సాగిపోవాలని కోరుకుంటాం. అలా అయితే అది జీవితం ఎలా అవుతుంది. జీవితం ఎలా ఉండాలో అలా ఉంది. మనం “జిచ్చే తీర్పులు” మరియు మనం తీసుకునే అర్ధాలు మనల్ని వాస్తవం నుండి వేరు చేస్తాయి.

కొంతమంది ‘Over Ambitious’ అంటే ఏదో త్వరగా సాధించేయాలనే తపులో తమకు అసలు ఏం కావాలనే విషయంలో ‘స్పష్టత’ లేక చీకటిలో రాయి వేసి నట్టయాలు తీసుకుంటుంటారు. ఈ రోజు “పర్సనల్ బ్రాండింగ్” చాలా ముఖ్యం. మీరు ఎలాంటివారు అన్నది మీరు తీసుకునే నిర్ణయాలను బట్టి ఉంటుంది. సరైన నిర్ణయం ఎప్పుడూ విజ్ఞతతో కూడి ఉంటుంది. కీడెంచి మేలెంచుమన్నారు పెద్దలు. మనం ఒకపని చేయడానికి స్వీచ్ఛ కలిగిఉంటాం కానీ దాని పర్యవసాానాలకు కాదు. సరైన నిర్ణయాలు భావోద్యోగాలకు అతీతంగా ఉన్నప్పుడే తీసుకోగలుగుతారు. ఊహించండి, ఒక డాక్టరు రోగులను, వారి సమస్యలను చూసి, బుద్ధుడు మొట్టమొదటి సారి ప్రజల సమస్యలను చూసి చలించిపోయినట్టుగా, బాధ పడిపోయి, అందోళన పడిపోతుంటే, ముందు పేపుంట్ బెంపేల్తిపోతాడు. కానీ డాక్టరు అలా చేయరు కదా!

20-20 క్రికెట్ పోటీలలో, మొదటి ప్రపంచ కప్పును మనదేశం గెలుచుకోవడానికి ప్రధాన కారణం కెప్పొన్ ధోనిగారి సమయస్థాటి మరియు ఆయన ధృక్షథం. ఆఖరు ఓవరులో మొదటి బంతికే సిన్క్స్ కొట్టడం వల్ల బోలరు టిస్టన్ పడుతున్నప్పుడు ఆయన ఈ విధంగా చెప్పారట. “ఫలితాన్ని నేను పట్టించుకోను, ఆటను ఎంజాయ్ చేయి, ఈ క్షణాన్ని ఎంజాయ్ చేయి. నీకు ఎక్కడ బంతిని వేయాలనుకుంటే అక్కడ స్వేచ్ఛగా వేయి” అని చెప్పగానే అతనిలోని సహజమైన సామర్థ్యం బయటికి వచ్చింది. ఆ తత్వమే ప్రపంచ క్షేత్రము కూడా తెచ్చిపెట్టింది.

మనం ఒక కారులో ఒక ఊరికి బయలుదేరినప్పుడు, మన దృష్టి మార్గంపై ఉండాలి. ప్రయాణాన్ని ఆస్పాదించాలి. కానీ ఎవరూ కూడా దారంతా, ఆ వెళ్లాల్సిన ఊరు గురించే ఆలోచించరు కదా! ఒక వేళ ఎప్పుడైనా దారి తప్పి కొంత దూరం వెళ్లినా, ‘ఎలాగూ ఇంత దూరం వచ్చేసాం కదా’ అని తమది కాని గమ్యం పైపు వెళ్లరు కదా!

సరైన నిర్ణయాలు మనస్సు ప్రశాంతంగా ఉన్నప్పుడు, ఈ క్షణాన్ని ఆస్పాదించేవారే తీసుకోగలుగతారు. ఆలోచనా రహిత స్థితి నుండే సరైన ఆలోచనలు చేయగలుగుతారు. అందుకే కీలకమైన నిర్ణయాలు తీసుకునేమందు, కొంతమంది రౌటీన్ నుండి బ్రేక్ తీసుకుని ప్రకృతిలో కొర్దిరోజులు గడువడం వల్ల, మనస్సు అతి త్వరగా ఆల్ఫా స్టోయికి చేరుకుంటుంది. అంటే ఆలోచనల సౌంద్రత తక్కువగా ఉన్న స్థితి. ఒక హైవే రోడ్సు మీద మంచు వెనక ట్రాఫిక్ లేనప్పుడు గమ్యం వైపు దూసుకెళ్లేటప్పుడు ఉన్న ఆనందం - మనిషికి తన గమ్యం పట్ల స్పష్టత కలిగినప్పుడు, ఆ కర్తవ్య నిర్వహణలో మనసా, వాచా, కర్మణా నిమగ్నమైనప్పుడూ కలుగుతుంది.

ప్రజలు జీవితంలో సగం సమయం దేనికోసమో పరుగుపెడతారు మిగతా సగం సమయం దేనినుండే దూరంగా పరిగెడతారు. మీరు గమనించే ఉంటారు. ఎక్కడ సంపద ఉండో అక్కడ ఆధ్యాత్మికత వెల్లి విరుస్తుంది. తగిన సంపద కలిగిన ప్రతివ్యక్తి యొక్క చివరి గమ్యం మనశ్శాంతి, ప్రశాంతత, ఆనందం. కావలసిన సంపదలన్నీ ప్రోగుచేసుకున్న తర్వాత మనం పొందగలమనే ఆనందాన్ని, ప్రశాంతతను, ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తును - ఇప్పుడే, ఇక్కడే ఈ క్షణం నుండి పొందగలం.

సంపద నుఖప్రదమైన జీవితాన్నిస్తుంది. అది చాలా అవసరం. అయినా కేవలం నుఖాలు మాత్రమే జీవితాన్ని ఆనందభరితం చేయలేవు. నుఖం వేరు, ఆనందం వేరు. అంతపురంలో ఉన్నవారంందరూ ఆనందంగా ఉండాలని ఏమీలేదు. కానీ వారందరికి మనమ్ముల కుండే 98% ఈతిబాధలు ఉండవు. డబ్బు లేకపోతే ఎలాగూ జీవితంలో ఒత్తిడి తప్పనప్పుడు, సరైన మార్గంలో డబ్బు సంపాదిస్తూ, కొంత ఒత్తిడిలో జీవించడం చాలా మెరుగు. చేస్తున్న పనివల్ల, లేదా ఒక వ్యక్తి వల్ల కొంత ఆనందం, కొంత ఒత్తిడి రెండూ వస్తున్నప్పుడు, ఒకటి కొంటే మరొకటి ఉచితం లాంటి స్థిరులూగా ఆ ఒత్తిడిని కూడా ఆమోదించడం వల్ల ఒత్తిడిని వదిలించుకోగలిగి ఆనందంగా ఉండగలగుతారు.

చిన్నపీట్లలలాగా, ఈ క్షణంలో కారణం లేకండా ఆనందంగా ఉండే స్థితి మనిషికి రెండు సార్లు కలుగుతుంది. ఒకటి ప్రేమలో పడి పెళ్లి అయ్యోంత వరకూ, రెండవది తనదైన వసిని కనుగొని అందులో లీనమైనప్పుడు.

చాలామంది మనమ్ములు ఈ రకంగా జీవిస్తారు. ముండు కష్టపడి పని చేయాలి, విజయం వచ్చాకా ఆనందంగా ఉంటాను అని. ఇది ఎప్పుటికీ జరగనిపని. ఆనందం అన్నది వీరికి ఎండమావిలానే ఉంటుంది. మనిషి ఆనందంగా జీవించాలంటే ఈ విధంగా ఫార్ములా ఉంటుంది. ముందు ఆనందంగా ఉండు, ఆ ఆనందంలో నుండి కష్టపడి పనిచేయి, ఆ తరువాత ఘలితం

ఎలా ఉన్నా మీరు మాత్రం మీ జీవితాన్ని ఆస్యాదించినవారపుతారు.

ఆనందంగా ఉండడం + పని చేయడం = ఫలితాన్ని పొందడం
అన్నది లోపలి నుండి బయటకు వచ్చే విజయం. నిజమైన విజయం.

పని చేయడం + ఫలితాన్ని పొందడం = ఆనందంగా ఉండడం
అనేది బయట నుండి లోపలకు వచ్చే విజయం. = ఒత్తిడి జీవితం.

ఆనందం అన్నది బయటి పరిస్థితులపై ఆధారపడినప్పుడు, మనం ఎన్నటికీ ఆనందంగా జీవించలేం. ఎప్పుడు ఏం ఎదురోధపలసి వస్తుందా అనే అభిదృతా భావంతో ఉంటాం. బయటి వాతావరణంతో సంబంధం లేకుండా, లోపలి వాతావరణాన్ని సృష్టించగలిగినప్పుడు, యుద్ధ వాతావరణంలో కూడా ప్రశాంతంగా ఆలోచించగలుగుతారు.

పిల్లలు ఎప్పుడూ, ఏ పరిస్థితులలోనయినా హాయిగా, ఉల్లాసంగా ఉంటారు. మీరు కూడా ఏ పని చేస్తున్నా, ఎక్కడ ఉన్నా, రిలాక్స్ గా ఉండండి. అప్పడు మీరు ఎంత శక్తివంతులుగా, సమర్థులుగా మారుతారో చూస్తారు. ఒక్కసారి ఈ కళను మీరు అలవరుచుకోగలిగితే ఆపై జరిగేవన్నీ అప్రయత్నంగా, సహజంగా మీనుండి జరిగిపోతాయి.

ఎవరూ నిన్ను చూడటం లేదనుకొన్నట్లుగా
నాట్యమాడు,
ఎప్పుడూ వంచింపబడలేదు అన్నట్లుగా
ప్రేమించు,
నీ పొట ఎవ్వరికీ వినవడదన్నట్లు
ఆలాపించు,
స్వగ్రం ఈ భువిషైనే ఉండా అన్నట్లు
జీవించు.

- సౌజా

ఈ రోజు జీవించండి

ప్రతి ఉదయం మనం జస్తిస్తాం. ఈ రోజు ఏంచేశాం! అన్నదే ప్రధానం, ఈ క్షణం మాత్రమే మన చెతుల్లో ఉంది. దాని యందు నువ్వు జీవించినా, జీవించకపోయినా. - టీఎస్

అన్ని కాలాల్లోని బుద్ధులు చెప్పిన సాధారణ సత్యం ఒకటే: అది "Be - don't try to become' ఈ రెండు పదాల మధ్యనే మీ జీవితమంతా నిక్షిప్తమే ఉంది.

ప్రతీ రోజు దుస్తులు ధరించినట్టగా, మనం కూడా మనకు కావలసిన తత్త్వాన్ని ధరించవచ్చు). మనం ఆ క్షణంలో ఏ పొత్తుకు తగ్గట్టగా, ఆ పొత్తుకు సరిపడా మన తత్త్వాన్ని మార్చుకోవచ్చు).

కమల్హసన్ గారు, దశావతారం సినిమాలో ఒక్కోపాత్రకు ఒక్కో మేనరిజం ప్రదర్శించి, ఆ కేరక్కరు తప్ప కమల్ హసన్ ఎక్కుడా కనపడనంత అద్భుతంగా జీవించారు. అలాగే అవసరమైనచేట గంభీరంగా, పవర్ ఫుల్గా నాయకత్వం వహించవచ్చు, ఇంటికి రాగానే చిన్నపిల్లల్లా ఆడుకోనూ వచ్చు. ఎప్పుడు ఎలా కావాలంటే అలా చిటికెలో మన 'బీయింగ్' ను మార్చుకోవచ్చు. ఉదాహరణకు, కుటుంబంతో సెలవులో వెళ్లినప్పుడు, ఆ యాత్ర ఒక మదురస్య తిగా మిగలాలంటే, ధైర్యం, శక్తి, గంభీరత కన్నా ప్రేమ, ఆనందం, శృంగారం ఎక్కువ అవసరం. అవసరాన్ని, సందర్భాన్ని బట్టి ఎప్పుడైనా మీ తత్త్వాన్ని, ఇప్పుడు నా తత్త్వం ఇది అని నవరసాల్లో మీకు కావలసిన రసాన్ని ఔపోసన పట్టువచ్చు. జీవించనూవచ్చు.

ఉదాహరణకు నేను ఒక స్వార్థివంతమైన ఉపన్యాసం ఇవ్వడానికి వెళ్లిమందు, ఈ రకంగా అనుకుని వెళ్లాను. "నేను ప్రేమకు, శక్తికి, సృజనాత్మకతకు ఒక సంభవాన్ని". అంటే నాలో ఇవన్నీ ఉద్ఘావిస్తాయన్నమాట. నేను ఎవరినైనా ఉత్సేజి పరచాలంటే ముందు నేను వారికి నచ్చాలి. ముందు మనం మనకి నచ్చినప్పుడు కదా, ఇతరులకి మనం నచ్చేది. అలాగే నేను శక్తిమంతుడనై ఉండాలి, అప్పుడే కదా, సాధికారతతో చెప్పగలిగేది. సృజనాత్మకత ఉండాలి. అక్కడికకడ్డ సందర్భాన్ని బట్టి ఉపన్యాసాన్ని అల్లగలగాలి. అంతిమంగా వాళ్ళ మనసుల్ని తాకాలి.

ఈ క్రింద ఇవ్వబడిన తత్త్వాలలో, మీకు అవసరమైనవి కనీసం ఒకటి నుండి మూడు మీరు సందర్భాన్ని బట్టి ధరించవచ్చు లేదా ఆ తత్త్వాన్ని మీ సహజ తత్త్వంగా మార్చుకోవచ్చు. ఉదాహరణకు, మీకు అన్నీ ఉన్నా ఒక్క ధైర్యం మాత్రం లేదనుకోండి, ఏం లాభం? మీరే ధైర్యానికి ఒక సంభవం అయితే, మీరు గతంలో సౌధ్యం కాదు అనుకున్నవి కూడా ఇప్పుడు సౌధ్యం అనిపిస్తాయి. అయితే ధైర్యం రెండు రకాలుగా వస్తుంది. విపరీతమైన ప్రేమ కలిగినప్పుడు మరియు విపరీతమైన ద్వేషం కలిగినప్పుడు. కానీ జ్ఞానం లేకుండా వచ్చిన ధైర్యం మూర్ఖత్వం క్రిందకు వస్తుంది. రౌదీలు, గూండాలు, తీవ్రవాదులు ధైర్యవంతుల జాబితాలోకి రారు.

ఇంటిలిజన్స్ లోపించినప్పుడు కదా ధర్ల డిగ్రీ ఉపయోగించవలసి వస్తుంది. ఆవేశంగా ఉపన్యాసాలిచేవారు పుట్టించే నేడి, సోదా గ్యాస్లా కొద్దిసేపే ఉంటుంది. అలోచింపచేసే, అనంతమైన ప్రేమనుండి ఉధృవించిన ఉపన్యాసమే ఆత్మ చైతన్యపంతులను చేస్తుంది. కలకాలం నిలుస్తుంది.

ప్రేమ వల్ల సృష్టి జరిగితే, ద్వేషం వల్ల విధ్వంసం జరుగుతుంది. అందువల్ల మీకు ధైర్యం కావాలంటే ముందుగా ప్రేమ మీలో సంభవించాలి. ప్రేమ సంభవించాలంటే “నేను” అన్న అహం నశించాలి. నేను అనే అహం లేనప్పుడు మిగిలేది, చిన్నపిల్లలలాంటి ఆనందస్త్రి. చిన్నపిల్లలు పైమరిచి నాట్యం చేయగలరు మరియు జ్ఞానులూ నాట్యం చేయగలరు. చిన్నపిల్లలకూ స్టేజి ఫియర్ ఉండదు, జ్ఞానులకూ ఉండదు. ఈ క్షణంలో లీనమవడం జ్ఞానం. ఎప్పుడో ఒకరోజు అనందిద్దాం అనుకోవడం అజ్ఞానం.

ధైర్యం, సాహసం, శక్తి, సృజనాత్మకత, దివ్యత, నిబధ్యత, ఆనందం, ఆప్లోదం, సౌందర్యం, తపన, ప్రేమ, ఆకర్షణ, ఉత్సాహం, చైతన్యం, శాంతి, నిజాయాతీ, గౌప్య, అద్భుత, దయ, వాత్సల్యం, శృంగారం, తెలివైన, మృదువైన, చురుకైన, ఉత్సాధక, సున్నితమైన, ప్రశాంత, పశ్చర్య, నిశ్చల, నిశ్చభ్య, నిర్మల, శూన్య లాంటి ఏ తత్వమైనా మీరు కోరుకునేది, కావలసినప్పుడు అలవరచుకోవచ్చు. ఈ క్రింది విధంగా ప్రాసుకుని, ప్రతి రోజూ చదువుకోవచ్చు. తత్ప్రాగా మార్పుకోవచ్చు. “నేను ప్రేమ, ధైర్యం, ఆనందం, జ్ఞానానికి ఒక సంభవాన్ని. ఈ రోజు నా జీవితంలో అధ్యాత్మాలు జరుగుతాయి.”

విజయం గురించి బెసి స్టేనీ (Bessie Stanley), 19వ శతాబ్దపు కవయిత్రి విజయం గురించి ఈ విధంగా వర్ణించింది: “విజయం సాధించినవాడు ఎవరంటే, బాగా జీవించినవాడు, ఎక్కువగా నవ్వినవాడు, ప్రేమించబడినవాడు, మేధావులచే గౌరవించబడినవాడు, చిన్నపిల్లల ప్రేమపొందినవాడు, తన మూల ప్రతిభను సొనబెట్టి అనుకున్నది సాధించినవాడు. ఈ భూమిని తను పుట్టినప్పటికంటే మెరుగైన ప్రదేశంగా మార్చినవాడు, భూలోక సౌందర్యాన్ని ప్రశంసించకుండా ఉండలేనివాడు, ఇతరుల్లో ఎప్పుడూ ఉత్తమమైన దానికోసమే చూసి తన వద్ద ఉన్న ఉత్తమమైనదే వారికిచ్చినవాడు, ఎవరి జీవితం ఒక సూర్యార్థిదాయకమో, ఎవరి జ్ఞాపకం ఒక అశీర్యదమో. అతనే విజేత.

శక్తివంతంగా సంభాషించండి

“బ్రిదర్స్ అండ్ సిస్టర్స్ ఆఫ్ అమెరికా” అంటూ సాగిన వివేకానందుని మహాసుత్త ఉపన్యాసం వేలాదిమందిని కదిలించింది. చరిత్రలోని గొప్ప ఉపన్యాసాలలో ఒకటిగా నిలిచింది. కారణం ఆ ఉపన్యాసంలోని పదాలు కాదు. ఆ పదాల వెనుకనున్న చిత్త శుద్ధి యొక్క శక్తి.

మనం ప్రత్యుషంగానే కాకుండా పరోక్షంగా కూడా ఇతరులతో కమ్మునికేట్ చేస్తామట! మానవులు నుమారు 7,00,000 వివిధ శారీరక సంకేతాలను ప్రదర్శించగలరని Mario bei అనే కమ్మునికేషన్స్ ఎక్స్పర్ట్ పరిశోధనలో తేలింది!

Edward T.Hall అనే సామాజిక శాస్త్రవేత్త ప్రకారం - ఇద్దరి మధ్య సాధారణ సంభాషణలో 35% వరకూ మాత్రమే భావ ప్రసారం మాటల ద్వారా జరుగుతుందట, మిగతా 65% మన బాధీలాంగేస్ట్స్, కదలికలు, (non verbal channel) ద్వారా జరుగుతుందట.

మీ కెంత గొప్ప సంభాషణా చాతుర్యం ఉన్నా మీ సంభాషణ వెనుక మీ ఉధ్యేశ్వం స్పృష్టంగా లేకపోతే ఇతరులు దానిని సులభంగా గుర్తించగలరు. ఎందుకంటే, మన ఘైండ్ నిముఖానికి 500 పదాలను ప్రాసెన్ చేయగలగుతుంది. కానీ మనం 120 పదాలను మాత్రమే పలుకగలం. మన మనసులోని మాటలు మన నోటి ద్వారా కంటే ముందుగా వారి మనస్సులో ప్రతిఫలిస్తాయి.

మెరుపు, ఉరుముల్లో మనం ముందు మెరుపును చూస్తాం, తరువాత ఉరుమును వింటాం. శబ్దం కంటే వేగంగా కాంతి ప్రయాణిస్తుంది కాబట్టి ముందుగా మనం మెరుపును చూస్తాం! అదే విధంగా మాటల కంటే చాలా వేగంగా ఆలోచనలు ప్రవహిస్తాయి కనుక మన మాటల వెనుక ఉన్న ఉధ్యేశ్వం మన మాటల కంటే ముందే ఇతరులను చేరుతుంది.

ఉధ్యేశ్వం బాపున్నప్పుడు, ‘ఎలా’ అన్నదానికి మార్గం దొరుకుతుంది. మన మాటలు, మన శరీరం అన్నీ మన లోపలి భావాలను వ్యక్తికరిస్తాయి. మనలోపల లోతుగా నాటుకుపోయిన భావాలు ముఖంలో ప్రతిబింబిస్తుంటాయి.

ప్రతి సమావేశం ముందూ, ఈ సమావేశ ముఖ్యేధ్యేశం ఏమిటి అని నాకు నేను ప్రశ్నించుకుని, జవాబు చెప్పు కుంటాను. ఉదాహరణకు, ఈ సమావేశ ఉధ్యేశ్వం ఏమిటంటే, వారి మనసులను తాకి, వారి జీవితంలో ఒక కొత్త సంభవాన్ని సృష్టించే విధంగా చైతన్యవంతులు కావడం అనుకోవడం వల్ల నా ఉపన్యాసంలో, నా ఉధ్యేశ్వం సాప్తర్షారిత్వమైనదా లేక ప్రేమ పూరిత్వమైనదా అని చెప్పుకనే చెబుతుంది.

భిన్నత్వాన్ని ఆస్వదించండి

నిజమైన ప్రేమ అంటే ఇతరులను వారి సుగుణాలతో పాటు,
వారి లోపాలను కూడా అంగీకరించి ఆదరించడమే!

స్నేహితులు, ఆత్మీయులతో ప్రతి అంశంలోనూ ఏకాభిప్రాయానికి రావాల్సిన అవసరం లేదు, అయితే ఏ అంశాలు మీకు అంగీకారం కావో ఆ అంశాలు నాకు అంగీకారం కావు అని ఒక అంగీకారానికి రావడమే బాంధవ్యాలు ఆత్మీయంగా ఉండడానికి దోహదపడుతుంది.

మానవ సంబంధాలలో ముఖ్యమైనది, మనం ఇతరులని వారు ఎలా ఉంటే బావుంటుందో అలా ఉండాలి అని కోరుకుంటాం. ఉండక పోతే వారు మారాలని విశ్వ ప్రయత్నం చేస్తాం. కానీ ఈ ప్రపంచంలో మూడు రకాల వ్యక్తులు ఉంటారు. 1. మారేవారు, 2. మార్చేవారు, 3. మారని వారు. ఈ మారని కేటగిరీలో ఉన్న వ్యక్తులు తమకు పరిస్థితి అనుకూలంగా లేనప్పుడు మారినట్టు నటిస్తారు. పరిస్థితి తమకు అనుకూలంగా మారగానే, ఎప్పటిలానే తమ నిజ స్వరూపాన్ని చూపిస్తారు. పీరు మనకు కావలసిన వారయినప్పుడు, పీరి గురించిన చింత చింతనే తెచ్చిపెడుతుంది. కానీ మనకు మనశ్శాంతి కావాలంటే, వారెలా ఉన్నారో అలా వారిని అంగీకరించడమే. ఎందుకు మనమ్ములు ఇలా ఉంటారు? అనే ప్రశ్నకి సమాధానం: “దేముడికి భిన్నత్వం అంటే ఇష్టం కాబట్టి” అని చెప్పాల్సి వస్తుంది. వివిధ రకాల వాయిద్యాలు కలిపితేనే కదా సంగీతం సమకూర్చేది.

ఈ భువిలో అన్ని ప్రదేశాలూ ఒకేలా లేవు. ఒక చోట ఎడారులు, ఒక చోట మంచు పర్వతాలు, మరోచోట నిరంతర వర్షం ఇలా ఒక దేశం లోనే ఎన్నో రకాల వాతావరణాలు. అందుకే భూమి అంత సౌందర్య గ్రహం ఈ విశ్వంలోనే లేదంటారు.

మన ఆత్మీయులలో మంచి లక్షణాలు ఎక్కువ ఉన్నప్పుడు, మనకు నష్టనివి, భరించగలిగినవైనప్పుడు, ఇవి నాకు నష్టటలేదు అన్న విషయంలో అంగీకారానికి రాశోచ్చు. నా తండ్రి అంటే నాకు చాలా ఇష్టం. కానీ ఆయన త్రాగుడు వ్యసనం నాకు చాలా అయిష్టం. ఆయినా నా ద్వేషం ఆ వ్యసనం మీదే కానీ వ్యక్తిపై కాదు. ప్రేమ, ద్వేషం రెండింటిలో ఏది ఎంచుకోవాలో మనిషం. ప్రేమ జీవితాన్నిస్తే, ద్వేషం జీవితాన్ని తీసేస్తుంది. ఈ జీవితం చాల చిన్నది. మీ ప్రేమను, కృత్స్ణతను ఆత్మీయులకు తెలియజేయాలి అనే అవగాహన వచ్చే సమయానికి వారు మన మధ్య ఉండకపోవచ్చు. కలిసి ఉన్నప్పుడే ప్రేమను చూపాలి.

ఈ రోజు ఈ రోజే అయిపోతుంది. ఈ ఉండయం మళ్ళీ రాదు. ఉల్లాసంగా వేకువ రూమునే మేలుకోండి. ఉండయం లేచినప్పటినుండి పిల్లల్ని రేసు గుర్రాల్లా పరిగెట్టించకండి. “మీ జాగు కోసమే” అని సాధించకండి. కొత్త జనరేషన్ ఎప్పుడూ మనకంటే తెలివైనవారని మరవకండి.

మనం వివేకంతో ఉన్నామా లేదా అభ్యర్థా భావంతో ఆలోచిస్తున్నామా అన్నది ఇట్టే పసిగట్టే ఒక కొత్త జనర్మన్స్‌తో మనం సహజీవనం చేస్తున్నాము. మనం చూసిన జీవిత అనుభవంతో, మనం మనకంటే తెలివైన తరాలకు శిడ్డణ ఎలా ఇష్టగులం? తల్లి తండ్రులు వివేకవంతులు అయినప్పుడే పిల్లలకు సరైన గైడెన్స్ ఇవ్వగలుగుతారు. చాణక్యాడు, పిల్లలను 5 సంవత్సరాల వరకూ మహారాజులా నెత్తిన పెట్టుకోండి, 6 సుండి 14 వరకూ యువరాజులా శిడ్డణ ఇప్పించండి, ఆపై స్నేహితులవలె మారండి అంటాడు. ఈ రోజు పిల్లలకు పెళ్ళిదు వచ్చినా మీ పెత్తునమే నడవాలనుకుంటే వారైనా పిల్లలయి ఉండాలి లేదా మీరయినా అయిఉండాలి.

నేటి తరానికి అసాధ్యం అంటే ఏమిటో తెలియదు. మనం కష్టపడి వారిని సాధారణ వ్యక్తులుగా, బ్రతుకు తెలువు కోసం చదువుకునే వారిగా తయారుచేయవద్దు. మెతక వారు ఎప్పుడూ చరిత్ర సృష్టించలేరు, అల్లరి చిల్లర పిల్లలే గొప్ప వారుగా ఎదిగిన సందర్భాలు అనేకం. శక్తి ఎప్పుడూ సొసైటీ చట్టంలో ఇమదడు. మరణించిన చేప మాత్రమే నీటివాలుతో పోయేది. చైతన్యవంతులు తనదైన దారిని వెతుక్కుంటారు. తనదైన జీవితాన్ని జీవిస్తారు.

ఈ రోజు, మీ పిల్లలు మీ మాట వినేవారైనా, వినివారైనా సరే, వారిని వారిలా గుర్తించండి, ప్రేమించండి, మీకు సచ్చకపోతే, ఏది నచ్చలేదో ఆ విషయాన్ని చెప్పండి. చెప్పేదానికన్నా ఎక్కువ వినండి. ముందస్తు అఖిప్రాయాలు లేకుండా స్థిత ప్రజ్జనిలా వినండి. ఏదైనా చెప్పేటప్పుడు మనసులో ఏ అజండాలు లేకుండా చెప్పండి. సుహృద్యావ వాతావరణంలో చర్చించండి. అంతిమంగా వారు గొప్పవారోతారని విశ్వసించండి. మీ తత్వం ప్రేమ, కరుణ, భాధ్యతతో నిండినప్పుడు మీరు సరైన కోచింగ్ ఇవ్వగలుగుతారు. తల్లి తండ్రులు నదికి ఒడ్డులా తన గమ్యం చేరడానికి సహకరించాలి. అట్టగా మాత్రం ఉండకూడదు. పిల్లల్ని మీరు పెంచనషసరం లేదు, వారిని పెరగసియండి చాలు. మరింత స్వస్థమైన అవగాహన కోసం నేను ‘పేరంటింగ్’ షై ల్రాసిన అమ్మ..నాన్న..ఓ జీనియస్ పుస్తకం చదవండి.

“పిల్లలు మీ ద్వారా వచ్చారు కానీ మీ నుండి రాలేదు.

మీతో ఉంటున్నా వాళ్ళు మీకు చెందరు.

మీ ప్రేమనే వాళ్ళకిప్పండి - మీ ఆలోచనను కాదు.

వాళ్ళ ఆలోచనలు వాళ్ళకున్నాయి.

వారి శరీరానికే మీరిచ్చే రథణ, వారి ఆత్మలకు కాదు.

రేపటి సాధంలో విహారించే వారి ఆత్మలను మీరు చూడలేదు కలలో కూడా...

వారిని వారిలా ఉండటానికి ప్రయత్నించండి.

మీలా వారిని తయారు చేసే ప్రయత్నం మాత్రం వద్దు.

జీవితం ఎప్పుడూ ముందుకు వెళ్తండి, వెనక్కు కాదు” - ఖలీల్ జీబ్రాన్

మీ డి.ఎన్.ఎ ను మాట్లాడనివ్వండి

మీలోనే మీరు లక్షల కోట్ల సంఖ్యలో ఉన్నారు. మీలోని ప్రతి డి.ఎన్.ఎ - మీ యొక్క సూక్ష్మ రూపమే. ప్రతి డి.ఎన్.ఎ లోనూ చైతన్యం విస్తరించి ఉంది. ఒక ఇనుప ముక్కుకు, అయస్మాతానికి ఉన్న తేడా ఇనుప ముక్కులో అణువులు తలోక దిశగా ఉంటే, అయస్మాతంలో అణువులన్నీ ఒక కేంద్రికరించబడి ఉంటాయి. అదే విధంగా మనలోని ప్రతి అణువు ఒక గొప్ప లక్ష్యం వైపు అనుసంధానించబడినప్పుడు, మనం అయస్మాత కంటే ఎక్కువ ఆక్రమించుటకు తయారపుతాము.

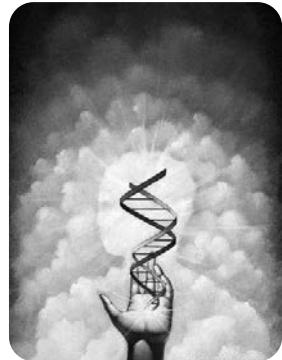
మన మనస్సే మన శరీరాన్ని రూపొందిస్తుంది. ఒక్కసారి జీవితం పట్ల దృక్పథం మారిందంటే తదనగుణంగా శరీరం కూడా మార్పులు చెందుతుంది. ఒక గొప్ప లక్ష్యానికి మీరు స్వార్థాన్మాదినప్పుడు, తపనతో మీరు జ్యులించినప్పుడు, మీ దేహ భాష, మీ నడక, నడత, మీ మాట, మీ ముఖం అన్ని మారిపోతాయి. శరీరంలోని అణువాలు మార్పు చెందుతాయి.

మీరు, మీ అసలైన పనిలో లీనమైనప్పుడు శరీరం, మనస్సు, హృదయం, ఆత్మల మధ్య సమన్వయం కలుగుతుంది. అటువంటి భావాతీత ధ్యానస్థితిలో మీరుండరు. మీ పనే ఉంటుంది. ముఖం మనస్సుకు సంకేతమయితే, ఆ ముఖం కూడా కాంతివంతమవుతుంది, ఆక్రమణ శక్తిని పుంజుకుంటుంది. మీలోని 72 వేల నాడులూ శక్తిమంత మవుతాయి. ఒక కరెంట్ ప్రవహిస్తున్నట్లుగా జీవం ఉట్టిపడుతుంది. మెదడు నుండి వెలువదే వేలాది ఆలోచనలన్నీ ఒకే కేంద్రంపై కేంద్రికరించబడినప్పుడు వచ్చే జ్ఞాన ప్రవాహం అనుభవంలోకి వస్తుంది.

బాధలూ, కోరికలూ, బాధ్యతలు, ఆర్థిక సమస్యలూ మనస్సులోనికి రానప్పుడు, ప్రపంచానికి నిరూపించాలిందేమీ లేనప్పుడు, నేను అనేది లేనప్పుడు, సహజంగా మీకు ఒక పాట పాడాలనిపిస్తే అది గొంతెత్తి పాడండి, ఒక ఆట ఆడాలనిపిస్తే లీనమై ఆడండి, ఒక దుర్గం నిర్మించాలనిపిస్తే చెమటోడ్డి కట్టండి. ఈ భూమిపై మీలాంటి వాడు ఒకడు నడిచాడు అని చరిత్ర చెప్పుకోవాలంటే చెప్పుకోనివ్వండి.

“నేను మట్టి అవడంకంటే బూడిద అవడానికి ఇష్టపడతాను. కుళ్ళి, కృతించి నశించడానికి బదులు నాలోని ప్రతి అణువు భగ భగ మందే మంటల్లో ఆహాతవ్వాలనుకుంటాను. మందకౌడిగా, ఒక శాశ్వత గ్రహంగా ఉండడంకంటే దేదీష్యమంగా వెలిగి పతనమయ్యే అధ్యాతమస్త ఉల్ముగా మారాలసుకుంటాను. మనిషస్తవాడు జీవించాలి. బ్రతుకీధ్యండం కాదు”.

- జాక్ లండన్. కాల్ ఆఫ్ ద వైట్

నేను ఎవరు?

మీరు చేసే పని “మీరు ఎవరో” దానియొక్క వ్యక్తికరణ (ఎట్) ప్రెషన్.

ఆంటే ముందుగా “మీరు ఎవరో” మీరు తెలుసుకోవడం ముఖ్యం. - జగ్గి వాసుదేవ్.

చనిపోవాలని నిశ్చయించుకున్న ఒక వ్యక్తి... ఒక వాంట్ టు కిల్ ప్లై సెల్వ్ (నన్ను నేను చంపుకోవాలి) అనుకున్నాడట. అంతే ఆ క్షణంలో అతనికొక అంతరోధ కలిగింది. నన్ను నేను చంపుకోవడం ఏమిటి... అంటే ‘నేను’ మరియు నా ‘సల్వ్’ వేరు అన్నమాట... అలా ఆ క్షణంలో వచ్చిన రియల్జెషన్స్తో అతని జీవితం రూపొంతరం చెందింది. ఆయనే ‘Power of Now’ రచయిత EckhartTolle.

ఒకటి నిజమైన మనం, రెండోది మన మనస్సుతో, అంతో సృష్టించుకున్న అబద్ధపు మనం. వాస్తవంగా మనం ఎవరు? అనే దానిని మనం మరచిపోయాం.

చాలా మంది తామోవరో చెప్పులేరు? వారికి తెలియదు కాబట్టి. ‘లా’ చదివిన ఒక వ్యక్తి, తాను లాయర్సనీ, మెడిసిన్ చదివినాయన తాను డాక్టర్సనీ, అధికారంలో ఉన్న వ్యక్తి తాను అధికారిసనీ, రాజకీయనాయకుడిని అనే భావిస్తారు. మనం జీవితంలో ఎన్నో పాత్రాలు పోషిస్తాం కాని మనం పాత్రాలు కాదు. అవసరార్థం, వీలుకొరకు మనం డాక్టర్ అనో, లాయర్ అనో, టీచర్ అనో భావిస్తాం!... కాని అంతరాంతరాల్లో సత్యం పట్ల మనం ఎరుక కలిగి ఉండాలి. లేకుంటే ఆ పాత్రాలోనే ఒడిగిపోయి, మిగతా పాత్రాలకు న్యాయం చేయలేం!

ఉదాహరణకు ఒక నటుడు ఒక పాత్రాలో లీనమైపోయాడనుకోండి. అతను చాలా అధ్యతంగా నటించినట్లు. కానీ ఆ పాత్ర అయిపోయినా ఆ పాత్ర తాలూకు పర్మనాలిటీ అతనిని పదలటంలేదంటే అతను జీవించడం మరచిపోయి నటననే జీవించడం అనే భ్రమలో మునిగిపోయి ఉండవచ్చు. ఒక నటుడు, అధికారి, న్యాయాధికారి, పోలీసు అధికారి, సైన్యాధికారి ఇలా ఏ వృత్తి అయినా, ఆ పాత్రాలో లేనప్పుడు కూడా ఆ ఐడెంబిటీ పోవట్లేదూ అంటే ఆ పాత్ర పూర్తిగా తలకెక్కేసి మిగతా పాత్రాలో కూడా ఆ పాత్ర తప్ప మరొకబి కనపడక, మానవ సంబంధాలు దెబ్బతిని, మనశ్శాంతి కరువైపోవచ్చు.

మన సహజ ప్రకృతిని చూడాలంటే మన స్వీయ వ్యక్తిత్వానికి అంటిన మలినాన్ని ముందు తుడిచివేయాలి! అద్దంపై ధూళిని తుడచివేస్తేనే కదా, ప్రతిబింబం స్ఫుర్ణంగా కనబడుతుంది.

సాధారణంగా మీ అహం భావించేవస్తీ (Ego Identifications) మీరు సంతరించుకున్నవి మాత్రమే! - మీరు చేసే పని, మీ సోఫ్ట్ స్టేటస్, మీ గుర్తింపు, మీ జ్ఞానం, విద్య, రూపం, ప్రత్యేకతలు, సంబంధాలు, కుటుంబ చరిత్ర, నవ్వుకాలు, ఇంకా రాజకీయ, జాతీయ, మత సంబంధమయిన ఆన్ని గుర్తింపులు... ఇవేషి మీరు కాదు. - ఎక్సోర్ట్ టౌట్, పవర్ ఆఫ్ నో పుస్తకం నుండి.

మీరొక కుటుంబంలో పుట్టారు. తద్వారా ఆ కులాన్ని, మతాన్ని పొందుతున్నారు. ఒక వేళ మీరు పుట్టిన వెంటనే మిమ్మల్ని హశ్శుటల్లో మార్చేసి, వేరే ఇంకో మతం వారికి ఇచ్చేశారను కోండి! మీరు ఆ మతానికి చెందిన వారిగా నమ్మబడతారు కదా! నిజమైనది బయటకు రావాలంటే అబద్ధమైనది విధిచిపెట్టాలి. మిమ్మల్ని మీరు కనుక్కోవాలంటే మిమ్మల్ని మీరు కోల్పేవాలి.

జైన చేప్పేదేమంటే మనం బయటనుండి పొందిన జ్ఞానాన్ని వదిలేస్తే - జ్ఞానం అంటే మీ పేరు, మీ గుర్తింపు ఇలా అంతా కూడా. ఎందుకంటే ఇది ఇతరులు మనకిచ్చింది. అలా ఇతరులు ఇచ్చిన అంతటినే ఒక్కసారి మీరు విధిల్చి వదిలి వేయగలిగితే మీ ఆశ్చర్షితాన్నికి, పృత్తితాన్నికి పూర్తిగా చిభిర్మామైన ఒక సుగణాన్ని సంతరించుకుంటారు. అదే అమాయకత్వం.

ఆలోచనలు నిర్మాలింపబడినపుడు, గతం మాయమవుతుంది. అప్పుడు మీరు మీరుగా ఉంటారు. “మీరు” అనేది ఒక వ్యక్తి కాదు,స్వచ్ఛమైన, నిర్మలమైన ఎరుక (ప్ర్యార్ అవేర్నెన్స్).

మన నిజ ప్రవృత్తి ప్రశాంతత, పవిత్రతతో నిండినది. సహజంగా మనం జ్ఞానం, ప్రేమ, స్వచ్ఛత, అనందం, పరిపూర్ణతల తోటి దివ్యమైన ఆత్మలా మనం ఈ ప్రపంచంలోకి ఏ గుర్తింపు లేకుండా వచ్చాయి! అన్ని రకాల గుర్తింపులు ఇక్కడ మనం సంపాదించుకున్నావే! అప్పటికే నిండా ప్రాసియున్న బోర్డుపై మీరేమి ప్రాయలేరు! కాని ఒక భాశీ బోర్డుపై ఏమైనా ప్రాయడానికి అపకాశం ఉంటుంది. కాట్టి ఆపాదించుకున్న వాటికన్నింటికి ఆతీతంగా “భాశి ఆయి” మీరు ఉన్నప్పుడు మీరు ఏది కావాలనుకుంటే అది అవస్థ.

మనం ‘ఫలానా’ అని అనేసుకొంటే, మనం ఆ ఫలానా తప్ప ఇంకేమీ కాలేము. మనం ఏమీ కాకుండా ఉంటే, ‘ఏది కావాలనుకుంటే అది అవడానికి ఆస్కారముంది. వాస్తవానికి మనం ఏమీ కాము. మనం ఒక నథింగ్. అంటే నో థింగ్, వస్తువు కాదు అని. వస్తువు అయితే దానికి ఆవధులు ఉంటాయి. వస్తువు కానప్పుడు ఏ ఆవధులూ ఉండవు. సున్న అంటే, ఏమీ లేదు... కానీ అదే అనంతం కూడా! అదే మన ఆస్థిత్వం కూడా.

అహం అనేది భూమ్యాకర్షణ శక్తిని దాటడానికి రాకెట్కు ఉపయోగపడే ఇంధనం లాంటిది. ఒక ఎత్తువరకూ ఈ అగ్ని అనే కసి అవసరం. ఆ తరువాత అది విడివడాలి లేకపోతే అసలుదే పడిపోవచ్చు. కక్ష్యలోకి ప్రవేశించాకా బయటి ఇంధనంతో పనిలేదు.

ఆత్మ చంచలమయినపుడు అది మనస్సు అనబడుతుంది. మనస్సు ప్రశాంతత నొందినపుడు ఆత్మ అనబడుతుంది. ఆ నిశ్శబ్ద స్థిరమైన అంతరంగ అనుభూతిని పొందాలి. అప్పుడు మీరొక విత్తనంలో నిక్కిప్పమైన (Absolute potential) సంపూర్ణ సంభవ శక్తిగా మారతారు. ఎంత పెద్ద వ్యక్తమైనా విత్తనంలో సూక్ష్మంగా ఉంటుంది. అది మొలకెత్తడం ప్రారంభించగానే క్రమేపీ విత్తనం మాయమవుతుంది.

మనం ఆధ్యాత్మికత వైపు నడుస్తున్న మానవులంకాదు, మానవులుగా జీవిస్తున్న ఆధ్యాత్మిక జీవులం. మీ అసలైన అస్థిత్వం తెలియగానే, మీ జీవితంలో లెక్కలేనన్ని సంభవాలు మీ ముందు

గోచరిస్తూ ఉంటాయి. మనందరం ఒక అద్భుత సంభవంగా ఈ భువిపై జీవించవచ్చు.

మీకు మీ నుండి తప్ప బయటనుండి సహాయం అందదు. మీరే ఈ విశ్వ నిర్మాతలు-
ఒక పట్టు పురుగులా మీ చుట్టూ ఒక గూడు నిర్మించుకున్నారు... దానిని ఛేదించండి...
అందమైన నీతాకోకచిలుకలా బయటకు రండి, ఒక స్వేచ్ఛయుత ఆత్మలా... అప్పడు మాతమే
మీరు సత్యాన్ని దర్శించగలరు. -నొమీ చివేకానంద

సాయంత్రపు ప్లెగాలులు మీతో కొన్ని రహస్యాలు

పంచకోవాలను కుంటున్నాయి.

నిదురపోవడానికి మరలిపోవద్దు.

మీకు నిజంగా కావాల్చిందేమితో మీరు అడిగి తీరాలి

నిదురపోవడానికి మరలి పోవద్దు

రెండు ప్రపంచాలు కలిసే చోట ఆ ద్వారం వద్ద

ముందుకు వెనక్కు ప్రజలు తిరుగాడుతున్నారు.

... ద్వారం పూర్తిగా తెరచే ఉంది.

మీరు నిదురపోవడానికి మరలి పోవద్దు.

- జలాలుధీన్ రుహి, 13వ శతాబ్దపు సూఫీ తాత్పీకుడు

ఐ యామ్ దట్ ఐ యామ్

ఒక మనిషి జన్మిస్తాడు. జన్మించాలంటే ముందు మరణించాలి,
మరణించాలంటే ముందు ఆ మానవుడు మేలోవాలి! - జార్జి గుర్జీఫ్.

మనం మనంగా ఉండటం కంటే గొప్ప ఆనందకరమైన విషయం మరొకటి లేదు. మన నిజతత్త్వం అనేది ఎవరూ కాకుండా ఉండడం. “ఎవరూ కాకుండా ఉండడం” అనేది ప్రేమలో పడినప్పుడు ఉండే అనుభూతి లాంటిది. మీరు ప్రేమలో ఉన్నారు అని మీకెవరూ చెప్పక్కడలేదు. అది మీకే తెలుస్తుంది. అందుకే ఏసుక్రీష్టు అన్నాడు ఐ యామ్ అని, అంతే! అక్కడ ఇంకే పొత్తులూ, నామకరణాలూ, గుర్తులూ లేవు. ‘నేను’ అనేది లేనప్పుడు ఈ విశ్వం, మీరు ఒకటే అవుతారు. అప్పుడు మీరు ఏకాకి కాదు. మీరే సర్వం అవుతారు.

ఒక శిఘ్యుడు గురువుగారిని “అహం బ్రహ్మస్మి అంటే, నేనే దేముడు అని కదా అర్థం, అంటే నేనూ-దేముడూ ఒకటేనా” అనంగించాడు. దానికి ఆయన, ఒకటీ-రెండు నాయనా అని సమాధానమిచ్చారు. ఆ శిఘ్యుడికి ఈ సమాధానం వింతగా అనిపించి, ‘గురువుగారూ ఒకటైనా అవ్యాలి లేదా రెండైనా అవ్యాలి కదా’ అనంగించాడు. దానికి ఆయన, సూర్యుడూ, సూర్యకాంతి, సముద్రం, అల రెండూ ఒకటే అయినా రెండు పేర్లు ఎలా ఉంటాయో, నేను-విశ్వం అనేది కూడా అంతే. నేను లేనప్పుడు నీవు విశ్వం ఒకటిగా, నేను అనేది ఉన్నప్పుడు రెండుగా ఉంటారు.

ఈ విశ్వంలో మన ఉనికి నామమాత్రం. కానీ ఈ విశ్వ శక్తినంతా వశం చేసుకునే అవకాశం మనిషికి ఉంది. మన జీవితంలో అధ్యుతాలన్నీ మన ద్వారా జరుగుతాయి. మన నుండి కాదు. కుళాయి ద్వారా నీరు వస్తుంది, కుళాయి నుండి కాదు. మనం కోరుకున్నది ఏదైనా విశ్వం అనే రిజర్వ్యాయర్ నుంచి తేడుకోగలం.

మీ మనస్సును శూస్యంగా చేసుకోండి, ఏ భావమూ, రూపమూ లేకుండా చేసుకోండి, స్వచ్ఛమైన నీటిలా. నీటిని మీరు ఒక కప్పులో పోస్తే కప్పు ఆకారం, గిన్నెలో పోస్తే గిన్నె ఆకారంగా మారుతుంది. అది ఎలా కావాలంటే అలా ప్రమాణంది. ప్రహాం జీవ లక్షణం కాబట్టి మిత్రమా! స్వచ్ఛమైన జలంలా ఉండు. - బ్రూసీలీ, ప్రముఖ మార్పుల్ ఆర్ట్ మాస్టర్, నటుడు.

నిన్ను నువ్వు భాళీ చేసుకో, సమస్తంతో నింపబడతావు. ప్రహించే నదిలా ఉండు, ఎల్లపుడూ తాజాగా ఉంటావు. గతం విషయంలో గతించు, అప్పుడు నువ్వు జీవితంలో జీవిస్తావు.

నిర్వాణం అంటే వెలుగుతున్న కొవ్వొత్తిని అర్థయదం కాదు.

త్తెల్లవారింది కనుక కొవ్వొత్తితో పనిలేకపోవడం

- రహింద్రనాథ్ రాగుర్

అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్

అలెగ్జాండర్ని ది గ్రేట్ అని ఎందుకంటారో మీకు తెలుసా? ఈ ప్రశ్న నా సభలలో అడిగినపుడు చాలా మంది - అతను ప్రపంచాన్ని జయించాడు కాబట్టి అనే సమాధానం చెప్పారు. కానీ అంతకంటే ఆయన గొప్పవాడు అనడానికి మరో కారణం ఉంది. అది ఆయన మరణశయ్యపై ఉన్నప్పుడు మానవాళికి ఇచ్చిన సందేశం వల్ల.

ఆయన గురువు అరిస్టోటిల్ హిందూ దేశాన్ని జయించమయ్యా, అదీ విజయం అంటాడు. కానీ వారు చాలా ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానులు. జాగ్రత్త సుమా అని చెప్పి పంపిస్తాడు. భారతదేశం నుండి జ్ఞానాన్ని, జ్ఞానులనూ కూడా తీసుకురమ్మని కోరతాడు. అలెగ్జాండర్ తన జైత్ర యాత్రలో భాగంగా మన దేశంలో ఒక మహార్షిని కలవడం జరిగింది. అప్పుడు అలెగ్జాండర్ తను తాను పరిచయం చేసుకుంటూ, “నేను ప్రపంచ విజేత, అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్” అంటాడు. అయితే ఆ సమయంలో ఆ మహార్షి సూర్యోదయాన్ని అస్వాదిస్తూ ధ్యానంలో మునిగిణ్ణాడు. అలెగ్జాండర్ మరల, “నేను ప్రపంచ విజేత, అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్” అని చెప్పినతరువాత, ఆ మహార్షి కనులు తెరచి, అలెగ్జాండర్ వంక చూసి, నువ్వు నిజంగా గొప్ప వాడివైతి చెప్పుక్కరలేదు, చెప్పుకుంటున్నావంటే ఇంకా కాలేదన్నమాట” అన్నారు.

అప్పుడు అలెగ్జాండర్ తన వద్ద ఉన్న ప్రపంచ పటాన్ని చూపి, తను ఎంత భూభాగాన్ని జయించాడో చూపిస్తాడు. దానికి ఆ మహార్షి, “ఎందు కంత సమయం వృథా చేసుకున్నావు, నీకు కావలసింది ఆరదుగులే కదా” అంటాడు. అది అలెగ్జాండర్ ఊహించని సమాధానం, నిజమే కదా అనే ఆలోచనతో భారతదేశాన్ని ప్రేధి వెళ్లిపోయేటప్పుడు, బాబిలోనియా ప్రాంతంలో విష జ్వరం బారినపడి, తనకు మరణం ఆసన్నమైన తరుణంలో మూడు విచిత్రమైన కోరికలు కోరాడు. ప్రపంచాన్ని జయించే నేపథ్యంలో తన మాతృకార్తిని, మాతృదేశాన్ని మరల చూసే అవకాశం రాని ఈ గొప్ప యోధుడు చని పోయే ముందు తన సైన్యాధిపతులందరినీ పిలిచి వారితో ఆ మూడు వింత కోరికలను చెప్పాడు.

మొదటిది: తన శవపేటికను తన వ్యక్తిగత వైద్యులు మాత్రమే మొయ్యాలి. రెండవది: తన శవయాత్ర మార్గంలో తానుదండయాత్రలలో సేకరించిన బంగారం, వెండి, విలువైన రత్నాలను వెదజల్లాలి. మూడవది: తన రెండు చేతులు శవపేటికనుండి రెండు వైపులా బయటికి కనిపించేలా ప్రేలాడతీయాలి.

ఈ విచిత్రమైన ఆజ్ఞలు అందరకీ ఆశ్చర్యం కలిగించినా ఆయన ఆజ్ఞను ఎవరూ కాదనలేక మిన్నుకున్నారు. కానీ ఒక సైన్యాధికారి మాత్రం అలెగ్జాండర్ను సమీపించి ఈ కోరికల వెనుక ఉన్న అర్థమేమిటో చెప్పమని కోరాడు.

అలెగ్జాండర్ ఇలా చెప్పాడు: నేను జీవితంలో నేర్చుకున్న పారాలను ప్రపంచానికి తెలియచేయాలను కోవడమే దానికి కారణం. నా వైద్యులనే నా శవపేటికను మోయమనడానికి కారణం - మరణం అనన్న ఘైనపుడు ఏ వైద్యుడూ మనల్ని రక్కించలేదు, బ్రతికించలేదు. మృత్యు నీడలో వారు నిస్పహియులు. అందుకే శరీరాన్ని నిరక్ష్యించేయరాదు.

ఇక నా రెండవ కోరిక ద్వారా నేను చెప్పదలుచుకున్నదేమిటంటే - నా జీవితం అంతా ఈ ప్రపంచంలోని సంపదను ప్రోగు చేయడానికి వెచ్చించాను, అయినా నేను దేనినీ నా వెంట తీసు కెళ్లలేను. సంపదల కోసం పరితపించడం వృధా ప్రయాస. (అర్థం: మనం సంపద వెంబడి పడడం కాదు. మనం మన పని వెంబడి పడితే, సంపద మన వెంట పడాలి.)

మూడవ కోరిక ద్వారా: ఈ ప్రపంచంలోకి నేను వట్టి చేతులతో వచ్చాను. తిరిగి ఆ భాళీ చేతులతోనే వెళ్లి పోతున్నాను! ఈ మూడు గుణపొత్తాలు, జీవితసత్యాలు; ప్రపంచానికి, ప్రజలకు నా మరణం ద్వారా అర్థమయ్యేలా చెయ్యాలని నా కోరిక!

ఈ సందేశాన్నిచ్చిన అలెగ్జాండర్ నిజంగా దిగ్రేట్! కాని అలెగ్జాండర్ ఈ సందేశాన్ని ఎప్పుడిచ్చాడు? అందరూ అనుకున్నట్లు చనిపోయేముందు కాదు, ప్రపంచాన్ని జయించిన తర్వాత! నాన్న ఇచ్చిన చిన్న రాజ్యంతో తృప్తిపడి జీవించి ఉంటే ఆయన సందేశం ఎవరికి కావాలి? రెండు వేల సంాల తరువాత కూడా మనం ఆయనగురించి ఎందుకుచెప్పుకోవాలి?

ఒక భిక్షగాడు కూడా శవపేటిక బయటకు చేతులు ప్రేలాడ దీసి ఇదే సందేశాన్ని ఇవ్వాలనుకున్నాడనుకోంది! అప్పడు ప్రజలు ఏమనుకుంటారు? ...ఇతను చనిపోయాక కూడా ఆడుక్కుంటూ వెత్తున్నాడు అనుకుంటారు!

కలలు కనండి అని అబ్బుల్ కలామ్ గారు చేప్పే బాపుంటుంది. గోల్డ్ మెడల్ సాధించడం పెద్ద విషయం కాదని అభినవ్ బింద్రా చేప్పే బాపుంటుంది. వండ సెంగారీలు సులభవని సచిన్ టెండసాల్ఫర్ చేప్పే బాపుంటుంది.

ధర్మ, అర్థ, కామ దాటిన వారికి ఆధ్యాత్మికత అర్థం అపుతుంది. బుద్ధుడు సర్వం త్యజించకముందు రాజు కదా,

మహావీర్ కూడా రాజే కదా? మరి రాజే ఒక ఆధ్యాత్మిక గురువైతే పొపులర్ అవడమూ సులభమే, సత్యమైతే ఆదరణ పొందడమూ సులభమే.

రాజు రవివర్ష గారు ఒక గొప్ప చిత్రకారుడు. రాజు అవడం వల్ల ఆ చిత్రాల గొప్పతనం త్వరగా అందరికి తెలిసాస్తుంది. గాంగీ గారు సూటు వేసుకుని ప్రాణీసు చేసే ఒక ధనవంతుడైన లాయరు కనుక చొక్కు లేకుండా తిరిగితే అంత నిరాడంబరుడయ్యారు.

మనం వదలాలంటే ముందుగా మన దగ్గర వదలడానికి ఏమైనా ఉండాలి కదా! రాజీన్ శర్మ గారు ప్రాసిన “ఆత్మ శోధనకై ఆస్తులు త్యజించిన ఒక యోగి కథ” అనే పుస్తకం ఎంతో విజయం సౌధించింది. ఎందుకంటే ఆస్తులు లేని వాడు త్యజించే దేముంది? ఉన్నవాడు త్యజించడానికి ఎంతో ధైర్యం కావాలి. తను ఆలర్చే అయి ఉన్నదానిని వదలకపోతే తను కావలసినట్టు కాలేదు కదా!

తామరాకులా ఉంటూ బురదను అంటుకోకుండా ఉండడం, ఆ బురదపై ఫిర్యాదులు చేయకుండా, ఆ బురద సహాయంతో కలువ పుప్పులా వికసించడం ఆధ్యాత్మికతకు చిప్పులు. నిరాశ, వైరాగ్యం, మెట్ట వేదాంతం ఆధ్యాత్మికతకు చిప్పోలు కాదు. మన ధర్మాన్ని మనం నిర్విర్మించడం ఆధ్యాత్మికత. చెయ్యాలనుకున్న పనిని ఒక తపస్సులా, తపనతో చేయడం ఆధ్యాత్మికత. అంతరాత్మ పీలుపుకు ప్రతిస్పందించడం ఆధ్యాత్మికత, ప్రేమ, కరుణ తో కూడా హృదయంతో పనిచేయడం ఆధ్యాత్మికత! మన కర్తవ్యాన్ని సమర్థవంతంగా, సంపూర్ణంగా నిర్విర్మించడం ఆధ్యాత్మికత!

ఒక అర్థరాత్రి దొంగలా మరణం మీ వద్దకు వచ్చినపుడు, అది మీ నుండి దోషకెళ్ళగలిగేది ఏమీ లేనంత పరిపూర్ణంగా, వైభవంగా మీరు జీవించాలి.

జీవితం జీవించిన వాడికి మరణం పట్ల భయముండడు. సోక్రటీసును న్యాయమూర్తి అడుగుతాడు. నీ బోధనలను ఆపేయి, నీకు శిక్ష ఉండడు అంటారు. దానికి సోక్రటీసు కోయిల పాడకపోతే దాని బ్రతుకెందుకు. నేనా పని చేయలేను అంటాడు. అయితే ఏఫెన్వీ నగరాన్ని వదలి బయలుకు వెళ్ళి నీ బోధనలు చెప్పుకో. అక్కడ మా చట్టం వర్తించడు అలా చేస్తే కూడా నీకు శిక్ష పడడు అని న్యాయమూర్తి మరో అవకాశం ఇస్తాడు. దానికి సోక్రటీసు, “చరిత్ర నన్ను పిరికించాడటుంది. పిరికివాని బోధనలు ఎవరికి కావాలి? అందుకొ నేనాపని కూడా చేయలేను” అంటాడు. “అయితే మరి నాకు మరొక గత్యంతరం, లేదు నీకు మరణ శిక్ష విధించడం తప్ప”. (ఎందుకంటే ప్రజల కోరిక ఆయనకు మరణ శిక్ష విధించాలని, వారి ఆరోపణ ఏమిటంటే ఈయన మా యువతను తన బోధనలతో పొడుచేస్తున్నాడు అని, అప్పట్లో యువత కంటే వృద్ధులు ఎక్కువ ఉండే వారు. అందువే వారి మాటే చెల్లేది) దానికి సోక్రటీసు ఆనందంగా ఒప్పుకుంటాడు. ‘నేను జీవితాన్ని చూసాను, కానీ చావు చూడలేదు, చాలా ఘంతోఘంగా మీ తీర్పును శిరసాపహిస్తాను’ అంటాడు. న్యాయమూర్తికి ఆయనను రఖ్షించే మరో మార్గంలేక

ఆయనకు సూర్యాస్తమయం లోపల విషం త్రాగి మరణించవలసిందిగా ఆజ్ఞాపిస్తాడు. శిష్యులందరూ బాధాతప్పమృదయాలతో ఉంటే సోక్రటీసు మాత్రం హూషారుగా ఉంటాడు. సూర్యాస్తమయం అవుతుంది, ‘విషం కలపడం ఆలస్యమెందుకు అవుతుందని, నీ విధి నీవు సరిగ్గా నిర్వహించడం లేదని’ ఆ విషం కలిపే వ్యక్తిని తొందర పెడతాడు. ‘మీరు ఇంకాసేపు జీవించాలని నేను ఆలస్యంచేస్తుంటే, మీరెందుకు అంత తొందర పదుతున్నారు’ అని ఆ విషం కలిపే వ్యక్తి అంటాడు. దానికి సోక్రటీసు, ‘నేను జీవితాన్ని చూసాను, మరణాన్ని చూడలేదు, అది తెలుసుకోవాలనే అంత ఉత్సాహంగా ఉన్నాను’ అంటాడు. విషం త్రాగాకా తన ప్రతి అనుభవాన్నితన శిష్యులకు చెప్పాడు. ఏ మాత్రం బాధ లేకుండా మరణిస్తాడు. జీవితం పూర్తిగా జీవించిన వానికి మరణం పట్ల భయమెందుకు! జీవించని వారికి కదా మృత్యువు పట్ల భయం.

మీరు పుట్టినపుడు ఏడ్చారు. ప్రపంచం సంతోషించింది. మీరెటువంటి జీవితం జీవించాలంటే... మీ జీవిత కార్యం సఫలం చేసి మీరు ఈ ప్రపంచం నుండి సంతోషంగా నిప్పుచుట్టున్నపుడు ప్రపంచమంతా దుఃఖించాలి.

తెలిసో, తెలియకో మనలో ప్రతిఒక్కరం ఏదో ఒక, ఎంతో కొంత సేవ సేస్తానే ఉంటాం! అ సేవను ప్రయత్నపూర్వకంగా, సంకల్పంతో ఒక అలవాటుగా పెంచి పోషిస్తే క్రమేషీ మనలోని సేవాతప్పరుత బలవత్తుర మమతుంది, మరియు మన సంతోషమే కాదు. ప్రపంచానికి ఆనందాన్ని అపరిమితంగా అందించగలం.

- మహాత్మా గాంధీ

వెలుగై జీవించండి

ఆత్మ యందు వెలుగు ఉంటే వ్యక్తి యందు సొందర్యం ఇనుమడిస్తుంది. వ్యక్తి యందు సొందర్యం ఉంటే గృహంలో సామరస్యత ఉంటుంది. గృహంలో సామరస్యత అనేది దేశంలో సామరస్యానికి దారితీస్తుంది. దేశంలో సామరస్యత ఉంటే ప్రపంచం అంతా శాంతి వెల్లి విరుస్తుంది. - ఛైనా సామేత

వెలిగే దీపం మాత్రమే ఇంకో దీపాన్ని వెలిగించగలదు. అదే విధంగా ఆత్మజ్ఞాని మాత్రమే ఇతరుల యందు జ్ఞానాన్ని ప్రకాశింప చేయగలదు. ఒక దీపం వెలగాలంటే ఆక్షిజన్ అవసరం. అదే విధంగా ప్రేమ అనే ఆక్షిజన్ జీవితంలో ఉన్నప్పుడే ఇతరుల జీవితాలను ప్రకాశింపచేయగలం! కాబట్టి ముందుగా మీరు అనస్తున జ్ఞానంతో ఆనందం మీ స్వభావం చేసుకున్నప్పుడు మాత్రమే ఇతరులకు సహాయం చేయగలుగుతారు.

చీకటిని చీకటి పారద్రోలలేదు, వెలుగుమాత్రమే ఆ పని చేయగలదు. ద్వేషం ద్వేషాన్ని రూపు మాప లేదు, ప్రేమ మాత్రమే ఆ పని చేయగలదు. - మార్క్షిన్ లూథర్ కింగ్

ఇతరుల నెరిగిన వాడు తెలివైన వాడు

తన్ను తానెరిగిన వాడు జ్ఞాని

ఇతరులను జయించినవాడు బలవంతుడు

తన్ను తాను జయించిన వాడు శక్తి వంతుడు

అనందాన్వేరిగినవాడు భాగ్యవంతుడు

తన మార్గానికి తాను కట్టుబడిన వాడు దైర్యవంతుడు.

వినిష్టుడవై ఉండు, పరిష్కారత నొందుతావు!

తలవంచు, తలెత్తుకు తిరగగలుగుతావు.

నీలో ఏమీ లేకుండా చూసుకో, పూర్తిగా నింపబడతావు.

జ్ఞాని తనను తాను ప్రకటించుకోడు - అంతకే, అతడు ప్రకాశిస్తాడు!

తన పట్ల ఆసక్తి కలిగి ఉండడు - అందుకే ఆక్రూణ కలిగి ఉంటాడు

అతనిలో పోటీ తత్త్వం ఉండదు

అందుకే ప్రపంచంలోని ఎవరూ అతనితో పోటీ పడలేరు

- లావో త్వు

ప్రేమవైపు మరలండి

దయాగుణం అనే భాషను వినపడని వారు కూడా వినగలుగుతారు,
చూడలేనివారు కూడా చూడగలుగుతారు. - మార్క్ ట్రైన్

“మానవ హృదయంలో అనంతమైన ప్రేమ ఉంది. అయినా ఈ భూమిపై ద్వేషం ఎందుకు విరాజిల్లాతోంది? ప్రేమ కంటే ద్వేషానికి లోనపుతున్న వారి సంఖ్య ఎక్కువగా ఉంది కనుక. ఈ లోకంలో చుష్ట శక్తులు విజ్ఞంభీంచడానికి కారణం మంచి వారు తాము చేయవలసింది సరిగా చేయకపోవడమే కారణం. ఈ ప్రపంచంలో ప్రేమకు సంబంధించిన శక్తుల కంటే, భయ ద్వేషాలకు సంబంధించిన శక్తులే సంఘటితంగా, తెగింపుతో పనిచేస్తున్నాయి.

దానికి ప్రతి స్పృందనగా మనం ద్వేషాన్ని వ్యతిరేకించడమే కాదు, ద్వేషించేవారిని కూడా ప్రేమించడం నేర్చుకోవాలి. అప్పుడే ప్రేమ శక్తులు విజయం స్వాధీనియాయి. భగవంతుని నుపుత్రులుగా మనం ప్రేమానుభూతిని పొందడమే కాకుండా, దానిని వ్యక్తికరించి ప్రతి వారికి పంచాలి. అది మన బొధ్యత కూడ. ప్రేమ శక్తులను ప్రచోదనం గావించడమే మన కర్తవ్యం. నిత్యజీవితంలో ప్రేమ యొక్క అధ్యాత్మమైన శక్తిని ఆర్థరవంత్తమైన మార్గాల్లో మనం వ్యక్త పరుచుకోవాలి. దయాపూర్వారితమైన హృదయం నుండి జనించిన తపనతో ప్రేమ భావాలను మనం ప్రపంచానికి చాటిచెప్పాలి”.

- మేరియమ్ విలియమ్సన్, రిటర్న్ టు లవ్ నుండి.

ఈ రోజే మనది. మనం అందరం మన చుట్టూ అత్యంత సన్నిహితంగా ఉన్నవారిని చాలా అలుసుగా తీసుకుంటాం. ఎందుకంటే వారెక్కడికీ పోరని మనకు తెలుసుకనుక. కానీ వారి మనసులలో మనం లేకపోతే, దగ్గరగా ఉన్నా దూరమే.

భూతాదారులకు ఉత్తమ సేవ ఎలా అందించాలి, వారిని ఎలా అనంద పరచాలి అని ఎంతో శిడ్డణ ఇప్పిస్తుంటారు. కానీ మన చుట్టూ ఉన్న కుటుంబ సభ్యులు కూడా మన భూతాదాల్లే అని, వారిని లెక్క చేయకపోతే, వారి మనసుల్లో నుండి మన భూతా తగ్గిపోయి, మరో భూతా తెరవపచ్చనీ, తద్వారా మన పద్ధతి పొందేదేమీ లేనప్పుడు వారికి ఎక్కుడ మంచి సేవలు అందుతాయో, అక్కడకు వారి భూతాను మార్చేస్తారనీ అనుభవపూర్వకంగా తప్ప చాలా మందికి అర్థమవ్వదు.

మనం మన భూతాదారుడు చెల్లించేదానికంటే, ఎన్నో రెట్లు ఉత్తమ మైన సేవను అందిస్తే, అతను మనకు ఇవ్వాల్సిందానికన్నా ఎక్కువ ఇస్తాడు. అక్కడ ప్రేమ, విశ్వాసం, ఆభినందన, మన గురించిన ఉచిత మార్చెబీంగ్ మనకు పద్ధన్నా లభిస్తాయి. మీ పర్మనల్ బ్రాండింగ్ ఎలా ఉందో తెలియాలంటే, మీ కుటుంబ సభ్యులను, మిత్రులను, సన్నిహిత బంధువులను, మీ

సహోదర్యగులను మీ గురించి కొన్ని పాజిటివ్ మరియు నెగటివ్ విషయాలు చెప్పమని అడిగినప్పుడు, వారందరూ కామన్‌గా మీ గురించి చెప్పిన పదాలు తీసుకుంటే, మీ గురించి ఇతరులు ఏమనుకుంటున్నారు అన్నది ఆర్థమవుతుంది.

మీ బ్రాండ్ ఏ విధంగా ఉంటే బావుంటుందో ఆలోచించండి. ప్రస్తుతం ఏ విధంగా ఉన్నా వచ్చే సంవత్సరం ఇదే రోజుకి, ఏ విధంగా ఉంటే బావుంటుం దనుకుంటున్నారో, అలా మీ గురించిన కొత్త బ్రాండింగ్ ఏర్పడాలంటే మీరు తీసుకోవాల్సిన చర్యల గురించి ఆలోచించినప్పుడు, మీ వైఫారిలో, నడవడికలో, ప్రవర్తనలో మార్పులు వస్తాయి.

అందరిని ప్రేమతో పలుకరించు, ద్వేషించే వారికైనా ప్రేమించు అన్నారు. ఎందుకంటే, ‘మరలా ఈ దారిని వస్తామో రామో’ తెలియదు కనుక. కష్టాలు, సమస్యలు అనేవి జీవితంలో అనివార్యం కాని దుఃఖం/ఆనందం అనేది మనం ఎంపిక. మీ మనస్సును ప్రేమతో నింపేయండి. మీతో పోట్టుడిన వ్యక్తిని కాగలించుకొని ఆ కళ్ళల్లో నేరుగా చూడండి. మాటలు అవసరం లేదు ఇద్దరి కళ్ళాన్ని ధారలా ప్రపణిస్తాయి. ఆ అనంద భాష్య తరంగాలలో విభేదాలు అన్ని కొట్టుకుపోతాయి.

విధివశాత్తూ ఏర్పడిన మీ బంధాలను అంగీకరించండి. విధి మీ చెంతకు చేర్చిన వ్యక్తులను ప్రేమించండి. హృదయ పూర్వకంగా ఆ పని చేయండి.

తాము ప్రత్యేకమైన వ్యక్తులమని భావించే వారికన్నా సామాన్యాలుగా ఉన్న వారికే జ్ఞానోదయం సాధ్యం. అది నులభం! నిజానికి ఎవరైనా ఎప్పటితే - నిరాచంబరంగా, నిర్మలంగా, సహజంగా రూపొంతరం చెందుతారో - అదే జ్ఞానోదయం.

- శ్రీ శ్రీ రఘవంకర

మీ జీవితం మీ చేతుల్లో

ఒకాయన తన గురువుగారిని పరీక్షించాలనుకున్నాడు. రెండు మూడు సార్లు ప్రయత్నించాడు గాని విఫలం అయ్యాడు. ఈ సారి ఎలాగైనా నెగ్గాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఒక చిన్న పక్షిని తన చేతుల్లో పట్టుకుని - అది బతుకుతుందా, లేదా! అని గురువుగారిని అడగాలని, గురువుగారు బ్రతుకుతుంది. అని చేప్తే, దాన్ని పిసికి చంపేద్దామని, ఛస్తుంది అని చేప్తే వదిలేద్దామని అలోచించాడు.

గురువుగారి దగ్గరకు వెళ్ళాడు - “గురువర్యా! మీరు పెద్దలు, అన్ని చెప్పగల విజ్ఞాలు కదా, నా చేతుల్లో ఉన్న పక్షి బ్రతుకుతుందా? ఛస్తుందా?” అనుహాగాడు.

గురువుగారు ఇలా సమాధానం చెప్పారు, “అదిచెప్పడం చాలా కష్టం నాయనా, కాని ఒక్క విషయం చెప్పగలను. దాని చాపైనా, బ్రతుకైనా, నీ చేతుల్లోనే ఉంది!! అన్నారు.

పై కథలో లాగానే జీవితం అనేది మన దగ్గరే, ఎదురుగానే ఉంది. ఈ అపురూప అవకాశాన్ని ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో అనే ఎన్నిక మన చేతుల్లోనే ఉంటుంది.

మనం గుర్తుపెట్టుకోవాల్సింది ఒక్కటుంది: మన జీవితంలో అత్యంత గొప్ప భాగం ఎప్పుడూ మన ముందే ఉంటుంది.

భగవంతుని నుండి ఫోను

“గుడ్ మార్చింగ్, నేను దేవుడిని,
ఈ రోజు నీ సమస్యలన్నింటినీ నేను తీసుకుని
వాటి సంగతి నేను చూసుకుంటాను.
దానికి నీ సహాయం అక్కర్దేదు.
కాబట్టి ఈ రోజు అద్భుతంగా గడుపు.”

(రోజు మీకు భగవంతుడి నుండి ఇలాంటి కాల్ వస్తే ఎలా ఉంటుందో ఊహించండి.)

మాటలు లేని గీతాన్ని ఆలపించండి

జీవితాన్ని సంతృప్తితో సింహపలోకనం చేసుకోవడం అంటే రెండు సార్లు జీవించినట్లే.

ఏం తేడా పదుతుంది, మీరు మహా నగరంలో ఉంటున్నా లేదా కుగ్రామంలో నివసిస్తున్నా!
నిజమైన జీవితం లోపలే ఉంది.

“మన సుఖ దుఃఖాలను వాటిని అనుభవించే చాలా కాలం ముందే
మనం వాటిని ఎంచుకుంటున్నా!”

“నా హృదయాంతరంగంలో పదాలు లేని ఒక పాట నిబిద్ధమై ఉంది”.

“నువ్వుక ధనస్సువి అయితే దానిసుండి శక్తితో వెలువడిన
“సాంజీవ బాణాలు” మీ పిల్లలు

“సూర్యరశ్మిని, వెష్టదనాన్ని పొందుతూ వాటిని అనుభవిస్తున్నపుడు
ఉరుములు, మెరుపులను కూడా నేను అంగీకరించి తీరాలి”.

“ జీవితం తన హృదయ గీతాన్ని ఆలాపించే గొంతును కనుగొన లేనపుడు.
తన మేధస్సను వ్యక్తికరించే ఒక తాత్త్వికుడికి జన్మనిస్తుంది”

“మనలో ఉన్న నిజమైనది మౌనంగానూ, నేర్చుకున్నది మాటలాడేదిగాను ఉంటుంది”

“కలలను విశ్వసించు, శాశ్వతత్వానికి దారిచూపే గుప్తద్వారం అక్కడే ఉంది”

VENU BHAGAVAN'S PROFILE

- Is a renowned Speaker, Author, Corporate Trainer & Erickson Certified Coach.
- Member of ICF (International Coach Federation).
- Delivered over 1000 inspiring talks, Training sessions since 1995.
- National Award winner as "Best Youth" by Nehru Yuva Kendra in 1998.
- Author of '**THE SECRET**' a best seller in Telugu sold over 55000 copies.
- Author of '**FIRE WITHIN**' in English & Telugu,
- Author of **Amma Nanna O Genius - A parenting book** in Telugu.
- Pioneer in Producing Video Motivational Cd's in 2006.
- Entrepreneur since 1991.
- As an Event Manager organised several Trade Fairs since 1997 all over India.

Interviews telecast in TV9, Gemini News, I-NEWS, ETV2, HM TV, and anchored a Personal Development quiz show 'MIND GAME' for MAA TV.

- Addressed all walks of life including Judicial Officers, Politicians, Professionals, Students, Professors, Employees, Sales Executives and insurance advisors and many walks of life.
- **Vision:** To see an India full of geniuses fired with Passion and dedication.
- **Mission:** Inspire people to live their full potential.

Some of the Places Venu Addressed: Judicial Academy, Ultratech Cement, Vizag Steel Plant, NTPC-Simhadri, SBI, BSNL, BHEL, LIC, GMR Foundation, Ramoji Film City, TDP, Youth Congress, Care Hospital, Hotel Green Park, AP Transco, Essennar Transformers, Suchir India Pvt Ltd, CCL Ltd, Unique Marcantile - Ahmadabad, Ramky Infrastructure Ltd., Goldstone Infra Ltd., Jayanti International Ltd-Hasan(Karnataka).

JNTU - Hyderabad, UGC-Hyd, Symbiosis - Pune, Vasavi Engg., Vikas-Tirupati, HITAM, ICSI(CS), SGGS Engg-Nanded, BVC Engineering-Amalapuram, Chilkur Balaji Institute of Technology-Hyd, Avanti Degree College-Hyd, Sri Chaitanya College-Gopalapatnam & NAD Kotha Road, Vizag, Digvijay Coaching Centre, AIMS-Warangal and many more.

Referred and Recommended Books:

1. The 8th Habit by Stephen R. Covey
2. The Success Principles by Jack Canfield.
3. Power of Now by Eckhart Tolle
4. You can heal your life by Louise Hay
5. Return to Love by Marianne Williamson
6. Self matters by Dr. Phil Mathew

Send your feedback to venu@vbild.com

E-mail: venubhagavan@gmail.com Web: www.vbild.com Contact us in Facebook & LinkedIn

ఒక పుస్తకంలో ఉన్న సవాచారం ఒక ఉపన్యాసంలో ఇవ్వడం కుదరదు. కానీ కొద్ది మాటల్లో వచ్చే పవర్ మొత్తం పుస్తకం చదివినా దొరకకపోవచ్చు. వేఱు భగవాన్ తన ఉపన్యాసాల ద్వారా లక్ష్మలాదిమందిని ఉత్సేజపరిచిన అరుదైన ఉపన్యాసకులలో ఒకరు.

విజయానికి అవసరమైన ఆత్మ విశ్వాసాన్ని, నాయకత్వ లక్ష్మణాలనీ, ధృక్షథాన్ని విద్యార్థులలో, ఉద్యోగులలో, వ్యాపారస్థులలో, రాజకీయనాయకులలో ఇంకా పలు వ్యత్యులలో ఉన్న లక్ష్మలాదిమందిని వేఱు భగవాన్ తన పుస్తకాలు, సిడిలు, మీడియా ఇంటర్ఫ్యూలు, ప్రత్యక్ష ఉపన్యాసాల ద్వారా లక్ష్మలాదిమందిని ఉత్సేజ పరిచారు. మీరు కూడా మీ ఉద్యోగులు/విద్యార్థులకు ప్రేరణ, శిక్షణ ఇవ్వదలిచిన మమ్మల్ని సంప్రదించండి.

- భవిష్యత్తులో పుస్తక జ్ఞానమే కాక, నాయకత్వ నైపుణ్యాలు ఎక్కువ అవసరమని మీకు తెలుసా?
- భవిష్యత్తు మార్కెట్ అవసరాల ప్రకారం మిమ్మల్ని సిద్ధపరచుకున్నారా?
- మీ పిల్లలకి ఇవ్వగలిగే అతిపెద్ద కానుక వారిలో నాయకత్వ నైపుణ్యాలను పెంచడమే అంటే నమ్ముతారా?

ఆత్మ వికాసమే వ్యక్తిత్వ వికాసం - వ్యక్తిత్వ వికాసమే ఆత్మ విశ్వాసం.

Contact us for:
Motivational Talks
Corporate Training
Seminars & Workshops
Business & Life Guidance

www.facebook.com/venubhagavan

Email: venubhagavan@gmail.com

www.vbild.com / Phone: 9246171818

శిక్షణ ఎప్పుడూ ఖరీదు కాదు.
ఇవ్వకపోవడమే చాలా ఖరీదు.

AWAKEN THE LEADER WITHIN

Coaching, Training
Inspiring and Guiding
Entrepreneurs, Students,
Faculty, Employees, Individuals
for breakthrough results.

Member of

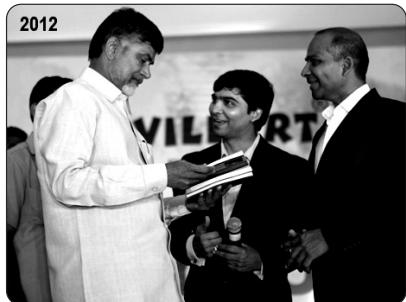
International Coach Federation

Venu Bhagavan

Erickson International Coach
Trainer, Author, Speaker, Consultant

2012

Contact us on 9246171818. Mail: venu@vbild.com

ది పైర్ పుస్తక ఆవిష్కరణ సభ చిత్రాలు

తేది: 27-11-2009 వేదిక: త్యాగరాయ గాన సభ, చిక్కడపల్లి, హైదరాబాదు.

ముఖ్య అభిధి

శ్రీ చుక్కారామయ్య గారు, MLC, ప్రముఖ విద్యావేత్త

ఈ పుస్తకం చదివాకా నాకు అర్థమయ్యింది ఒక్కటే. ప్రతి పిల్లలవాడిలో పైర్ ఉంది. మనస్సు ఒక దానిపై కేంద్రికించినప్పుడు వచ్చేదే పైర్. **Determination, Dedication & Discipline** ఎవరి వద్ద ఈ మూడూ ఉంటాయో ఆ వ్యక్తినే తపస్సి అంటారు. ఆ తపస్సుతో వచ్చేదే జ్యోలి. జ్యోలి బయటి శక్తితో వచ్చేది కాదు. IIT లో ఏ పుస్తకంలో లేని ప్రశ్నలడుగుతారు. పుస్తకంలో ఉన్న వాటికి జవాబు చెప్పడం చాలా తక్కువ స్థాయి. పుస్తకంలో లేనివి చెప్పడానికి ఆత్మవిశ్వాసంతోనే సొధ్యం. ఇలాంటి వారికి విజయం దాసోహం అవుతుంది.

ఇలాంటి పుస్తకాలు ఆత్మవిశ్వాసాన్ని పెంచడానికి ఉపయోగపడతాయి. మంట పెట్టేది కాదు పైర్, మంటల్ని ఆర్పేది పైర్. సామాన్యాడి కన్నీళ్ళు తుడిచేది పైర్. మనం పిల్లలవాడిని ప్రోత్సహించవలసిన మనుషులం. దయచేసి తల్లితండ్రులను కూడా ఈ పుస్తకం చదువువలసిందని ప్రార్థిస్తున్నాను.

- శ్రీ చుక్కారామయ్య గారు, MLC, ప్రముఖ విద్యావేత్త

వెంకె భగవాన్

మనం అందరం ఎదో ఒక రంగంలో గొప్పతనం సాధించే బీజాలతో జన్మించాం. ఆ విత్తనాలను గుర్తించని స్థితిలో అవి సుషుప్తి నిద్రావస్థలో ఉంటాయి. చాలా తక్కువ మంది మాత్రమే తమలోని అసలైన విత్తనాన్ని గుర్తించి దానినే తమ జీవిత లక్ష్యంగా మార్చుకుంటారు.

చాలామంది తమ హృదయ సంబంధమైన పని తెలియక, బ్రతకడం కోసం తమకు సంబంధంలేని పనులు చేస్తూ జీవితాన్ని భారంగా మార్చుకుంటారు.

దురదృష్టమైన విషయమేమిటంటే, తమ అసలైన ప్రతిభ గురించి తెలిసినవారుకూడా, పలు కారణాల వల్ల తమ సెల్ఫ్ ఎక్స్‌ప్రెపాన్సు తొక్కిపెట్టి, వారి అనందాన్నే కాక వారి వల్ల కారణమయే ఒక మంచి మార్పు కూడా జరగకుండా ఉండడానికి కారణమయ్యారు.

ప్రతి మనిషికి తానేం కావాలనుకుంటు న్నాడో ఆనే విషయంలో ఒక ఆలోచన, అవగాహన అంతరంగాలలో నిల్చిప్పాయై ఉంటుంది. అలాంటి జీవిత లక్ష్యాన్ని దానికి అవసరమైన అద్భుతమైన ఛోదక శక్తిని (driving force), కనుగొనడానికి ఈ పుస్తకంలోని ఆక్షర జీవాలు మీకు సహకరిస్తాయి. అంతర్గత సామర్థ్యంతో అఖండ నిజయం సాధించాలనుకుంటే... మీ నిజమైన శక్తి సామర్థ్యాలేమిటో తెలుసుకొనే ఈ అద్భుత ప్రపంచంలోకి మీకు మా సాదర ఆహ్వానం.